A° 1949.

N° 1

PUBLICATIEBLAD

LANDSVERORDENING *van de 3de Januari 1949 tot wijziging van de Landsverordening van 22 Augustus 1939 (P. B. 1939, No. 66) tot het tijdelijk afschaffen van invoerrechten en accijnzen op de eilanden Saba, St. Eustatius en St. Maarten (Nederlands gedeelte).*

IN NAAM DER KONINGIN!

DE GOUVERNEUR van de Nederlandse Antillen,

In overweging genomen hebbende, dat het gewenst is, de bij de Landsverordening van 22 Augustus 1939 (P. B. 1939, No. 66) zoals gewijzigd, laatstelijk bij Landsverordening van 31 December 1946 (P. B. 1946 No. 93), bewerkstelligde tijdelijke afschaffing van invoerrechten en accijnzen op de eilanden Saba, St. Eustatius en St. Maarten (Ned. gedeelte), voorshands voor de tijd van een jaar te bestendigen;

Heeft, de Raad van Advies gehoord, met gemeen overleg der Staten, vastgesteld onderstaande landsverordening:

1

Artikel 1.

In de laatste alinea van artikel VI van de landsverordening van 22 Augustus 1939 (P. B. 1939, No. 66) zoals gewijzigd, laatstelijk bij landsverordening van 31 December 1946 (P. B. 1946, No. 193) tot het tijdelijk afschaffen van invoerrechten en accijnzen op de eilanden Saba, St. Eustatius en St. Maarten (N.G.) wordt in plaats van „31 December 1948" gelezen „31 December 1949".

Artikel 2.

Deze landsverordening treedt in werking met ingang van de dag na die harer afkondiging en wordt geacht terug te werken tot 1 Januari 1949.

Gegeven te Willemstad, de 3de Januari 1949.

Het lid van het College
van Algemeen Bestuur,
I. H. CAPRILES.

L. PETERS.

De wnd. Gouvernements-Secretaris,

L. KERSTENS.

Uitgegeven de 7de Januari 1949.
De wnd. Gouvernements-Secretaris,
L. KERSTENS.

LIJST

der Verordeningen, Publicatiën, enz. in het Publicatieblad van CURAÇAO van 1949.

Nos.

1. Landsverordening van de 3de Januari 1949 tot wijziging van de Landsverordening van 22 Augustus 1939 (P. B. 1939, No. 66) tot het tijdelijk afschaffen van invoerrechten en accijnzen op de eilanden Saba, St. Eustatius en St. Maarten (Nederlands gedeelte).

2. Landsverordening van de 3de Januari 1949 tot wijziging en aanvulling van het Reglement op de inrichting en samenstelling van de Rechterlijke Macht in Curaçao (P. B. 1941, no. 60) en tot wijziging van artikel 236 van het Wetboek van Strafvordering voor Curacao (P. B. 1914, no. 21).

3. Beschikking van de 31ste December 1948 No. 4555 tot wijziging en aanvulling van de beschikking van de 31ste Juli 1947, No. 6152 tot vaststelling van loonregeling voor gouvernements-arbeiders en gouvernements-werklieden (P. B. 1947, No. 109).

4. Landsverordening van de 3de Januari 1949 houdende nieuwe bepalingen tot regeling van de handel in dranken en spijzen, alsmede van het verschaffen van huisvesting met bediening tegen vergoeding.

5. Beschikking van de 19de Januari 1949, no. 9935, tot bekendmaking van het Koninklijk besluit van 11

Nos.

October 1948, bepalende de bekendmaking in het Staatsblad van de op 30 October 1946 te Washington tussen Nederland, Frankrijk, Groot-Brittannië en Noord-Ierland, en de Verenigde Staten van Amerika gesloten Overeenkomst voor de oprichting van de Caraibische Commissie. (Staatsblad no. I 447).

6. Besluit van de 22ste Januari 1949 tot wijziging van het Onderwijsbesluit 1935 (P. B. 1935, no. 49).

7. Besluit van de 31ste Januari 1949 tot wijziging van de Bezoldigingsregeling 1948 (P. B. 1948, No. 152).

8. Besluit van de 2de Februari 1949 ter uitvoering van de Gezondheidsverordening (P. B. 1917, no. 44).

9. Besluit van de 2de Februari 1949 ter uitvoering van artikel 3 der Curaçaose Muntregeling 1942 (P. B. 1943, No. 177).

10. Besluit van de 2de Februari 1949 ter uitvoering van artikel 2 van Retributieverordening 1947 (P. B. 1948, No. 42).

11. Beschikking van de 4de Februari 1949, no. 9640 tot bekendmaking van het reglement van orde voor de Raad van Advies.

12. Beschikking van de 8ste Februari 1949, no. 10904 tot wijziging van de beschikking van de 20ste Juni

Nos.

1933, no. 700 (P. B. 1933, no. 57), houdende vaststelling van een regeling der vergoeding voor reis- en teerkosten gelijk mede voor verhuiskosten binhet Staatsdeel Curaçao.

13. Besluit van de 9de Februari 1948 tot aanwijzing van de stemlokalen, als bedoeld in artikel 49, lid 1, van het Kiesreglement (P. B. 1948, no. 126).

14 Publicatie van de 15de Februari 1949, waarbij wordt afgekondigd de wet van 1 December 1948 (Staatsblad no. I 532) tot nadere wijziging van de Octrooiwet 1910 (Staatsblad no. 313).

15. Landsverordening van de 4de Februari 1949 tot regeling van de positie en bezoldiging, alsmede van de aanspraken op verlof en verlofsbezoldiging, wachtgeld en pensioen van de Griffier van de Staten.

16. Besluit van de 17de Februari 1949 tot wijziging van het besluit van de 28ste Februari 1938 (P. B. 1938 no. 19), ter uitvoering van de artikelen 3, 6, 10, 12, 19 en 21 van het Curaçaos Luchtvaart Besluit 1935, houdende vaststelling van algemene bepalingen voor de Burgerlijke Luchtvaart in Curaçao.

17. Landsverordening van de 19de Februari 1949, houdende bepalingen inzake verplichte vacantieregeling.

Nos.

18. Besluit van de 21ste Februari 1949 ter uitvoering van artikel 4 sub a van de Politieregeling 1948 (P. B. 1948, no. 129).

19. Besluit van de 21ste Februari 1949 ter uitvoering van artikel 4 sub b van de Politieregeling 1948 (P. B. 1948, no. 129).

20. Besluit van de 21ste Februari 1949 ter voldoening van artikel 4 sub c, van de Politieregeling 1948 (P. B. 1948, no. 129)

20. Verbeterblad.

21. Besluit van de 21ste Februari 1949 ter uitvoering van artikel 4 sub d van de Politieregeling 1948 (P. B. 1948, no. 129).

22. Beschikking van de 21ste Februari 1949, No. 9679, No. 9679, regelende de mate van verstrekking van dienstkleding aan het politiepersoneel in de Nederlandse Antillen.

23. Beschikking van de 21ste Februari 1949, no. 9679a, tot wijziging van de regeling betreffende de vergoedingen aan ambtenaren voor het gebruik ten behoeve van de dienst van niet van gouvernementswege beschikbaar gestelde vervoermiddelen (P. B. 1938, no. 49).

24. Beschikking van de 21ste Februari 1949, no. 9679 b tot wijziging van de Woningregeling 1938 (P. B. 1938, no. 76).

Nos.

25. Besluit van de 21ste Februari 1949 tot wijziging van de Bezoldigingsregeling 1948 (P. B. 1948, no. 152).

25. Verbeterblad.

26. Beschikking van de 3de Maart 1949, no. 1591, betreffende de opneming in het Publicatieblad van de beschikking dd. 18 Februari 1949, 7e Afdeling no. 13 van de Minister van Overzeese Gebiedsdelen, houdende een wijziging van de Regelen voor het beheer enz. betreffende het Curacaos ambtenarenpensioenfonds, betrekking hebbende op de naamsverandering van het fonds.

27. Landsverordening van de 5de Maart 1949 tot wijziging van de Zegelverordening 1908 (P. B. 1935, no. 111).

28. Landsverodening van 5de Maart 1949 tot wijziging van de Verordening van de 20ste April 1932 (P. B. 1932, no. 46), houdende enige regelingen van burgerrechtelijke aard bij botsing, aan- of overrijding met motorrijtuigen en houdende regeling van de ontzegging van de bevoegdheid motorrijtuigen te besturen.

29. Landsverordening van de 5de Maart 1949 tot wijziging van de Loterijverordening 1909 (P. B. 1909, no. 35; P. B. 1945, no. 57).

30. Besluit van de 9de Maart 1949, tot wijziging van

Nos.

het Gouvernements-werkliedenreglement 1944 (P. B. 1946, no. 155).

31. Beschikking van de 17de Maart 1949, no. 421, tot bekendmaking van het Koninklijk Besluit van 29 November 1948, bepalende de bekendmaking in het Staatsblad van het Verdrag betreffende repatriering van schepelingen (Staatsblad no. I 516).

32. Publicatie van de 17de Maart 1949, waarbij wordt afgekondigd de wet van 29 October 1948 tot goedkeuring van het op 29 April 1948 te Washington tussen Nederland en de Verenigde Staten van Amerika gesloten verdrag ter voorkoming van dubbele belasting en ter vermijding van het ontgaan van belasting met betrekking tot belastingen van inkomsten en bepaalde andere belastingen, benevens het treffen van enige voorzieningen in verband met genoemd verdrag (Staatsblad no. I 464).

33. Besluit van de 19de Maart 1949 tot wijziging van het Besluit van de 10de Mei 1924 (P. B. 1924, no. 21), ter uitvoering van de artikelen 22 en 23 van de Verordening van de 3de Maart 1923 (P. B. 1923, no. 37), houdende beginselen en voorschriften omtrent maatregelen ten opzichte van jeugdige personen.

34. Besluit van de 19de Maart 1949 tot wijziging van het Besluit van de 28ste November 1923 (P. B. 1923, no. 87), houdende bepalingen omtrent de postzegels, briefkaarten en andere postformulieren in Curaçao.

Nos.

35. Besluit van de 19de Maart 1949, tot wijziging van het Internationaal Postbesluit 1948 (P. B. 1948, no. 150).

36. Beschikking van de 19de Maart 1949, no. 1376 tot wijziging van de Beschikking van de 11de April 1938, No. 776 (P. B. 1938, no. 41), waarbij opnieuw wordt vastgesteld de Instructie op de Postdienst.

37. Besluit van de 28ste Maart 1949 tot wijziging van het Besluit van de 16de December 1929 (P. B. 1929, no. 103) ter uitvoering van de Verordening van de 21ste Juni 1929 (P. B. 1929, no. 89) tot het vaststellen van bepalingen nopens het aanleggen en bijhouden van bevolkingsregisters.

38. Beschikking van de 2de April 1949, no. 7899a tot wijziging van de Beschikking van de 14de December 1948, no. 10352 (P. B. 1948, no. 153) tot aanwijzing van de landsdienaren, aan wie dienstkleding wordt verstrekt.

39. Beschikking van de 2de April 1949, no. 7899b, regelende de verstrekking van dienstkleding aan het mannelijk personeel van het leprozengesticht te Zaquito.

40. Landsverordening van de 2de April 1949, houdende de bepaling van de plaats van vestiging van een op te richten Gouvernements-opvoedingsgesticht, als bedoeld bij artikel 1 van de Verordening van de 3de Maart 1923, houdende beginselen en voorschriften

Nos.

omtrent maatregelen ten opzichte van jeugdige personen (P. B. 1923, No. 37).

41. Besluit van de 8ste April 1949, houdende vervallenverklaring van de voorschriften ter uitvoering van het Prijsopdrijvings- en Hamsterbesluit 1940 (P.B. 1940, no. 44).

42. Beschikking van de 5de April 1949, no. 487, tot bekendmaking van het Koninklijk besluit van 9 December 1948, bepalende de bekendmaking in het Staatsblad van het op 2 Juni 1934 te Londen gesloten herziene Unie-Verdrag tot bescherming van de industriële eigendom en twee aldaar tezelfder tijd gesloten aanverwante overeenkomsten (Staatsblad no. I 539).

43. Landsverordening van de 2de April 1949 tot wijziging van de Gouvernements-Werkliedenverordening 1944 (P.B. 1944, no. 197).

44. Landsverordening van de 2de April 1949 tot wijziging van wettelijke regelingen, waarin de uitdrukking „Raad van Bestuur" voorkomt, in verband met de vervanging van die Raad door de Raad van Advies.

45. Beschikking van de 9de April 1949, no. 2636 tot wijziging van de Woningregeling 1938 (P. B. 1938, no. 76).

46. Landsverordening van de 13de April 1949 tot wijziging van de Algemene Verordening I. U. & D. 1908 (P. B. 1908, no. 33).

Nos.

47. Landsverordening van de 13de April 1949 tot wijziging van de Landsverordening op de winstbelasting 1940 (P. B. 1940, No. 34).

48. Landsverordening van de 13de April 1949 tot wijziging van de Motorboot- en Havenpassagierskeur 1930 (P. B. 1930, no. 19).

49. Besluit van de 28ste April 1949 tot wijziging van het Vuurwapenbesluit 1930 (P.B. 1930, no. 3).

50. Besluit van de 28ste April 1949 tot wijziging van het Besluit van de 22ste Januari 1936 (P. B. 1936, no. 35), ter uitvoering van het 2e lid van artikel 5 van de Slacht- en keuringsverordening 1933 (P.B. 1933, no. 17).

51. Besluit van de 28ste April 1949 ter uitvoering van artikel 2 van de Retributieverordening 1947 (P.B. 1948, no. 42).

52. Landsverordening van de 28ste April 1949, regelende de verplichting tot publicatie der boekhoudkundige gegevens van bedrijven van openbaar nut.

53. Landsverordening van de 28ste April 1949 tot wijziging van de Rechtsbijstandsverordening (P. B. 1944, no. 61).

54. Landsverordening van de 29ste April 1949 tot wijziging van het Koninklijk besluit van den 18den Juli 1919 (Staatsblad No. 499), houdende regelen

Nos.

omtrent de beschikbaarstelling, enz. van koloniale studiebeurzen ten behoeve van jongelieden, uit de koloniën Suriname en Curaçao afkomstig, voor hunne opleiding of voortgezette opleiding in Nederland (P. B. 1919, no. 86).

55. Landsverordening van de 29ste April 1949 tot wijziging van de landsverordening van de 4de Februari 1949 (P. B. no. 15), tot regeling van de positie en bezoldiging, alsmede van de aanspraken op verlof en verlofsbezoldiging, wachtgeld en pensioen van de Griffier van de Staten.

56. Beschikking van de 4de Mei 1949, no. 3543 tot wijziging van de Beschikking van de 19de October 1948, no. 8461a (P. B. 1948, no. 116), houdende regelen ter uitvoering van artikel 9, lid 3 van de Regelen voor het beheer enz. betreffende het Algemeen Curaçao Pensioenfonds (P. B. 1937, no. 9).

57. Publicatie van de 6de Mei 1949, waarbij wordt afgekondigd het Koninklijk besluit van 10 Maart 1949 (Staatsblad no. J 108) tot nadere wijziging van het Octrooireglement (Staatsblad 1921, no. 1083).

58. Beschikking van de 9de Mei 1949, No. 3700, houdende opdracht van werkzaamheden aan de leden van het College van Algemeen Bestuur.

59. Beschikking van de 10de Mei 1949, No. 3705, houdende opdracht van werkzaamheden aan het lid van het College van Algemeen Bestuur W. R. Plantz.

Nos.

60. Beschikking van de 9de Mei 1949, no. 3087 tot bekendmaking van het Koninklijk besluit van 17 Februari 1949, bepalende de bekendmaking in het Staatsblad van het op 29 April 1948 te Washington tussen Nederland en de Verenigde Staten van Amerika gesloten verdrag ter voorkoming van dubbele belasting (Staatsblad no. J. 80).

61. Beschikking van de 12de Mei 1949, no. 2112 tot bekendmaking van het Koninklijk besluit van 1 Februari 1949, bepalende de bekendmaking in het Staatsblad van het op 2 October 1947 te Atlantic City gesloten internationaal Verdrag betreffende de Verreberichtgeving, met bijlagen (Staatsblad no. J 55).

62. Beschikking van de 13de Mei 1949, no. 2288, bepalende de opneming in het Publicatieblad van de geldende tekst van de Algemene Verordening I. U. en D. 1908 (P. B. 1908, no. 33).

63. Publicatie van de 17de Mei 1949, waarbij wordt afgekondigd de wet van 15 December 1948, houdende goedkeuring van het Vredesverdrag tussen de Geallieerde en Geassocieerde Mogendheden en Italië, ondertekend te Parijs op 10 Februari 1947 (Staatsblad no. I 547).

64. Beschikking van de 21ste Mei 1949, no. 1218 tot vaststelling van een regeling betreffende vergoedingen aan ambtenaren voor het gebruik ten behoeve van de dienst van niet van gouvernementswege beschikbaar gestelde vervoermiddelen.

Nos.

65. Besluit van de 17de Juni 1949 tot wijziging van het Besluit van de 28ste November 1923 (P. B. 1923, no. 87), houdende bepalingen omtrent de postzegels, briefkaarten en andere postformulieren in Curaçao.

66. Beschikking van de 21ste Mei 1949, no. 768, tot wijziging van de Beschikking van de 11de April 1938, no. 776 (P. B. 1938, no. 41), waarbij opnieuw wordt vastgesteld de Instructie op de Postdienst.

67. Beschikking van de 27ste Mei 1949, no. 3716a, tot wijziging van de Beschikking van de 5de April 1946, no. 2725 (P. B. 1946, no. 39), ter uitvoering van artikel 1, lid 1 onder e, artikel 2, lid 3, artikel 4, lid 1 onder a, artikel 6, leden 1 onder b, 2 en 3, artikel 35, artikel 36, lid 4 en artikel 38, lid 1 onder b van het Curaçaos Verlofreglement 1946 (P.B. 1946, no. 34).

68. Besluit van de 17de Juni 1949 tot wijziging van de Bezoldigingsregeling 1948 (P. B. 1948, no. 152).

69. Beschikking van de 13de Juni 1949, no. 2347, tot bekendmaking van het Koninklijk besluit van 11 Februari 1949, bepalende de bekendmaking in het Staatsblad van het op 21 November 1947 door de Algemene Vergadering van de Verenigde Naties goedgekeurde Verdrag nopens de voorrechten en immuniteiten van de gespecialiseerde organisaties (Staatsblad No. J 67).

Nos.

70. Besluit van de 21ste Juni 1949 ter uitvoering van de artikelen 1 en 6 van de Uitvoerverboden-verordening 1944 (P. B. 1944, No. 117).

71. Besluit van de 28ste Juni 1949 tot wijziging van de Bezoldigingsregeling 1948 (P. B. 1948, no. 152).

72. Beschikking van de 6de Juli 1949, no. 5025, tot wijziging van de Beschikking van de 28ste November 1941, no. 5656c (P. B. 1941, no. 141), houdende instelling van de Deviezen-Commissie, bedoeld in artikel 12, lid 1, alsmede aanwijzing van instellingen als bedoeld in artikel 15, lid 1, en vaststelling van tarieven als bedoeld in artikel 15, lid 3 van de Deviezen-landsverordening 1940.

73. Publicatie van de 7de Juli 1949, waarbij wordt afgekondigd de wet van 1 November 1948 tot het vaststellen van nieuwe bepalingen betreffende de heffing van Kanselarijrechten (Staatsblad no. I 481).

74. Beschikking van de 9de Juli 1949, no. 4176c, houdende vervallenverklaring van de Beschikking van de 2de October 1942, no. 5761 (P.B. 1942, no. 189) tot intrekking van de beschikking van de 1ste September 1939, no. 5602 (P. B. 1939, no. 76) en tot instelling van een nieuw Voedselvoorzieningsbureau voor Curaçao.

75. Beschikking van de 13de Juli 1949, no. 5632, houdende opdracht van werkzaamheden aan de leden van het College van Algemeen Bestuur.

Nos.

76. Besluit van de 13de Juli 1949 tot wijziging van het Internationaal Postbesluit 1948 (P.B. 1948, no. 150).

77. Beschikking van de 13de Juli 1949, No. 4386 tot wijziging van de Beschikking van de 11de April 1938, No. 776 (P. B. 1938, No. 41), waarbij opnieuw wordt vastgesteld de Instructie op de Postdienst.

78. Proclamatie van de 16de Juli 1949, betreffende de opdracht van het dagelijks beleid van zaken aan de Heer Mr. F. A. Jas.

79. Besluit van de 22ste Juli 1949 ter uitvoering van artikel 14 van de Verordening van de 31ste December 1889 (P. B. 1936, no. 86), bevattende nadere regeling van de Postdienst in Curaçao.

80. Beschikking van de 26ste Juli 1949, no. 4403, bepalende het tijdstip van inwerkingtreding voor het eiland Bonaire van de Landsverordening inzake autobusdiensten 1946 (P. B. 1946, no. 56).

81. Beschikking van de 27ste Juli 1949, no. 4137 tot bekendmaking van het Koninklijk besluit van 6 April 1949, bepalende de bekendmaking in het Staatsblad van het Vredesverdrag tussen de Geallieerde en Geassocieerde Mogendheden en Italië, ondertekend te Parijs op 10 Februari 1947 (Staatsblad no. J. 166).

82. Landsverordening van de 29ste Juli 1949 tot wijzi-

Nos.

ging van de landsverordening van de 1ste April 1939 (P. B. 1939 no. 17), houdende toekenning van reis- en verblijfkosten aan de leden der Staten van Curaçao.

83. Landsverordening van de 29ste Juli 1949, houdende bepalingen tot het heffen van een vergunningsrecht bij hazardspelen, als bedoeld in artikel 1 der Landsverordening Hazardspelen 1948 (P. B. 1948, no. 138).

84. Beschikking van de 27ste Juli 1949, no. 4756, tot bekendmaking van het Koninklijk besluit van 2 Mei 1949, bepalende de bekendmaking in het Staatsblad van de op 12 November 1947 te New York ondertekende Protocollen respectievelijk tot wijziging van het Verdrag ter bestrijding van de handel in vrouwen en kinderen, gesloten te Geneve op 30 September 1921 en van het Verdrag nopens de bestrijding van de handel in meerderjarige vrouwen, gesloten te Geneve op 11 October 1933, alsmede tot wijziging van het Verdrag tot het tegaan van de verspreiding van en de handel in ontuchtige uitgaven, gesloten te Geneve op 12 September 1923 (Staatsblad no. J. 188).

85. Beschikking van de 27ste Juli 1949, no. 5110, houdende wijziging der samenstelling van de Deviezencommissie.

86. Besluit van de 5de Augustus 1949 tot wijziging van het Besluit van de 6de Februari 1931 (P.B. 1931,

Nos.

no. 19) bedoeld in artikel 26 van het Wetboek van Strafrecht voor Curaçao.

87. Besluit van de 16de Augustus 1949 tot wijziging van het Besluit van de 19de October 1936 (P.B. 1936, No. 106), houdende vaststelling van de porten en verdere voorwaarden van verzending in het binnenlands postverkeer van Curaçao.

88. Landsverordening van de 18de Augustus 1949 tot wijziging van de artikelen 701, 706 en 709 van het Curaçaos Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering.

89. Beschikking van de 26ste Augustus 1949, no. 6658 tot wijziging van de Beschikking van de 19de Maart 1942, no. 1749a (P.B. 1942, no. 48), houdende vaststelling van de koers van het Pond Sterling en de Amerikaanse Dollar.

90. Beschikking van de 30ste Augustus 1949, no. 1609a tot wijziging van de Beschikking van de 20ste Juni 1933, no. 700 (P.B. 1933, no. 57), houdende vaststelling van een regeling der vergoeding voor reis- en teerkosten gelijk mede voor verhuiskosten binnen het Staatsdeel Curaçao.

91. Besluit van de 8ste September 1949 ter uitvoering van artikel 30 van de Bouw- en Woning Verordening 1935 (P. B. 1935, no. 64).

92. Publicatie van de 10de September 1949, waarbij

Nos.

wordt afgekondigd de wet van 24 Juli 1948, houdende goedkeuring van de Overeenkomst betreffende de van Duitsland te ontvangen herstelbetalingen, de instelling van een Intergeallieerde Organisatie voor Herstelbetalingen en de teruggave van monetair goud, door Nederland te Parijs ondertekend op 14 Januari 1946, nader aangevuld bij Protocol, door Nederland te Brussel ondertekend op 15 Maart 1948, en van de Overeenkomst betreffende onderling strijdige aanspraken op buiten Duitsland gelegen Duitse bezittingen, door Nederland te Brussel ondertekend op 5 December 1947.

93. Beschikking van de 10de September 1949, no. 4892 tot bekendmaking van het Koninklijk besluit van 2 Mei 1949, bepalende de bekendmaking in het Staatsblad van de Overeenkomst betreffende de van Duitsland te ontvangen herstelbetalingen, de instelling van een Intergeallieerde Organisatie voor Herstelbetalingen en de teruggave van monetair goud, door Nederland te Parijs ondertekend op 14 Januari 1946, nader aangevuld bij Protocol door Nederland te Brussel ondertekend op 15 Maart 1948, en van de Overeenkomst betreffende onderling strijdige aanspraken op buiten Duitsland gelegen Duitse bezittingen, door Nederland te Brussel ondertekend op 5 December 1947 (Staatsblad no. J 189).

94. Beschikking van de 13de September 1949, no. 6356b tot wijziging van de Beschikking van de 5de April 1946, no. 2725 (P.B. 1946, no. 39), ter uitvoering

Nos.

van artikel 1, lid 1 onder e, artikel 2, lid 3, artikel 4, lid 1 onder a, artikel 6, leden 1 onder b, 2 en 3, artikel 35, artikel 36, lid 4 en artikel 38, lid 1 onder b van het Curaçaos Verlofreglement 1946 (P.B. 1946, no. 34).

95. Beschikking van de 20ste September 1949, no. 7770 tot wijziging van de Beschikking van de 19de Maart 1942, no. 1749a (P.B. 1942, no. 48), houdende vaststelling van de koers van het Pond Sterling en de Amerikaanse Dollar.

96. Besluit van de 19de September 1949 tot wijziging van de Bezoldigingsregeling 1948 (P.B. 1948, no. 152).

97. Besluit van de 19de September 1949 tot wijziging van het Keuringsreglement Politie (P.B. 1949, no. 21).

98. Landsverordening van de 27ste September 1949 tot regeling van de pensioenaanspraken van het tot het Politiekorps overgaande personeel der militaire politie en hun weduwen en wezen.

99. Beschikking van de 27ste September 1949, no. 7741, bepalende het tijdstip van inwerkingtreding van de Politieregeling 1948 (P. B. 1948, no. 129) en van de Landsverordening van de 27ste September 1949 (P.B. 1949, no. 98) tot regeling van de pensioenaanspraken van het tot het Politiekorps overgaande personeel der militaire politie en hun weduwen en wezen.

Nos.

100. Besluit van de 27ste September 1949 ter uitvoering van artikel 14 van de Verordening van de 31ste December 1889 (P.B. 1936, no. 86), bevattende nadere regeling van de Postdienst in Curaçao.

101. Landsverordening van de 27ste September 1949 tot goedkeuring van het reglement van orde voor het College van Algemeen Bestuur.

102. Landsverordening van de 27ste September 1949, regelende de bezoldiging, de vergoeding voor reis- en verblijfkosten, alsmede het pensioen van de Vertegenwoordiger in Nederland.

103. Landsverordening van de 27ste September 1949, regelende de schadeloosstelling, de vergoeding voor reis- en verblijfkosten, alsmede het pensioen van de leden van het College van Algemeen Bestuur.

104. Beschikking van de 27ste September 1949, houdende regelen ter uitvoering van artikel 8 van de Regelen voor het beheer enz., betreffende het Gouvernements-Werkliedenpensioenfonds (P. B. 1946, No. 151).

105. Landsverordening van de 1ste October 1949 tot wijziging van de Pensioenregeling personeel R. K. Ambachtsschool „St. Jozef" (P. B. 1945, no. 148).

106. Landsverordening van de 20ste Augustus 1949 tot vaststelling van de Begroting van de Nederlandse Antillen voor het dienstjaar 1949.

Nos.

107. Beschikking van de 4de October 1949, no. 8045, waarbij de wijziging van de Curaçaose begroting 1947 (3de aanvullende begroting 1947) wordt bekendgemaakt.

108. Beschikking van de 4de October 1949, no. 8026, waarbij de wijziging van de Curaçaose begroting 1948 (1ste aanvullende begroting 1948) wordt bekendgemaakt.

109. Beschikking van de 4de October 1949, no. 8027, waarbij de wijziging van de Curaçaose begroting 1948 (2de aanvullende begroting 1948) wordt bekendgemaakt.

110. Landsverordening van de 7de October 1949 tot wijziging van de Gouvernements-Werkliedenverordening 1944 (P.B. 1944, no. 197).

111. Landsverordening van de 7de October 1949 tot wijziging en aanvulling van de „Pensioenverordening Burgerlijke Landsdienaren 1938" (P. B. no. 15).

112. Landsverordening van de 7de October 1949 tot wijziging van de Pensioenverordening Burgerlijke Landsdienaren 1938" (P. B. no. 15).

113. Landsverordening van de 7de October 1949 tot wijziging van de Pensioenverordening Burgerlijke Landsdienaren 1938 (P. B. 1938, no. 15).

114. Landsverordening van de 7de October 1949 tot wij-

Nos.

ziging en aanvulling van de Pensioenverordening Burgerlijke Landsdienaren 1938 (P. B. 1938, no. 15).

115. Landsverordening van de 15de October 1949, houdende vervallenverklaring van het Besluit van de 26ste Juni 1945 (P. B. 1945, No. 83) tot tijdelijke buitenwerkingstelling van het bepaalde bij artikel 6, lid 2, en de eerste zinsnede van artikel 28 van de Curaçaosche Comptabiliteitswet (P. B. 1910, no. 63) en het treffen van maatregelen in verband daarmede.

116. Landsverordening van de 15de October 1949 betreffende de Landsloterij.

116. Verbeterblad.

117. Beschikking van de 20ste October 1949 no. 8490 tot wijziging van de Beschikking van de 5de April 1946, no. 2725 (P. B. 1946, no. 39) ter uitvoering van artikel 1, lid 1 onder e, artikel 2, lid 3, artikel 4, lid 1 onder a, artikel 6, leden 1 onder b, 2 en 3, artikel 35, artikel 36, lid 4 en artikel 38, lid 1 onder b van het Curaçaos Verlofreglement 1946 (P. B. 1946, no. 34).

118. Beschikking van de 20ste October 1949, no. 6527, tot bekendmaking in het Publicatieblad van het Koninklijk Besluit van 22 Februari 1949, houdende goedkeuring en publicatie van diverse wijzigingen van het Internationaal Telegraafreglement (Herziening van Cairo, 1938), goedgekeurd bij Konink-

Nos.

lijk Besluit van 19 November 1938, nummer 79 (Staatsblad no. J 82).

119. Besluit van de 22ste October 1949 tot wijziging van het Besluit van de 10de October 1946 (P. B. 1946, no. 151), ter uitvoering van artikel 2, lid 2 van de Landsverordening van de 29ste December 1944 (P. B. 1945, no. 26), houdende oprichting van een pensioenfonds voor de gouvernements-werklieden en hunne weduwen en wezen.

120. Beschikking van de 22ste October 1949, no. 8007 tot wijziging van de Beschikking van de 20ste Februari 1947, no. 747 (P. B. 1947, no. 23), houdende bepalingen ter uitvoering van het bepaalde in artikel 7, lid 1 sub 3o onder b en lid 2 van de „Regelen voor het beheer enz. betreffende het Gouvernements-werkliedenpensioenfonds" (P. B. 1946, no. 151).

121. Beschikking van de 22ste October 1949, no. 6568 tot bekendmaking in het Publicatieblad van het Koninklijk besluit van 28 Juni 1949, bepalende de bekendmaking in het Staatsblad van de op 6 Juni 1947 te 's-Gravenhage tussen Nederland, België, Frankrijk en Luxemburg gesloten overeenkomst betreffende de oprichting van een Internationaal Octrooibureau (Staatsblad no. J 296).

122. Beschikking van de 22ste October 1949, no. 6378 tot bekendmaking in het Publicatieblad van het Koninklijk besluit van 17 Juni 1949, bepalende de be-

Nos.

kendmaking in het Staatsblad van de op 17 Mei 1949 te 's-Gravenhage tussen Nederland en Amerika gesloten overeenkomst betreffende het gebruik van gelden, welke beschikbaar worden gesteld ingevolge de te Washington gesloten overeenkomst tot regeling der wederzijdse vorderingen en schulden uit hoofde van de uitvoering der leen- en pachtovereenkomst (Fullbright-Overeenkomst) (Staatsblad no. J. 260).

123. Proclamatie van de 26ste October 1949, betreffende de opdracht van het dagelijks beleid van zaken aan de Heer Mr. F. A. Jas.

124. Beschikking van de 25ste October 1949, no. 7636, houdende een regeling van de toekenning van huisvestingstoelagen ten behoeve van voortgezette studie.

125. Beschikking van de 27ste October 1949, no. 8506, bepalende de opneming in het Publicatieblad van de thans geldende tekst van de Pensioenverordening Burgerlijke Landsdienaren 1938 (P. B. 1938, no. 15).

126. Besluit van de 3de November 1949, houdende een verbod tot het invoeren, doorvoeren en vervoeren van huisdieren uit Maracaibo en omgeving.

127. Besluit van de 3de November 1949 tot wijziging van het Besluit van de 28ste Februari 1938 (P. B. 1938, no. 19), ter uitvoering van de artikelen 3, 6,

Nos.

10, 12, 19 en 21 van het Curaçaos Luchtvaartbe-
sluit 1935 (P. B. 1935, no. 96), houdende vaststel-
ling van algemene bepalingen voor de Burgerlijke
Luchtvaart in Curaçao.

128. Beschikking van de 8ste November 1949, no. 3721,
houdende een regeling ter tegemoetkoming in de
huishuurkosten aan officieren en onder-officieren,
die op de voorwaarden van het Koninklijk Neder-
lands-Indonesisch-Leger bij de Landmacht Neder-
landse Antillen dienen.

129. Beschikking van de 9de November 1949, no. 9085
tot bekendmaking in het Publicatieblad van het
Koninklijk Besluit van 15 October 1949, no. 22, o.m.
tot wijziging en aanvulling van het Koninklijk Be-
sluit van 13 September 1928, no. 32 (P. B. 1928,
no. 67), houdende regeling van de bezoldiging der
militairen dienende bij (en van het burgerpersoneel
dienstdoende bij) de Troepen in Suriname en Cu-
raçao, zomede van de toelagen en vergoedingen wel-
ke ten laste van het XIe Hoofdstuk der Staatsbe-
groting ten behoeve van die troepen (dit personeel)
kunnen worden uitgekeerd en tot wijziging van het
Koninklijk Besluit van 14 Mei 1947, no. 21 (P. B.
1947, no. 113) houdende wijziging van het Konink-
lijk besluit van 13 September 1928, no. 32 en vast-
stelling van een duurtetoeslagregeling voor de bij
de Troepen in Curacao dienende militairen.

130. Beschikking van de 10de November 1949, no. 8533
tot wijziging van de Beschikking van de 15de No-

Nos.

vember 1946, no. 9505 (P. B. 1946, no. 175), houdende bepalingen inzake de aanstelling enz. van de chauffeurs bij de douanedienst in Curaçao.

130. Verbeterblad.

131. Beschikking van de 17de November 1949, no. 7868 tot wijziging van de Beschikking Administratieve Ambtenaren 1947 (P. B. 1947, no. 45).

132. Besluit van de 19de November 1949 tot wijziging van de Bezoldigingsregeling 1948 (P. B. 1948, no. 152).

133. Besluit van de 23ste November 1949 tot wijziging van het Besluit van de 18de Maart 1938 (P.B. 1938, no. 26), ter uitvoering van artikel 11, 4e lid der Pensioenverordening Burgerlijke Landsdienaren 1938 (P.B. 1949, no. 125).

134. Beschikking van de 28ste November 1949, No. 9362, bepalende de opneming in het Publicatieblad van de Instructie voor de Vertegenwoordiger van de Nederlandse Antillen in Nederland.

135. Beschikking van de 1ste December 1949, no. 10118 tot wijziging van de Regeling vergoeding Vervoermiddelen 1949 (P. B. 1949, no. 64).

136. Beschikking van de 1ste December 1949, no. 10198 tot wijziging van de Beschikking van de 4de September 1946, no. 6617 (P. B. 1946, no. 131) houden-

Nos.

de bepalingen ter uitvoering van het bepaalde in artikel 9, lid 1 ten 3e onder b. van de Regelen voor het beheer enz. betreffende het Algemeen Curacaos Pensioenfonds (P.B. 1937, no. 9).

137. Besluit van de 12de December 1949 ter uitvoering van artikel 5 van de Loterijverordening 1909 (P. B. 1945, no. 57).

138. Besluit van de 12de December 1949 ter uitvoering van artikel 17, lid 2 van de Landsloterijverordening 1949 (P. B. 1949, no. 116).

139. Besluit van de 12de December 1949 ter uitvoering van artikel 20, lid 2 van de Landsloterijverordening 1949 (P. B. 1949, no. 116).

140. Besluit van de 12de December 1949 ter uitvoering van artikel 24 van de Landsloterijverordening 1949 (P. B. 1949, no. 116).

141. Besluit van de 12de December 1949 ter uitvoering van artikel 40 van de Landsloterijverordening 1949 (P. B. 1949, no. 116).

142. Besluit van de 16de December 1949 tot wijziging van de Bezoldigingsregeling 1948 (P. B. 1948, no. 152).

143. Besluit van de 24ste December 1949 tot wijziging van de Bezoldigingsregeling 1948 (P. B. 1948, no. 152).

144. Landsverordening van de 30ste December 1949 tot het heffen van opcenten op de aanslagen in de inkomstenbelasting 1950.

Nos.

145. Landsverordening van de 30ste December 1949 tot wijziging van de Motorrijtuig-, rijwiel- en motorbootbelastingverordening 1928 (P. B. 1936, no. 17) en tot vervallenverklaring van de Landsverordening van de 31ste December 1941 (P.B. 1941, no. 164) tot verhoging van de bedragen verschuldigd en/of te voldoen ingevolge artikel 3 van de Motorrijtuig-, rijwiel- en motorbootbelastingverordening 1928 (P. B. 1936, no. 17).

146. Landsverordening van de 30ste December 1949 tot het buiten werking stellen van de Landsverordening van de 31ste December 1942 (P. B. 1942, no. 241) tot vrijstelling van inkomstenbelasting op de eilanden Saba, St. Eustatius en St. Maarten.

147. Landsverordening van de 30ste December 1949 tot het heffen van 180 opcenten op de aanslagen in de winstbelasting, betreffende de tijdvakken, eindigende tussen 30 Juni 1949 en 1 Juli 1950.

148. Landsverordening van de 30ste December 1949 tot het heffen van 25 opcenten op het bijzonder invoerrecht op benzine.

149. Besluit van de 27ste December 1949, houdende geslotenverklaring van de militaire begraafplaats aan de Roodeweg op Curaçao.

150. Landsverordening van de 30ste December 1949, regelende de uitgifte van een lening groot f 4.500.-000,— ten laste van de Nederlandse Antillen.

Blz.

130. Landsverordening van de 20ste December 1949 tot [illegible] (P. B. 1930, no. 171) en tot [illegible] van de Tuchtverordening van de 31ste December 1941 (P. B. 1941, no. [illegible]) tot verhooging van de [illegible] verschuldigd [illegible] ingevolge artikel 3 van de Motorrijtuig- [illegible] belastingverordening 1928 (P. B. 1928, no. 171).

131. Landsverordening van de 20ste December 1949 tot het heffen [illegible], Landsverordening van de 31ste December 1942 (P. B. 1942, no. [illegible]) tot [illegible]

132. Landsverordening van de 20ste December 1949 tot [illegible] in de [illegible] tusschen 30 Juni 1949 en 1 Juli 1950.

133. Landsverordening van de 20ste December 1949 tot het heffen van de opcenten op het [illegible] inkomstenbelasting [illegible]

134. Besluit van de 23ste December 1949, houdende [illegible] aan de Regeering op Curaçao.

135. Landsverordening van de 20ste December 1949, [illegible]

A° 1949. N° 2

PUBLICATIEBLAD

LANDSVERORDENING *van de 3de Januari 1949 tot wijziging en aanvulling van het Reglement op de inrichting en samenstelling van de Rechterlijke Macht in Curaçao (P. B. 1941, no. 60) en tot wijziging van artikel 236 van het Wetboek van Strafvordering voor Curaçao (P. B. 1914, no. 21).*

IN NAAM DER KONINGIN!

DE GOUVERNEUR van de Nederlandse Antillen,

In overweging genomen hebbende, dat het nodig is het Reglement op de inrichting en samenstelling van de Rechterlijke Macht in Curaçao (P. B. 1941, no. 60), zoals gewijzigd bij landsverordening van de 13de Mei 1946 (P. B. 1946, No. 83), nader te wijzigen en aan te vullen, alsmede artikel 236 van het Wetboek van Strafvordering voor Curaçao te wijzigen;

Heeft, de Raad van Advies gehoord, met gemeen overleg der Staten, vastgesteld onderstaande landsverordening:

Artikel 1.

Het Reglement op de inrichting en samenstelling van de Rechterlijke Macht in Curaçao (P. B. 1941, No. 60), zoals gewijzigd bij landsverordening van de 13de Mei 1946 (P. B. 1946, No. 83), wordt nader gewijzigd en aangevuld als volgt:

I. Het eerste lid van artikel 18 wordt gelezen als volgt:

„Zo nodig wordt de griffier van het hof van justitie vervangen door een substituut-griffier van het hof van justitie volgens de rang van benoeming en bij afwezigheid, belet of ontstentenis ook van beide substituut-griffiers van het hof van justitie, wordt zijn dienst waargenomen door een substituut-griffier van het gerecht in eerste aanleg volgens de rang van benoeming."

II. Het laatste lid van artikel 28 wordt gelezen als volgt:

„Als plaatsvervangers van de rechter in eerste aanleg treden op de eilanden Curaçao en Aruba de leden-plaatsvervangers van het hof van justitie op."

III. In het eerste lid van artikel 29 wordt tussen „of" en „substituut-griffier" ingevoegd: „een".

IV. Artikel 34 wordt gelezen als volgt:

Het hof van justitie is gevestigd op het eiland Curaçao.

Het houdt mede zitting op het eiland Aruba.

Het is samengesteld uit een president, ten hoogste zeven leden, ten hoogste acht leden-plaatsvervangers, een procureur-generaal, een advocaat-generaal, een griffier en twee substituut-griffiers, waarvan een op Curaçao en een op Aruba is gevestigd.

V. Artikel 42 wordt gelezen als volgt:

Dit besluit kan worden aangehaald als „Rechterlijke organisatie" en treedt in werking tegelijk met het Wetboek van Strafrecht voor Curaçao, vastgesteld bij Ons besluit van 4 October 1913, No. 61 (P. B. No. 67).

Artikel 2.

De eerste zinsnede van het eerste lid van artikel 236 van het Wetboek van Strafvordering voor Curaçao wordt gelezen als volgt:

„Indien de beklaagde of de veroordeelde woonachtig

is of zich bevindt op het eiland Curaçao of op het eiland Aruba, doet de procureur-generaal hem dagvaarden om op de terechtzitting van het hof respectievelijk op Curaçao of op Aruba te verschijnen; indien hij niet op een dier eilanden woonachtig is, noch zich daarop bevindt, kan de procureur-generaal zulks doen".

Artikel 3.

Artikel 1 dezer landsverordening met uitzondering van de tweede alinea van het daarbij sub IV gewijzigde artikel 34 van het Reglement op de inrichting en samenstelling van de Rechterlijke Macht in Curaçao, treedt in werking met ingang van de dag, volgende op die harer afkondiging.

De tweede alinea van het bij artikel 1 sub IV gewijzigde artikel 34 van het Reglement op de inrichting en samenstelling van de Rechterlijke Macht in Curaçao, alsmede artikel 2 dezer landsverordening treden in werking met ingang van een nader door de Gouverneur te bepalen tijdstip.

Gegeven te Willemstad, de 3de Januari 1949.

Het lid van het College
van Algemeen Bestuur,
A. MULLER.

L. PETERS.

De wnd. Gouvernements-Secretaris,

L. KERSTENS.

Uitgegeven de 7de Januari 1949.
De wnd. Gouvernements-Secretaris,
L. KERSTENS.

ta of zich bevindt op het eiland Curaçao of op het eiland Aruba, doet de procureur-generaal hem dagvaarden om op de terechtzitting van het hof respectievelijk op Curaçao of op Aruba te verschijnen; indien hij niet op een dier eilanden woonachtig is, noch zich daarop bevindt, kan de procureur-generaal zulks doen."

Artikel 3.

Artikel 1 dezer landsverordening, met uitzondering van de tweede alinea van het daarbij sub IV gewijzigde artikel 34 van het Reglement op de inrichting en samenstelling van de Rechterlijke Macht in Curaçao, treedt in werking met ingang van de dag, volgende op die harer afkondiging.

De tweede alinea van het bij artikel 1 sub IV gewijzigde artikel 34 van het Reglement op de inrichting en samenstelling van de Rechterlijke Macht in Curaçao alsmede artikel 2 dezer landsverordening treden in werking met ingang van een nader door de Gouverneur te bepalen datum.

Gegeven te Willemstad, de 5de Januari 1949.

Het lid van het College
van Algemeen Bestuur,
A. MULLER.

L. PEYTERS

Dd. Gouvernements-Secretaris
L. KERSTENS

Uitgegeven de 7de Januari 1949.
De wnd. Gouvernements-Secretaris,
L. KERSTENS.

A° 1949.

N° 3

PUBLICATIEBLAD

BESCHIKKING *van de 31ste December 1948 No. 4555 tot wijziging en aanvulling van de beschikking van de 31ste Juli 1947, No. 6152 tot vaststelling van een loonregeling voor gouvernements-arbeiders en gouvernements-werklieden (P. B. 1947, No. 109).*

DE GOUVERNEUR van de Nederlandse Antillen,

Gelezen:

de brief van 27 Mei 1948, No. 439 van de Gezaghebber van Bonaire;

het advies dd. 23 Juli 1948, No. 4555/385 G. met bijlagen, van de Directeur van Openbare Werken;

het advies dd. 16 Augustus 1948, No. G.S. 4555 van de Directeur van het Departement van Sociale en Economische Zaken;

het advies dd. 8 November 1948 No. G.S. 4555 van de Administrateur van Financiën;

het eindadvies dd. 16 December 1948 No. 4555/385 G. van de Directeur van Openbare Werken;

Gelet op:

de artikelen 4 en 5 van de Gouvernementswerkliedenverordening 1944 (P. B. 1944, No. 197);

de bepalingen, vervat in het Gouvernementswerklieden-reglement 1944 (P. B. 1946, No. 155);

HEEFT GOEDGEVONDEN:

I. De bijlage, opgenomen bij de beschikking van de 31ste Juli 1947, No. 6152, tot vaststelling van een loonregeling voor gouvernements-arbeiders en gouvernementswerklieden (P. B. 1947, No. 109) zoals gewijzigd en aangevuld, laatstelijk bij beschikking van de 4de November 1948 No. 2647 (P. B. 1948, No. 137) wordt gewijzigd en aangevuld met de navolgende loonschalen voor het eiland Bonaire:

WEEKLONEN:

Schaal 1.

	Los:	Vast:	Normaal aantal diensturen per week
Peon of arbeider	f. 22.50 — f. 25.50	f. 24.— — f. 27.50 x)	53

x) Het loon wordt met inachtneming van het minimum en het maximum vastgesteld door de Gezaghebber.

Schaal 2.

	Los:	Vast:	Normaal aantal diensturen per week
Chauffeur	f. 29.— — f. 34.— 2 × f. 1.— + 2 × f. 1.50	f. 31.— — f. 36.— 2 × f. 1.— + 2 × f. 1.50	53

Schaal 3.

	Los:	Vast:	Normaal aantal diensturen per week
Schilder	f. 34.50 — f. 43.— 4 × f. 1.— + 3 × f. 1.50	f. 36.50 — f. 45.— 4 × f. 1.— + 3 × f. 1.50	53

Schaal 4.

Los:	Vast:
f. 41.50 — f. 47.50	f. 44.— — f. 50.—
3 × f. 1.— + 2 × f. 1.50	3 × f. 1.— + 2 × f. 1.50

	Normaal aantal diensturen per week
Timmerman	53
Metselaar	53

MAANDLONEN:

Schaal 5.

Los:	Vast:
f. 95.50 — f. 116.50	f. 101.50 — f. 123.—
6 × f. 3.50	5 × f. 3.50 + 1 × f. 4.—

	Normaal aantal diensturen per week
Matroos	53

Schaal 6.

Los:	Vast:
f. 195.50 — f. 227.50	f. 207.— — f. 242.—
8 × f. 3.— + 2 × f. 4.—	8 × f. 3.— + 2 × f. 5.50

	Normaal aantal diensturen per week
Stuurman-motorist van de havenboot	53

II. Te bepalen, dat deze beschikking, welke in het Publicatieblad zal worden opgenomen, in werking zal treden met de dag harer afkondiging.

Willemstad, de 31ste December 1948.

De Gouverneur voornoemd,

L. PETERS.

Uitgegeven de 12de Januari 1949.
De wnd. Gouvernements-Secretaris,
L. KERSTENS.

de bepalingen, vervat in het Gouvernementswerk[illegible]
reglement 1944 (P. B. 1946, No. 125);

HEEFT GOEDGEVONDEN:

I. De bijlage, opgenomen bij de beschikking van de 31ste Juli 1947, No. [illegible], tot vaststelling van een loonregeling voor gouvernements-arbeiders en gouvernementswerklieden (P. B. 1947, No. 109) zoals gewijzigd en aangevuld, laatstelijk bij beschikking van de 4de November 1948 No. 2847 (P. B. 1948, No. 237) wordt gewijzigd en aangevuld met de navolgende loonschalen voor het eiland Bonaire:

WEEKLONEN:

Schaal 1.

Los:	Vast:
f. 22.50 — f. 25.50	f. 24.— — f. 27.50 x)

Normaal aantal diensturen per week

Peon of arbeider 53

x) Het loon wordt met inachtneming van het minimum en het maximum vastgesteld door de Gezaghebber.

Schaal 2.

Los:	Vast:
f. [illegible] — f. [illegible]	f. 31.— — f. [illegible]
2 × f. 1.— + 2 × f. 1.50	[illegible] × f. 1.— + 2 × f. 1.50

Normaal aantal diensturen per week

Chauffeur 53

Schaal 3.

Los:	Vast:
f. 34.50 — f. [illegible]	f. 38.50 — f. 43.—
4 × f. 1.— + 3 × f. 1.50	3 × f. 1.50

Schilder

A° 1949. N° 4

PUBLICATIEBLAD

LANDSVERORDENING *van de 3de Januari 1949 houdende nieuwe bepalingen tot regeling van de handel in dranken en spijzen, alsmede van het verschaffen van huisvesting met bediening tegen vergoeding.*

IN NAAM DER KONINGIN!

DE GOUVERNEUR van de Nederlandse Antillen.

In overweging genomen hebbende, dat het wenselijk is nieuwe bepalingen vast te stellen tot regeling van de handel in dranken en spijzen, alsmede van het verschaffen van huisvesting met bediening tegen vergoeding;

Heeft, de Raad van Advies gehoord, met gemeen overleg der Staten, vastgesteld onderstaande landsverordening:

Artikel 1.

1. Deze landsverordening en de naar aanleiding daarvan uitgevaardigde besluiten, verstaan onder:

a. „sterke drank": gedistilleerd volgens de „Gedistilleerdverordening 1908";

b. „zwak-alcoholische drank": elke alcoholhoudende drank, welke niet als gedistilleerd wordt aangemerkt;

c. „verkopen in het klein": verkopen bij hoeveelheden van minder dan 10 liter;

d. „logement": elke gelegenheid, waar aan vier of meer personen, niet zijnde bloed- of aanverwanten van de houder tot de derde graad inbegrepen, en die niet in dienst van de houder zijn, tegen vergoeding huisvesting met bediening verleend wordt;

e. „localiteit": vertrek of ruimte, zomede de daarbij behorende ruimten of vertrekken;

f. „houder": hij, aan wie een vergunning ingevolge deze landsverordening is verleend, of indien deze niet optreedt als hoofd van het bedrijf, het hoofd van het bedrijf of degene, die hem als zodanig vervangt;

g. „ijshuisvergunning": een vergunning voor de verkoop van alcoholvrije drank, voor consumptie bestemd ijs of soortgelijk artikel, voor gebruik ter plaatse, voor welke de vergunning geldt;

h. „bierhuisvergunning": een vergunning voor de verkoop van zwak-alcoholische dranken in het klein;

i. „tapvergunning" en „koffiehuisvergunning": een vergunning voor de verkoop van sterke drank in het klein, zowel voor gebruik ter plaatse, voor welke de vergunning geldt, als voor gebruik elders, behoudens de onderscheiding vermeld in artikel 16;

j. „slijtvergunning": een vergunning voor de verkoop van sterke drank in het klein, uitsluitend voor gebruik elders dan ter plaatse, voor welke de vergunning geldt;

k. „grossiersvergunning": een vergunning voor de verkoop van sterke drank anders dan in het klein, uitsluitend voor gebruik elders dan ter plaatse, voor welke de vergunning geldt;

l. „restaurantvergunning": een vergunning voor de verkoop van spijzen, voor gebruik ter plaatse, voor welke de vergunning geldt;

m. „sociëteitsvergunning": een vergunning voor de verkoop uitsluitend aan leden en hun geintroduceerden van sterke drank, zwak-alcoholische drank en/of spijzen in een sociëteit voor gebruik ter plaatse, voor welke de vergunning geldt;

n. „logementvergunning": een vergunning tot het houden van een logement en voor de verkoop van zwak-alcoholische en alcoholvrije drank, voor consumptie bestemd ijs of soortgelijk artikel en/of spijzen, alleen aan logeergasten en gasten van dezen voor gebruik ter plaatse, voor welke de vergunning geldt;

o. „hotelvergunning": een vergunning tot het houden van een logement en voor de verkoop van sterke, zwak-alcoholische- en alcoholvrije drank, voor consumptie bestemd ijs of soortgelijk artikel en/of spijzen voor gebruik ter plaatse, voor welke de vergunning geldt;

2. Een vergunning, als in het voorgaande lid onder h, i, l en m genoemd, strekt mede tot de verkoop van alcoholvrije drank, voor consumptie bestemd ijs of soortgelijk artikel. Een vergunning als in i genoemd, strekt tevens tot de verkoop van zwak-alcoholische dranken in het klein.

Artikel 2.

1. Zonder een vergunning, uitgereikt op Curaçao door de Procureur-Generaal en op de overige eilanden

door het Plaatselijk Hoofd der Politie, is het verboden een ijshuis, een bierhuis, een tapperij, een koffiehuis, een slijterij, een grossierderij in sterke dranken, een restaurant, een sociëteit, een logement of een hotel te houden, alsmede sterke drank te verkopen of kennelijk ten verkoop uit te stallen.

2. De ambtenaren, genoemd in lid 1, weigeren de vergunning, indien gegrond vermoeden bestaat, dat de verkoop van spijzen of dranken niet op naam en voor rekening van de aanvrager zal plaatsvinden.

3. Aan de vergunning kunnen voorwaarden worden gesteld. De vergunninghouder, die zich niet of niet volledig houdt aan de voorwaarden, verbonden aan een vergunning, hem overeenkomstig deze landsverordening verleend, wordt geacht zonder vergunning te hebben gehandeld.

Artikel 3.

De ambtenaar, die de vergunning verleende, kan deze intrekken:

a. indien hij dit in het belang van de openbare orde of publieke rust nodig acht;
b. bij overtreding van een der bepalingen dezer landsverordening of van de artikelen 263 en 475 van het Wetboek van Strafrecht voor Curaçao;
c. indien gegrond vermoeden bestaat, dat de verkoop van spijzen of dranken niet op naam en voor rekening van de vergunninghouder plaats vindt.

Artikel 4.

Een vergunning is niet vereist voor de verkoop van sterke of zwak-alcoholische drank in het klein, voor con-

sumptie bestemd ijs of soortgelijk artikel en/of spijzen voor gebruik aan boord van schepen in het internationaal verkeer, tijdelijk op doorreis verblijvende in een der havens van het gebiedsdeel.

Artikel 5.

1. De verkoop van sterke drank in het klein krachtens een koffiehuisvergunning, een slijtvergunning of tapvergunning, voor zover betreft verkoop voor gebruik elders dan ter plaatse, voor welke de vergunning geldt, geschiedt niet anders dan bij hoeveelheden van tenminste een deciliter in gesloten flessen, kannen of kruiken.

2. De Gouverneur kan bij besluit voorschriften geven, aan welke de sluiting van de flessen, kannen of kruiken moet voldoen.

Artikel 6.

De Gouverneur kan voor de verkoop van sterke en zwak-alcoholische drank in het klein bij besluit vaststellen:

a. voorschriften betreffende de aard en samenstelling van die dranken;
b. voorschriften betreffende het aanbrengen van aanduidingen op de flessen, kannen of kruiken, op hun omhulsels of op de plaatsen, waar deze dranken ten verkoop worden uitgestald.

Artikel 7.

De Gouverneur stelt bij besluit vast de eisen, aan welke de localiteiten, waarvoor vergunning wordt of is verleend, moeten voldoen.

Artikel 8.

De Gouverneur is bevoegd bij besluit een of meer stadsgedeelten, districten of districtsgedeelten aan te wijzen, waar in het geheel geen of slechts bepaalde vergunningen mogen worden verleend.

Artikel 9.

1. De Gouverneur is bevoegd bij besluit voor een of meer eilanden, een of meer stadsgedeelten, districten of districtsgedeelten het aantal vergunningen vast te stellen.

2. Vermindering van het aantal vergunningen kan geen grond opleveren voor intrekking van bestaande vergunningen.

Artikel 10.

1. Een vergunning wordt niet verleend dan nadat gebleken is, dat aan de eisen, vastgesteld ingevolge artikel 8, is voldaan. Voor zover deze eisen van hygienische aard zijn, moet worden overgelegd een verklaring, op het eiland Curaçao van de Directeur van de Openbare Gezondheidsdienst en op de overige eilanden van de daartoe door de Directeur van de Openbare Gezondheidsdienst aangewezen gouvernements-geneeskundige, houdende dat hem van geen bezwaren is gebleken.

2. In de vergunning wordt opgenomen een omschrijving van de localiteit of de localiteiten, waarvoor zij is verleend, met vermelding van de oppervlakte van elke localiteit.

Artikel 11.

1. De namen van hen, op wier verzoek om een vergunning afwijzend moest worden beschikt, uitsluitend op

4

grond van het feit, dat het vastgestelde maximum bereikt is, worden op een daartoe bestemde lijst gebracht in de volgorde van de datum van indiening van het verzoekschrift.

2. De Procureur-Generaal doet van de plaatsing op de lijst aan belanghebbenden mededeling met opgave van de datum, waarop hij op de lijst is geplaatst.

3. De Procureur-Generaal schrapt van de lijst de naam van hem:

a. die verklaart, dat hij van de inschrijving afstand doet;

b. wie een vergunning werd verleend of geweigerd anders dan op grond van het feit, dat het vastgestelde maximum aantal vergunningen bereikt is;

c. die overleden is;

d. die niet voldaan heeft aan de in het 4e lid bedoelde bepalingen of van wie binnen het gebiedsdeel geen woonplaats bekend is.

4. Van zodanige schrapping wordt aan de belanghebbende onverwijld per aangetekende brief kennis gegeven.

5. Telkens wanneer een vergunning beschikbaar is, wordt hij, die ingevolge de chronologische volgorde der op de in het eerste lid bedoelde lijst voorkomende namen voor het verkrijgen daarvan in aanmerking komt, hiervan schriftelijk in kennis gesteld, die dan gebonden is binnen veertien dagen de Procureur-Generaal te berichten, of hij bij zijn verzoek ter verkrijging van bedoelde vergunning volhardt. Verklaart hij bij bedoeld verzoek te volharden, dan is hij verplicht binnen zes maanden na deze verklaring, met inachtneming van de bepalingen van artikel 8, de vergunning daadwerkelijk in gebruik te nemen.

6. Van de lijst wordt aan de personen, bedoeld in het eerste lid, op verzoek inzage verstrekt.

Artikel 12.

Alvorens tot verbouwing of herbouw van een localiteit, waarvoor een vergunning is verleend, over te gaan, geeft de vergunninghouder schriftelijk kennis aan de ambtenaar, die de vergunning verleende. De vergunning wordt ingetrokken, indien en zolang na de verbouwing of de herbouw de localiteit niet meer voldoet aan de eisen, bedoeld in artikel 8.

Artikel 13.

1. Bij een bijzondere, zeer tijdelijke gelegenheid, hetzij in een localiteit, hetzij in een voor die gelegenheid opgerichte tent of daarvoor in gebruik genomen terrein, kan de ambtenaar, die tot het verlenen van een vergunning bevoegd is, toestaan, dat op door hem aangewezen dagen of uren, sterke, zwak-alcoholische of alcoholvrije dranken, voor consumptie bestemd ijs of soortgelijk artikel en/of spijzen zonder vergunning worden verkocht voor gebruik in zodanige localiteit of tent of op zodanig terrein.

2. Daarbij kan als voorwaarde worden gesteld de betaling van een bijzonder vergunningsrecht, bij de toewijzing van het verzoek te bepalen en hetwelk niet meer mag bedragen dan de helft van het in artikel 20 bedoelde maandelijkse vergunningsrecht.

Artikel 14.

1. In elke inrichting, waarvoor krachtens deze landsverordening vergunning is verleend, moet een op het ei-

land Curaçao door de Procureur-Generaal en op de overige eilanden door het betrokken Plaatselijk Hoofd der Politie gewaarmerkt afschrift van de vergunning ten genoegen van de politie duidelijk zichtbaar en niet hoger dan anderhalve meter boven de vloer zijn opgehangen.

2. Boven of terzijde van een buitendeur, die toegang tot de inrichting geeft, moet ten genoegen van de politie met duidelijke letters te lezen zijn:

1o. de naam van hem, aan wie de vergunning is verleend;
2o. welke vergunning is verleend.

Artikel 15.

1. Localiteiten, waarvoor een tap-, slijt- of grossierderijvergunning is verleend, moeten gesloten zijn van des avonds negen uur tot zonsopgang en localiteiten, waarvoor een ijshuis-, bierhuis-, koffiehuis-, restaurant-, logement- of hotelvergunning is verleend, van middernacht tot zonsopgang.

2. Sociëteiten, wier reglementen de goedkeuring missen, in artikel 1667 van het Curaçaos Burgerlijk Wetboek vermeld, of wier reglementen de tijd harer sluiting niet bepalen, moeten eveneens gesloten zijn van des middernachts tot zonsopgang.

3. Om bijzondere redenen kan op aanvraag van belanghebbenden, op Curaçao de Procureur-Generaal en op de overige eilanden het Plaatselijk Hoofd der Politie een later sluitingsuur bepalen of een afwijkende sluitingstijdregeling vaststellen.

Artikel 16.

Zolang volgens deze landsverordening een localiteit gesloten moet zijn, mag geen bezoeker daarin vertoeven.

Deze bepaling is niet van toepassing op logementen en hotels, met dien verstande, dat het niet toegestaan is na de sluitingstijd consumptie te verkopen aan of ten behoeve van anderen dan die daar hun huisvesting hebben.

Artikel 17.

Om bijzondere redenen kan op het eiland Curaçao de Procureur-Generaal en op de overige eilanden het Plaatselijk Hoofd der Politie bevelen, dat hetzij alle, hetzij een of meer der localiteiten, waarvoor ingevolge deze landsverordening een vergunning is verleend, voor een bepaalde of onbepaalde tijd op een vroeger uur zullen worden gesloten en, indien strenge maatregelen noodzakelijk voorkomen, dat de sluiting tot een nadere aanzegging doorlopend zal zijn.

Het bevel geschiedt schriftelijk.

Artikel 18.

1. De houder van een logement of hotel is verplicht, alvorens enig persoon huisvesting te verlenen, overeenkomstig de gegevens uit zijn paspoort of ander identiteitsbewijs, volledig en duidelijk naar waarheid in te vullen of te doen invullen het register, volgens het model, dat de Gouverneur bij besluit vaststelt.

2. Hij is bovendien verplicht een afschrift van de in het eerste lid van dit artikel gemaakte aantekeningen in bedoeld register, door of namens hem ondertekend, elke Maandag uiterlijk om tien uur des voormiddags in te leveren of te doen inleveren, op het eiland Curaçao aan het Hoofdbureau van Politie of een der politieposthuizen, op het eiland Aruba aan een der politiebureaux of politieposthuizen en op de overige eilanden ten kantore van het Plaatselijk Hoofd der Politie.

Artikel 19.

1. Het vergunningsrecht wordt bij vooruitbetaling voldaan vóór de tiende dag van de termijn, waarvoor het verschuldigd is en bedraagt:

voor een:	in het stadsdistict of daa mede bij beslu t van de Gouverneur gelijk te stellen plaatsen op Curacao en Aruba per maand	op Bonaire en op de overige plaatsen op Curacao en Aruba per maand	op Saba St. Eustatius en St. Maarten per maand
Bierhuis-vergunning:	f. 20.—	f. 4.—	f. 2.50
Tapvergunning:	„ 40.—	„ 8.—	„ 5.—
Slijt-vergunning:	„ 20.—	„ 8.—	„ 5.—
Restaurant-vergunning:	„ 15.—	vrij	vrij
Logement-vergunning:	„ 30.—	f. 6.—	f. 4.—
IJshuis-vergunning:	„ 15.—	vrij	vrij
Koffiehuis-vergunning:	„ 50.—	f. 10.—	f. 6.—
Sociëteits-vergunning:	„ 40.—	„ 20.—	„ 10.—
Grossiers-vergunning:	„ 50.—	„ 15.—	„ 5.—
Hotel-vergunning:	„ 60.—	„ 20.—	„ 5.—

2. Bij gebreke van tijdige betaling vervalt de vergunning.

4

Artikel 20.

1. Een vergunning geldt, behoudens het bepaalde in het derde lid van dit artikel, uitsluitend voor:

a) de persoon, aan wie zij is verleend en vervalt mitsdien bij diens overlijden, alsmede

b) de in de vergunning vermelde localiteit of localiteiten.

2. Het verhuren of op enigerlei wijze afstaan van vergunningen is van rechtswege nietig.

3. Bij overlijden van de vergunninghouder kan het bedrijf zonder nadere vergunning worden voortgezet door:

a) zijn weduwe of, indien er geen weduwe is dan wel indien deze niet binnen twee weken na het overlijden van haar bevoegdheid gebruik maakt,

b) een of meer van zijn wettige of gewettigde kinderen en/of hun wettelijke vertegenwoordiger(s) of, indien er ook geen wettige of gewettigde kinderen zijn dan wel indien ook deze niet binnen twee weken na het overlijden, c.q. na verloop van de sub a) genoemde termijn van hun bevoegdheid gebruik maken,

c) een of meer van zijn natuurlijke erkende kinderen en/of hun wettelijke vertegenwoordiger(s), mits deze binnen twee weken na het overlijden, c.q. na verloop van de sub a) genoemde termijn c.q. na verloop van de sub b) genoemde termijn van hun bevoegdheid gebruik maken.

Zodanige voortzetting eindigt, zodra de termijn voor de indiening van een verzoek tot overschrijving als bedoeld in het vijfde lid van dit artikel, is verstreken, of, ingeval een zodanig verzoek is ingediend, zodra daarop is beschikt.

4. De vergunning van een overleden vergunninghouder wordt desverzocht overgeschreven ten name van zijn weduwe, indien de echtelieden tot het overlijden voortdurend samenwoonden.

Indien aan deze voorwaarde niet is voldaan, of indien de weduwe geen desbetreffend verzoek doet, dan wel indien de vergunninghouder geen weduwe nalaat, geschiedt de overschrijving ten name van het enige wettige of gewettigde kind, of indien er meer wettige of gewettigde kinderen zijn, van het wettige of gewettigde kind, dat daarvoor naar het oordeel van de in artikel 2 bedoelde autoriteit in aanmerking komt.

Indien noch een weduwe noch enig wettig of gewettigd kind krachtens voorgaande bepalingen daarvoor in aanmerking komt, geschiedt de overschrijving ten name van het enige natuurlijke erkende kind, of indien er meer natuurlijke erkende kinderen zijn, van het natuurlijke erkende kind, dat daarvoor naar het oordeel van de in artikel 2 bedoelde autoriteit in aanmerking komt.

5. Op het verzoek om overschrijving, dat schriftelijk binnen drie maanden na het overlijden moet zijn ingediend, wordt binnen drie maanden beschikt. Een zodanig verzoek wordt met inachtneming van het bepaalde in het voorgaande lid ingewilligd, indien aannemelijk is gemaakt, dat de voortzetting van het bedrijf noodzakelijk is ter voorziening in het onderhoud van de weduwe en/of de kinderen van de overleden vergunninghouder c.q. de opvoeding van laatstgenoemden en overigens aan de bepalingen van deze landsverordening wordt voldaan.

Artikel 21.

Het is de houder verboden, in een voor het publiek toegankelijke localiteit, waarvoor ingevolge de bepalingen

dezer landsverordening een vergunning is verleend tot de verkoop van sterke en/of zwak-alcoholische drank voor gebruik ter plaatse, personen in kennelijke staat van dronkenschap of personen beneden de leeftijd van 16 jaar anders dan in gezelschap van ouders of voogden toe te laten of aan laatstgemelde minderjarigen zwak-alcoholische drank te verkopen of toe te dienen.

Artikel 22.

Het is de houder verboden, in een voor het publiek toegankelijke localiteit, waarvoor ingevolge de bepalingen dezer landsverordening een vergunning tot de verkoop van sterke en/of zwak-alcoholische drank is verleend, arbeidslonen uit te betalen of toe te laten, dat arbeidslonen in zodanige localiteit uitbetaald worden met uitzondering van arbeidslonen, verschuldigd voor werkzaamheden, die zijn verricht in de localiteit of terzake van het bedrijf, dat daarin wordt uitgeoefend.

Artikel 23.

Het is de houder verboden, in een voor het publiek toegankelijke localiteit, waarvoor ingevolge de bepalingen dezer landsverordening een vergunning is verleend, of in een localiteit, welke daarmede gemeenschap heeft, zonder toestemming op het eiland Curaçao van de Procureur-Generaal en op de overige eilanden van het Plaatselijk Hoofd der Politie, muziek, vertoningen of andere verrichtingen ten vermake van het publiek toe te laten, of gelegenheid tot dansen te geven.

Artikel 24.

Het is, zonder toestemming op het eiland Curaçao

van de Procureur-Generaal en op de overige eilanden van het Plaatselijk Hoofd der Politie verboden in een localiteit, voor welke ingevolge de bepalingen dezer landsverordening een vergunning is verleend tot verkoop van sterke, zwak-alcoholische, alcoholvrije dranken en/of spijzen, vrouwen of personen beneden de leeftijd van achttien jaar te laten bedienen.

Artikel 25.

Het is verboden:

a. in een localiteit, waarvoor een ijshuis-, bierhuis-, restaurant- of logementvergunning is verleend of in een winkel, pakhuis of andere inrichting, waarin zwak-alcoholische en/of alcoholvrije drank voor gebruik elders dan ter plaatse wordt verkocht, sterke drank aanwezig te hebben;

b. in een localiteit, waarvoor een ijshuis- of restaurantvergunning is verleend, zwak-alcoholische drank aanwezig te hebben.

Artikel 26.

Het is de houder van een logement verboden, zwak-alcoholische drank, alcoholvrije drank, voor consumptie bestemd ijs of soortgelijk artikel en/of spijzen voor gebruik ter plaatse te verkopen, te koop aan te bieden, te schenken of te verstrekken aan anderen dan hen, die naar redelijk inzicht als logeergasten of gasten van dezen zijn te beschouwen.

Artikel 27.

1. Het is de vergunninghouder verboden zijn bedrijf geopend te hebben of daarin bezoekers aanwezig te heb-

4

ben, in strijd met de voorschriften, gegeven in of krachtens de artikelen 16, 17 en 18.

2. Het is de bezoeker, na door of namens de houder te zijn gewaarschuwd, verboden zich te bevinden in een localiteit, welke aan een vergunning krachtens deze landsverordening onderhevig is, nadat deze ingevolge de artikelen 16, 17 en 18 gesloten dient te zijn.

Artikel 28.

Houders van hotels, logementen, koffiehuizen, bierhuizen, tapperijen, ijshuizen en restaurants moeten zorg dragen, dat in de localiteit, voor welke de betreffende vergunning is verleend, geen ongeregelheden of hazardspelen plaats hebben.

Artikel 29.

1. Overtreding van enige bepaling van deze landsverordening wordt gestraft met hechtenis van ten hoogste 4 maanden of geldboete van ten hoogste f. 500.—.

2. Indien ten tijde van het plegen van een overtreding als omschreven in het vorige lid nog niet twee jaren zijn verlopen sedert een vroegere veroordeling van de schuldige wegens een dier overtredingen of wegens overtreding van artikel 263 of artikel 475 van het Wetboek van Strafrecht voor Curaçao onherroepelijk is geworden, wordt hij gestraft met hechtenis van ten hoogste zes maanden.

Artikel 30.

Bij overtreding van een of meer bepalingen dezer landsverordening door een naamloze vennootschap of een

zedelijk lichaam zijn zowel aansprakelijk alle leden van het Bestuur, als de houder, tenzij deze kunnen aantonen, dat door hen de nodige maatregelen in hun bedrijf zijn genomen tot verzekering van de naleving der bepalingen dezer landsverordening, in welk geval de natuurlijke persoon, die het strafbaar feit veroorzaakte, aansprakelijk is.

Artikel 31.

1. Met het opsporen van de overtredingen van deze landsverordening zijn behalve de in artikel 8 van het Wetboek van Strafvordering voor Curaçao aangewezen personen, belast de door de Gouverneur bij besluit aangewezen ambtenaren.

2. De voormelde personen zijn te allen tijde bevoegd, ter inbeslagneming de uitlevering te vorderen van alle voor inbeslagneming vatbare voorwerpen.

3. De voormelde personen hebben te allen tijde vrije toegang tot alle localiteiten, waar verkoop van sterke drank, van zwak-alcoholische drank, van alcoholvrije drank, van voor consumptie bestemd ijs of soortgelijk artikel en/of spijzen voor gebruik ter plaatse van verkoop plaats vindt of waar redelijkerwijs vermoed kan worden, dat die verkoop plaats vindt. Zij hebben mede vrije toegang tot alle localiteiten, en aanhorigheden van localiteiten waar redelijkerwijs vermoed kan worden, dat overtreding van deze landsverordening plaats vindt. Wordt hun de toegang geweigerd, dan verschaffen zij zich die desnoods met inroeping van de sterke arm.

4. Is de localiteit tevens een woning of alleen door een woning toegankelijk, dan treden zij deze tegen de wil van de bewoner niet binnen dan op schriftelijke last op Curaçao en Aruba van de Officier van Justitie, de substituut-Officier van Justitie of een hulp-Officier van Justi-

4

tie, dan wel in tegenwoordigheid van een van deze ambtenaren en op de overige eilanden van de dienstdoend ambtenaar van het Openbaar Ministerie of een hulp-Officier van Justitie of in tegenwoordigheid van een dezer ambtenaren.

5. Van dit binnentreden wordt door de opsporingsambtenaren binnen twee maal vier en twintig uren proces-verbaal opgemaakt, dat aan hen, wier woning is binnengetreden, in afschrift wordt uitgereikt.

Artikel 32.

De feiten, bij deze landsverordening strafbaar gesteld, worden beschouwd als overtredingen.

Artikel 33.

Deze landsverordening kan worden aangehaald als „VERGUNNINGSVERORDENING" onder bijvoeging van het jaar van het Publicatieblad, waarin zij is geplaatst.

Artikel 34.

1. Zij treedt in werking met ingang van de dag na die harer afkondiging.

2. Alsdan vervalt de Vergunningsverordening 1908 (P. B. 1909, No. 7), zoals zij sedert is gewijzigd en aangevuld, behoudens het bepaalde in artikel 35.

Artikel 35.

1. De ingevolge de Vergunningsverordening 1908 (P. B. 1909, No. 7) verleende vergunningen en verloven blijven van kracht onder de bepalingen van die verordening tot het tijdstip, bedoeld in lid 2 sub b.

2. De Gouverneur bepaalt bij besluit de dag, waarop:

a. het verzoek om een vergunning krachtens de onderhavige landsverordening uiterlijk moet worden ingediend;

b. de ingevolge de Vergunningsverordening 1908 verleende vergunningen en verloven vervallen.

3. Ter vervanging van de ingevolge de Vergunningsverordening 1908 verleende vergunningen en verloven, zullen, indien aan de bepalingen dezer landsverordening wordt voldaan, aan de houders van bedoelde vergunningen en verloven nieuwe vergunningen worden verleend.

Gegeven te Willemstad, de 3de Januari 1949.

Het lid van het College
van Algemeen Bestuur,
A. MULLER.

L. PETERS.

De wnd. Gouvernements-Secretaris,

L. KERSTENS.

Uitgegeven de 12de Januari 1949.
De wnd. Gouvernements-Secretaris,
L. KERSTENS.

2. De Gouverneur bepaalt bij besluit de dag, waarop:

a. het verzoek om een vergunning krachtens de onderhavige landsverordening uiterlijk moet worden ingediend;

b. de ingevolge de Vergunningsverordening 1908 verleende vergunningen en verloven vervallen.

3. Ter vervanging van de ingevolge de Vergunningsverordening 1908 verleende vergunningen en verloven, zullen, indien aan de bepalingen dezer landsverordening wordt voldaan, aan de houders van bedoelde vergunningen en verloven nieuwe vergunningen worden verleend.

Gegeven te Willemstad, de 3de Januari 1949.

Het lid van het College
van Algemeen Bestuur,
A. MULLER.

L. PETERS.

De wnd. Gouvernements-Secretaris,

L. KERSTENS.

Uitgegeven de 12de Januari 1949.
De wnd. Gouvernements-Secretaris,
L. KERSTENS.

A° 1949.

N° 5

PUBLICATIEBLAD

BESCHIKKING *van de 19de Januari 1949, no. 9935, tot bekendmaking van het Koninklijk besluit van 11 October 1948, bepalende de bekendmaking in het Staatsblad van de op 30 October 1946 te Washington tussen Nederland, Frankrijk, Groot-Brittannië en Noord-Ierland, en de Verenigde Staten van Amerika gesloten Overeenkomst voor de opriching van de Caraibische Commissie. (Saatsblad no. I 447).*

DE GOUVERNEUR van de Nederlandse Antillen,

Gelezen:

de brief dd. 17 November 1948, 7e Afdeling, no. 31/876 van de Heer Minister van Overzeese gebiedsdelen, waarbij het Koninklijk besluit van 11 October 1948, bepalende de bekendmaking in het Staatsblad van de op 30 October 1946 te Washington tussen Nederland, Frankrijk, Groot-Brittannië en Noord-Ierland, en de Verenigde Staten van Amerika gesloten Overeenkomst voor de oprichting van de Caraibische Commissie (Staatsblad no. I 447) ter bekendmaking wordt aangeboden;

HEEFT GOEDGEVONDEN:

Te bepalen, dat bovenaangehaald Koninklijk besluit van 11 October 1948 (Staatsblad no. I 447) nevens deze beschikking in het Publicatieblad zal worden bekendgemaakt.

Willemstad, de 19de Januari 1949.

De Gouverneur voornoemd,

L. PETERS.

Uitgegeven de 25ste Januari 1949.
De wnd. Gouvernements-Secretaris,
L. KERSTENS.

WIJ JULIANA, BIJ DE GRATIE GODS, KONINGIN DER NEDERLANDEN, PRINSES VAN ORANJE-NASSAU, ENZ., ENZ., ENZ.

Gezien de wet van 21 Mei 1948 (*Staatsblad* no. I 197), houdende goedkeuring van de op 30 October 1946 te Washington tussen Nederland, Frankrijk, Groot-Brittannië en Noord-Ierland, en de Verenigde Staten van Amerika gesloten overeenkomst voor de oprichting van de Caraïbische Commissie, van welke overeenkomst een afdruk bij dit besluit is gevoegd;

Overwegende, dat Onze akte van bekrachtiging van genoemde overeenkomst op 6 Augustus 1948 bij de Amerikaanse Regering is nedergelegd;

Overwegende mede, dat deze overeenkomst op 6 Augustus 1948 is in werking getreden;

Op de voordracht van Onze Minister van Buitenlandse Zaken van 4 October 1948, Kabinet en Protocol no. 108400;

Hebben goedgevonden en verstaan:

de tekst van meergenoemde overeenkomst te doen bekendmaken door de plaatsing van dit besluit in het *Staatsblad*.

Onze Ministers, Hoofden van Departementen van Algemeen Bestuur, zijn, ieder voor zoveel hem aangaat, belast met de uitvoering van hetgeen te dezen wordt vereist.

Soestdijk, 11 October 1948.

JULIANA.

De Minister van Buitenlandse Zaken,
STIKKER.

Uitgegeven de *vijfde* November 1948.

De Minister van Justitie,
WIJERS.

Overeenkomst voor de oprichting van de Caraïbische Commissie.

De Regeeringen van het Koninkrijk der Nederlanden, de Fransche Republiek, het Vereenigd Koninkrijk van Groot Brittannië en Noord Ierland en de Vereenigde Staten van Amerika, welker vertegenwoordigers, behoorlijk hiertoe gemachtigd, zich met het onderstaande hebben vereenigd,

Verlangende de samenwerking onderling en tusschen hunne gebiedsdeelen aan te moedigen en te versterken met de bedoeling het economisch en sociaal welzijn van de volkeren van deze gebiedsdeelen te verhoogen, en

Verlangende de wetenschappelijke, technologische en economische ontwikkeling in het gebied der Caraïbische Zee te bevorderen en het gebruik van hulpbronnen en de behandeling van gemeenschappelijke vraagstukken in gezamenlijk overleg te vergemakkelijken en daarbij dubbel werk van bestaande onderzoekinstellingen te vermijden, een overzicht te verkrijgen van behoeften, vast te stellen welk onderzoekingswerk is geschied, onderzoekingswerk op een grondslag van samenwerking te vergemakkelijken en verder onderzoek aan te bevelen, en

Besloten hebbende zich aan te sluiten bij den arbeid tot dusverre verricht door de Anglo-American Carribean Commission, en

Vaststellende, dat de hier gestelde doeleinden in overeenstemming zijn met de beginselen van het Handvest der Vereenigde Naties

Komen bij deze het volgende overeen:

Artikel I.

Oprichting van de Caraïbische Commissie en bijbehoorende instellingen.

Bij deze worden opgericht de Caraïbische Commissie (hierna te noemen ,,de Commissie") en, als bijbehoorende instellingen van de Commissie, de Caraïbische Raad van Onderzoek en de West Indische Conferentie (hierna onderscheidenlijk te noemen ,,de Raad van Onderzoek" en ,,de Conferentie").

Artikel II.

Samenstelling van de Commissie.

1. De Commissie zal bestaan uit niet meer dan zestien Commissarissen, die benoemd zullen worden door de Regeeringen, die deze overeenkomst onderteekend hebben (hierna te noemen

„Leden"). Elk Lid heeft het recht vier Commissarissen te benoemen en die plaatsvervangers, welke noodig geoordeeld worden. Elke zoodanige groep van Commissarissen zal een nationale afdeeling van de Commissie vormen.

2. Elk Lid zal een van zijn Commissarissen aanwijzen als Voorzitter van zijn nationale afdeeling. Elke zoodanige Voorzitter, of in zijne afwezigheid, de Commissaris door hem uit zijn nationale afdeeling aangewezen als zijn plaatsvervanger, zal Mede-Voorzitter van de Commissie zijn en zal de vergaderingen van de Commissie presideeren bij toerbeurt, overeenkomstig de Engelsche alphabetische volgorde van de Leden, ongeacht de plaats, waar een vergadering van de Commissie wordt gehouden.

Artikel III.

Bevoegdheden van de Commissie.

De Commissie zal een raadplegend en adviseerend lichaam zijn en zal zoodanige wettelijke bevoegdheid hebben als noodzakelijk zal zijn voor de vervulling van haar taak, en het bereiken van hare doeleinden.

Artikel IV.

Taak van de Commissie.

De taak van de Commissie zal zijn als volgt:

1. Zich bezig te houden met economische en sociale aangelegenheden van gemeenschappelijk belang voor het gebied der Caraïbische Zee, in het bijzonder landbouw, verkeer, opvoeding, visscherij, gezondheid, huisvesting, industrie, arbeid, sociaal welzijn en handel.

2. Op eigen initiatief, of op voorstel van een der Leden of van de plaatselijke regeeringen, van den Raad van Onderzoek of de Conferentie, te bestudeeren, te formuleeren en aan te bevelen, die maatregelen, programma's en richtlijnen met betrekking tot sociale en economische vraagstukken, welke ten doel hebben tot het welzijn van het gebied der Caraïbische Zee bij te dragen. Zij zal den Leden en de plaatselijke regeeringen ter zake van al zulke aangelegenheden raad geven en aanbevelingen doen teneinde te geraken tot de uitvoering van iedere, in dit verband noodzakelijke of wenschelijke actie.

3. Behulpzaam te zijn in het coördineeren van plaatselijke plannen, welke van regionaal belang zijn en vanuit een ruimer gezichtsveld technische voorlichting, welke anders niet beschikbaar zou zijn, te verschaffen.

4. Leiding te geven aan en toezicht te houden op den arbeid van den Raad van Onderzoek en het reglement van orde van den Raad vast te stellen.

5. Maatregelen te treffen tot het bijeenroepen van de zittingen der Conferentie, haar reglement van orde vast te stellen, en aan de Leden over besluiten en aanbevelingen van de Conferentie verslag uit te brengen.

Artikel V.

Vergaderingen van de Commissie.

1. De Commissie zal ieder jaar niet minder dan twee vergaderingen houden. Zij is gemachtigd vergaderingen bijeen te roepen en te houden op elken tijd en op elke plaats, welke zij daartoe zal aanwijzen.

2. Op al zulke vergaderingen zullen de vier Mede-Voorzitters of de door een ieder van hen aangewezen plaatsvervangers een quorum vormen.

Artikel VI.

Wijze, waarop beslissingen genomen zullen worden.

De Commissie heeft de bevoegdheid te bepalen op welke wijze hare beslissingen genomen zullen worden, met dien verstande dat beslissingen, welke niet betrekking hebben op de procedure, niet genomen kunnen worden zonder de instemming van de onderscheidene Mede-Voorzitters of de door een ieder van hen aangewezen plaatsvervangers.

Artikel VII.

De Raad van Onderzoek.

De Raad van Onderzoek zal, tezamen met die Comité's van Onderzoek, welke de Commissie zal instellen, werkzaam zijn als een bij de Commissie behoorende instelling voor wetenschappelijk, technologisch, sociaal en economisch onderzoek tot het welzijn van de volkeren van het gebied der Caraïbische Zee.

Artikel VIII.

Samenstelling van den Raad van Onderzoek.

1. De Raad van Onderzoek zal bestaan uit niet minder dan zeven en niet meer dan vijftien leden te benoemen door de Commissie met bijzondere inachtneming van hunne wetenschappelijke bekwaamheid. Ten minste één lid van ieder Comité van Onderzoek zal lid zijn van den Raad van Onderzoek.

2. De Raad van Onderzoek zal een Voorzitter kiezen uit zijn leden. Een Vice-Voorzitter van den Raad van Onderzoek zal worden benoemd door de Commissie en zal als ambtenaar van het Centraal Secretariaat werkzaam zijn.

3. De tegenwoordige samenstelling van den Raad van Onderzoek en van zijne Comité's van Onderzoek zal geacht worden van kracht te zijn van den eersten dag van Januari 1946 af.

Artikel IX.

Taak van den Raad van Onderzoek.

De taak van den Raad van Onderzoek zal zijn als volgt:

a. Aan de Commissie aan te bevelen het aantal en de werkzaamheden van de technische Comité's van Onderzoek, noodig om gespecialiseerde wetenschappelijke beschouwing van Caraïbische onderzoekvraagstukken te verschaffen.

b. In het belang van het gebied der Caraïbische Zee vast te stellen welk onderzoekingswerk is verricht, een overzicht te verkrijgen van behoeften, advies uit te brengen betreffende de wenschelijkheid van plannen tot onderzoek, gemeenschappelijk onderzoek te regelen en te vergemakkelijken, opdrachten tot onderzoek van specialen aard uit te voeren, welke geen andere instelling in staat en bereid is uit te voeren, en inlichtingen betreffende onderzoekingswerk te verzamelen en te verspreiden.

c. Aan de Commissie aanbevelingen te doen ter zake van het houden van vergaderingen van den Raad van Onderzoek en van Comité's van Onderzoek en eveneens van vergaderingen van personen, die werkzaam zijn op het gebied van de wetenschap of zich met speciale onderwerpen en algemeene zakelijke voorlichting bezig houden, en de uitwisseling van opgedane ervaringen tusschen de personen, die zich in het gebied der Caraïbische Zee met onderzoekingswerk bezig houden, te vergemakkelijken.

Artikel X.

De Conferentie.

De conferentie is een bij de Commissie behoorende instelling. De continuïteit van haar bestaan zal verzekerd zijn door middel van regelmatig te houden zittingen.

Artikel XI.

Samenstelling van de Conferentie.

1. Elke plaatselijke Regeering zal het recht hebben naar elke zitting van de Conferentie ten hoogste twee afgevaardigden en zoovele adviseurs als zij noodig zal oordeelen, te zenden.

2. Afgevaardigden naar de Conferentie zullen worden benoemd voor elk gebiedsdeel in overeenstemming met zijn grondwettelijke voorschriften. De duur van hunne benoemingen zal worden vastgesteld door de regeeringen, die hen benoemen.

Artikel XII.

Taak van de Conferentie.

De zittingen van de Conferentie zullen een regelmatig middel van overleg vormen met en tusschen de afgevaardigden van de gebiedsdeelen in zaken van gemeenschappelijk belang binnen de grenzen van de bevoegdheden van de Commissie, zooals deze zijn omschreven in Artikel IV van deze overeenkomst: zij verschaffen de gelegenheid om aan de Commissie in zake zulke onderwerpen aanbevelingen te doen.

Artikel XIII.

Vergaderingen van de Conferentie.

1. De Commissie zal de Conferentie ten minste eenmaal in de twee jaar bijeenroepen op een door de Commissie te bepalen datum. De plaats van elke zitting van de Conferentie zal in een der gebiedsdeelen gelegen zijn en zal worden gekozen bij toerbeurt overeenkomstig de Engelsche alphabetische volgorde van de Leden.

2. De Voorzitter van elke zitting der Conferentie zal zijn de Voorzitter van de nationale afdeeling der Commissie in welker gebiedsdeel de zitting wordt gehouden.

Artikel XIV.

Centraal Secretariaat.

1. De Commissie zal, ten dienste van haarzelve en hare bijbehoorende instellingen, een Centraal Secretariaat instellen, dat gevestigd zal zijn op een plaats, gelegen binnen het gebied der Caraïbische Zee en nader door de Leden overeen te komen.

2. De Commissie zal een Secretaris-Generaal en een plaatsvervangend Secretaris-Generaal benoemen op door haarzelve vast te stellen voorwaarden. In geval zich een vacature in het ambt van Secretaris-Generaal voordoet, zal deze niet vervuld worden door een candidaat van dezelfde nationaliteit als de aftredende Secretaris-Generaal, behoudens bijzondere redenen, welke door de Commissie goedgekeurd zijn; daarbij zal de wenschelijkheid van continuïteit in de administratie der zaken van de Commissie in aanmerking worden genomen. Het zal echter aan de Commissie vrij staan naar goedvinden een Secretaris-Generaal voor een volgenden termijn te herbenoemen. De Secretaris-Generaal zal de eerste administratieve ambtenaar van de Commissie zijn en zal alle directieven van de Commissie uitvoeren.

3. De Secretaris-Generaal zal verantwoordelijk zijn voor de juiste werking van het Centraal Secretariaat en zal gemachtigd zijn, met inachtneming van zoodanige aanwijzingen als hij zal ontvangen van de Commissie, zooveel personeel als noodig wordt geacht om een doelmatige leiding van de zaken der Commissie te verzekeren, aan te nemen en te ontslaan, zulks onder voorbehoud, dat de benoeming en het ontslag van de assistenten van den Secretaris-Generaal zullen onderworpen zijn aan de goedkeuring van de Commissie.

4. Bij de benoeming van den Secretaris-Generaal, de ambtenaren en het personeel van het Centraal-Secretariaat, zal in de eerste plaats worden gelet op de technische bekwaamheden en de persoonlijke integriteit der candidaten en, voor zoover zulks vereenigbaar is met deze eischen, zullen de ambtenaren en het personeel worden aangeworven in het gebied der Caraïbische Zee, met de bedoeling om een gelijkelijk verdeelde nationale vertegenwoordiging te verkrijgen.

5. Bij de vervulling van hunne werkzaamheden zullen de Secretaris-Generaal en het personeel geen instructies vragen, noch ontvangen of inachtnemen van eenige regeering of van eenige andere, buiten de Commissie staande autoriteit. Zij zullen zich onthouden van elke handeling, welke onvereenigbaar is met hun positie van internationaal ambenaar, die alleen aan de Commissie verantwoordelijk is.

6. Elk Lid verplicht zich het uitsluitend internationale karakter der verantwoordelijkheden van den Secretaris-Generaal en het personeel te eerbiedigen en niet te trachten hen in de vervulling van hunne verantwoordelijke taak te beïnvloeden.

7. Elk Lid verplicht zich, voor zoover zijn grondwettelijke bepalingen zulks toelaten, aan den Secretaris-Generaal en het daarvoor in aanmerking komende personeel van het Centraal Secretariaat die voorrechten en immuniteiten toe te kennen, welke noodig zijn voor de onafhankelijke uitvoering van hun taak, daarbij inbegrepen de onschendbaarheid van de gebouwen en archieven van het Centraal Secretariaat. De Commissie zal aanbevelingen doen nopens het vastleggen der bijzonderheden voor de toepassing van het in dit lid bepaalde, of kan aan de Leden voorstellen zulks bij verdrag te regelen.

Artikel XV.

Financiën.

1. De salarissen, toelagen en uitgaven van verschillenden aard van de Commissarissen en hun personeel, en van afgevaardigden en adviseurs naar de Conferenties zullen worden vastgesteld en betaald door de regeeringen, die hen benoemen.

2. De Secretaris-Generaal zal een jaarlijksche begrooting opstellen en aan de Commissie voorleggen, alsmede zoodanige aanvullende begrootingen als noodig zullen zijn ter bestrijding van alle andere uitgaven der Commissie, inbegrepen die van den Raad van Onderzoek, de Conferentie, het Centraal Secretariaat, bijzondere plannen van onderzoek, conferenties, overzichtsstudiën en andere soortgelijke werkzaamheden, onder de auspiciën der Commissie. Na goedkeuring van de begrooting door de Commissie, zal het totale bedrag daarvan worden verdeeld onder de Leden in een verhouding, welke bij overeenkomst zal worden vastgesteld. Een gemeenschappelijk fonds zal worden ingesteld door de Leden, hetwelk door de Commissie zal worden aangewend ter bestrijding van de uitgaven, welke op genoemde jaarlijksche of aanvullende begrootingen zijn uitgetrokken. Elk Lid verplicht zich met inachtneming van de eischen van zijn grondwettelijke bepalingen, terstond aan dit fonds bij te dragen de jaarlijksche en aanvullende bedragen, welke, zooals is overeengekomen, ten laste van een ieder hunner zullen worden gebracht.

3. Het fiscale jaar van de Commissie zal zijn het kalenderjaar. De eerste begrooting van de Commissie zal het tijdvak dekken van den dag van het van kracht worden dezer overeenkomst tot en met den 31sten December 1946.

4. De Secretaris-Generaal zal het gemeenschappelijke fonds van de Commissie onder zijn berusting hebben en beheeren en zal ter zake nauwkeurig boekhouden. De Commissie zal, tot de tevredenheid der Leden, regelingen treffen voor het verifieeren van hare rekeningen. De accountants-rapporten zullen jaarlijks worden toegezonden aan een ieder der Leden.

Artikel XVI.

Bevoegdheid tot het benoemen van Comité's en het vaststellen van voorschriften.

De Commissie wordt hierbij gemachtigd om comité's te benoemen; en, met inachtneming van de voorzieningen van deze overeenkomst, reglementen van orde uit te vaardigen, alsmede voorschriften vast te stellen ter regeling van de werkzaamheden van de Commissie, hare bijbehoorende instellingen, het Centraal Secertariaat, en van de door haar in te stellen comité's en in het algemeen tot het uitvoeren van de bepalingen van deze overeenkomst.

Artikel XVII.

Verhouding tot Regeeringen in het gebied der Caraïbische Zee, welke geen lid zijn der Commissie.

De Commissie en de Raad van Onderzoek zullen in hunne plannen voor onderzoek en bij het opstellen van aanbevelingen

uitgaan van de wenschelijkheid van samenwerking in sociale en economische aangelegenheden met andere regeeringen in het gebied der Caraïbische Zee, welke geen lid van de Commissie zijn. Het verzenden van uitnoodigingen aan deze regeeringen om deel te nemen aan conferenties of andere vergaderingen, uitgaande van de Commissie zal onderworpen zijn aan de goedkeuring van de Leden.

Artikel XVIII.

Verhouding tot de Vereenigde Naties en gespecialiseerde organisaties.

1. Alhoewel de Commissie en hare bijbehoorende instellingen op dit oogenblik niet in betrekking staan tot de Vereenigde Naties, zullen zij zoo volledig mogelijk samenwerken met de Vereenigde Naties en met de daartoe in aanmerking komende gespecialiseerde organisaties inzake aangelegenheden van wederzijdsch belang binnen de bevoegdheden der Commissie.

De Leden verplichten zich overleg te plegen met de Vereenigde Naties en de desbetreffende gespecialiseerde organisaties, te zoodanigen tijd en op zoodanige wijze als wenschelijk zal worden geoordeeld met het doel de verhouding te bepalen, welke zal bestaan tusschen eenerzijds de Commissie en hare bijbehoorende instellingen en anderzijds de desbetreffende organen van de Vereenigde Naties en gespecialiseerde organisaties, welke zich met economische en sociale aangelegenheden bezighouden, en tevens ten einde een doelmatige samenwerking te verzekeren.

Artikel XIX.

Voorbehoud.

Niets in deze overeenkomst zal worden uitgelegd als in strijd te zijn met de bestaande of toekomstige constitutioneele verhoudingen tusschen eenig Lid en zijn gebiedsdeelen, of in eenig opzicht inbreuk te maken op het gezag en de verantwoordelijkheid, welke de plaatselijke regeeringen krachtens hare grondwetten dragen.

Artikel XX.

Definities.

In deze overeenkomst zullen de uitdrukkingen „gebiedsdeelen" of „plaatselijke regeeringen" geacht worden betrekking te hebben op de gebiedsdeelen, bezittingen, koloniën, of groepen van koloniën van de Leden in het gebied der Caraïbische Zee of op de administraties of regeeringen daarvan.

Artikel XXI.

Het in werking treden der overeenkomst

1. Deze overeenkomst zal in werking treden, wanneer kennisgevingen, dat zij is goedgekeurd, door alle vier onderteekenende Regeeringen zullen zijn neergelegd bij de Regeering van de Vereenigde Staten van Amerika, welke de andere onderteekenende Regeeringen zal in kennis stellen van elke zoodanige nederlegging en van den datum van het in werking treden van de overeenkomst.

2. Deze overeenkomst zal van onbepaalden duur zijn, onder voorbehoud, dat na een aanvangsperiode van 5 jaren elk Lid te elker tijd kan kennisgeven van zijn uittreden uit de Commissie. Zoodanige kennisgeving zal van kracht worden een jaar na den datum van hare formeele mededeeling aan de andere Leden, doch deze overeenkomst zal van kracht blijven ten aanzien van de andere Leden.

Ten blijke waarvan de behoorlijk gemachtigde vertegenwoordigers van de onderscheidene Leden deze overeenkomst hebben onderteekend op de data naast hunne handteekeningen vermeld.

Opengesteld voor onderteekening te Washington, op den 30 October 1946 en opgemaakt in viervoud in de Nederlandsche, Fransche, en Engelsche taal, welke ieder gelijkelijk authentiek zullen zijn.

Convention portant création d'une Commission des Caraïbes.

Les Gouvernements du Royaume des Pays-Bas, de la République Française, du Royaume-Uni de Grande-Bretagne et d'Irlande du Nord, et des Etats-Unis d'Amerique, dont les Représentants dûment autorisés ont apposé ci-dessous leur signature,

Désireux d'encourager et de renforcer la coopération entre eux-mêmes et leurs territoires en vue d'améliorer les conditions sociales et économiques du bien-être des populations desdits territoires, et

Désireux de promouvoir le développement scientifique, technologique et économique de la zone des Caraïbes, de faciliter l'utilisation des ressources et l'application de solutions concertées aux problèmes communs, d'éviter le double emploi dans le travail des organismes existants de recherches, de contrôler les besoins, de s'assurer des recherches qui ont été faites, de faciliter les recherches sur une base de coopération et de recommander des recherches ultérieures, et

Ayant décidé de s'associer à l'oeuvre entreprise jusqu'à présent par la Commission Anglo-Américaine des Caraïbes, et

Etant convenus que les buts que se propose la présente Convention sont en harmonie avec les principes de la Charte des Nations Unies,

Par les présentes conviennent de ce qui suit:

Article I.

Création de la Commission des Caraïbes et des organismes auxiliaires.

Par les présentes est établie la Commission des Caraïbes (ci-après désignée sous le terme de ,,la Commission'') et, comme organismes auxiliaires de la Commission, le Conseil de Recherches des Caraïbes et la Conférence des Indes Occidentales (ci-après désignés respectivement sous les termes de ,,le Conseil de Recherches'' et ,,la Conférence'').

Article II.

Composition de la Commission.

1. La Commission sera composée au plus de seize Commissaires nommés par les Gouvernements signataires (désignés ci-après sous le terme de ,,Gouvernements-membres''). Chaque

Gouvernement-membre aura la faculté de nommer quatre Commissaires et autant de suppléants qu'il le jugera nécessaire. Chaque groupe de Commissaires ainsi constitué formera une section nationale de la Commission.

2. Chaque Gouvernement-membre désignera l'un de ses Commissaires comme Président de sa section nationale. Chaque Président ainsi désigné, ou, en son absence, le Commissaire désigné par lui, parmi les membres de sa section nationale, comme son suppléant, sera Co-président de la Commission et présidera les séances de la Commission suivant un roulement établi d'après l'ordre alphabétique anglais des Gouvernements-membres, sans égard au lieu où la séance de la Commission pourra se tenir.

Article III.

Pouvoirs de la Commission.

La Commission sera un organisme consultatif qui formulera des avis, et sera dotée de toute capacité juridique qui sera nécessaire pour lui permettre d'exercer ses fonctions et d'atteindre ses buts.

Article IV.

Attributions de la Commission.

Les attributions de la Commission seront les suivantes:

(1) Elle s'intéressera aux affaires économiques et sociales d'intérêt commun dans la zone des Caraïbes, en particulier à l'agriculture, aux communications, à l'éducation, aux pêcheries, à l'hygiène, à l'habitation, à l'industrie, au travail, au bien-être social et au commerce.

(2) Elle étudiera, formulera, et recommandera, de sa propre initiative ou sur la proposition de tout Gouvernement-membre ou Gouvernement territorial, du Conseil de Recherches ou de la Conférence, des mesures, programmes et directives relatifs aux problèmes sociaux et économiques, destinés à contribuer au bien-être de la zone des Caraïbes. Elle conseillera les Gouvernements-membres et les Gouvernements territoriaux sur tous les sujets précités et formulera des recommandations en vue de l'exécution de toute action nécessaire ou désirable dans ces domaines.

(3) Elle aidera à réaliser la coördination de projets locaux ayant une portée régionale et fournira des directives techniques tirées de l'expérience des quatre Nations signataires, qu'il eût été impossible d'obtenir par ailleurs.

(4) Elle dirigera et contrôlera les activités du Conseil de Recherches et formulera ses règles de procédure.

(5) Elle se chargera des convocations pour les sessions de la Conférence, formulera ses règles de procédure et rendra compte aux Gouvernements-membres des résolutions et recommandations de la Conférence.

Article V.

Réunions de la Commission.

1. La Commission ne tiendra pas moins de deux réunions de Commission chaque année. Elle aura la faculté de se réunir et de tenir des séances à toute époque et en tout lieu qu'elle pourra décider.

2. Lors de toutes ces réunions, le quorum sera atteint lorsque les quatre Co-présidents, ou leur suppléant désigné, seront présents.

Article VI.

Méthode pour aboutir aux décisions.

La Commission aura le pouvoir de déterminer la méthode qui lui permettra d'aboutir à des décisions, étant entendu que les décisions autres que celles qui ont trait à la procédure ne seront pas prises sans l'assentiment des quatre Co-présidents respectifs ou de leur suppléant désigné.

Article VII.

Le Conseil de Recherches.

Le Conseil de Recherches, conjointement avec tous les Comités de Recherches que la Commission pourra créer, remplira les fonctions d'un organisme auxiliaire de la Commission, ayant compétence en matière de recherches scientifiques, technologiques, sociales et économiques dans l'intérêt des populations de la zone des Caraïbes.

Article VIII.

Composition du Conseil de Recherches.

1. Le Conseil de Recherches se composera de sept membres au moins et de quinze membres au plus, que la Commission nommera en tenant le plus grand compte de leur compétence scientifique. L'un au moins des membres de chaque Comité de Recherches devra être membre du Conseil de Recherches.

2. Le Conseil de Recherches élira un Président dans son sein. Un Vice-Président du Conseil de Recherches sera nommé par la Commission et fera partie du Secrétariat Général.

3. Les membres actuels du Conseil de Recherches et de ses Comités de Recherches seront réputés être entrés en fonctions à la date du 1er janvier 1946.

Article IX.

Attributions du Conseil de Recherches.

Les attributions du Conseil de Recherches seront les suivantes:

(*a*) Il fera des recommandations à la Commission en ce qui concerne le nombre et les attributions des Comités de Recherches techniques nécessaires pour procéder à des études scientifiques spécialisées relativement au problèmes de recherches aux Caraïbes.

(*b*) Dans l'intérêt de la zone Caraïbes, il s'assurera des recherches qui ont été faites, contrôlera les besoins, émettra des avis en ce qui concerne les projets de recherches désirables, organisera et facilitera la recherche sur une base coopérative, entreprendra les recherches proposées d'une nature spéciale, que nul autre organisme n'est en mesure d'entreprendre ou disposé à effectuer, et recueillera et diffusera les renseignements relatifs aux recherches.

(*c*) Il fera des recommandations à la Commission en vue de convoquer des réunions du Conseil de Recherches et des Comités, et également des réunions de chercheurs scientifiques spécialisés et de conseillers sociaux auprès de la population locale, et il facilitera un échange des résultats obtenus entre les chercheurs de la zone des Caraïbes.

Article X.

La Conférence.

La Conférence sera un organisme auxiliaire de la Commission. La permanence de son existence sera assurée au moyen de sessions régulières.

Article XI.

Composition de la Conférence.

1. Chaque Gouvernement territorial aura la faculté de déléguer à chaque session de la Conférence deux délégués au plus, et autant de conseillers qu'il le jugera nécessaire.

2. Les délégués à la Conférence seront nommés pour chaque territoire conformément à sa procédure constitutionelle. La durée de leur mandat sera déterminée par le Gouvernement responsable.

Article XII.

Attributions de la Conférence.

Les sessions de la Conférence constitueront un moyen régulier de consultation avec et entre les délégués des territoires, sur les affaires d'intérêt commun, dans le cadre des attributions de la Commission visées à l'Article IV de la présente Convention, et elles fourniront l'occasion de faire des recommandations à la Commission au sujet de ces affaires.

Article XIII.

Réunions de la Conférence.

1. La Commission convoquera la Conférence en session au moins une fois tous les deux ans, à une date au choix de la Commission. Le lieu de réunion de chaque session de la Conférence, qui sera situé dans l'un des territoires, sera choisi à tour de rôle, selon l'ordre alphabétique anglais des Gouvernements-membres.

2. Le Président de chaque session de la Conférence sera le Président de la section nationale de la Commission sur le territoire de laquelle se tiendra la session.

Article XIV.

Secrétariat Général.

1. La Commission établira, dans un endroit situé à l'intérieur de la zone des Caraïbes et qui sera fixé par accord entre les Gouvernements-membres, un Secrétariat Général destiné à assister la Commission et ses organismes auxiliaires.

2. Un Secrétaire Général et un Secrétaire Général Adjoint seront nommés par la Commission conformément aux dispositions et aux conditions qui seront prescrites par cette dernière. En cas de vacance du poste de Secrétaire Général, ce poste ne sera pas pourvu, sauf pour des raisons spéciales approuvées par la Commission, par un candidat de la même nationalité que le Secrétaire Général sortant, compte tenu du souci d'assurer la continuité dans l'administration des affaires de la Commission. La Commision aura cependant la faculté discrétionnaire de renouveler le mandat d'un Secrétaire Général pour une nouvelle période. Le Secrétaire Général sera le fonctionnaire administratif supérieur de la Commission et exécutera toutes les directives de la Commission.

3. Le Secrétaire Général sera responsable du bon fonctionnement du Secrétariat Général et sera habilité, conformément aux instructions qu'il pourra recevoir de la Commission, à nommer et à révoquer le personnel dont la nomination ou le renvoi seront jugés nécessaires pour assurer la bonne marche des travaux de la Commission, étant entendu que la nomination et le renvoi des Assistants du Secrétaire Général seront soumis à l'approbation de la Commission.

4. Dans le choix du Secrétaire Général, des cadres et du personnel subalterne du Secrétariat Général, il y aura lieu d'attacher une importance primordiale aux aptitudes techniques et à l'intégrité personnelle des candidats; et, dans la mesure compatible avec ces exigences, on recrutera lesdits cadres et personnel subalterne dans la zone des Caraïbes, en visant à obtenir une représentation équitable des diverses nationalités.

5. Dans l'exercice de leurs fonctions, le Secrétaire Général et le personnel ne solliciteront, ne recevront, ni n'observeront aucune instruction émanant d'un Gouvernement ou de toute autre autorité étrangère à la Commission. Ils s'abstiendront de toute action susceptible d'affecter leur position de fonctionnaires internationaux responsables seulement devant la Commission.

6. Chacun des Gouvernements-membres s'engage à respecter le caractère exclusivement international des responsabilités incombant au Secrétaire Général et au personnel, et à ne pas chercher à les influencer dans l'exercice de leurs fonctions.

7. Chaque Gouvernement-membre s'engage, dans la mesure compatible avec sa procédure constitutionelle, à accorder au Secrétaire Général et au personnel approprié du Secrétariat Général tous privilèges et immunités nécessaires pour leur assurer l'indépendance dans l'exercice de leurs fonctions, y compris l'inviolabilité des locaux et des archives du Secrétariat Général. La Commission formulera des recommandations en vue de fixer les détails d'application du présent paragraphe, et aura la faculté de proposer des conventions à cet effet, à l'agrément des Gouvernements-membres.

Article XV.

Finances.

1. Les traitements, allocations et frais divers pour les Commissaires et le personnel placé sous leurs ordres ainsi que pour les délégués et conseillers aux Conférences, seront fixés et payés par les Gouvernements respectifs qui auront nommé les intéressés.

2. Le Secrétaire Général prèparera et soumettra à la Commission un budget annuel et tous budgets additionnels qui seraient nécessaires pour couvrir toutes autres dépenses de la Commission, y compris celles du Conseil de Recherches, de la Conférence, du Secrétariat Général, les dépenses afférentes aux projets spéciaux de recherches, aux conférences, aux contrôles et autres activités similaires placés sous les auspices de la Commission. Après l'adoption du budget par la Commission, le montant total en sera réparti entre les Gouvernements-membres selon des proportions qui devront être déterminées par accord. Un fonds commun sera créé par les Gouvernements-membres pour permettre à la Commission de couvrir les dépenses évaluées dans ledit budget annuel ou les budgets additionnels. Chaque Gouvernement-membre s'engagera, sous réserve des exigences de sa procédure constitutionnelle, à verser promptement à ce fonds les contributions annuelles et supplémentaires qui pourront lui être demandées aux termes de l'accord.

3. L'exercice budgétaire de la Commission coïncidera avec l'année de calendrier. Le premier budget de la Commission couvrira la période s'étendant de la date d'entrée en vigueur de la présente Convention jusqu'au 31 décembre 1946 inclus.

4. Le Secrétaire Général détiendra et administrera le fonds commun de la Commission et en tiendra une comptabilité adéquate. La Commission prendra, en vue de l'apurement des comptes, des mesures susceptibles de donner satisfaction aux Gouvernements-membres. Les rapports relatifs à l'apurement des comptes seront communiqués chaque année à chacun des Gouvernements-membres.

Article XVI.

Autorité habilitée à créer des Comités et à édicter des réglements.

Par les présentes, la Commission est habilitée à créer des Comités et, sous réserve des disposition de la présente Convention, à édicter des règles de procédure et des réglements applicables aux activités de la Commission, de ses organismes auxiliaires, du Secrétariat Général et de tous Comités qu'elle sera susceptible de créer, et, d'une manière générale, à prendre toutes mesures tendant à la mise en application des dispositions de la présente Convention.

Article XVII.

Relations avec les Gouvernements qui ne sont pas membres de la Commission dans la zone des Caraïbes.

Pour leurs projets de recherches et les recommandations qu'ils formuleront, la Commission et le Conseil de Recherches

ne devront pas perdre de vue les avantages de la coopération en matière sociale et économique avec d'autres Gouvernements de la zone des Caraïbes qui ne sont pas membres de la Commission. L'envoi à ces Gouvernements d'invitations à participer à des conférences ou à d'autres réunions tenues sous les auspices de la Commission sera soumis à l'agrément des Gouvernements-membres.

Article XVIII.

Relations avec les Nations Unies et les organismes spécialisés.

1. La Commission et ses organismes auxiliaires, tout en n'ayant actuellement aucune attache avec les Nations Unies, coopéreront dans la plus large mesure possible avec les Nations Unies et avec organismes spécialisés appropriés, dans les affaires d'intérêt commun, dans le cadre des attributions de la Commission.

2. Les Gouvernements-membres s'engagent à se concerter avec les Nations Unies et les organismes spécialisés appropriés, à toute époque et sous toute forme qui pourront être jugées désirables, en vue de définir les relations qui existeront, et d'assurer une coopération effective entre la Commission et ses organismes auxiliaires d'une part et les organes appropriés des Nations Unies et des organismes spécialisés d'autre part, en matière économique et sociale.

Article XIX.

Clause de garantie.

Rien dans l'interprétation des termes de la présente Convention n'ira à l'encontre des règles constitutionnelles présentes ou futures qui définissent les relations entre les Gouvernements-membres et leurs territoires, ni ne portera atteinte en aucune façon à l'autorité et aux responsabilités constitutionnelles des Gouvernements territoriaux.

Article XX.

Définitions.

Dans la présente Convention, les expressions ,,territoires'' ou ,,Gouvernements territoriaux'' s'appliqueront aux territoires, possessions, colonies ou groupes de colonies des Gouvernements-membres dans la zone des Caraïbes ou aux administrations ou gouvernements desdits territoires, possessions, colonies ou groupes de colonies.

Article XXI.

Entrée en vigueur.

1. La présente Convention entrera en vigueur lorsque les avis d'approbation de ladite Convention auront été déposés par les quatre Gouvernements signataires auprès du Gouvernement des Etats-Unis d'Amérique qui avisera les autres Gouvernements signataires de chacun de ces dépôts et de la date d'entrée en vigueur de la Convention.

2. La présente Convention aura une durée illimitée, étant entendu qu'à l'issue d'une période initiale de cinq années, tout Gouvernement-membre aura la faculté, à une époque quelconque, de donner avis de son retrait de la Commission. Ce retrait prendra effet une année après la date de la communication officielle du dit avis aux autres Gouvernements-membres, mais la présente Convention restera en vigueur en ce qui concerne les autres Gouvernements-membres.

En foi de quoi les Représentants dûment autorisés des Gouvernements-membres respectifs ont signé la présente Convention à la date figurant en regard de leur signature.

Ouvert à la signature à Washington, à la date du 30 octobre 1946 et établi en quadruple exemplaires, dans les langues hollandaise, française et anglaise, chacune d'elles faisant également foi.

An agreement for the establishment of the Caribbean Commission.

The Governments of the Kingdom of the Netherlands, the French Republic, the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland, and the United States of America, whose duly authorized representatives have subscribed hereto,

Being desirous of encouraging and strengthening cooperation among themselves and their territories with a view toward improving the economic and social well-being of the peoples of those territories, and

Being desirous of promoting scientific, technological, and economic development in the Caribbean area and facilitating the use of resources and concerted treatment of mutual problems, avoiding duplication in the work of existing research agencies, surveying needs, ascertaining what research has been done, facilitating research on a cooperative basis, and recommending further research, and

Having decided to associate themselves in the work heretofore undertaken by the Anglo-American Caribbean Commission, and

Having agreed that the objectives herein set forth are in accord with the Charter of the United Nations

Hereby agree as follows:

Article I.

Establishment of the Caribbean Commission and Auxiliary Bodies.

There are hereby established the Caribbean Commission (hereinafter referred to as ,,the Comission") and, as auxiliary bodies of the Commission, the Caribbean Research Council and the West Indian Conference (hereinafter referred to as ,,the Research Council" and ,,the Conference" respectively).

Article II.

Composition of the Commission.

1. The Commission shall consist of not more than sixteen Commissioners appointed by the Governments signatory hereto (hereinafter referred to as the ,,Member Governments"). Each Member Government may appoint four Commissioners and such alternates as it may deem necessary. Each such group of Commissioners shall form a national section of the Commission.

2. Each Member Government shall designate one of its Commissioners to be the Chairman of its national section. Each such Chairman, or in his absence, the Commissioner designated by him from his national section as his alternate, shall be a Co-Chairman of the Commission and shall preside over meetings of the Commission in rotation according to English alphabetical order of the Member Governments, irrespective of where a meeting of the Commission may be held.

Article III.

Powers of the Commission.

The Commission shall be a consultative and advisory body and shall have such legal capacity as may be necessary for the exercise of its functions and the fulfilment of its purposes.

Article IV.

Functions of the Commission.

The functions of the Commission shall be as follows:

(1) To concern itself with economic and social matters of common interest to the Caribbean area particularly agriculture, communications, education, fisheries, health, housing, industry, labor, social welfare and trade.

(2) To study, formulate and recommend on its own initiative, or as may be proposed by any of the Member or territorial Governments, by the Research Council or the Conference, measures, programs and policies with respect to social and economic problems designed to contribute to the well-being of the Caribbean area. It shall advise the Member and territorial Governments on all such matters, and make recommendations for the carrying into effect of all action necessary or desirable in this connection.

(3) To assist in co-ordinating local projects which have regional significance and to provide technical guidance from a wide field not otherwise available.

(4) To direct and review the activities of the Research Council and to formulate its rules of procedure.

(5) To provide for the convening of the sessions of the Conference, to formulate its rules of procedure, and to report to the Member Governments on Conference resolutions and recommendations.

Article V.

Meetings of the Commission.

1. The Commission shall hold not less than two Commission meetings each year. It is empowered to convene and hold meetings at any time and at any place it may decide.

2. At all such meetings the four Co-Chairmen, or their designated alternates, shall constitute a quorum.

Article VI.

Method of Arriving at Decisions.

The Commission shall be empowered to determine the method of arriving at its decisions, providing that decisions other than those relating to procedure shall not be taken without the concurrence of the respective Co-Chairmen or their designated alternates.

Article VII.

The Research Council.

The Research Council, together with such Research Committees as the Commission may establish, shall serve as an auxiliary body of the Commission with respect to scientific, technological, social and economic research for the benefit of the peoples of the Caribbean area.

Article VIII.

Composition of the Research Council.

1. The Research Council shall consist of not less than seven and not more than fifteen members who shall be appointed by the Commission having special regard to their scientific competence. At least one member of each Research Committee shall be a member of the Research Council.

2. The Research Council shall elect a Chairman from among its members. A Deputy Chairman of the Research Council shall be appointed by the Commission and shall serve on the Central Secretariat.

3. The present composition of the Research Council and of its Research Committees shall be deemed to be effective from the 1st day of January, 1946.

Article IX.

Functions of the Research Council.

The functions of the Research Council shall be:

(*a*) To recommend to the Commission the number and functions of the technical Research Committees necessary to provide specialized scientific consideration of Caribbean research problems.

(*b*) In the interest of the Caribbean area to ascertain what research has been done, to survey needs, to advise concerning desirable research projects, to arrange and facilitate cooperative research, to undertake research assignments of a special nature which no other agency is able and willing to carry out, and to collect and disseminate information concerning research.

(*c*) To recommend to the Commission the holding of Research Council and Committee meetings and also of meetings of scientific, specialist and extension workers, and to facilitate an interchange of experience among the research workers of the Caribbean.

Article X.

The Conference.

The Conference shall be an auxiliary body of the Commission. The continuity of its existence shall be ensured by means of regular sessions.

Article XI.

Composition of the Conference.

1. Each territorial government shall be entitled to send to each session of the Conference not more than two delegates and as many advisers as it may consider necessary.

2. Delegates to the Conference shall be appointed for each territory in accordance with its constitutional procedure. The duration of their appointments shall be determined by the appointing governments.

Article XII.

Functions of the Conference.

The sessions of the Conference shall provide a regular means of consultation with and between the delegates from the territories on matters of common interest within the terms of reference of the Commission as described in Article IV hereof, and shall afford the opportunity to present to the Commission recommendations on such matters.

Article XIII.

Meetings of the Conference.

1. The Commission shall convene the Conference at least biennially, on such date as the Commission shall decide. The location of each session of the Conference, which shall be in one of the territories, shall be selected in rotation according to English alphabetical order of the Member Governments.

2. The Chairman of each session of the Conference shall be the Chairman of the national section of the Commission in whose territory the session is held.

Article XIV.

Central Secretariat.

1. The Commission shall establish, at a place within the Caribbean area to be agreed upon by the Member Governments, a Central Secretariat to serve the Commission and its auxiliary bodies.

2. A Secretary-General and a Deputy Secretary-General shall be appointed by the Commission under such terms and conditions as it shall prescribe. On the occurrence of a vacancy in the office of Secretary-General the position shall not be filled, except for special reasons approved by the Commission, by a candidate of the same nationality as the outgoing Secretary-General, regard being had to the desirability of continuity in the administration of the Commission's business. It shall, however, be open to the Commission at its discretion to reappoint any Secretary-General for a further term. The Secretary-General shall be the chief administrative officer of the Commission and shall carry out all directives of the Commission.

3. The Secretary-General shall be responsible for the proper functioning of the Central Secretariat and shall be empowered, subject to such directions as he may receive from the Commission, to appoint and dismiss such staff as may be deemed necessary to ensure efficient conduct of Commission business, provided that the appointment and dismissal of the Assistants to the Secretary-General shall be subject to approval by the Commission.

4. In the appointment of the Secretary-General, officers and staff of the Central Secretariat, primary consideration shall be given to the technical qualifications and personal integrity of candidates and, to the extent possible consistent with this consideration, such officers and staff shall be recruited within the Caribbean area and with a view to obtaining a balanced national representation.

5. In the performance of their duties, the Secretary-General and the staff shall not seek, receive or observe instructions from any government or from any other authority external to the Commission. They shall refrain from any action which might reflect on their position as international officials responsible only to the Commission.

6. Each Member Government undertakes to respect the exclusively international character of the responsibilities of the Secretary-General and the staff and not to seek to influence them in the discharge of their responsibilities.

7. Each Member Government undertakes so far as possible under its constitutional procedure to accord to the Secretary-General and appropriate personnel of the Central Secretariat such privileges and immunities as are necessary for the independent exercise of their functions, including inviolability of premises and archives of the Central Secretariat. The Commission shall make recommendations with a view to determining the details of the application of this paragraph, or may propose conventions to the Member Governments for this purpose.

Article XV.

Finances.

1. The salaries, allowances and miscellaneous expenditures of the Commissioners and their staffs, and of delegates and advisers to conferences, shall be determined and paid by the respective governments appointing them.

2. The Secretary-General shall prepare and submit to the Commission an annual budget and such supplementary budgets as may be required covering all other expenditures of the Commission, including those of the Research Council, the Conference, the Central Secretariat, special research projects, conferences, surveys and other similar activities under Commission auspices. Upon approval of the budget by the Commission, the total amount thereof shall be allocated among the Member Governments in proportions to be determined by agreement. A joint fund shall be established by the Member Governments for the use of the Commission in meeting the expenditures estimated in the said annual or supplementary budgets. Each Member Government shall undertake, subject to the requirements of its constitutional procedure, to contribute promptly to this fund such annual and supplementary sums as may be charged to each as agreed.

3. The fiscal year of he Commission shall be the calendar year. The first budget of the Commission shall cover the period from the date of the entry into force of this Agreement to and including the 31st day of December, 1946.

4. The Secretary-General shall hold and administer the joint fund of the Commission and shall keep proper accounts thereof. The Commission shall make arrangements satisfactory to the Member Governments for the audit of its accounts. The audited statements shall be forwarded annually to each Member Government.

Article XVI.

Authority to Appoint Committees and Make Regulations.

The Commission is hereby empowered to appoint committees, and subject to the provisions of this Agreement, to promulgate rules of procedure and regulations governing the operations of the Commission, its auxiliary bodies, the Central Secretariat, and such committees as it shall establish, and generally for the purpose of carrying into effect the terms of this Agreement.

Article XVII.

Relationship with Non-Member Governments in the Area.

The Commission and Research Council in their research projects and in the formulation of recommendations shall bear in

mind the desirability of cooperation in social and economic matters with other governments of the Caribbean area, not members of the Commission. The issuance of invitations to such governments to participate in conferences or other meetings sponsored by the Commission shall be subject to approval by the Member Governments.

Article XVIII.

Relationship with United Nations and Specialized Agencies.

1. The Commission and its auxiliary bodies, while having no present connection with the United Nations, shall cooperate as fully as possible with the United Nations and with appropriate spezialized agencies on matters of mutual concern within the terms of reference of the Commission.

2. The Member Governments undertake to consult with the United Nations and the appropriate specialized agencies, at such times and in such manner as may be considered desirable, with a view to defining the relationship which shall exist and to ensuring effective cooperation between the Commission and its auxiliary bodies and the appropriate organs of the United Nations and specialized agencies, dealing with economic and social matters.

Article XIX.

Saving Clause.

Nothing in this Agreement shall be construed to conflict with the existing or future constitutional relations between any Member Government and its territories or in any way to affect the constitutional authority and responsibility of the territorial governments.

Article XX.

Definitions.

In this Agreement the expressions ,,territories'' or ,,territorial governments'' shall be deemed to relate to the territories, possessions, colonies, or groups of colonies of the Member Governments in the Carribbean area or to the administrations or governments thereof.

Article XXI.

Entry into Force.

1. This Agreement shall enter into force when notices of approval thereof shall have been deposited by all four signatory

governments with the Government of the United States of America which shall notify the other signatory governments of each such deposit and of the date of entry into force of the Agreement.

2. This Agreement shall have indefinite duration, provided that after an initial period of five years any Member Government may give notice at any time of withdrawal from the Commission. Such notice shall take effect one year after the date of its formal communication to the other Member Governments, but this Agreement shall continue in force with respect to the other Member Governments.

In witness whereof the duly authorized representatives of the respective Member Governments have signed this Agreement on the dates appearing opposite their signatures.

Opened for signature in Washington, on October 30, 1946, and done in quadruplicate, in the Netherlands, French, and English languages, each of which shall be equally authentic.

Voor het Koninkrijk der Nederlanden:

Pour le Royaume des Pays-Bas:

For the Kingdom of the Netherlands:

A. LOUDON.

Voor de Fransche Republiek:

Pour la République Française:

For the French Republic:

HENRI BONNET.

Voor het Vereenigd Koninkrijk van Groot Brittannië en Noord Ierland:

Pour le Royaume-Uni de Grande-Bretagne et d'Irlande du Nord:

For the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland:

INVERCHAPEL.

Voor de Vereenigde Staten van Amerika:

Pour les Etats-Unis d'Amérique:

For the United States of America:

(Reserving the right to await Congressional consideration before giving notice of approval)

CHARLES W. TAUSSIG.

A° 1949. N° 6

PUBLICATIEBLAD

BESLUIT *van de 22ste Januari 1949 tot wijziging van het Onderwijsbesluit 1935 (P.B. 1935, no. 49).*

IN NAAM DER KONINGIN!

DE GOUVERNEUR van de Nederlandse Antillen,

Overwegende, dat ter uitvoering van artikel 154 der Onderwijsverordening 1935 (P.B. 1935, no. 43) het nodig is, het navolgende vast te stellen;

Heeft, de Raad van Advies gehoord, besloten:

Artikel 1.

Artikel 134 van het Onderwijsbesluit 1935 (P.B. 1935, no. 49), zoals dit besluit is gewijzigd, laatstelijk bij besluit van de 28ste Augustus 1947 (P.B. 1947, no. 122), wordt gelezen als volgt:

„Artikel 134.

1. Alle onderwijzers en kwekelingen, wier bezoldiging, eventueel vermeerderd met de hun op grond van dit besluit toegekende aflopende persoonlijke toelage(n), indien gehuwd, minder dan *f* 3600.— per jaar of, indien ongehuwd, minder dan *f* 2880,— per jaar bedraagt, hebben, voorzover hun aanspraken terzake niet bij andere regelingen zijn vastgesteld, persoonlijk recht op vrije geneeskundige en heelkundige behandeling door een gouver-

nements-geneeskundige, met inbegrip van genees- en verbandmiddelen, zomede kosten voortvloeiende uit operatiën. Indien bij een aan de onderwijzer of kwekeling overkomen ongeval eerste hulp is verleend door een particulier geneesheer, worden de daaraan verbonden kosten door het Gouvernement vergoed, indien, volgens verklaring van de Directeur van de Openbare Gezondheidsdienst het inroepen van deze hulp door de aard van het ongeval redelijkerwijs is gewettigd.

2. Zij hebben tevens recht op vrije verpleging in een gouvernements-ziekeninrichting of een particuliere ziekeninrichting, waarmede het Gouvernement een overeenkomst heeft gesloten, op Curaçao in de derde klasse van zodanige inrichting en op de overige eilanden in de daarmede overeenkomende klasse, dan wel vergoeding van deze kosten, wanneer zulks door een gouvernements-geneeskundige of buitengewoon gouvernements-geneeskundige voor afdoende behandeling noodzakelijk wordt geacht.".

Artikel 2.

Dit besluit treedt in werking met ingang van de dag na die zijner afkondiging.

Gegeven te Willemstad, de 22ste Januari 1949.

De leden van het College
van Algemeen Bestuur,
J. R. ARENDS.
I. H. CAPRILES.

L. PETERS.

De wnd. Gouvernements-Secretaris,
L. KERSTENS.

Uitgegeven de 2de Februari 1949.
De wnd. Gouvernements-Secretaris,
L. KERSTENS.

A° 1949.

N° 7

PUBLICATIEBLAD

BESLUIT *van de 31ste Januari 1949 tot wijziging van de Bezoldigingsregeling 1948 (P.B. 1948, No. 152).*

IN NAAM DER KONINGIN!

DE GOUVERNEUR van de Nederlandse Antillen,

Overwegende, dat ter uitvoering van artikel 36, 1ste lid, der Staatsregeling het nodig is, het navolgende vast te stellen;

Heeft, de Raad van Advies gehoord, besloten:

Artikel 1.

Bijlage A van de Bezoldigingsregeling 1948 (P.B. 1948,No. 152) wordt gewijzigd als volgt:

1o. in schaal 48 wordt na „Ontvanger van Curaçao" opgenomen de rang van „Postdirecteur op Aruba";

2o. in schaal 50 wordt instede van „Postdirecteur" gelezen: „Postdirecteur op Curaçao".

Artikel 2.

Dit besluit treedt in werking met ingang van de dag na die zijner afkondiging.

Gegeven te Willemstad, de 31ste Januari 1949.

Het lid van het College
van Algemeen Bestuur,
I. H. CAPRILES.

L. PETERS.

De wnd. Gouvernements-Secretaris,
L. KERSTENS.

Uitgegeven de 2de Februari 1949.
De wnd. Gouvernements-Secretaris,
L. KERSTENS.

A°. 1949. N°. 8

PUBLICATIEBLAD

BESLUIT *van de 2de Februari 1949 ter uitvoering van de Gezondheidsverordening (P. B. 1917, no. 44).*

IN NAAM DER KONINGIN!

DE GOUVERNEUR van de Nederlandse Antillen,

Overwegende, dat ter uitvoering van de Gezondheidsverordening (P. B. 1917, no. 44), het nodig is het navolgende vast te stellen;

Heeft, de Raad van Advies gehoord, besloten:

Artikel 1.

Het besluit van de 13de Januari 1936 (P. B. 1936, no. 6) ter uitvoering van artikel 31 van de Gezondheidsverordening (P. B. 1917, no. 44) houdende voorschriften voor de verkoop van vlees in de Gouvernements-vleeshallen op Curaçao, zoals dit besluit is gewijzigd, laatstelijk bij besluit van de 11de Maart 1946 (P. B. 1946, no. 24), alsmede het besluit van de 11de Maart 1946 (P. B. 1946, no. 29) ter uitvoering van artikel 31 van de Gezondheidsverordening (P. B. 1917, no. 44), houdende voorschriften voor de verkoop van vlees in de Gouvernements-vlees-

hallen te Oranjestad en St. Nicolaas op Aruba, worden gewijzigd als volgt:

a. Artikel 2 wordt gelezen:

„De vleeshallen worden verhuurd aan te goeder naam en faam bekend staande personen. De verschuldigde huur moet maandelijks bij vooruitbetaling worden voldaan op de wijze door de beheerder te bepalen. Voor huuroverdracht aan andere personen behoeft de huurder de toestemming van de beheerder.

b. De artikleen 6 en 15 vervallen.

Artikel 2.

In het besluit van de 24ste Maart 1941 (P. B. 1941, no. 20) tot verhoging van bedragen verschuldigd en/of te voldoen krachtens verschillende besluiten vervalt het bepaalde in artikel 1, sub 5o.

Artikel 3.

Dit besluit treedt in werking met ingang van de dag na die zijner afkondiging en werkt terug tot 4 Mei 1948.

Gegeven te Willemstad, de 2de Februari 1949.

Het lid van het College
van Algemeen Bestuur,

I. H. CAPRILES. L. PETERS.

De wnd. Gouvernements-Secretaris,

L. KERSTENS.

Uitgegeven de 11de Februari 1949.
De wnd. Gouvernements-Secretaris,
L. KERSTENS.

A° 1949.

N° 9

PUBLICATIEBLAD

BESLUIT *van de 2de Februari 1949 ter uitvoering van artikel 3 der Curaçaose Muntregeling 1942 (P. B. 1943, No. 177).*

IN NAAM DER KONINGIN!

DE GOUVERNEUR van de Nederlandse Antillen,

Overwegende, dat ter uitvoering van artikel 3 der Curaçaose Muntregeling 1942 (P. B. 1943, No. 177), zoals gewijzigd bij de wet van 28 December 1946 (Staatsblad No. C. 413; P. B. 1947, No. 15) het nodig is het navolgende vast te stellen;

Heeft, de Raad van Advies gehoord, besloten:

Artikel 1.

Met ingang van 10 Februari 1949 worden de navolgende munten in omloop gebracht:

1.000.000 (een millioen) zilveren dubbeltjes (tiencentstukken) en

1.000.000 (een millioen) nikkelen stuivers (vijf-centstukken).

Artikel 2.

Dit besluit treedt in werking met ingang van de dag na die zijner afkondiging.

Gegeven te Willemstad, de 2de Februari 1949.

Het lid van het College
van Algemeen Bestuur,

I. H. CAPRILES.

L. PETERS.

De wnd. Gouvernements-Secretaris,

L. KERSTENS.

Uitgegeven de 11de Februari 1949.
De wnd. Gouvernements-Secretaris,
L. KERSTENS.

A° 1949. N° 10

PUBLICATIEBLAD

BESLUIT *van de 2de Februari 1949 ter uitvoering van artikel 2 van de Retributieverordening 1947 (P. B. 1948, No. 42).*

IN NAAM DER KONINGIN!

DE GOUVERNEUR van de Nederlandse Antillen,

Overwegende, dat ter uitvoering van artikel 2 van de Landsverordening van de 23ste April 1948, houdende regelen omtrent het heffen van retributies wegens het verlenen van bijzondere diensten en omtrent de invordering derzelve (Retributieverordening 1947) (P. B. 1948, No. 42), het nodig is, het navolgende vast te stellen;

Heeft, de Raad van Advies gehoord, besloten:

Artikel 1.

1. De Directeur van het Departement van Landbouw is bevoegd voor de door zijn tussenkomst wegens aan derden verleende bijzondere diensten de in dit besluit genoemde retributiën te heffen.

2. De retributiën worden bepaald op de navolgende bedragen:

I. Voor de tractoren en landbouwwerktuigen op:

a. Aruba, Bonaire en Curaçao:

Caterpiller D-8 tractor met bulldozer en/of scraper	F. 70.—	per dag
„ D-8 „	„ 60.—	„ „
„ D-4 „ met bulldozer en/of scraper	„ 35.—	„ „
„ D-4 „	„ 25.—	„ „
„ D-2 „ met bulldozer	„ 30.—	„ „
„ D-2 „	„ 25.—	„ „
Fordson tractor	„ 25.—	„ „
Ransomes tractor met hulpwerktuig	„ 15.—	„ „
Kleine ploeg, zaaimachine	„ 2.—	„ „
Schijveneg	„ 3.—	„ „
Killefer ripper, sheepfoot roller, schijvenploeg, meststrooier, trailer	„ 5.—	„ „
Dorsmachine	„ 10.—	„ „
Dumptruck, tanktruck, platformtruck	„ 30.—	„ „

b. St. Maarten:

Caterpiller D-4 tractor met bulldozer	F. 3.—	per uur
„ D-4 „ met landbouwwerktuig	„ 2,50	„ „

c. St. Eustatius

Caterpiller D-2 tractor met bulldozer	F. 2,50	per uur
„ D-2 „ met landbouwwerktuig	„ 2.50	„ „

II. Voor het onderhoud van dieren in tijdelijke verzorging in de Gouvernements-fokstations, met inbegrip van voeding:

Paard	F. 1.25	per dag
Rund	„ 1.25	„ „
Varken	„ 0.50	„ „
Geit	„ 0.50	„ „
Schaap	„ 0.50	„ „

III. Voor het dekken van dieren:

Rund	F.	5.—
Varken	„	2.50
Geit	„	2.50
Schaap	„	2.50

IV. Voor het verrichten van montage- en reparatiewerkzaamheden in of buiten de werkplaatsen van het Departement van Landbouw:

De kostprijs van gebruikte materialen en arbeidslonen, vermeerderd met een opslag van 20%.

V. Voor het gebruik der Gouvernements-vleeshallen alsmede voor het verbruik daarin van elctrische stroom en leidingwater op

a. Aruba:

1. Vleeshallen te Oranjestad en St. Nicolaas:

Middenhal	F. 30,—	per maand
Hoekhal	„ 35,—	„ „

2. Electrische stroom te Oranjestad:

Verbruik per stopcontact: F. 2.50 per maand;

Verbruik voor verlichting: hoofdelijke omslag van de helft der kosten over de gebruikers der Gouvernementshallen.

3. Electrische stroom te St. Nicolaas:

Verbruik per stopcontact: F. 2.50 per maand en per electrische machine, met dien verstande, dat de meerdere kosten van verbruik hoofdelijk worden omgeslagen over de gebruikers van koelkasten;

Verbruik voor verlichting: hoofdelijke omslag van de helft der kosten over de gebruikers der Gouvernementsvleeshallen.

4. Leidingwater te Oranjestad en St. Nicolaas:

De kosten van het maandelijks verbruik worden hoofdelijk omgeslagen over de gebruikers der Gouvernementsvleeshallen.

10

b. Curaçao:

1. Vleeshallen:

Hoekhal A — de Ruyterkade	f. 160.— per maand
Grote hal — de Ruyterkade en Naniesteeg	f. 50.— per maand
Kleine hal — de Ruyterkade en Naniesteeg	f. 30.— per maand
Hoekhal — Rio Canario	f. 30.— per maand
Middenhal — Rio Canario	f. 25.— per maand

2. Electrische stroom:

Per lichtpunt in de vleeshallen de Ruyterkade en Naniesteeg	f. 1.— per maand

3. Leidingwater:

De kosten van het maandelijks verbruik in de vleeshallen — de Ruyterkade en Naniesteeg worden hoofdelijk omgeslagen over de gebruikers daarvan in de verhouding hoekhal A — 3, Grote hal — 2 en kleine hal — 1.

Verbruik in de vleeshallen Rio Canario per hal f. 1.— per maand.

Artikel 2.

1. Van de retributiën, bedoeld in artikel 1 lid 2 sub a, wordt de helft berekend, indien per dag gedurende 5 of minder dan 5 opeenvolgende uren diensten worden verleend.

2. Voor de berekening van de tijd, gedurende welke diensten worden verleend, wordt de duur van het transport der machines en werktuigen, genoemd in artikel 1, lid 2 sub Ia, b en c van het ene terrein naar het andere voor eenmaal medegerekend, tenzij de dienstverlening plaats vindt buiten het normale werkrayon, in welk geval zowel de duur van het transport heen als terug wordt medegerekend.

Artikel 3.

1. Tijdens het verblijf van dieren in tijdelijke verzorging in de Gouvernements-fokstations, is het Gouvernement niet aansprakelijk voor ziekten of gevolgen van ziekten, welke zich gedurende de tijd van verblijf in het fokstation bij het dier mochten openbaren.

2. Op eerste aanzegging van de Directeur van het Departement van Landbouw moet het door het Gouvernement in tijdelijke verzorging genomen dier worden teruggehaald.

3. De Directeur van het Departement van Landbouw heeft het recht opname van dieren in de Gouvernements-fokstations te weigeren dan wel vooraf een door de Gouvernements-veearts afgegeven gezondheidsverklaring te eisen.

Artikel 4.

Alle in dit besluit vastgestelde bedragen voor het gebruik der Gouvernements-vleeshallen worden met 10% verhoogd.

Artikel 5.

Dit besluit treedt in werking met ingang van de dag na die zijner afkondiging en werkt terug tot 4 Mei 1948.

Gegeven te Willemstad, de 2de Februari 1949.

Het lid van het College
van Algemeen Bestuur,
I. H. CAPRILES.

L. PETERS.

De wnd. Gouvernements-Secretaris,

L. KERSTENS.

Uitgegeven de 11de Februari 1949.
De wnd. Gouvernements-Secretaris,
L. KERSTENS.

A°. 1949.

N°. 11

PUBLICATIEBLAD

BESCHIKKING *van de 4de Februari 1949, no. 9640 tot bekendmaking van het reglement van orde voor de voor de Raad van Advies.*

DE GOUVERNEUR van de Nederlandse Antillen,

Gezien:

het ontwerp-reglement van orde van de Raad van Advies, gedagtekend 24 November 1948, door de Raad van Advies ter vaststelling aan de Gouverneur van de Nederlandse Antillen aangeboden;

Gelezen:

de brief dd. 21 Januari 1949, 7e Afdeling no. 14/77 van de Minister van Overzeese Gebiedsdelen;

HEEFT GOEDGEVONDEN:

Te bepalen, dat bovenaangehaald reglement van orde nevens deze beschikking in het Publicatieblad zal worden bekendgemaakt.

Willemstad, de 4de Februari 1949.

De Gouverneur voornoemd,

L. PETERS.

Uitgegeven de 12de Februari 1949.
De wnd. Gouvernements-Secretaris,
L. KERSTENS.

REGLEMENT VAN ORDE VOOR DE RAAD VAN ADVIES IN DE NEDERLANDSE ANTILLEN.

Artikel 1.

De Gouverneur bekleedt het voorzitterschap zo dikwijls hij dit nodig oordeelt en roept de Raad van Advies bijeen ter plaatse waar hij zulks wenselijk acht. Hij heeft alsdan een raadgevende stem.

Artikel 2.

1. De oproepingsbrieven worden, spoedeisende gevallen uitgezonderd, ten minste vier en twintig uren vóór het houden der vergadering aan de leden bezorgd.
2. Wanneer de zaak geen geheimhouding vordert, worden de in de vergadering te behandelen onderwerpen in de oproepingsbrieven vermeld.

Artikel 3.

1. De Gouverneur is bevoegd het schriftelijk advies van de Raad door rondzending van voorstellen of stukken te vragen.
2. Elk lid heeft de bevoegdheid op zodanige rondzending de behandeling der zaak in een vergadering onder voorzitterschap van de onder-voorzitter te verzoeken.

Artikel 4.

De vergaderingen van de Raad worden met gesloten deuren gehouden.

Artikel 5.

1. De Gouverneur kan aan de leden en aan de officieren der zee- en landmacht of ambtenaren geen lid van de Raad zijnde, die op zijn last de vergadering tot het geven van inlichtingen bijwonen, geheimhouding van het behandelde opleggen, welke zo lang zal worden in acht genomen, totdat de Gouverneur die opheft.

2. Geheimhouding wordt ook in acht genomen wanneer de meerderheid van hen die aan de beraadslaging deelnemen, daartoe besluit. Opheffing geschiedt bij meerderheid van stemmen in een vergadering hoe ook samengesteld.

Artikel 6.

Ieder lid dat verhinderd is een vergadering bij te wonen, geeft daarvan tijdig kennis aan de secretaris.

Artikel 7.

Ingeval een lid zich tijdelijk buitenslands begeeft, geeft hij tevoren daarvan schriftelijk kennis aan de Gouverneur en de secretaris.

Artikel 8.

De onder-voorzitter belegt, onder zijn voorzitterschap een vergadering, zo dikwijls hij dit nodig acht, of zo dikwijls dat door een lid wordt verzocht.

Artikel 9.

De vergaderingen worden bijgewoond door de Secretaris, of, bij diens verhindering of ontstentenis, door een ambtenaar bevoegd de gouvernements-secretaris te vervangen.

11

Artikel 10.

1. De Gouverneur, onderscheidenlijk de onder-voorzitter heeft de leiding der vergadering en handhaaft daarin de orde.

2. Hij zorgt dat ieder lid op zijn beurt zijn gevoelen behoorlijk kan ontwikkelen.

3. Geen der leden mag in de ontwikkeling zijner mening in de rede gevallen worden.

Artikel 11.

1. Bij verhindering of ontstentenis van de onder-voorzitter treedt in zijne plaats op het oudst benoemde lid, met dien verstande, dat buitengewone leden eerst bij verhindering of ontstentenis van gewone leden in aanmerking komen.

2. De rang van ouderdom van dienst der leden en der buitengewone leden regelt zich, voor wat elke groep betreft, naar de dagtekening van het besluit hunner benoeming en bij gelijktijdige benoeming, naar de orde waarin hunne namen in het besluit zijn geplaatst.

Artikel 12.

In geval van hoofdelijke omvraag der gevoelens of bij stemming begint de onder-voorzitter met het laatst benoemde lid of buitengewoon lid, brengende hij zelf het laatst zijn gevoelen of stem uit.

Artikel 13.

Wanneer leden door wie gevoelens zijn uitgebracht, afwijkende van dat der meerderheid, zich hebben voorbe-

houden afzonderlijke adviezen over te leggen om te worden gevoegd bij 's Raads advies, zijn zij verplicht die adviezen, desverkiezende ondertekend, zo tijdig aan de secretaris ter hand te stellen, dat de inzending van 's Raads advies daardoor generlei vertraging ondervinde.

Artikel 14.

1. Het aantal leden, de onder-voorzitter en buitengewone leden daaronder begrepen, dat tot het vaststellen van een advies of tot het nemen van een besluit wordt gevorderd, bedraagt niet minder dan drie.
2. Het advies wordt vastgesteld of het besluit genomen bij volstrekte meerderheid van stemmen.
3. Bij staking van stemmen wordt in het uit te brengen advies van beide gevoelens melding gemaakt.

Artikel 15.

De leden, de onder-voorzitter en de buitengewone leden daaronder begrepen, onthouden zich van medestemmen in die zaken, welke hun, hunne echtgenoten of hunne bloed- en aanverwanten tot de derde graad ingesloten, persoonlijk aangaan of wanneer zij in een andere hoedanigheid daarin zijn betrokken.

Artikel 16.

Zo de Raad het dienstig acht inlichtingen in te winnen of bezwaren te kennen van bij de zaak betrokken besturen, collegien of personen, geschiedt zulks steeds door tussenkomst van de Gouverneur.

Artikel 17.

In de artikelen 2, 3, 5, 6, 7, 8, 10 en 13 wordt onder leden mede buitengewone leden begrepen.

Aldus ontworpen door de Raad van Advies in zijn vergadering van de 24e November 1948.

Ingevolge art. 62 der Staatsregeling door de Gouverneur van de Nederlandse Antillen vastgesteld op 28 December 1948.

Goedgekeurd bij Koninklijk besluit van 18 Januari 1949, no. 16.

A° 1949. N° 12

PUBLICATIEBLAD

BESCHIKKING *van de 8ste Februari 1949, no. 10904 tot wijziging van de beschikking van de 20ste Juni 1933, no. 700 (P. B. 1933, no. 57), houdende vaststelling van een regeling der vergoeding voor reis- en teerkosten gelijk mede voor verhuiskosten binnen het Staatsdeel Curaçao.*

DE GOUVERNEUR van de Nederlandse Antillen,

Gelezen:

de brief dd. 22 December 1948, no. F. 2966 van de Administrateur van Financiën;

HEEFT GOEDGEVONDEN:

I. In artikel 11 van de beschikking van de 20ste Juni 1933, no. 700 (P. B. 1933, no. 57), houdende vaststelling van een regeling der vergoeding voor reis- en teerkosten, gelijk mede voor verhuiskosten binnen het Staatsdeel Curaçao, zoals deze is gewijzigd, laatstelijk bij beschikking van de 14de October 1947, no. 9789, worden de navolgende wijzigingen aangebracht:

In de rangschikking sub 1 (eerste klasse) wordt in plaats van „de schalen 47 tot en met 60 der „Bezol-

digingsregeling 1943" " gelezen: „de schalen 46 tot en met 56 der Bezoldigingsregeling 1948", terwijl op de daarvoor bestemde plaats wordt opgenomen: „Directeur van de A.M.S.".

b. In de rangschikking sub 2 (tweede klasse) wordt in plaats van „de schalen 27, 30 tot en met 32 en 34 tot en met 46 der „Bezoldigingsregeling 1943" " gelezen: „de schalen 30 tot en met 45 der Bezoldigingsregeling 1948", terwijl de woorden „en de A.T.L." vervallen.

c. In de rangschikking sub 3 (derde klasse) wordt in plaats van „de schalen 1 tot en met 26, 28, 29 en 33 der „Bezoldigingsregeling 1943" benevens degenen wier betrekking opgenomen is in Bijlage B der „Bezoldigingsregeling 1943" " gelezen: „de schalen 1 tot en met 29 der Bezoldigingsregeling 1948".

II. Te bepalen, dat deze beschikking, welke in het Publicatieblad zal worden opgenomen, wordt geacht te zijn in werking getreden met ingang van 14 December 1948.

Willemstad, de 8ste Februari 1949.

De Gouverneur voornoemd,

L. PETERS.

Uitgegeven de 12de Februari 1949.
De wnd. Gouvernements-Secretaris,
L. KERSTENS.

A° 1949. N° 13

PUBLICATIEBLAD

BESLUIT *van de 9de Februari 1948 tot aanwijzing van de stemlokalen, als bedoeld in artikel 49, lid 1, van het Kiesreglement (P. B. 1948, no. 126).*

IN NAAM DER KONINGIN!

DE GOUVERNEUR van de Nederlandse Antillen,

Overwegende, dat ter uitvoering van artikel 49, lid 1, van het Kiesreglement (P. B. 1948, no. 126) het nodig is, het navolgende vast te stellen:

Heeft, de Raad van Advies gehoord, besloten:

Artikel 1.

Ten behoeve van de in 1949 te houden stemming ter verkiezing van de leden der Staten worden als stemlokalen aangewezen:

I. *In de Kieskring Aruba:*

Stemdistrict 1: het Clubgebouw „Don Bosco"
Stemdistrict 2: de 2 westelijke lokalen van de R.K. meisjesschool.

Stemdistrict 3:	het Clubgebouw Sint Michael Ruitweg
Stemdistrict 4:	de Experience Lodge no. 1 Weststraat
Stemdistrict 5:	het zuidelijk klaslokaal van de Prinses Margrietschool Zoutmanstraat
Stemdistrict 6:	het gymnastieklokaal van de Julianaschool
Stemdistrict 7:	de 2 westelijke lokalen van de R.K. meisjesschool
Stemdistrict 8:	het R. K. Clubgebouw
Stemdistrict 9:	de Santa Cruz bar a/d hoofdweg Santa Cruz — Balashi
Stemdistrict 10:	het R. K. Clubgebouw
Stemdistrict 11:	het meest oostelijke lokaal van de R. K. school (jongensafdeling)
Stemdistrict 12:	de Club Suriname Weg naar Seroe Pretoe
Stemdistrict 13:	het Cecilia Clubgebouw Torenstraat
Stemdistrict 14:	de Chinese Club Helfrichstraat
Stemdistrict 15:	de voormalige Methodistenkerk Adolf van Nassaustraat
Stemdistrict 16:	de Loge van de Ancient Order of Foresters Prins Bernhardstraat no. 320 nabij Lagopoort 8.

II. *In de Kieskring Bonaire:*

Stemdistrict 1:	het grootste lokaal van de Openbare school te Kralendijk
Stemdistrict 2:	het Parochiaal Clubgebouw te Kralendijk

Stemdistrict 3: de aan elkaar grenzende lokalen van de vierde en vijfde klas van de St. Ludovicusschool te Rincon.

III. *In de Kieskring Curaçao:*

Stemdistrict 1: een der lokalen van de R. K. school op Westpunt

Stemdistrict 2: een der lokalen van de R. K. school op Soto

Stemdistrict 3: het kantoor van de Districtmeester op Dokterstuin

Stemdistrict 4: een der lokalen van de R. K. school op St. Willebrordus

Stemdistrict 5: de naaischool op Sta. Maria

Stemdistrict 6: een der lokalen der R. K. school op Jandoret

Stemdistrict 7: de autoreparatieplaats op Juicio no. 215 (gelegen aan de weg naar Welgelegen)

Stemdistrict 8: de speelplaats van de R. K. school op Sta. Maria

Stemdistrict 9: een der lokalen van het huis van de bewaker van het pompstation van de Landswatervoorzieningsdienst op Buena Vista

Stemdistrict 10: een der bungalows in het voormalige Amerikanenkamp op Suffisant

Stemdistrict 11: een der lokalen van de Veiligheidsdienst van de C.P.I.M., gelegen aan de weg Schottegat West.

Stemdistrict 12: de Club van de C.P.I.M. op Groot Kwartier

Stemdistrict 12A: het Clubgebouw van de Columbianen op Suffisant

13

Stemdistrict 13:	een der lokalen van de R. K. meisjesschool op Groot Kwartier
Stemdistrict 14:	een der lokalen van de R. K. jongensschool op Groot Kwartier
Stemdistrict 15:	een der lokalen van de Openbare school op Mahaai
Stemdistrict 15A:	het kantoor van de Districtmeester op Rust
Stemdistrict 16:	een der lokalen van de R. K. school op Sta. Rosa
Stemdistrict 17:	de garage van de Politiewacht op Dominguito
Stemdistrict 18:	de speelplaats van de R. K. meisjesschool op Montagne
Stemdistrict 19:	een der lokalen van het St. Vincentiusgesticht op Scherpenheuvel
Stemdistrict 20:	de Politiewacht op Montagne
Stemdistrict 21:	een der lokalen van de R. K. jongensschool op Juicio
Stemdistrict 22:	de personeelskamer van het St. Maria-College aan de Gouv. van Lansbergeweg
Stemdistrict 23:	het gymnastieklokaal van de Gouvernements-Mulo-school op Mundo-Nobo
Stemdistrict 24:	een der lokalen van de R. K. meisjesschool op Welgelegen (ingang Welgelegen)
Stemdistrict 25:	een der lokalen van het St. Willebrordus-College aan de Niewindtstraat
Stemdistrict 26:	een der lokalen van de St. Vincentiusschool (ingang bij het St. Elizabethsgasthuis)

Stemdistrict 27:	een der lokalen van de St. Jozef-school aan de Nieuwindtstraat
Stemdistrict 27A:	een der lokalen van het J. P. F.-gebouw (ingang Breedestraat O.)
Stemdistrict 28:	de kleuterschool van het St. Martinusgesticht (het erf van het Theater Brion)
Stemdistrict 29:	een der lokalen van het R. K. Zeemanshuis aan de Rouvilleweg
Stemdistrict 30:	de westhal van het filiaal van het St. Thomas-College aan het Leonard B. Smithplein
Stemdistrict 31:	een der lokalen van het kantoor van Crisiszaken aan de Scharlooweg
Stemdistrict 32:	het gymnastieklokaal van de Hendrikschool
Stemdistrict 33:	een der lokalen van het St. Albertus-College (ingang aan de Abraham de Veerstraat)
Stemdistrict 34:	een der lokalen van het Cultuurcentrum
Stemdistrict 35:	een der lokalen van het filiaal van de Emmaschool in de Oranjestraat
Stemdistrict 36:	het Koelhuis van Palais Royal in de Oranjestraat no. 101
Stemdistrict 36A:	een der lokalen van de R. K. jongensschool St. Jozef aan het Julianaplein
Stemdistrict 37:	een der lokalen van de fraters-school St. Tharcicius op Salinja
Stemdistrict 38:	de speelplaats van de fraters-school op Steenrijk

IV. *In de Kieskring St. Eustatius:*

de Raadzaal te Oranjestad.

V. *In de Kieskring Saba:*

Stemdistrict 1: de Raadzaal in The Bottom
Stemdistrict 2: het kantoorlokaal van het Rusthuis te Windwardside.

Artikel 2.

Dit besluit treedt in werking met ingang van de dag na die zijner afkondiging.

Gegeven te Willemstad, de 9de Februari 1949.

Het lid van het College
van Algemeen Bestuur,
A. MULLER.

L. PETERS.

De wnd. Gouvernements-Secretaris,

L. KERSTENS.

Uitgegeven de 15de Februari 1949.
De wnd. Gouvernements-Secretaris,
L. KERSTENS.

Aº 1949. Nº 14

PUBLICATIEBLAD

PUBLICATIE *van de 15de Februari 1949, waarbij wordt afgekondigd de wet van 1 December 1948 (Staatsblad no. I 532) tot nadere wijziging van de Octrooiwet 1910 (Staatsblad no. 313).*

IN NAAM DER KONINGIN!

DE GOUVERNEUR van de Nederlandse Antillen,

Vanwege de Koningin de last ontvangen hebbende tot afkondiging van onderstaande wet:

WIJ JULIANA, BIJ DE GRATIE GODS KONINGIN DER NEDERLANDEN, PRINSES VAN ORANJE-NASSAU, ENZ., ENZ., ENZ.

Allen, die deze zullen zien of horen lezen, saluut! doen te weten:

Alzo Wij in overweging genomen hebben, dat het wenselijk is de Octrooiwet 1910 *(Staatsblad* No. 313) te wijzigen;

Zo is het, dat Wij , de Raad van state gehoord, en met gemeen overleg der Staten-Generaal, hebben goedgevonden en verstaan, gelijk Wij goedvinden en verstaan bij deze:

Artikel 1.

De Octrooiwet 1910 (*Staatsblad* No. 313), zoals deze is gewijzigd laatstelijk bij de wet van 29 November 1935 (*Staatsblad* No. 685), wordt nader gewijzigd als volgt:

a. Aan artikel 23, eerste lid, wordt een volzin toegevoegd, luidende:

„De Octrooiraad kan ten behoeve van het vooronderzoek het advies inwinnen van het Internationaal Octrooibureau, bedoeld in de op 6 Juni 1947 vanwege Ons te 's-Gravenhage ondertekende overeenkomst betreffende de oprichting van een Internationaal Octrooibureau.".

b. Aan artikel 29B wordt een vijfde lid toegevoegd, luidende:

„5. Omtrent een aanvrage, als in dit artikel bedoeld, wordt het advies van het in artikel 23, eerste lid, genoemde Internationaal Octrooibureau niet ingewonnen.".

c. In artikel 29F worden de woorden volgende op „met dien verstande, dat" vervangen door de woorden: „omtrent de aanvrage niet het advies van het in artikel 23, eerste lid, genoemde Internationaal Octrooibureau zal worden ingewonnen, en dat in plaats van een besluit tot openbaarmaking een besluit tot octrooiverlening zal worden genomen".

Artikel 2.

Deze wet treedt in werking op een door Ons te bepalen tijdstip.

Lasten en bevelen, dat deze in het *Staatsblad* zal worden geplaatst, en dat alle Ministeriële Departementen,

---

Zie voor de behandeling in de Staten-Generaal:
Bijl. Hand. II 48/49, 1005; Hand. II 48/49, bladz. 236;
Bijl. Hand. I48/49, 1005; Hand. I 48/49, bladz. 80.

sten van de Industriële Eigendom een octrooiaanvrage is ingediend. Het Internationale Octrooibureau kan aan deze diensten eveneens adviezen uitbrengen over de nieuwheid van uitvindingen, waarvoor geen octrooiaanvrage is ingediend.

Artikel 2.

Ten einde het Bureau in staat te stellen zijn taak te vervullen, doet de Regering van elk der aan deze overeenkomst deelnemende Staten aan hetzelve in het oorspronkelijke, in gewaarmerkt afschrift, in photocopie of microphotocopie de documenten toekomen, waarover zij op dit gebied beschikt of welke zij zal kunnen aanleggen of verzamelen, in het bijzonder de octrooischriften van verleende octrooien en de bij haar ingediende octrooiaanvragen. Tot het verschaffen van deze gegevens wordt in de kortst mogelijke tijd overgegaan.

Artikel 3.

De werking van het Bureau wordt verzekerd door een Bestuursraad, samengesteld uit leden, die ten getale van één per Staat worden aangewezen door de Regeringen van de aan deze overeenkomst deelnemende Staten.

De Raad kiest ieder jaar zijn Voorzitter.

Artikel 4.

De Bestuursraad regelt alle aangelegenheden betreffende de algemene werking van het Bureau. Hij wijst met een meerderheid van twee derde de Directeur aan, die onderdaan van een der aan deze overeenkomst deelnemende Staten moet zijn, en bepaalt zijn bevoegdheden. Hij stelt jaarlijks de begroting vast en in voorkomend geval wijzigings- of aanvullingsbegrotingen, zo van inkomsten als uitgaven. Hij controleert de rekeningen van de Directeur en keurt ze goed. Hij stelt het huishoudelijk reglement en het financiële reglement van het Bureau vast.

Artikel 5.

Een afzonderlijke bepaling van het huishoudelijk reglement legt de betrekkingen vast van het Internationale Octrooibureau tot het Internationale Bureau voor de Bescherming van de Industriële Eigendom, gevestigd te Bern.

Het financiële reglement houdt inzonderheid regelen in over de wijze, waarop toezicht op de begroting wordt uitgeoefend en over de uitvoering daarvan.

Artikel 6.

Iedere aan deze overeenkomst deelnemende Staat kan in voorkomend geval zijn vertegenwoordiging in de Bestuursraad aan de

autre Etat contractant. Aucun représentant ne peut toutefois disposer de plus de deux voix.

Article 7.

Les décisions du Conseil d'Administration sont prises à la majorité des voix. En cas de partage, la voix du Président est prépondérante.

Article 8.

Le Bureau est placé sous le haut patronage des Gouvernements des Etats parties au présent Accord et sous la protection permanente du Gouvernement Royal des Pays-Bas.

Le Siège du Bureau est fixé à la Haye.

Article 9.

Les recettes du Bureau sont constituées:

a. par une cotisation initiale et par une cotisation annuelle de chaque Etat partie au présent Accord. Le montant de ces cotisations sera fixé dans des conditions identiques à celles qui sont prévues par l'Article 13 par. 8 et 9 de la Convention d'Union de Paris pour la protection de la Propriété Industrielle;

b. par une redevance pour tout avis communiqué, sur leur demande, aux services spéciaux de la Propriété Industrielle de chaque Etat. Les avis du Bureau ne sont communiqués en principe qu'à ces services.

Le Conseil d'Administration peut en outre autoriser la perception de toutes recettes, en rénumération des services rendus aux institutions officielles dont il s'agit, et exceptionnellement, à des groupements privés ou à des particuliers.

Article 10.

Le présent Accord sera ratifié. Il entrera en vigueur dès que les instruments de ratification des quatre Etats signataires auront été déposés au Ministère des Affaires Etrangères à la Haye.

Article 11.

Après l'entrée en vigueur du présent Accord, tout Etat non signataire membre de l'Union Internationale pour la protection de la Propriété Industrielle pourra y adhérer à toute époque.

Cette adhésion sera notifiée par la voie diplomatique au Gouvernement Royal des Pays-Bas et par celui-ci, à tous les autres Etats contractants.

Autoriteiten, Colleges en Ambtenaren, wie zulks aangaat, aan de nauwkeurige uitvoering de hand zullen houden.

Gegeven ten Paleize Soestdijk, 1 December 1948.

JULIANA.

De Minister van Economische Zaken,
VAN DEN BRINK.

De Minister van Justitie,
WIJERS.

De Minister van Overzeese Gebiedsdelen a.i.,
GÖTZEN.

De Minister zondere Portefuille,
GÖTZEN.

Uitgegeven de vierde Januari 1949.
De Minister van Justitie,
WIJERS.

Heeft de opneming daarvan in het Publicatieblad bevolen.

Gedaan te Willemstad, de 15de Februari 1949.

Het Lid van het College
van Algemeen Bestuur,
A. MULLER.

L. PETERS.

De Gouvernements-Secretaris,
CORVER.

Uitgegeven de 22ste Februari 1949.
De Gouvernements-Secretaris,
CORVER.

14

Autoriteiten, Colleges en Ambtenaren, wie zulks aangaat, aan de nauwkeurige uitvoering de hand zullen houden.

Gegeven ten Paleize Soestdijk, 1 December 1948.

JULIANA.

De Minister van Economische Zaken,
VAN DEN BRINK.

De Minister van Justitie,
WIJERS.

De Minister van Overzeese Gebiedsdelen a.i.
GÖTZEN.

De Minister zonder Portefeuille,
GÖTZEN.

Uitgegeven de vierde Januari 1949.

De Minister van Justitie,
WIJERS.

Heeft de opneming daarvan in het Publicatieblad bevolen.

Gedaan te Willemstad, de 11de Februari 1949.

Het Lid van het College van Algemeen Bestuur,
A. MULLER.

L. PETERS.

De Gouvernements-Secretaris,
CORVER.

Uitgegeven de 22ste Februari 1949.
De Gouvernements-Secretaris,
CORVER.

A°. 1949. N°. 15

PUBLICATIEBLAD

LANDSVERORDENING *van de 4de Februari 1949 tot regeling van de positie en bezoldiging, alsmede van de aanspraken op verlof en verlofsbezoldiging, wachtgeld en pensioen van de Griffier van de Staten.*

IN NAAM DER KONINGIN!

DE GOUVERNEUR van de Nederlandse Antillen,

In overweging genomen hebbende, dat ter uitvoering van artikel 91, lid 2, van de Curaçaose Staatsregeling, de positie en bezoldiging, evenals de aanspraken op verlof en verlofsbezoldiging, wachtgeld en pensioen van de Griffier van de Staten bij landsverordening moeten worden geregeld;

Heeft, de Raad van Advies gehoord, met gemeen overleg der Staten, vastgesteld onderstaande landsverordening:

Artikel 1.

1. Om tot Griffier der Staten te worden benoemd, moet men Nederlander of Nederlands onderdaan zijn en de volle ouderdom van dertig jaren bereikt hebben.

2. Van de in het vorig lid bedoelde leeftijdsgrens kan in bijzondere gevallen worden afgeweken.

Artikel 2.

Bij het aanvaarden zijner bediening legt de Griffier in handen van de Voorzitter de eed (belofte) af:

„Ik zweer (beloof), dat ik mijn ambt als Griffier der „Staten van de Nederlandse Antillen te goeder trouw en „met alle vlijt en naarstigheid zal vervullen;

„dat ik stipt zal in acht nemen de Instructie voor de „Griffier der Staten gemaakt, en het Reglement van Orde, „zover het mij betreft, zorgvuldig zal opvolgen.

„Zo waarlijk helpe mij God Almachtig! (Dat beloof „ik)".

Alvorens tot die eed te worden toegelaten, doet hij de eed (verklaring) van zuivering:

„Ik zweer (verklaar), dat ik, om tot Griffier der „Staten van de Nederlandse Antillen te worden benoemd, „aan niemand, onder wat naam of voorwendsel ook, enige „giften of gaven beloofd of gegeven heb, noch beloven „of geven zal.

„Ik zweer (beloof), dat ik, om iets hoegenaamd in „deze betrekking te doen of te laten, van niemand enige „beloften of geschenken aannemen zal, middellijk of on- „middellijk.

„Zo waarlijk helpe mij God Almachtig! (Dat verklaar „en beloof ik)".

Artikel 3.

De positie van de Griffier staat gelijk met die van de landsdienaren, die krachtens de bezoldigingsregeling een gelijke of bij gebreke daarvan de naasthogere bezoldiging genieten.

Artikel 4.

De Griffier geniet een jaarlijkse bezoldiging van *f* 10.440,— indien gehuwd, en van *f* 8.352,— indien ongehuwd.

Artikel 5.

1. Alle wettelijke regelingen, geldende voor de landsdienaren, zijn met inachtneming van het bepaalde in artikel 91 der Staatsregeling, van toepassing op de Griffier.

2. De Griffier zal, voor zover zulks nog niet geschied is en daartoe aanleiding bestaat, op voordracht van de Staten opgenomen worden in die regelingen, welke niet algemeen voor landsdienaren gelden.

3. De uitvoering van de regelingen in de leden 1 en 2 bedoeld, geschiedt in overleg met de Staten.

Artikel 6.

Deze verordening treedt in werking met ingang van de dag na die van haar afkondiging en werkt terug tot en met de 8ste Juni 1948.

Gegeven te Willemstad, de 4de Februari 1949.

Het lid van het College
van Algemeen Bestuur,
A. MULLER.

L. PETERS.

De Gouvernements-Secretaris,
CORVER.

Uitgegeven de 22ste Februari 1949.
De Gouvernements-Secretaris,
CORVER.

Artikel 4.

De Griffier geniet een jaarlijkse bezoldiging van *f* 10.440,— indien gehuwd, en van *f* 8.352,— indien ongehuwd.

Artikel 5.

1. Alle wettelijke regelingen, geldende voor de landsdienaren, zijn met inachtneming van het bepaalde in artikel 32 der Staatsregeling, van toepassing op de Griffier.

2. De Griffier zal, voor zover zulks nog niet geschied is en de daartoe aanleiding bestaat, op voordracht van de Staten, opgenomen worden in die regelingen, welke niet algemeen voor landsdienaren gelden.

3. De uitvoering van de regelingen in de leden 1 en 2 bedoeld, geschiedt in overleg met de Staten.

Artikel 6.

Deze verordening treedt in werking met ingang van de dag na die van haar afkondiging en werkt terug tot en met de 28ste Juni 1948.

Gegeven te Willemstad, de 4de Februari 1949.

Het lid van het College
van Algemeen Bestuur,
L. PEETERS.

De Gouvernements-Secretaris,
CORVER.

Uitgegeven de 22ste Februari 1949.
De Gouvernements-Secretaris,
CORVER.

A°. 1949. N°. 16

PUBLICATIEBLAD

BESLUIT *van de 17de Februari 1949 tot wijziging van het besluit van de 28ste Februari 1938 (P.B. 1938 no. 19), ter uitvoering van de artikelen 3, 6, 10, 12, 19 en 21 van het Curaçaos Luchtvaart Besluit 1935, houdende vaststelling van algemene bepalingen voor de Burgerlijke Luchtvaart in Curaçao.*

IN NAAM DER KONINGIN!

DE GOUVERNEUR van de Nederlandse Antillen,

Overwegende, dat ter uitvoering van de artikelen 3, 6, 10, 12, 19 en 21 van het Curaçaos Luchtvaart Besluit 1935, houdende vaststelling van algemene bepalingen voor de Burgerlijke Luchtvaart in Curaçao, het nodig is, het navolgende vast te stellen;

Heeft, de Raad van Advies gehoord, besloten:

Artikel 1.

Het Besluit van de 28ste Februari 1938 (P.B. 1938, no. 19 ter uitvoering van de artikelen 3, 6, 10, 12, 19 en 21 van het Curaçaos Luchtvaart Besluit 1935, houdende vaststelling van algemene bepalingen voor de Burgerlijke Luchtvaart in Curaçao, zoals gewijzigd, laatstelijk bij besluit van de 18de Juni 1946 (P.B. 1946, no. 96), wordt nader gewijzigd als volgt:

Artikel 51 wordt vervangen door het navolgende: „Krachtens het 7de lid van artikel 21 van het Curaçaos Luchtvaart Besluit worden hierbij de leden van de C.T.L. mede belast met de opsporing van overtredingen bedoeld bij voormeld Curaçaos Luchtvaart Besluit 1935.

Met de opsporing van overtredingen in dit besluit bedoeld zijn, behalve de ingevolge artikel 8 van het Wetboek van Strafvordering voor Curaçao daartoe bevoegde personen, belast:

a. de leden van de C.T.L.;
b. zij, die belast zijn met het dagelijks toezicht op de vliegvelden in het gebiedsdeel;
c. de Chef van de Luchtverkeersbeveiligingsdienst;
d. de verkeersleiders op de torens van de vliegvelden in het gebiedsdeel.

De in het vorige lid bedoelde personen doen hun processenverbaal toekomen aan de bevoegde Ambtenaar van het Openbaar Ministerie.".

Artikel 2.

Het besluit treedt in werking met ingang van de dag na die zijner afkondiging.

Gegeven te Willemstad, de 17de Februari 1949.

Het lid van het College
van Algemeen Bestuur,
A. MULLER.

L. PETERS.

De Gouvernements-Secretaris,
CORVER.

Uitgegeven de 22ste Februari 1949.
De Gouvernements-Secretaris,
CORVER.

A°. 1949. N°. 17

PUBLICATIEBLAD

LANDSVERORDENING *van de 19de Februari 1949, houdende bepalingen inzake verplichte vacantieregeling.*

IN NAAM DER KONINGIN!

DE GOUVERNEUR van de Nederlandse Antillen,

In overweging genomen hebbende, dat het wenselijk is, bepalingen vast te stellen ten aanzien van een verplichte vacantieregeling;

Heeft, de Raad van Advies gehoord, met gemeen overleg der Staten, vastgesteld onderstaande landsverordening:

I. DEFINITIES.

Artikel 1.

In deze landsverordening en de naar aanleiding daarvan uitgevaardigde besluiten wordt verstaan:

onder *werkgever:* ieder natuurlijk of rechtspersoon, die één of meer arbeiders in dienst heeft.

Voor de toepassingvan deze landsverordening wordt voor zoveel betreft de werkgever, die arbeid in het gebiedsdeel doet verrichten doch daarbuiten woont of gevestigd is, diens vertegenwoordiger of agent in het gebiedsdeel als zodanig aangemerkt.

Het Gouvernement van de Nederlandse Antillen wordt niet als werkgever in de zin van dit artikel beschouwd ten aanzien van die arbeiders, die hij anders dan op burgerrechterlijke overeenkomst in zijn dienst heeft.

onder *arbeider:* ieder, die in dienstverhouding tegen loon arbeid verricht.

Voor de toepassing van deze landsverordening worden niet als arbeider beschouwd personen, die krachtens de bepalingen van het Tweede Boek van het Wetboek van Koophandel recht hebben op vacantie, thuiswerkers en inwonende kinderen van een werkgever, die uitsluitend voor zijn rekening arbeid verrichten en al dan niet inwonend huispersoneel.

onder *loon:* elke uitkering in welke vorm ook, welke de arbeider als vergoedingvoor zijn arbeid van zijn werkgever ontvangt, uitgezonderd overwerk- en premiegelden; voor de berekening van het loon volgens deze landsverordening worden medegerekend ontvangsten van derden, welke van invloed zijn op de voorwaarden der arbeidsovereenkomst.

Indien de vacantie in het gebiedsdeel wordt doorgebracht en de arbeider zijn aanspraak op het niet in geld uigedrukte deel van zijn loon verliest, wordt de geldswaarde hiervan geschat.

onder *dagloon:* het laatst tussen een werkgever en een arbeider overeengekomen loon per uur, per dag, per week of per maand, onderscheidenlijk vermenigvuldigd met 8 en 1 en gedeeld door 6 en 25.

II. VAN DE VACANTIE.

Artikel 2.

1. De arbeider heeft na ieder jaar, dat hij onafgebroken werkzaam is geweest in dienst van een werkgever, aanspraak op een vacantie van tenminste een week met behoud van loon.

2. De werkgever is verplicht de arbeider op diens verzoek de in het vorige lid bedoelde vacantie te verlenen, behoudens het bepaalde in de artikelen 5, 6 en 7, terwijl de arbeider verplicht is deze vacantie, ook indien ongevraagd verleend, te nemen.

Artikel 3.

1. De aanspraak op vacantie over een afgelopen jaar vervalt, indien de arbeider gedurende dat jaar van zijn werk is weggebleven:

a. wegens ziekte of ongeval in totaal tenminste zes maanden;

b. ter voldoening aan wettelijke verplichtingen in totaal ten minste zes weken.

2. Ingeval van zodanige afwezigheid van het werk zonder toestemming van de werkgever en zonder wettige reden, verliest de arbeider zijn aanspraak op een overeenkomstig deel van zijn vacantie, waarbij een gedeelte van een dag gerekend wordt als een gehele dag.

Artikel 4.

1. De vacantie wordt bij voorkeur onafgebroken verleend.

2. Indien de arbeider het verzoekt of de werkzaam-

heden het wenselijk maken, kan de vacantie worden gesplitst, in welk geval zoveel mogelijk ten minste de helft daarvan aaneensluitend wordt verleend.

3. De beslissing omtrent het tijdstip, waarop de vacantie zal ingaan, alsmede die omtrent de tijdvakken, waarin de vacantie zal worden gesplitst, berust bij de werkgever. Daarbij dient, voor zover de belangen van het bedrijf en die van het overige personeel dit toelaten, zoveel mogelijk rekening te worden gehouden met de wensen van van de arbeider.

III. VAN UISTEL EN INTREKKING DER VACANTIE.

Artikel 5.

De werkgever kan een vacantie, waarvan het tijdstip van ingang reeds overeenkomstig artikel 4 is vastgesteld, slechts om redenen van bedrijfsbelang of op verzoek van de arbeider uitstellen en op een later tijdstip doen ingaan.

Artikel 6.

1. De werkgever kan een vacantie, welke reeds is ingegaan, slechts om redenen van bdrijfsbelang of op verzoek van de arbeider intrekken en het nog niet genoten deel daarvan op een later tijdstip doen ingaan.

2. De dag, waarop de arbeider als gevolg van de intrekking slechts gedeeltelijk vacantie geniet, wordt niet geteld als een vacantiedag.

Artikel 7.

1. Indien de arbeider bij de aanvang van zijn vacantie ongeschikt is tot werken in de zin van de Ongevallen-

regeling 1936 dan wel op dat tijdstip of tijdens zijn vacantie ziek is of wordt in de zin der Ziekteregeling 1936, wordt de vacantie onderscheidenlijk het nog niet genoten deel daarvan, beschouwd als te zijn ingetrokken.

2. Het bepaalde in artikel 6 is van overeenkomstige toepassing.

Artikel 8.

De werkgever vergoedt de schade ter zake van eventuele reis- of verblijfkosten, welke de arbeider als onmiddellijk gevolg van uitstel der vacantie krachtens artikel 5 dan wel intrekking daarvan op grond van artikel 6 mocht lijden, tenzij het uitstel of de intrekking op verzoek van de arbeider is geschied.

IV. VAN SAMENVOEGING VAN EN VERGOEDING VOOR NIET GENOTEN VACANTIE.

Artikel 9.

1. De vacantie, waarop aanspraak is verkregen, doch welke nog niet genoten is op het tijdstip, dat een nieuwe aanspraak ontstaat, en de vacantie krachtens deze nieuwe aanspraak worden samengevoegd tot een maximum van vier weken.

2. De werkgever is verplicht de samengevoegde maximum vacantie binnen drie maanden na aanvraag te doen ingaan, terwijl de arbeider verplicht is deze vacantie ook indien ongevraagd verleend, te nemen.

3. De samengevoegde maximum vacantie wordt onafgebroken verleend en kan niet worden uitgesteld of ingetrokken, behoudens het bepaalde in artikel 7, in welk geval het niet genoten deel daarvan ingaat de dag volgende

op die van het herstel van de arbeider in de zin der desbetreffende regeling.

Artikel 10.

De werkgever betaalt de arbeider voor niet genoten vacantie, waarop bij het eindigen der dienstbetrekking aanspraak bestaat, een bedrag gelijk aan zijn in geld uitgedrukt loon over het aantal dagen der niet genoten vacantie.

V. ALGEMENE BEPALINGEN.

Artikel 11.

Het is de arbeider verboden gedurende een hem verleende vacantie arbeid ten behoeve van zijn werkgever of derden te verrichten.

Artikel 12.

Het is de werkgever verboden de arbeider gedurende diens vacantie werkzaamheden te laten vrrichten.

Artikel. 13.

Alle tengevolge van deze landsverordening opgemaakte of overgelegde stukken, verzoekschriften en beschikkingen zijn vrij van het recht van zegel en van de formaliteit van registratie.

Artikel 14.

1. De vacantieregeling in een arbeidsovereenkomst of arbeidsreglement mag slechts ten voordele van de arbei-

der van het in deze landsverordening bepaalde afwijken.

2. Als niet overeengekomen wordt beschouwd iedere voorwaarde, welke erop gericht is de aanspraak op vacantie geheel of gedeeltelijk afhankelijk te doen zijn van de verlenging of wijziging der arbeidsovereenkomst dan wel van het aangaan van een andere arbeidsovereenkomst.

VI. STRAFBEPALINGEN.

Artikel 15.

1. Met hechtenis van ten hoogste 1 maand of geldboete van ten hoogste honderd gulden wordt gestraft hij, die het bepaalde bij de artikelen 2, 9, 11 en 12 niet of niet volledig nakomt.

2. De feiten in het vorige lid bedoeld, worden beschouwd als overtredingen.

Artikel 16.

1. Indien de werkgever een naamloze vennootschap, een cooperatieve of andere rechtspersoonlijkheid bezittende vereniging of een stichting is, worden voor de toepassing van artikel 15 als werkgever aangemerkt alle leden van het bestuur.

2. Tegen de bestuurder, van wie blijkt, dat de overtreding buiten zijn toedoen is gepleegd, wordt geen straf uitgesproken.

VII. VAN DE OPSPORINGSAMBTENAREN.

Artikel 17.

Met het opsporen van de in artikel 15 strafbaar ge-

stelde feiten zijn, behalve de bij artikel 8 van het Wetboek van Strafvordering aangewezen personen, belast de ambtenaren van de Dienst voor Sociale Zaken.

Artikel 18.

1. De opsporingsambtenaren hebben toegang tot alle plaatsen, waar arbeiders werkzaam zijn of waar redelijkerwijs vermoed kan worden, dat een bij deze landsverordening strafbaar gesteld feit wordt gepleegd.

2. Wordt hun de toegang geweigerd, dan verschaffen zij zich die desnoods met behulp van de sterke arm.

3. Is de plaats tevens een woning of alleen door een woning toegankelijk, dan treden zij deze tegen de wil der bewoners niet binnen dan op een algemene of bijzondere last op Curaçao van de Officier van Justitie bij het gerecht in eerste aanleg en op de andere eilanden van de dienstdoende ambtenaar van het Openbaar Ministerie en niet dan in tegenwoordigheid van de betreffende ambtenaar.

VIII. SLOTBEPALINGEN.

Artikel 19.

De periode, gedurende welke de arbeider vóór de inwerkingtreding van deze landsverordening onafgebroken werkzaam is geweest in dienst van een werkgever, wordt tot een maximum van één jaar medegerekend bij de bepaling van de aanspraak op vacantie krachtens artikel 2.

Artikel 20.

1. Deze landsverordening kan worden aangehaald als „Vacantieregeling", onder toevoeging van het jaartal

van het Publicatieblad, waarin zij is geplaatst.

2. Zij treedt in werking met ingang van de dag na die harer afkondiging.

Willemstad, de 19de Februari 1949.

De Gouverneur van de Nederlandse Antillen,

Het lid van het College
van Algemeen Bestuur,
J. R. ARENDS.

L. PETERS.

De Gouvernements-Secretaris,

CORVER.

Uitgegeven de 7de Maart 1949.
De Gouvernements-Secretaris,
CORVER.

[illegible] feiten [illegible] belast [illegible] ambtenaren van de Dienst voor Sociale Zaken [illegible]

[illegible]

De [illegible] ambtenaren hebben toegang tot alle plaatsen, waar arbeiders werkzaam zijn of waar redelijkerwijs vermoed kan worden, dat een bij deze landsverordening strafbaar gesteld feit wordt gepleegd.

2. Wordt hun de toegang geweigerd, dan verschaffen zij zich die desnoods met behulp van de sterke arm.

3. In de plaats [illegible] woning of alleen door een woning toegankelijk, dan treden zij deze tegen de wil der bewoners niet binnen dan op een algemene of bijzondere last op Curaçao van de Officier van Justitie bij het gerecht in eerste aanleg en op de andere eilanden van de dienstdoende ambtenaar van het Openbaar Ministerie, anders dan in tegenwoordigheid van de betreffende ambtenaar.

VIII. SLOTBEPALINGEN.

Artikel 19.

De periode, gedurende welke de arbeider vóór de inwerkingtreding van deze landsverordening onafgebroken werkzaam is geweest in dienst van een werkgever, wordt tot een maximum van één jaar medegerekend bij de bepaling van de aanspraak op vacantie krachtens artikel 2.

Artikel 20.

1. Deze landsverordening kan worden aangehaald als „Vacantieregeling", onder toevoeging van het jaartal

A° 1949. N°. 18

PUBLICATIEBLAD

BESLUIT *van de 21ste Februari 1949 ter uitvoering van artikel 4 sub a van de Politieregeling 1948 (P.B. 1948, no. 129).*

IN NAAM DER KONINGIN!

DE GOUVERNEUR van de Nederlandse Antillen,

Overwegende, dat ter uitvoering van artikel 4 sub a van de Landsverordening van de 19de October 1948, houdende een nieuwe organisatie van de Politie in de Nederlandse Antillen (Politieregeling 1948) (P.B. 1948, No. 129) het nodig is, het navolgende vast te stellen;

Heeft, de Raad van Advies gehoord, besloten:

Artikel 1.

1. Voor aanstelling tot Adjunct-Inspecteur bij het politiekorps komen in aanmerking zij, die:

a. de Nederlandse nationaliteit bezitten;

b. van onbesproken levensgedrag zijn;

c. voldoen aan de door de Procureur-Generaal in

overleg met de Directeur van de Openbare Gezondheidsdienst vast te stellen eisen terzake een geneeskundige, psychologische en psychotechnische keuring en antecedenten onderzoek.

d. blootsvoets een lengte van ten minste 1.75 meter hebben, met dien verstande, dat in zeer bijzondere gevallen met een lengte van ten minste 1.72 meter genoegen kan worden genomen;

e. een leeftijd van ten minste een en twintig en ten hoogste acht en twintig jaar hebben;

f. in het bezit zijn van een diploma H.B.S.-5 jarige cursus, A.M.S., gymnasium of het getuigschrift, bedoeld in artikel 12 der Hoger Onderwijswet (staatsexamen) of andere daarmee gelijkgestelde diploma's, alsmede van het door de Procureur-Generaal op voorstel van de Hoofd-Commissaris van Politie ingestelde diploma voor Adspirant-Inspecteur, of van het diploma voor Adspirant-Inspecteur van Politie in Nederland, ingesteld door de Bond van Hogere Politieambtenaren;

g. beschikken over de gewenste karaktereigenschappen en de nodige innerlijke en uiterlijke beschaving bezitten voor de leidende politiefuncties.

2. De plaatselijk op te leiden Adspirant-Inspecteur wordt gedurende zijn opleiding als volontair aangesteld. Zodra hij in de practische dienst komt, wordt hem op voorstel van de Hoofd-Commissaris van Politie een maandelijkse geldelijke vergoeding toegekend.

3. In afwijking van het bepaalde in het eerste lid sub e en f kunnen ambtenaren in de rang van Agent 1e klasse tot en met de rang van Onder Inspecteur 1e klasse, op grond van bijzondere karaktereigenschappen, prestaties, capaciteiten en beschaving, na het met goed gevolg afleggen van een aanvullend algemeen ontwikkelingsexamen of een ander examen, hetwelk ter beoordeling van

een Commissie, bestaande uit de Procureur-Generaal, de Hoofd-Commissaris en de Inspecteur van het Onderwijs, met het sub f bedoelde gelijk is te achten, alsmede van het examen voor Adspirant-Inspecteur, met machtiging van de Gouverneur, tot de hogere rangen worden toegelaten.

Artikel 2.

Voor aanstelling tot Adspirant-agent van Politie komen zij in aanmerking, die:

1. voldoen aan de eisen, genoemd in artikel 1, sub a tot en met e;

2. voldoen aan de volgende voor het politiepersoneel algemeen geldende eisen van karakter en beschaving:
a. ijverig en van goed gedrag zijn;
b. een bescheiden en rustig karakter bezitten;
c. goede vormen bezitten en zich behoorlijk en tactvol in het openbaar weten te gedragen.

3. voldoen aan bepaalde minimum-eisen van algemene ontwikkeling, blijkende onder meer uit:
a. eeen duidelijk leesbaar, vlot handschrift;
b. voldoende bekendheid met de Nederlandse taal, hetgeen zal moeten blijken uit het zonder storende fouten maken van een opstel over een opgegeven onderwerp en een eenvoudig dictee;
c. bekendheid met de vier hoofdbewerkingen der rekenkunde met gehele getallen en tiendelige en gewone breuken en kennis van het metrieke stelsel;
d. kennis van de eilanden in de Caraibische Zee en de omliggende landen, van Nederland en de belangrijke staten van Europa, alsmede enige kennis van de overige werelddelen en de belangrijkste landen en zeeën.

Artikel 3.

Dit besluit, hetwelk kan worden aangehaald als „Besluit aanstelling politiepersoneel", treedt in werking met ingang van het tijdstip van inwerkingtreding van de Politieregeling 1948.

Gegeven te Willemstad, de 21ste Februari 1949.

Het lid van het College
van Algemeen Bestuur,
A. MULLER. L. PETERS.

De Gouvernements-Secretaris,

CORVER.

Uitgegeven de 8ste Maart 1949.
De Gouvernements-Secretaris,
CORVER.

A°. 1949.

N°. 19

PUBLICATIEBLAD

BESLUIT *van de 21ste Februari 1949 ter uitvoering van artikel 4 sub b van de Politieregeling 1948 (P.B. 1948, no. 129).*

IN NAAM DER KONINGIN!

DE GOUVERNEUR van de Nederlandse Antillen,

Overwegende, dat ter uitvoering van artikel 4 sub b van de Landsverordening van de 19de October 1948, houdende een nieuwe organisatie van de politie in de Nederlandse Antillen (Politieregeling 1948) (P. B. 1948, No. 129) het nodig is, het navolgende vast te stellen;

Heeft, de Raad van Advies gehoord, besloten:

OPLEIDING POLITIEPERSONEEL.

Artikel 1.

1. Na aanstelling tot Adspirant-agent van Politie, ingevolge het Besluit aanstelling politiepersoneel (P. B.

1949, No. 18), draagt de Hoofd-Commissaris zorg, dat dit personeel zo spoedig mogelijk wordt opgeleid tot Agent van politie 2e klasse, naar een door hem opgesteld leerplan en gedurende een door hem te bepalen tijdvak.

2. Voor deze opleidingscursus wijst hij de leraren en instructeurs aan.

3. De leiding van deze cursus berust bij de Commissaris van de algemene dienst of diens vervanger.

Artikel 2.

1. De Agenten van politie 2e klasse zullen, ingevolge de exameneisen voor het behalen van de rang van Agent 1e klasse, in opleiding worden genomen.

2. De bepalingen van artikel 1, sub 2 en 3, vinden hierbij overeenkomstige toepassing.

Artikel 3.

1. Telkenmale, wanneer daaraan behoefte bestaat, zulks ter beoordeling van de Hoofd-Commissaris, zullen opleidingscursussen worden gehouden voor het behalen van de rang van Hoofdagent en Onder-Inspecteur.

2. De bepalingen, neergelegd in artikel 1, sub 2 en 3, vinden hierbij overeenkomstige toepassing.

Artikel 4.

Na afloop van iedere opleidingscursus worden de candidaten onderworpen aan een examen.

HET EXAMEN IN HET ALGEMEEN.

Artikel 5.

1. Dit besluit verstaat onder:

a. de Commissie: de Examen-Commissie;
b. de Voorzitter: de Voorzitter van de Examen-Commissie.

2. De Hoofd-Commissaris van Politie of diens vervanger is voorzitter van de Examen-Commissie.

Artikel 6.

1. Elk examen heeft plaats onder de algemene leiding van de Voorzitter.

2. Het examen bestaat uit een schriftelijk en een mondeling gedeelte.

Artikel 7.

1. De omvang der kennis of de bedrevenheid, welke in elk vak van de candidaat wordt gevordered, is voor elke rang aangegeven onder het opschrift „Exameneisen", zoals gevoegd bij dit besluit.

2. Het oordeel over de kennis der candidaten wordt voor elk vak afzonderlijk uitgedrukt in een der cijfers van 1 tot en met 10.

DE COMMISSIE.

Artikel 8.

1. De Voorzitter benoemt een secretaris, alsmede de leden der Commissie.

2. De Voorzitter wijst uit de leden zoveel sub-commissies aan, als door hem wenselijk en nodig wordt geoordeeld.

3. Elke sub-commissie bestaat uit 2 leden.

HET SCHRIFTELIJK EXAMEN.

Artikel 9.

1. Het schriftelijk werk wordt onder voortdurend toezicht gemaakt en wel binnen de daarvoor voor elke opgave vastgestelde tijd.

2. De opgaven voor het schriftelijk werk worden samengesteld door de door de Voorzitter aan te wijzen leden der sub-commissies.

3. De secretaris zorgt, dat de opgave in voldoende getale, met de vereiste zorg voor geheimhouding, worden vervaardigd en in enveloppen verzegeld.

4. De verzegelde enveloppen worden in tegenwoordigheid der candidaten geopend bij de aanvang van het schriftelijk examen in elk vak.

5. Candidaten, die zich aan enig bedrog bij het schriftelijk werk schuldig maken, worden van verdere deelneming aan het examen uitgesloten. Hierop worden de candidaten uitdrukkelijk opmerkzaam gemaakt.

Artikel 10.

1. Het schriftelijk werk wordt door de leden der subcommissie onafhankelijk van elkaar, nagezien en gewaardeerd.

2. Bij het nazien en het waarderen van het ingeleverde werk mogen daarop geen waarderingscijfers worden gesteld.

3. Is het verschil in waardering van het ingeleverd werk van een candidaat in cijfers uitgedrukt ten minste 2, of wordt het werk door een der sub-commissieleden voldoende en door het andere lid onvoldoende geacht, dan wordt daarover beslist door de Voorzitter.

HET MONDELING EXAMEN.

Artikel 11.

1. De leden van elke sub-commissie kennen de candidaten voor elk der door hen geexamineerde vakken een cijfer toe.

2. De leden der sub-commissie onthouden zich gedurende de ondervraging van een candidaat van elke gedraging, welke de candidaat in ongunstige zin kan beinvloeden.

Artikel 12.

De uitslag van het examen en de daarbij behaalde cijfers worden zo mogelijk nog dezelfde dag aan de geexamineerden bekend gemaakt.

Artikel 13.

De Voorzitter en de secretaris maken een verslag op van het gehouden examen. Uit dit verslag moeten blijken de regelingen en de gang van het examen.

Artikel 14.

Dit besluit kan worden aangehaald als „Besluit verdere opleiding politiepersoneel" en treedt in werking met ingang van het tijdstip van inwerkingtreding van de Politieregeling 1948.

Gegeven te Willemstad, de 21ste Februari 1949.

Het lid van het College
van Algemeen Bestuur,
A. MULLER.

L. PETERS.

De Gouvernements-Secretaris,
CORVER.

Uitgegeven de 10de Maart 1949.
De Gouvernements-Secretaris,
CORVER.

19

EXAMENEISEN VOOR AGENT VAN POLITIE 2e KLASSE.

Behalve aan de eisen, gesteld in artikel 2 van het Besluit aanstelling politiepersoneel (P.B. 1949, no. 18) moet de candidaat aan de volgende eisen voldoen:

A. *THEORIE.*

I. Vakbekwaamheid:

Vak 1. In staat zijn een eenvoudig proces-verbaal van een overtreding op te maken.

Vak 2. In staat zijn een eenvoudig rapport op te maken van een aan de praktijk ontleend geval.

Vak 3. Wetboek van Strafrecht.
Voldoende kennis van het eerste boek en van de belangrijkste strafbare feiten uit het tweede en derde boek.

Vak 4. Wetboek van Strafvordering.
Voldoende kennis van de bevoegdheden en plichten der politie, uit het Wetboek voortvloeiende, alsmede van de loop van het strafproces en van de bepalingen betreffende bewijs en bewijslevering en van de tenuitvoerlegging van vonnissen.

Vak 5. Bijzondere verordeningen en keuren:
Enige kennis van de navermelde verordeningen en keuren uit de „Bundel Verordeningen", vastgesteld door de Hoofd-Commissaris van Politie:
a. Vrijheidsbeneming (P.B. 1891/26);

b. Vreemdelingenreglement (P.B. 1905/14);
c. Besluit nopens toelating in Curaçao (P.B. 1945/27);
d. Wapenverordening (P.B. 1931/77);
e. Vuurwapenverordening (P.B. 1930/2);
f. Vergunningsverordening 1949 (P.B. 1949/4);
g. Loterijverordening (P.B. 1909/35) (1945/57);
h. Verordening tot beschering van diersoorten, nuttig voor land- of ooftbouw, of die langzamerhand uitsterven en op welker voortbestaan prijs wordt gesteld (P.B. 1926/60);
i. Hondenverordening 1947 (P.B. 7948/8);
j. Motorrijtuig-, rijwiel- en motorbootbelastingverordening 1928 (P.B. 1936/17);
k. Winkelsluitingsverordening 1932 (P.B. 1939/44);
l. Verordening, houdende vaststelling van bepalingen betreffende opium en andere verdovende middelen (P.B. 1940/138);
m. Verordening, houdende bepalingen omtrent drukwerken (P.B. 1933/56);
n. Vestigingsregeling voor bedrijven (P.B. 1946/43);
o. Bioscoopkeur 1933 (P.B. 1936/68);
p. Verordening, houdende bepalingen omtrent de uitoefening van het recht van vergadering (P.B. 1933/54);
q. Verordening, houdende bepalingen tegen verstekelingen (P.B. 1932/51);
r. Verordening inzake autobusdiensten (P.B. 1946/56).

Vak 6. Politiekeur.
Kennis van de Algemene Politiekeur 1917.

Vak 7. Staatsregeling.
Bekend zijn met de bestuursindeling van de Nederlandse Antillen.

Vak 8. Rechterlijke organisatie.
Bekendheid met de samenstelling van de rechtsprekende colleges in de Nederlandse Antillen.

Vak 9. Opsporingsleer en optreden.
Enige kennis van de hulpmiddelen, die de politie ten dienste staan bij op- en nasporing van strafbare feiten.
Begrip van eerste optreden op de plaats des misdrijfs.

II. Dienstvoorschriften.

Vak 10. Bekend zijn met de gehele inhoud van de dienstvoorschriften.

III. E.H.B.O.

Vak 11. Algemeen begrip van de bij ongevallen te nemen eerste maatregelen. Bezit van het diploma E.H.B.O. geeft vrijstelling voor dit vak.

B. *PRAKTIJK.*

Vak 12. Kennis der plaatselijke gesteldheid bezitten.

Vak 13. Optreden in het openbaar, blijkende uit:
a. surveillance;
b. bewaking;
c. afzetting;
d. begeleiding van optochten;
e. verkeersregeling.

Vak 14. Begrip voor discipline, orde en netheid; het correct groeten; de houding aannemen; aan- en afmelden; correcte houding in het algemeen; compareren voor de rechter; het optreden en marcheren in verband.

Vak 15. Blijk hebben gegeven goed te kunnen omgaan met zijn dienstvuurwapenen en deze goed te kunnen onderhouden.

Vak 16. Brandweer.
Kunnen optreden als bedieningsmanschap.

De practische vakken kunnen in de practische dienst of bij de practische opleiding, volgens aanwijzing van de examencommissie, worden beoordeeld.

Het gemiddelde eindcijfer moet tenminste 6 bedragen met dien verstande, dat de candidaat voor de vakken 6 en 13 in elk vak tenminste het cijfer 6 moet hebben behaald om als geslaagd te kunnen worden aangemerkt.

EXAMENEISEN VOOR AGENT VAN POLITIE 1e KLASSE.

Behalve aan de eisen, gesteld in artikel 2 van het Besluit aanstelling politiepersoneel (P.B. 1949, No. 18) moet de candidaat minstens een jaar als Agent van politie 2e klasse of in een gelijkwaardige politiele functie werkzaam zijn geweest en aan de volgende eisen voldoen:

A. *THEORIE.*

I. *Talen.*

Vak 1. De landstaal kunnen spreken, in het bijzonder zich goed kunnen behelpen in dienstzaken.

II. *Vakbekwaamheid.*

Vak 2. In staat zijn een proces-verbaal op te maken van een eenvoudig misdrijf met gebruikmaking van het Wetboek.

Vak 3. In staat zijn een rapport op te maken van een uit de praktijk ontleend geval, waaruit de taak der politie moet blijken.

Vak 4. Wetboek van strafrecht.
Voldoende kennis van het eerste boek en van de meest voorkomende strafbare feiten uit het tweede en derde boek.

Vak 5. Wetboek van Strafvordering.
Voldoende kennis van de bevoegdheden en plichten der politie, uit het Wetboek voortvloeiende, alsmede van de loop van het strafproces en van de bepalingen betreffende bewijs, bewijslevering, verstek, hoger beroep en van de tenuitvoerlegging van vonnissen.

Vak 6. Bijzondere verordeningen en keuren.
Voldoende kennis hebben van de navermelde verordeningen en keuren, uit de „Bundel Verordeningen", vastgesteld door de Hoofd-Commissaris:
a. Vrijheidsbeneming (P.B. 1891/26);
b. Vreemdelingenreglement (P.B. 1905/14);
c. Besluit nopens toelating in Curaçao (P.B. 1945/27);

d. Wapenverordening (P.B. 1931/77);
e. Vuurwapenverordening (P.B. 1930/2);
f. Vergunningsverordening 1948 (P.B. 1949/4);
g. Loterijverordening (P.B. 1909/35) (1945/57);
h. Verordening tot bescherming van diersoorten, nuttig voor land- of ooftbouw, of die langzamerhand uitsterven en op welker voortbestaan prijs wordt gesteld (P.B. 1926/60);
i. Hondenverordening 1947 (P.B. 1948/8);
j. Motorrijtuig-, rijwiel- en motorbootbelastingverordening 1928 (P.B. 1936/17);
k. Winkelsluitingsverordening 1932 (P.B. 1939/44);
l. Verordening, houdende vaststelling van bepalingen betreffende opium en andere verdovende middelen (P.B. 1940/138);
m. Verordening, houdende bepalingen omtrent drukwerken (P.B. 1933/56);
n. Vestigingsregeling voor bedrijven (P.B. 1946/43);
o. Bioscoopkeur 1933 (P.B. 1936/68);
p. Verordening, houdende bepalingen omtrent de uitoefening van het recht van vergadering (P.B. 1933/54);
q. Verordening, houdende bepalingen tegen verstekelingen (P.B. 1932/51);
r. Verordening inzake autobusdiensten (P.B. 1946/56).
s. Verordening, houdende bepalingen nopens het bergen van petroleum en andere licht ontvlambare olien (P.B. 1905/47);
t. Notificatie nopens het schutten van vee (P.B. 1859/2);
u. Verordening, houdende enige regelingen van

burgerrechterlijke aard bij botsing, aan- of overrijding met motorrijtuigen en houdende regeling van de ontzegging van de bevoegdheid motorrijtuigen te besturen (P.B. 1932/46);

v. Keur van Politie op het bouwen van fabrieken of andere werken die voor de naburen of naburige erven schadelijk, hinderlijk of gevaarlijk zijn (P.B. 1869/16);

w. Verordening, houdende bepalingen omtrent het vervoer, de in-, uit- en doorvoer, aanmaak, verkoop en opslag van buskruit en andere licht ontplofbare stoffen. (P.B. 1911/29).

Vak 7. Politiekeur.
Grondige kennis van de Algemene Politiekeur 1917.

Vak 8. Staatsregeling.
Enige kennis van de bestuursindeling van de Nederlandse Antillen.

Vak 9. Enige kennis van de samenstelling van rechtsprekende colleges in de Nederlandse Antillen.

Vak 10. Opsporingsleer en politie-optreden.
Kennis van de hulpmiddelen, die de politie ten dienste staan bij de op- en nasporing van strafbare feiten.
Voldoende begrip van het eerste optreden op de plaats van het misdrijf.

III. *Dienstvoorschriften.*

Vak 11. Kennis van de gehele inhoud van de dienstvoorschriften.

IV. *E.H.B.O.*

Vak 12. Begrip van de bij ongevallen te nemen eerste maatregelen.
Bezit van het diploma E.H.B.O. geeft vrijstelling voor dit vak.

B. *PRAKTIJK.*

Vak 13. Voldoende kennis der plaatselijke gesteldheid bezitten.

Vak 14. Optreden in het openbaar, blijkende uit:
a. surveillance;
b. bewaking;
c. afzetting;
d. begeleiding van optochten;
e. verkeersregeling.

Vak 15. Voldoende begrip voor discipline, orde en netheid; het correct groeten; de houding aannemen; aan- en afmelden; correcte houding in het algemeen; het compareren voor de rechter; het optreden en marcheren in verband.

Vak 16. Blijk hebben gegeven behoorlijk te kunnen omgaan met zijn dienstvuurwapenen en deze goed te kunnen onderhouden.

Vak 17. Brandweer.
Kunnen optreden als straalpijpvoerder en bekend zijn met de verplichtingen van ieder ander nummer.

19

De practische vakken kunnen in de practische dienst of bij de practische opleiding, volgens aanwijzing van de examencommissie, worden beoordeeld.

Het gemiddelde eindcijfer moet ten minste 6 bedragen, met dien verstande, dat de candidaat voor de vakken, 4, 5, 7 en 14 in elk vak tenminste het cijfer 6 moet hebben behaald om als geslaagd te kunnen worden aangemerkt.

EXAMENEISEN VOOR HOOFDAGENT VAN POLITIE.

Behalve aan de eisen, gesteld in artikel 2 van het Besluit aanstelling politiepersoneel (P.B. 1949, no. 18), moet de candidaat minstens drie jaar als Agent van politie 1e klasse of in een gelijkwaardige politiele functie werkzaam zijn geweest en aan de volgende eisen voldoen:

A. *THEORIE.*

I. *Talen.*

Vak 1. In staat zijn een gesprek over een dienstaangelegenheid in het Engels of Spaans te voeren. De landstaal kunnen spreken.

II. *Vakbekwaamheid.*

Vak 2. In staat zijn een uitgebreid proces-verbaal op te maken van een niet eenvoudig misdrijf met gebruikmaking van het Wetboek.

Vak 3. In staat zijn een uitgebreid rapport op te maken van een ongeval, waaruit duidelijk de taak der politie moet blijken.

Vak 4. Wetboek van Strafrecht.
Voldoende kennis van het gehele Wetboek van Strafrecht.

Vak 5. Wetboek van Strafvordering.
Grondige kennis van de bevoegdheden en plichten van de politie en in het bijzonder van de hulpofficieren van Justitie, uit het Wetboek voortvloeiende, alsmede van de loop van het strafproces en van de bepalingen betreffende bewijs, bewijslevering, verstek, hoger beroep en van de tenuitvoerlegging van vonnissen.

Vak 6. Bijzondere verordeningen en keuren.
Grondige kennis van de navermelde verordeningen en keuren, uit de „Bundel Verordeningen", vastgesteld door de Hoofd-Commissaris van Politie:

a. Vrijheidsbeneming (P.B. 1891/26);
b. Vreemdelingenreglement (P.B. 1905/14);
c. Besluit nopens toelating in Curaçao (P.B. 1945/27);
d. Wapenverordening (P.B. 1931/77);
e. Vuurwapenverordening (P.B. 1930/2);
f. Vergunningsverordening 1949 (P.B. 1949/4);
g. Loterijverordening (P.B. 1909/35) (1945/57);
h. Verordening tot bescherming van diersoorten, nuttig voor Land- of ooftbouw, of die langzamerhand uitsterven en op welker voortbestaan prijs wordt gesteld (P.B. 1926/60);
i. Hondenverordening 1947 (P.B. 1948/8);
j. Motorrijtuig-, rijwiel- en motorbootbelastingverordening 1928 (P.B. 1936/17);
k. Winkelsluitingsverordening 1932 (P.B. 1939/44);

l. Verordening, houdende vaststelling van bepalingen betreffende opium en andere verdovende middelen (P.B. 1940/138);

m. Verordening, houdende bepalingen omtrent drukwerken (P.B. 1933/56);

n. Vestigingsregeling voor bedrijven (P.B. 1946/43);

o. Bioscoopkeur 1933 (P.B. 1936/68);

p. Verordening, houdende bepalingen omtrent de uitoefening van het recht van vergadering (P.B. 1933/54);

q. Verordening, houdende bepalingen tegen verstekelingen (P.B. 1932/51);

r. Verordening inzake autobusdiensten (P.B. 1946/56);

s. Verordening, houdende bepalingen nopens het bergen van petroleum en andere licht ontvlambare olien (P.B. 1905/47);

t. Notificatie nopens het schutten van vee (P.B. 1859/2);

u. Verordening, houdende enige regelingen van burgerrechterlijke aard bij botsing, aan- of overrijding met motorrijtuigen en houdende regeling van de ontzegging van de bevoegdheid motorrijtuigen te besturen (P.B. 1932/46);

v. Keur van Politie op het bouwen van fabrieken of andere werken die voor de naburen of naburige erven schadelijk, hinderlijk of gevaarlijk zijn (P.B. 1869/16);

w. Verordening, houdende bepalingen omtrent het vervoer, de in-, uit- en doorvoer, aanmaak, verkoop en opslag van buskruit en andere licht ontplofbare stoffen (P.B. 1911/29);

x. Slacht- en keuringsverordening 1933 (P.B. 1933/17);
y. Geslachtverordening 1908 (P.B. 1908/37);

Vak 7. Politiekeur.
Grondige kennis van de Algemene Politiekeur 1917.

Vak 8. Staatsregeling.
Voldoende kennis van de bestuursindeling van de Nederlandse Antillen.

Vak 9. Voldoende kennis van de samenstelling van de rechtsprekende colleges in de Nederlandse Antillen.

Vak 10. Opsporingsleer en politie-optreden.
Voldoende kennis van de hulpmiddelen, die de politie ten dienste staan bij de op- en nasporing van strafbare feiten. Voldoende begrip van het eerste optreden op de plaats des misdrijfs.

III. *Dienstvoorschriften.*

Vak 11. Voldoende kennis van de gehele inhoud van de dienstvoorschriften.

IV. *E.H.B.O.*

Vak 12. Goed begrip van de bij ongevallen te nemen eerste maatregelen.
Bezit van het diploma E.H.B.O. geeft vrijstelling voor dit vak.

B. *PRAKTIJK.*

Vak 13. Voldoende kennis der plaatselijke gesteldheid bezitten.

Vak 14. Optreden in het openbaar, blijkende uit:

a. surveillance;
b. bewaking;
c. afzetting;
d. begeleiding van optochten;
e. verkeersregeling;
f. optreden bij brand;
g. ongeval;
h. volksverzameling en staking;
i. ordeverstoring.

Vak 15. Exercitie.
Voldoende kennis bezitten van voorschriften met betrekking tot de exercitie en wel zodanig, dat de candidaat in staat is instructie te geven en als afdelingscommandant op te treden.

Vak 16. Schieten.
Voldoende geoefendheid hebben in het schieten met en bezigen van de bij de politiedienst in gebruik zijnde vuurwapenen en wapenen en in staat zijn instructie te geven in de wapenhandel en met betrekking tot de werking en het onderhoud van deze vuurwapenen en wapenen.

Vak 17. Brandweer.
Bekendheid met de taak en de wijze van uitvoering van de brandweer.
Voldoende kennis van het bij de brandweer in gebruik zijnde materieel

De practische vakken kunnen in de practische dienst of bij de practische opleiding, volgens aanwijzing van de examencommissie, worden beoordeeld.

Het gemiddeld eindcijfer moet tenminste 6 bedragen, met dien verstande, dat de candidaat voor de vakken 2, 3, 4, 5, 6 en 12 in elk vak tenminste het cijfer 6 moet hebben behaald om als geslaagd te kunnen worden aangemerkt.

AANVULLEND EXAMEN VOOR BEVORDERING TOT ONDER-INSPECTEUR VAN POLITIE.

Behalve aan de eisen, gesteld in artikel 2 van het Besluit aanstelling politiepersoneel (P.B. 1949, no. 18), moet de candidaat minstens vier jaar als Hoofdagent of in een gelijkwaardige functie werkzaam zijn geweest en aan de volgende eisen voldoen:

Vak 1. In staat zijn een uitgebreid proces-verbaal te maken van een niet eenvoudig misdrijf, met verhoor van aangever en minstens twee getuigen, aanhouding en insluiting van verdachte en in beslagname van overtuigingsstukken. (Gebruik van het Wetboek is toegestaan).

Vak 2. Dienstbrief.
In staat zijn ene dienstbrief samen te stellen, betreffende een aan de praktijk ontleend geval.

Vak 3. Onderricht geven.
In staat zijn aan een klas personeel onderricht te geven in strafrecht, strafvordering, bijzondere verordeningen, keuren of politietaak.

Vak 4. Grondige kennis bezitten van voorschriften met betrekking tot de exercitie en wel zodanig, dat de candidaat in staat is daarin goed instructie te geven.

Vak 5. Opsporingsleer en politie-optreden.
Grondig bekend zijn met de hulpmiddeelen, die de politie ten dienste staan bij het op- of nasporen van strafbare feiten. Leiding kunnen geven bij het optreden op de plaats des misdrijfs en tegen ordeverstoringen.

Vak 6. Vakliteratuur enz.
In het algemeen zal hier moeten blijken, dat de candidaat niet alleen toont belangstelling te hebben voor zijn vak, maar tevens voor de vragen van de dag, gebeurtenissen, welke de algemene aandacht trekken, de belangrijkste politieke stromingen en regeringsvormen.

Het gemiddelde cijfer moet tenminste 6 bedragen, met dien verstande, dat de candidaat voor de vakken 1, 2, 3 en 5 in elk vak tenminste 6 moet hebben behaald om als geslaagd te kunnen worden aangemerkt.

BEVORDERING TOT ONDER-INSPECTEUR 1e KLASSE.

Voor bevordering tot Onder-Inspecteur 1e klasse komt in aanmerking de Onder-Inspecteur, die minstens 4 jaar in die rang heeft gediend en geschikt wordt beoordeeld voor het vervullen van de taak, welke hij in de rang van Onder-Inspecteur 1e klasse moet vervullen.

EXAMENEISEN VOOR ADSPRIRANT-INSPECTEUR VAN POLITIE.

Behalve aan de eisen, gesteld in artikel 1 van het Besluit aanstelling politiepersoneel (P.B. 1949, no. 18), moet de candidaat aan de volgende eisen voldoen:

I. *Vreemde talen.*

Vak 1. Het schrijven van een korte dienstbrief in drie talen naar keuze uit Frans, Duits, Engels en Spaans.

Vak 2. Het voeren van een gesprek over een dienstaangelegenheid in drie talen naar keuze uit Frans, Duits, Engels en Spaans.
Bij beoordeling wordt de kennis der grammatica en der syntaxis van de gebezigde talen mede in aanmerking genomen.

II. *Vakbekwaamheid.*

Vak 3. In staat zijn een uitgebreid en ingewikkeld proces-verbaal op te maken van een niet eenvoudig misdrijf, alsmede bekwaam zijn in het vervaardigen van een duidelijke situatietekening.

Vak 4. Enige kennis bezitten van de algemene rechtsbeginselen, de geschiedenis van het Nederlandse recht en der Nederlandse wetboeken; degelijke kennis bezitten van de Grondwet en van de Wet op de Staatsinrichting van de Nederlandse Antillen, haar totstandkoming en haar wijzigingen; enige kennis bezitten van de Provinciale- en de

19

Gemeentewet met name de bebalingen, die de benoeming en de verkiezing van de bestuursorganen regelen, alsmede van die artikelen, waarin de wetgevende bevoegdheid der provinciale staten en der gemeenteraden is geregeld, en bovendien de bepalingen van de algemene verordeningen van de Bestuursindeling der Nederlandse Antillen.

Vak 5. Degelijke kennis hebben van de voor de politie van belang zijnde bepalingen betreffende de samenstelling en bevoegdheden van de rechtsprekende colleges in de Nederlandse Antillen (burgerlijk): kennis hebben van de colleges met militaire rechtspraak belast en de feiten aan hun jurisdictie onderworpen.

Vak 6. Grondige kennis van het Wetboek van Strafrecht; enige kennis bezitten van de z.g. strafrechttheorieën, scholen, algemene leerstukken; kennis bezitten van de sedert de invoering van het Wetboek aangebrachte wijzigingen en het doel ervan.
Bekendheid met de bepalingen van de verordening betreffende de invoering van het Wetboek van Strafrecht.

Vak 7. Degelijke kennis van het gehele Wetboek van Strafvordering en zeer in het bijzonder de bepalingen betreffende voorlopige aanhoudingen, in bewaringhouding en inbewaringneming, alsmede de aan de hulpofficieren opgedragen diensten.

Vak 8. Kennis hebben van de voornaamste bepalingen

van het eerste boek; van de titels 1, 2, 3, 4, 17 en 19 van het tweede boek; van de titels 5, 7, en 7á van het derde boek en van het vierde boek van het Burgerlijk Wetboek.

Vak 9. Kennis hebben van de allerbelangrijkste bepalingen van het eerste boek en van titel IV van het tweede boek van het Wetboek van Koophandel.

Vak 10. Kennis hebben van de allerbelangrijkste bepalingen van de titels 1, 2, 3 en 9 van het eerste boek; van de titel, 1, 2, 3, 1e en 2e afdeling, en 5 van het tweede boek; titel 6, 1e en 6e afdeling van het derde boek van het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering en van de loop van het burgerlijk proces.

Vak 11. Grondige kennis van de voor de politie van belang zijnde bijzondere verordeningen en keuren, opgenomen in de „Bundel Verordeningen" vastgesteld door de Hoofd-Commissaris van Politie, van de Algemene Politiekeur 1917 en van de wet op het Nederlanderschap en Ned. Onderdaanschap.

Vak 12. Enige kennis van criminologie, inclusief criminalistiek; grondige kennis van het eerste optreden ter op- en nasporing.

Vak 13. Kennis hebben van de geschiedenis en de inrichting der politie in de Nederlandse Antillen, haar taak en bevoegdheden, daartoe ook gerekend de technische politie.
Enige kennis van de geschiedenis en inrichting der Nederlandse Politie.

Vak 14. In staat zijn aan een klas onderricht te geven in de vakken 4, 6, 7 en 11 en de strekking en maatregelen ter uitvoering van een wettelijke regeling duidelijk uiteen te zetten aan onderhebbend personeel.

Vak 15. In staat zijn een meer ingewikkelde dienstbrief samen te stellen.

III. *Dienstvoorschriften en practische politietaak.*

Vak 16. Degelijke kennis bezitten van de dienstvoorschriften en van de gang van de politiedienst in zijn volle omvang (juiste wijze van optreden als wacht, bureau- en afdelingscommandant, als commandant bij afzettingen, als geleider of medegeleider van optochten, als controleur en bij surveillance); uitgebreide kennis der plaatselijke gesteldheid.
Dit vak wordt mondeling geëxamineerd.

IV. *Exercitie.*

Vak 17. Degelijke kennis bezitten van de voorschriften met betrekking tot de excercitie en wel zodanig, dat de candidaat in staat is daarin instructie te geven en op te treden als detachementscommandant, mede bij ordeverstoringen.

V. *Schieten*

Vak 18. Voldoende geoefendheid hebben in het schieten met en bezigen van de bij de politiedienst in gebruik zijnde vuurwapenen en wapenen en in staat

zijn instructies te geven in de wapenhandel en met betrekking tot het onderhoud van deze vuurwapenen en wapenen.

VI. *E.H.B.O.*

Vak 19. In staat zijn hulp te verlenen bij de voorkomende ongevallen op de openbare weg, zoals beenbreuk, armbreuk, doorsnijden slagader, behandeling drenkeling, flauwte, beroerte, enz.
Het diploma E.H.B.O. geeft vrijstelling van dit vak.

VII. *Brandweer.*

Vak 20. Bekendheid met de taak en de wijze van uitvoering van de brandweer. Kennis van het bij de brandweer in gebruik zijnde materieel.

Het gemiddelde eindcijfer moet ten minste 6 bedragen, met dien verstande, dat de candidaat voor de vakken 6 en 7 in elk vak tenminste het cijfer 6 moet hebben behaald om als geslaagd te kunnen worden aangemerkt.

EXAMENEISEN TEN BEHOEVE VAN DE VREEMDELINGENDIENST.

A. Bijzondere kennis van de bepalingen betreffende vreemdelingendienst.

B. Kennis van vreemde talen, t.w.:
Engels, Spaans.
Vooral op het voeren van een gesprek, zoals zich dat in de politiepraktijk kan voordoen, zal daar worden gelet.

C. Kennis van de landstaal.

EXAMEN-EISEN TEN BEHOEVE VAN DE RECHERCHE.

A. Bijzondere kennis van het tweede boek van het Wetboek van Strafrecht.

B. Bijzondere kennis van de bepalingen, betreffende:
1. aanhouding;
2. inbewaringstelling;
3. voorgeleiding;
4. huiszoeking;
5. binnentreden van woningen.

C. Bijzondere kennis van het eerste optreden op de plaats des misdrijfs, alsmede kennis van de technische mogelijkheden, welke bij het opsporingsonderzoek ten dienste van de politie staan.

D. Het behoorlijk spreken en verstaan van de Landstaal.

E. Het opmaken van een proces-verbaal van een meer uitgebreid misdrijf.

EXAMENEISEN VOOR GESPECIALISEERDE VERKEERSDIENST.

A. Bijzondere kennis van de verkeerswetgeving, t.w.:

1. Algemene Politiekeur. 1917.
Van het rijden en van het vervoeren en loslopen van dieren.
2. Wetboek van Strafrecht.
Tweede boek, titel 21: Veroorzaken van de dood of van lichamelijke letsel door schuld.

3. Landsverordening inzake autobusdiensten.

4. Landsverordening inzake huurauto-diensten. (Indien in werking getreden)

B. Blijk geven een ernstig verkeersongeval zelfstandig te kunnen onderzoeken, blijkende uit:
1. het opmaken van een proces-verbaal;
2. het maken van een situatie-tekening;
3. het maken van overzichtsfoto's.

C. Enige kennis van motoren.

D. In het bezit zijn van een diploma E.H.B.O., althans een goed begrip hebben van de bij ongevallen te nemen eerste maatregelen.

E. Het behoorlijk spreken en verstaan van de landstaal.

[illegible] DE
RECHERCHE.

A. Bijzondere [illegible] van het Wetboek van Strafrecht.

B. Bijzondere kennis van de bepalingen betreffende:

1. aanhouding [illegible]
2. inbeslagneming [illegible]
3. voorgeleiding;
4. huiszoeking;
5. binnentreden van [illegible]

C. Bijzondere kennis van het eerste optreden op de plaats des misdrijfs, alsmede [illegible] van de technische mogelijkheden, welke bij het [illegible] ten dienste van de politie staan.

D. Het behoorlijk spreken en verstaan van de Lands-taal.

E. Het opmaken van een proces-verbaal van een meer uitgebreid misdrijf.

EXAMENEISEN VOOR GESPECIALISEERDE VERKEERSDIENST.

A. Bijzondere kennis van de verkeerswetgeving, t.w.:

1. Algemeene Politie[illegible]
Van het rijden en van het vervoeren en loslopen van dieren.
4. Wetboek van Strafrecht.
Tweede boek, titel [illegible] Veroorzaken van de dood of van lichamelijk letsel door schuld.

A°. 1949. N°. 20

PUBLICATIEBLAD

VERBETERBLAD.

In het intitulé van het besluit wordt in plaats van „ter voldoening van" gelezen: „ter uitvoering van".

Willemstad, de 16de Maart 1949.

De Gouvernements-Secretaris,

CORVER.

A°. 1949. N°. 20

PUBLICATIEBLAD

BESLUIT *van de 21ste Februari 1949 ter voldoening van artikel 4 sub c, van de Politieregeling 1948 (P.B. 1948, no. 129).*

IN NAAM DER KONINGIN!

DE GOUVERNEUR van de Nederlandse Antillen,

Overwegende, dat ter uitvoering van artikel 4 sub c van de Landsverordening van de 19de October 1948, houdende een nieuwe organisatie van de Politie in de Nederlandse Antillen (Politieregeling 1948) (P.B. 1948, No. 129) het nodig is, het navolgende vast te stellen;

Heeft, de Raad van Advies gehoord, besloten:

Artikel 1.

1. Politieambtenaar in de zin van dit besluit is hij, die door of vanwege de Gouverneur is benoemd om hier te lande in bezoldigde burgerlijke politiedienst werkzaam te zijn.

2. Dit besluit is niet van toepassing op hem, die, hoewel ten dienste van de politie werkzaam zijnde, uit de

aard van zijn aanstelling en werkzaamheden niet als politieambtenaar kan worden beschouwd.

3. Onder Hoofd-Commissaris of Commissaris van Politie wordt mede verstaan ieder ander lid van het hogere personeel, die deze in zijn functie vervangt.

Artikel 2.

1. De politieambtenaar, die de hem opgelegde verplichtingen niet nakomt of zich overigens aan plichtsverzuim schuldig maakt, kan deswege disciplinair worden gestraft.

2. De meerdere, die nalaat op te treden tegen te zijner kennis gekomen plichtsverzuim of een niet nagekomen verplichting van een zijner ondergeschikten, maakt zich daardoor zelf aan plichtsverzuim schuldig.

3. Plichtsverzuim omvat zowel het overtreden van enig voorschrift als het doen of nalaten van iets, hetwelk een goed politieambtenaar in gelijke omstandigheden behoort na te laten of te doen.

Artikel 3.

Indien het door een politieambtenaar gepleegd feit een strafbaar feit oplevert, kan disciplinaire strafoplegging plaats vinden, onverminderd een eventuele strafvervolging.

Artikel 4.

1. De disciplinaire straffen, welke kunnen worden toegepast, zijn:

a. schriftelijke berisping;

b. buitengewone dienst, op andere dagen dan Zondag

en de voor de ambtenaar geldende kerkelijke feestdagen, zonder beloning of tegen een lagere dan de normale beloning;

c. geldboete;

d. inhouding, geheel of gedeeltelijk, van inkomen;

e. terugzetting in bezoldiging of stilstand van periodieke verhoging van bezoldiging;

f. uitsluiting van bevordering;

g. terugzetting in rang, al of niet voor een bepaalde tijd en met of zonder vermindering van bezoldiging;

h. schorsing voor een bepaalde tijd met inhouding, geheel of gedeeltelijk, van inkomen;

i. ontslag.

2. De straffen, in het vorige lid bedoeld sub a, b en c, worden opgelegd door de Procureur-Generaal en de Hoofd-Commissaris; voorts, voor wat betreft vergrijpen in hun ressort door de onder hun onmiddellijke bevelen dienstdoende politieambtenaren gepleegd, door de Plaatselijke Hoofden der Politie en de Commissaris van Politie op Aruba.

3. De straffen in het eerste lid bedoeld sub d tot en met i, worden opgelegd door de Gouverneur op voordracht van de Procureur-Generaal.

4. De toepassing van de in het eerste lid, sub b, c, d, e en f genoemde straffen geschiedt met inachtneming van het navolgende:

a. buitengewone dienst wordt opgelegd ten minste voor één en ten hoogste voor twee uren per dag gedurende ten hoogste veertien dagen; deze straf wordt niet op Zondagen en voor de ambtenaar geldende kerkelijke feestdagen ondergaan of ten uitvoer gelegd;

b. de geldboete bedraagt ten minste één gulden en ten hoogste vijftig gulden;

c. inhouding van inkomen geschiedt tot een bedrag

van ten hoogste een maand inkomen;

d. terugzetting in bezoldiging geschiedt voor ten hoogste het bedrag van de laatste twee periodieke verhogingen;

e. stilstand van periodieke verhoging van bezoldiging geschiedt voor niet langer dan vier jaren;

f. uitsluiting van bevordering geschiedt voor niet langer dan vier jaren;

g. terugzetting in rang bestaat in het overbrengen van de gestrafte naar de onmiddellijk onder zijn rang volgende rang met of zonder vermindering van zijn bezoldiging tot de aan die rang verbonden bezoldiging.

5. Het opleggen van straffen door anderen dan degenen, die daartoe bij dit reglement bevoegd zijn verklaard, het opleggen van andere straffen dan die, welke in dit reglement zijn genoemd, alsmede het vooruit vaststellen van straffen op het niet nakomen van bepaalde verplichtingen of plichtsverzuimen, heeft nietigheid van de straf ten gevolge.

6. Bij het opleggen van een straf kan worden bepaald, dat zij niet ten uitvoer zal worden gelegd, indien betrokkene zich gedurende de bij het opleggen van de straf te bepalen termijn, welke die van twee jaren niet te boven mag gaan, niet schuldig maakt aan soortgelijk plichtsverzuim en zich houdt aan bij het opleggen van de straf eventueel te stellen bijzondere voorwaarden.

Artikel 5.

1. De betrekkelijke zwaarte der tuchtstraffen wordt bepaald door de volgorde, waarin zij voorkomen in artikel 3.

2. Bij de bepaling van de soort en de mate van een straf is de strafoplegger verplicht rechtvaardigheid naast

gestrengheid te betrachten en zowel de omstandigheden, waaronder het vergrijp is begaan als de persoonlijkheid en het doorgaand gedrag van de betrokken politieambtenaar in aanmerking te nemen.

Artikel 6.

1. De straf wordt niet opgelegd dan nadat de politieambtenaar in de gelegenheid is gesteld, zich, ter keuze van de strafoplegger, mondeling of schriftelijk binnen vier maal vier en twintig uur tegenover deze te verantwoorden.

2. Bij zijn verantwoording is hij bevoegd de hulp in te roepen van een niet tot straffen bevoegde meerdere, die, ofschoon hij niet verplicht is zijn hulp te verlenen, daartoe in de gelegenheid zal worden gesteld.

3. Geschiedt de verantwoording mondeling, dan wordt daarvan aanstonds proces-verbaal opgemaakt, hetwelk na voorlezing wordt getekend door hem, te wiens overstaan de verantwoording plaats heeft en door de politieambtenaar. Weigert de politieambtenaar de ondertekening, dan wordt daarvan in het proces-verbaal, zo mogelijk met vermelding der redenen, melding gemaakt.

4. Indien de politieambtenaar zulks verlangt, worden hij en degene, van wiens hulp hij bij zijn verantwoording gebruik maakt, in de gelegenheid gesteld kennis te nemen van de ambtelijke rapporten of andere bescheiden, welke op de hem ten laste gelegde feiten betrekking hebben.

Artikel 7.

1. Een afschrift van het besluit tot strafoplegging en van alle hierop betrekking hebbende stukken wordt de Procureur-Generaal onverwijld toegezonden. Deze is bevoegd met inachtneming van het bepaalde in artikel 4,

lid 2, bij besluit met redenen omkleed, onder intrekking van de reeds opgelegde straf, deze te niet te doen of een andere straf op te leggen.

2. Onverminderd de bepaling van artikel 12, lid 2, wordt de opgelegde straf pas onherroepelijk, nadat vanwege de Procureur-Generaal bericht is ontvangen, dat hij van de in het eerste lid vermelde bevoegdheid geen gebruik wenst te maken.

Artikel 8.

Indien de tot straffen bevoegde meerdere van oordeel is, dat een der straffen, genoemd in artikel 4, eerste lid sub d, e, f, g, h of i behoort te worden opgelegd, zendt hij de stukken met zijn advies onverwijld aan de Procureur-Generaal ter doorzending aan de Gouverneur.

Artikel 9.

1. De straf wordt niet ondergaan voordat de politieambtenaar daarvan kennis heeft bekomen door toezending van een afschrift van het besluit tot strafoplegging.

2. Indien tegen deze straf recht van beklag bestaat, wordt tevens mededeling gedaan van de termijn van beklag, zomede van de instantie, bevoegd tot kennisneming daarvan.

Artikel 10.

Van de strafoplegging, die schriftelijk moet geschieden en met redenen omkleed moet zijn, wordt aantekening gehouden door de Hoofd-Commissaris, die daartoe het afschrift van het besluit tot strafoplegging en van alle daarop betrekking hebbende stukken van de Procureur-

Generaal ontvangt, nadat de straf, met inachtneming van de bepalingen van artikel 7, onherroepelijk is geworden.

Artikel 11.

De straf, behalve die van schriftelijke berisping, waarop echter de bepalingen van artikel 7 ook na de tenuitvoerlegging van toepassing blijven, wordt niet ten uitvoer gelegd, zolang zij niet onherroepelijk is geworden.

Artikel 12.

1. De politieambtenaar, die zich over de hem opgelegde straf of over de omschrijving van de strafreden, of wel over beide, bezwaard acht, heeft recht van beklag:

a. bij de Procureur-Generaal, indien hij is gestraft door de Hoofd-Commissaris, een Plaatselijk Hoofd der Politie of de Commissaris van Politie op Aruba;

b. bij de Gouverneur, indien hij, ook in het geval genoemd in artikel 7, is gestraft door de Procureur-Generaal.

2. Van het recht van beklag kan gebruik gemaakt worden binnen drie maal vier en twintig uren, nadat de straf aan de gestrafte ingevolge artikel 9 is medegedeeld en wel door schriftelijke indiening bij de strafoplegger van de bezwaren en eventuële verdediging. Laatstgenoemde is gehouden het beklagschrift, voorzien van zijn schriftelijk advies, zo spoedig mogelijk aan de tot kennisneming van beklag bevoegde autoriteit door te zenden.

3. Over het beklag, in de voorgaande leden bedoeld, wordt niet beslist, dan nadat de strafoplegger is gehoord en de gestrafte in de gelegenheid is gesteld, zich te verantwoorden. Bij zijn verantwoording is hij bevoegd de hulp in te roepen van een niet tot straffen bevoegde meerdere, die, ofschoon hij niet verplicht is zijn hulp te verlenen, daartoe in de gelegenheid zal worden gesteld.

Artikel 13.

1. Ingeval van beklag kunnen de tot kennisneming bevoegde autoriteiten, bij beschikking, met redenen omkleed:

a. de nietigheid van de opgelegde straf uitspreken;
b. het beklag of beroep gegrond of gedeeltelijk gegrond verklaren;
c. de omschrijving van de straf wijzigen;
d. het beklag of beroep ongegrond verklaren.

2. In het geval sub a wordt de straf teniet gedaan en in de gevallen sub b en sub c kan de opgelegde straf worden gehandhaafd of gewijzigd.

Artikel 14.

1. Voordat een straf wordt opgelegd, als bedoeld in artikel 4, eerste lid sub d, e, f, g, h of i, hoort de Gouverneur een Commissie van Advies.

2. Deze Commissie bestaat uit:

De Voorzitter van het Hof van Justitie of het lid van het Hof, hetwelk hem als zodanig vervangt, als voorzitter en twee leden en twee plaatsvervangende leden, aangewezen door de Gouverneur, waarvan één op voordracht van de Algemene Curaçaose Ambtenarenbond. De leden en de plaatsvervangende leden hebben zitting voor vijf jaar; zij kunnen onmiddellijk opnieuw worden aangewezen.

3. Aan de Commissie worden door de Gouverneur toegevoegd een secretaris en een plaatsvervangend secretaris.

Artikel 15.

1. De Commissie geeft haar advies na verhoor van:

a. de betrokken politieambtenaar, tenzij deze daarop geen prijs blijkt te stellen;

b. een door de Gouverneur daartoe aangewezen vertegenwoordiger, voor zover verschenen, tenzij de Commissie diens verhoor niet noodzakelijk acht, doch zulks alleen bij niet verschijnen van de betrokken politieambtenaar in het geval, bedoeld sub a;

c. de getuigen en deskundigen, die de betrokken ambtenaar of de door de Gouverneur aangewezen vertegenwoordiger heeft opgeroepen;

d. de personen, die zij zelve daartoe wenst op te roepen.

2. Iedere politieambtenaar is verplicht aan een oproeping van de Commissie gevolg te geven en desgevraagd alle verlangde inlichtingen naar waarheid en zonder voorbehoud te verstrekken. De betrokken politieambtenaar en diens bloed- of aanverwanten tot de tweede graad ingesloten, kunnen zich van het geven van inlichtingen onthouden.

3. De betrokken politieambtenaar is bevoegd zich bij de behandeling van zijn zaak voor de Commissie door een raadsman, dan wel een niet tot straffen bevoegde meerdere, als bedoeld in artikel 6, lid 2, te doen bijstaan.

4. De Commissie kan zich door deskundigen schriftelijk van advies en verslag doen dienen.

5. De Commissie kan overlegging vorderen van ter zake dienende bescheiden en is bevoegd, al dan niet voltallig, een onderzoek ter plaatse in te stellen. Worden aan de Commissie schriftelijke inlichtingen omtrent de betrokken politieambtenaar voorgelegd, dan mogen die niet te zijnen nadele gelden, tenzij zij vóór de samenstelling van het advies der Commissie door hem voor „gezien" zijn getekend of blijkens een daarop gestelde verklaring, ondertekend door twee ambtenaren, aan hem zijn voorgelezen.

6. De betrokken politieambtenaar en zijn raadsman of degene, die hem bijstaat ingevolge artikel 6, lid 2, zijn

bevoegd inzage te nemen van alle bescheiden, die aan de Commissie zijn overgelegd.

Artikel 16.

1. De Commissie stelt haar advies vast bij meerderheid van stemmen in voltallige vergadering. Geen der leden onthoudt zich van deelneming aan enige stemming.

2. Het is de voorziter, de leden, de secretaris en hun plaatsvervangers verboden:

a. hetgeen zij als zodanig te weten zijn gekomen verder bekend te maken dan voor de uitoefening hunner functie gevorderd wordt;

b. de gevoelens te openbaren, welke bij de vaststelling van haar advies zijn geuit;

c. over een voor hen aanhangige zaak of een zaak, die naar zij weten of vermoeden, voor hen aanhangig zal worden gemaakt, zich in te laten in enig onderhoud of gesprek met de betrokken politieambtenaar of de door de Gouverneur aangewezen vertegenwoordiger of van deze enige bijzondere onderrichting, memorie of schriftuur aan te nemen.

Artikel 17.

1. Verdere regelen van procedure voor de Commissie worden zo nodig vastgesteld door de Gouverneur.

2. Getuigen en deskundigen, die door de Commissie zijn opgeroepen of met een opdracht belast, kunnen, indien de Commissie dit nodig oordeelt, uit 's Lands kas een vergoeding ontvangen, telkenmale door de Gouverneur op voorstel der Commissie te bepalen.

Artikel 18.

1. Wanneer tegen een politieambtenaar een strafrechtelijke vervolging wordt ingesteld terzake van een feit,

waaromtrent een onderzoek van de Commissie hangende is, geeft de Gouverneur daarvan onmiddellijk aan de Commissie kennis.

2. De Commissie is bevoegd in elk voorkomend geval, waarin zij kennis krijgt van een strafrechterlijke vervolging tegen een ambtenaar ter zake van het feit, waaromtrent een onderzoek bij haar aanhangig is, de behandeling daarvan uit te stellen of te schorsen, totdat bij rechtelijk gewijsde in de zaak is beslist.

Artikel 19.

Dit besluit kan worden aangehaald als „Politietuchtreglement" en treedt in werking met ingang van het tijdstip van inwerkingtreding van de Politieregeling 1948.

Gegeven te Willemstad, de 21ste Februari 1949.

Het lid van het College
van Algemeen Bestuur,
A. MULLER.

L. PETERS.

De Gouvernements-Secretaris,

CORVER.

Uitgegeven de 8ste Maart 1949.
De Gouvernements-Secretaris,
CORVER.

waaromtrent een onderzoek van de Commissie hangende is, geeft de Gouverneur daarvan onmiddellijk aan de Commissie kennis.

2. De Commissie is bevoegd in elk voorkomend geval, waarin zij kennis krijgt van een strafrechterlijke vervolging tegen een ambtenaar ter zake van het feit, waaromtrent een onderzoek bij haar aanhangig is, de behandeling daarvan uit te stellen of te schorsen, totdat bij rechtelijk gewijsde in de zaak is beslist.

Artikel 19.

Dit besluit kan worden aangehaald als „Politietuchtreglement" en treedt in werking met ingang van het tijdstip van inwerkingtreding van de Politieregeling 1948.

Gegeven te Willemstad, de 21ste Februari 1949.

Het lid van het College
van Algemeen Bestuur,

A. MULLER.

L. PETERS.

De Gouvernements-Secretaris,

CORVER.

Uitgegeven de 8ste Maart 1949.
De Gouvernements-Secretaris,

CORVER.

A°. 1949. N°. 21

PUBLICATIEBLAD

BESLUIT *van de 21ste Februari 1949 ter uitvoering van artikel 4 sub d van de Politieregeling 1948 (P.B. 1948, no. 129).*

IN NAAM DER KONINGIN!

DE GOUVERNEUR van de Nederlandse Antillen,

Overwegende, dat ter uitvoering van artikel 4 sub d van de Landsverordening van de 19de October 1948, houdende een nieuwe organisatie van de politie in de Nederlandse Antillen (Politieregeling 1948) (P.B. 1948, no. 129), het nodig is, het navolgende vast te stellen:

Heeft, de Raad van Advies gehoord, besloten;

Artikel 1.

1. Politieambtenaar in de zin van dit besluit is hij, die door of vanwege de Gouverneur is benoemd om hier te lande in bezoldigde burgerlijke politiedienst werkzaam te zijn.

2. Dit besluit is niet van toepassing op hem, die, hoewel ten dienste van de politie werkzaam zijnde, uit de aard van zijn aanstelling en werkzaamheden niet als politieambtenaar kan worden beschouwd.

Artikel 2.

1. De politieambtenaren worden op de geschiktheid voor de politiedienst geneeskundig onderzocht en beoordeeld door een door de Gouverneur aangewezen geneeskundige commissie, bestaande uit ten minste drie leden, waaronder een psychiater.

2. De in Nederland aangeworven politieambtenaren worden geneeskundig onderzocht en beoordeeld door de Geneeskundige Raad van het Departement van Overzeese Gebiedsdelen.

Artikel 3.

1. Tot de politiedienst worden in het algemeen slechts die personen geschikt geacht, wier physieke en psychische toestand doet verwachten, dat zij zullen voldoen aan de eisen van die dienst en bestand zullen zijn tegen de vermoeienissen daaraan verbonden.

2. Geringe voor de uitoefening van de politiedienst niet hinderlijke afwijkingen van de regelmatige bouw van het lichaam of zijn delen en die ziekten of gebreken, welke op de algemene gezondheid van de man geen nadelige invloed uitoefenen en waarvan de verergering niet waarschijnlijk wordt geacht, worden beschouwd de geschiktheid voor de politiedienst niet uit te sluiten, tenzij enige dezer door hun gelijktijdig bestaan ernstige twijfel omtrent de geschiktheid wekken.

Artikel 4.

1. Bij het onderzoek naar de gezichtsscherpte wordt gebruik gemaakt, hetzij van de letters en figuren, behorende bij een van de Nederlandse uitgaven der „Optotypen tot bepaling der gezichtsscherpte" door H. Snellen, volgens de daarbij aangegeven methode, hetzij van letters

en figuren, op hetzelfde beginsel berustende.

2. Het kleuronderscheidingsvermogen (K.O.V.) van hen, bij wie onvolkomen K.O.V. reden geeft om hen voor de politiedienst ongeschikt of minder geschikt te achten, wordt onderzocht bij het zien met beide ogen gelijktijdig — zo nodig met gebruik van de toegestane glazen — met behulp van de pseudoisochromatische tafels van W. H. Nagel en J. Stillen (10e of latere druk) of volgens andere gebruikelijke en gelijke methode van onderzoek (kaartjes van Nagel, wolproeven van Holmgren, contrastproeftafeltjes van H. Cohn).

3. Onder onvolkomen K.O.V. wordt verstaan gehele of gedeeltelijke kleurenblindheid (achromatopie, dichromatopie) en de hoge graden van kleurenzwakte (anomale trichomatopie).

Artikel 5.

De politieambtenaar is, in geval van ziekte en wanneer de Hoofd-Commissaris van Politie of het betrokken Plaatselijk Hoofd der Politie zulks in verband met zijn gezondheidstoestand nodig acht, verplicht zich te onderwerpen aan een onderzoek van een of meer geneeskundigen, daartoe door de Directeur van de Openbare Gezondheidsdienst aangewezen.

Artikel 6.

1. De politieambtenaar wordt ongeschikt geacht voor de verdere waarneming van de dienst, ingeval van ziekten of gebreken, tengevolge waarvan hij niet meer voldoet aan de eisen van de politiedienst en niet meer bestand is tegen de vermoeienissen daaraan verbonden, voor zover die ziekten geoordeeld worden ongeneeslijk te zijn of de genezing daarvan vruchteloos is beproefd, terwijl zowel in het ene als het andere geval:

a. die ziekten of gebreken betrokkenen buiten staat stellen om hun dienst te verrichten of wel gevaar opleveren, dat de uitoefening van de dienst hun gezondheid of die van anderen ernstig zal benadelen;

b. een overplaatsing bij een andere tak van Gouvernementsdienst niet mogelijk is, dan wel van een zodanige overplaatsing geen opheffing der bezwaren kan worden verwacht.

2. Wanneer echter de dienst met een hulpmiddel als bril, breukband, elastieken kous of dergelijke naar eis kan worden verricht, wordt betrokkene niet ongeschikt geacht. Hij is alsdan tot het gebruik van het hulpmiddel verplicht.

Artikel 7.

De politieambtenaar wordt bovendien voor de dienst ongeschikt geacht, indien hij de geschiktheid voor politiedienst ingevolge artikel 3 mist, doch een heelkundige kunstbewerking uitzicht zou geven op het verkrijgen of herkrijgen van de geschiktheid en betrokkene er niet in toestemt deze kunstbewerking te ondergaan.

Artikel 8.

Dit besluit kan worden aangehaald als „Keuringsreglement Politie" en treedt in werking met ingang van het tijdstip van inwerkingtreding van de Politieregeling 1948.

Gegeven te Willemstad, de 21ste Februari 1949.

Het lid van het College
Van Algemeen Bestuur,
A. MULLER.

L. PETERS.

De Gouvernements-Secretaris,
CORVER.

Uitgegeven de 9de Maart 1949.
De Gouvernements-Secretaris,
CORVER.

A°. 1949.

N°. 22

PUBLICATIEBLAD

BESCHIKKING *van de 21ste Februari 1949, No. 9679, regelende de mate van verstrekking van dienstkleding aan het politiepersoneel in de Nederlandse Antillen.*

DE GOUVERNEUR van de Nederlandse Antillen

Gelezen:

de ter zake uitgebrachte adviezen:

HEEFT GOEDGEVONDEN:

I. Vast te stellen de navolgende mate van verstrekking van dienstkleding aan het politiepersoneel in de Nederlandse Antillen:

A. Aan het personeel beneden de rang van Onder-Inspecteur van het politiekorps, dat met politiedienst is belast, wordt een kledingtoelage toegekend naar reden van *f* 120,— 's jaars.

B. Het personeel van het politiekorps, hetwelk in uniform dienst doet, moet voorzien zijn van tenminste:

2 overhemden, 2 pantalons, 2 paar schoenen en beenstukken (c.q. 2 paar rijlaarzen), 1 pet, 1 das, 1 riemenstel, 1 politie-insigne.

Degenen, die als regel in burgerkleding dienst doen, moeten, voor zover nodig, voorzien zijn van tenminste:

1 overhemd, 1 pantalon, 1 paar schoenen en beenstukken (c.q. 1 paar rijlaarzen), 1 pet, 1 das, 1 riemenstel, 1 politie-insigne.

De kleding- en uitrustingstukken moeten voldoen aan eisen van deugdelijkheid door de Hoofd-Commissaris van Politie te stellen.

C. Aan het personeel in de rang van Onder-Inspecteur en hoger van het politiekorps, dat met politiedienst is belast, wordt een kledingtoelage toegekend naar reden *f* 150,— 's jaars.

De kleding- en uitrustingstukken, waarvan dit personeel moet zijn voorzien, alsmede de eisen van deugdelijkheid, worden door de Hoofd-Commissaris van Politie vastgesteld.

II. Te bepalen:

1o. Deze beschikking treedt in werking met ingang van het tijdstip van inwerkingtreding van de Politieregeling 1948.

2o. Met ingang van hetzelfde tijdstip vervalt de beschikking van de 24ste Augustus 1943, no. 6207C (P.B. 1943, no. 187).

3o. Deze beschikking zal in het Publicatieblad worden opgenomen.

Willemstad, de 21ste Februari 1949.

De Gouverneur voornoemd,

L. PETERS.

Uitgegeven de 9de Maart 1949.
De Gouvernements-Secretaris,
CORVER.

A°. 1949. N°. 23

PUBLICATIEBLAD

BESCHIKKING *van de 21ste Februari 1949, no. 9679a tot wijziging van de regeling betreffende de vergoedingen aan ambtenaren voor het gebruik ten behoeve van de dienst van niet van gouvernementswege beschikbaar gestelde vervoermiddelen (P.B. 1938, no. 49).*

DE GOUVERNEUR van de Nederlandse Antillen,

Gelezen:

de terzake uitgebrachte adviezen;

Gehoord:

de Raad van Advies;

HEEFT GOEDGEVONDEN:

I. De Regeling betreffende de vergoedingen aan ambtenaren voor het gebruik ten behoeve van de dienst van niet van gouvernementswege beschikbaar gestelde vervoermiddelen (P.B. 1938, no. 49), zoals gewijzigd, laatstelijk bij beschikking van de 24ste September 1948, no. 5850 (P.B. 1948, no. 102), wordt nader gewijzigd als volgt:

1. In artikel 1 vervalt:

„Commandant van de Militaire Politietroepen f 480,—",

„Commandant van het Detachement Militaire Politietroepen op Aruba f 600,—",

„Onderinspecteur der Burgerpolitie op Aruba f 720,—",

„Hoofd-Inspecteur der Burgerpolitie op Curaçao f 600,—",

„Inspecteur der Burgerpolitie op Curaçao f 600,—",

„Commandant der Brigade Oranjestad op Aruba van de Militaire Politietroepen f 360,—", en

„Inspecteur der Burgerpolitie op Aruba f 720,—".

2. In artikel 1 wordt op de daarvoor naar alphabetisch-lexicografische volgorde bestemd plaats opgenomen:

„Hoofd-Commissaris van politie f 480,—",

„Commissaris van politie op Aruba f 600,—",

„Inspecteur van politie op Aruba of diens vervanger f 720,—",

„Hoofd-Inspecteur van politie op Curaçao f 600,—",

„Inspecteur van politie op Curaçao f 600,—",

„Commissaris van politie op Curaçao f 600,—", en

„Onder-Inspecteur Brigadecommandant op Aruba f 360,—".

3. In artikel 4 wordt in plaats van „Personeel Militaire- en Burgerpolitie" gelezen „Personeel van het politiekorps".

II. Te bepalen, dat deze beschikking, welke in het Publicatieblad zal worden opgenomen, in werking treedt

met ingang van het tijdstip van inwerkingtreding van de Politieregeling 1948.

Willemstad, de 21ste Februari 1949.

De Gouverneur voornoemd,

L. PETERS.

Uitgegeven de 9de Maart 1949.
De Gouvernements-Secretaris,
CORVER.

23

„Commandant van de Mili

„Commandant van het Detachement Militaire Politi

troe

„Onderinspecteur der Burgerpolitie op Aru

ƒ 72

„Hoofd-Inspecteur der Burgerpolitie op Curaç

ƒ 600,—",

„Inspecteur der Burge

„Commandant der Brigade Ora p Aru

van de Militaire Politietroepen ƒ 360,—", en

„Inspecteur der Burgerpolitie op Aruba ƒ 720,—

2. In artikel 1 wordt op de daarvoor naar alph

betisch-lexicografische volgorde bestemde plaats opg

nomen:

„Hoofd-Commissaris van politie ƒ 420,—",

„Commissaris van politie op Aruba ƒ 600,—",

„Inspecteur van politie op Aruba of diens vervan

ƒ 720,—",

„Hoofd-Inspecteur van politie op Curaçao ƒ 900,—

„Inspecteur van politie op Curaçao ƒ 600,—",

„Commissaris van politie op Curaçao ƒ 600,—", e

„Onder-Inspecteur Brigadecommandant op Aru

ƒ 360,—".

3. In artikel 4 wordt in plaats van „Person

Militaire- en Burgerpolitie" gelezen „Personeel van

politiekorps".

II. Te bepalen, dat deze beschikking, welke in

Publicatieblad zal worden opgenomen, in werking tre

A°. 1949.

N°. 24

PUBLICATIEBLAD

BESCHIKKING *van de 21ste Februari 1949, no. 9679 b tot wijziging van de Woningregeling 1938 (P.B. 1938, no. 76).*

DE GOUVERNEUR van de Nederlandse Antillen,

Gelezen:

de terzake uitgebrachte adviezen;

HEEFT GOEDGEVONDEN:

I. De Woningregeling 1938 (P.B. 1938, no. 76), zoals gewijzigd, laatstelijk bij beschikking van de 28ste Januari 1948, no. 183 (P.B. 1948, no. 14), wordt nader gewijzigd als volgt:

1. In artikel 1 onder „op Curaçao" vervalt:
„miltairen beneden den rang van officier, behoorende tot het Korps Militaire Politietroepen",
„opziener der veldwacht", en
„veldwachters".

2. In artikel 1 onder „op Curaçao" wordt in plaats

van „officieren van de mariniers en van het Korps Militaire Politietroepen" gelezen: „officieren van de mariniers".

3. In artikel 1 onder „op Curaçao" wordt op de daarvoor naar alphabetisch-lexicografische volgorde bestemde plaats opgenomen: „personeel van het politiekorps".

4. In artikel 1 onder „op Aruba" vervalt:
„agent der burgerpolitie",
„inspecteur der burgerpolitie",
„militairen beneden den rang van officier, behoorende bij de Militaire Politietroepen".
„onderinspecteur der burgerpolitie",
„opzieners der veldwacht," en
„veldwachters".

5. In artikel 1 onder „op Aruba" wordt in plaats van „officieren bij de Militaire Politietroepen en de mariniers" gelezen: „officieren van de mariniers".

6. In artikel 1 onder „op Aruba" wordt op de daarvoor naar alphabetisch-lexicografische volgorde bestemde plaats opgenomen: „personeel van het politiekorps".

7. In artikel 1 onder „op Bonaire" wordt op de daarvoor naar alphabetisch-lexicografische volgorde bestemde plaats opgenomen: „personeel van het politiekorps".

8. In artikel 1 onder „op St. Maarten" wordt op de daarvoor naar alphabetisch-lexicografische volgorde bestemde plaats opgenomen: „personeel van het politiekorps".

9. In artikel 1 onder „op St. Eustatius" wordt op de daarvoor naar alphabetisch-lexicografische volgorde bestemde plaats opgenomen: „personeel van het politiekorps".

10. In artikel 1 onder „op Saba" wordt op de daarvoor naar alphabetisch-lexicografische volgorde bestemde plaats opgenomen: „personeel van het politiekorps".

11. In artikel 6 worden de woorden „der Burgerpolitie" gewijzigd in: „van het politiekorps".

12. In artikel 7 vervallen de woorden „bedoeld in artikel 6, alsmede aan andere ambtenaren".

II. Te bepalen, dat deze beschikking, welke in het Publicatieblad zal worden opgenomen, in werking treedt met ingang van het tijdstip van inwerkingtreding van de Politieregeling 1948.

Willemstad, de 21ste Februari 1949.

De Gouverneur voornoemd,

L. PETERS.

Uitgegeven de 9de Maart 1949.
De Gouvernements-Secretaris,
CORVER.

9. In artikel 1 onder „op St. Eustatius" wordt op de daarvoor naar alphabetisch-lexicografische volgorde bestemde plaats opgenomen: „personeel van het politiekorps".

10. In artikel 1 onder „op Saba" wordt op de daarvoor naar alphabetisch-lexicografische volgorde bestemde plaats opgenomen: „personeel van het politiekorps".

11. In artikel 8 worden de woorden „der Burgerpolitie" gewijzigd in: „van het politiekorps".

12. In artikel 7 vervallen de woorden „bedoeld in artikel 6, alsmede aan andere ambtenaren".

II. Te bepalen, dat deze beschikking, welke in het Publicatieblad zal worden opgenomen, in werking treedt met ingang van het tijdstip van inwerkingtreding van de Politieregeling 1948.

Willemstad, de 21ste Februari 1949.

De Gouverneur voornoemd,

L. PEETERS.

Uitgegeven de 8ste Maart 1949.

De Gouvernements-Secretaris,

CORVER.

A° 1949. N° 25

PUBLICATIEBLAD

VERBETERBLAD.

In de nieuw ingevoegde schaal wordt in plaats van „Onder-Inspecteur van politie" gelezen: „Onder-Inspecteur van politie 1e klasse".

Willemstad, de 5de April 1949.

De Gouvernements-Secretaris,

CORVER.

A°. 1949. N°. 25

PUBLICATIEBLAD

BESLUIT *van de 21ste Februari 1949 tot wijziging van de Bezoldigingsregeling 1948 (P.B. 1948, no. 152).*

IN NAAM DER KONINGIN!

DE GOUVERNEUR van de Nederlandse Antillen,

Overwegende, dat ter uitvoering van artikel 36, 1ste lid, der Staatsregeling het nodig is, het navolgende vast te stellen;

Heeft, de Raad van Advies gehoord, besloten:

Artikel 1.

Bijlage A van de Bezoldigingsregeling 1948 (P.B. 1948, no. 152), zoals deze is gewijzigd bij besluit van de 31ste Januari 1949 (P.B. 1949, no. 7), wordt nader gewijzigd als volgt:

a. In schaal 7 vervalt: „Fuselier bij het Korps Militaire Politietroepen" en wordt op de daarvoor naar alphabetisch-lexicografische volgorde bestemde plaats opgenomen: „Adspirant-agent van politie".

b. In schaal 9 vervalt: „Veldwachter" en wordt op

de daarvoor naar alphabetisch-lexicografische volgorde bestemde plaats opgenomen: „Agent van politie 3de klasse 1)”.

Aan de schaal wordt de volgende noot toegevoegd:

1) Met uitzondering van de agenten der burgerpolitie, die in de rang van agent 3e klasse naar het nieuwe politiekorps zijn overgegaan, ontvangen de agenten 3e klasse, die, na het daartoe vereiste examen met goed gevolg te hebben afgelegd, belast zijn met recherchedienst, vreemdelingendienst of gespecialiseerde verkeersdienst, een tijdelijke toelage naar reden van *f* 360,— 's jaars.

Voor de agenten der burgerpolitie, die in deze rang zijn overgegaan naar het nieuwe politiekorps, geldt de volgende schaal van bezoldiging:

Agent van politie 3e klasse	1.	2604,—	3000,—
(Reeds agent der burger-	2.	„	„
politie voor de reorganisatie	3.	2724,—	3240,—
van de politie.)	4.	„	„
	5.	2832,—	3480,—
	6,	„	„
	7.	2976,—	3720,—
	8.	„	„
	9.	3168,—	3960,—

c. In schaal 14 vervalt: „Infanterist 1ste klasse bij het Korps Militaire Politietroepen” en „Opziener der Veldwacht” en wordt op de daarvoor naar alphabetisch-lexicografische volgorde bestemde plaats opgenomen: „Agent van politie 2de klasse 1)”.

Aan de schaal wordt de volgende noot toegevoegd:

1) Met uitzondering van de agenten der burgerpolitie, die in de rang van agent 2e klasse naar het nieuwe politiekorps zijn overgegaan, ontvangen de agenten

2e klasse, die, na het daartoe vereiste examen met goed gevolg te hebben afgelegd, belast zijn met recherchedienst, vreemdelingendienst of gespeciaseerde verkeersdienst, een tijdelijke toelage naar reden van *f* 360,— 's jaars.

Voor de agenten der burgerpolitie, die in deze rang zijn overgegaan naar het nieuwe politiekorps, geldt de volgende schaal van bezoldiging:

Agent van politie 2e klasse (Reeds agent der burgerpolitie voor de reorganisatie van de politie.)	1.	2604,—	3000,—
	2.	„	„
	3.	2724,—	3240,—
	4.	„	„
	5.	2832,—	3480,—
	6.	„	„
	7.	2976,—	3720,—
	8.	„	„
	9.	3168,—	3960,—

d. Schaal 16 vervalt.

e. In schaal 22 vervalt: „Brigadier bij het Korps Militaire Politietroepen en wordt op de daarvoor naar alphabetisch-lexicografische volgorde bestemde plaats opgenomen: „Agent van politie 1ste klasse 3)".

Aan de schaal wordt de volgende noot toegevoegd:

3) Met uitzondering van de agenten 1e klasse der burgerpolitie, die in deze rang naar het nieuwe politiekorps zijn overgegaan, ontvangen de agenten 1e klasse, die, na het daartoe vereiste examen met goed gevolg hebben afgelegd, belast zijn met de recherchedienst, vreemdelingendienst of gespecialiseerde verkeersdienst, een tijdelijke toelage naar reden van *f* 360,— 's jaars.

Voor de agenten 1e klasse van de burgerpolitie, die in deze rang naar het nieuwe politiekorps zijn overgegaan, geldt de volgende schaal van bezoldiging:

Agent van politie 1e klasse	1.	3168,—	3960,—
(Reeds als zodanig aange-	2.	„	„
steld voor de reorganisatie	3.	3360,—	4200,—
van de politie.)	4.	„	„
	5.	3552,—	4440,—
	6.	„	„
	7.	3744,—	4680,—
	8.	„	„
	9.	3936,—	4920,—

f. Schaal 24 vervalt.

g. In schaal 29 wordt in plaats van „Hoofdagent der Burgerpolitie" en „Sergeant bij het Korps Militaire Politietroepen" gelezen: „Hoofdagent van politie".

h. In schaal 33 wordt op de daarvoor naar alphabetisch-lexicografische volgorde bestemde plaats opgenomen: „Adjunct-Inspecteur van politie".

i. Schaal 35 vervalt.

j. In schaal 37a wordt in plaats van „Onder-Inspecteur der burgerpolitie" gelezen: „Onder-Inspecteur van politie".

Na „9 5280,— 6600,—" wordt het verwijzingsteken 1) geplaatst en wordt aan de schaal de volgende noot toegevoegd:

1) Deze verhoging geldt alleen voor de Onder-Inspecteurs der burgerpolitie, die in de rang van Onder-Inspecteur zijn overgegaan naar het nieuwe politiekorps.

k. Schaal 38 wordt gelezen als volgt:

SCHAAL 38.

Onder-Inspecteur van politie	1.	4800,—	6000,—
	2.	„	„
	3.	4992,—	6240,—
	4.	„	„
	5.	5280,—	6600,—
	6.	„	„
	7.	5568,—	6960,—

l. In schaal 43 vervalt: 1ste Luitenant bij het Korps Militaire Politietroepen" en „Inspecteur der Burgerpolitie" en wordt op de daarvoor naar alphabetisch-lexicografische volgorde bestemde plaats opgenomen: „Inspecteur van politie".

m. In schaal 48 vervalt: „Hoofdinspecteur der Burgerpolitie" en „Kapitein bij het Korps Militaire Politietroepen" en wordt op de daarvoor naar alphabetisch-lexicografische volgorde bestemde plaats opgenomen: „Hoofd-Inspecteur van politie".

n. Een nieuwe schaal wordt toegevoegd, luidende;

SCHAAL 51a.

Commissaris van politie	1.	7584,—	9480,—
	2.	„	„
	3.	7872,—	9840,—
	4.	„	„
	5.	8256,—	10320,—

In schaal 54 wordt in plaats van: „Commandant van het Korps Militaire Politietroepen" gelezen: „Hoofd-Commissaris van Politie".

Artikel 2.

Dit besluit treedt in werking met ingang van het tijdstip van inwerkingtreding van de Politieregeling 1948.

Gegeven te Willemstad, de 21ste Februari 1949.

Het lid van het College
van Algemeen Bestuur,
A. MULLER.

L. PETERS.

De Gouvernements-Secretaris,

CORVER.

Uitgegeven de 9de Maart 1949.
De Gouvernements-Secretaris,
CORVER.

A°. 1949. N°. 26

PUBLICATIEBLAD

BESCHIKKING *van de 3de Maart 1949, no. 1591, betreffende de opneming in het Publicatieblad van de beschikking dd. 18 Februari 1949, 7e Afdeling no. 13 van de Minister van Overzeese Gebiedsdelen, houdende een wijziging van de Regelen voor het beheer enz. betreffende het Curaçaos ambtenaren-pensioenfonds, betrekking hebbende op de naamsverandering van het fonds.*

DE GOUVERNEUR van de Nederlandse Antillen,

Gelezen:

de brief dd. 18 Februari 1949, 7e Afdeling, no. 13/154 van de Heer Minister van Overzeese Gebiedsdelen;

HEEFT GOEDGEVONDEN:

Te bepalen, dat de beschikking dd. 18 Februari 1949, 7e Afdeling no. 13 van de Minister van Overzeese Gebiedsdelen, houdende een wijziging van de Regelen voor het beheer enz. betreffende het Curaçaos ambtenarenpensioenfonds, betrekking hebbende op de naamsverandering van het fonds, nevens deze beschikking in het Publicatieblad zal worden opgenomen.

Willemstad, de 3de Maart 1949.

De Gouverneur voornoemd,

L. PETERS.

Uitgegeven de 10de Maart 1949.
De Gouvernements-Secretaris,
CORVER.

MINISTERIE VAN
OVERZEESE GEBIEDSDELEN.

7e Afdeling

No. 13.

De Minister van Overzeese Gebiedsdelen a.i.

GELEZEN: enz.

HEEFT GOEDGEVONDEN:

Ie. te bepalen:

dat de „Regelen voor het beheer enz. betreffende het Curaçaos ambtenaren-pensioenfonds" (Publicatieblad 1937 Nr. 9), zoals deze sedert zijn gewijzigd en aangevuld, laatstelijk bij beschikking van 28 September 1948, 7e afdeling Nr. 20, nader worden gewijzigd als volgt:

In artikel 1 worden de woorden: „Algemeen Curaçaos Pensioenfonds" gewijzigd in:

„Algemeen Pensioenfonds van de Nederlandse Antillen";

In artikel 14 worden de woorden: „Regelen voor het beheer enz. betreffende het Curaçaos ambtenaren-pensioenfonds" gelezen:

„Regelen voor het beheer enz. betreffende het Algemeen Pensioenfonds van de Nederlandse Antillen";

IIe. enz.

's-Gravenhage, 18 Februari 1949.

DE MINISTER VAN
OVERZEESE GEBIEDSDELEN a.i.

Voor de Minister,
De Secretaris-Generaal,
w.g. J. M. KIVERON.

A° 1949.

N° 27

PUBLICATIEBLAD

LANDSVERORDENING *van de 5de Maart 1949 tot wijziging van de Zegelverordening 1908 (P. B. 1935, no. 111).*

IN NAAM DER KONINGIN!

DE GOUVERNEUR van de Nederlandse Antillen,

In overweging genomen hebbende, dat het wenselijk is de Zegelverordening 1908 (P. B. 1935, no. 111), zoals gewijzigd laatstelijk bij landsverordening van de 28ste September 1948 (P. B. 1948, no. 107), nader te wijzigen;

Heeft, de Raad van Advies gehoord, met gemeen overleg der Staten, vastgesteld onderstaande landsverordening:

Artikel 1.

De Zegelverordening 1908 (P. B. 1935, no. 111) wordt gewijzigd als volgt:

I. Artikel 19, tweede lid wordt gelezen:

„Op elke bladzijde moet een ruimte ter breedte van minstens vier centimeter gelaten worden, welke alleen mag worden gebezigd voor veranderingen, bijvoegingen, goed-

keuringen van doorhalingen, vermelding van het onderwerp van het geschrift, van een dagtekening en nummer en andere dergelijke aantekeningen ter beoordeling der Administratie.

De ruimte behoort gelaten te worden:

a. voor zegelpapier van f. 1.—:
op de eerste en derde bladzijde ter linkerzijde en op de tweede en vierde bladzijde ter rechterzijde;

b. voor zegelpapier van f. 0.50:
op de voorkant ter linkerzijde en op de achterkant ter rechterzijde.".

II. Artikel 32, eerste lid wordt gelezen:

„De belasting bedraagt vijftig cent voor elke 6,237 vierkante decimeter oppervlakte van het papier; ene kleinere oppervlakte wordt voor volle 6,237 decimeter gerekend.".

III. Artikel 33 wordt gelezen:

„Van gouvernementswege worden twee soorten van zegelpapier uitgegeven:

1o. het enkele vel ter waarde van f. 0.50, hoog 29,7 centimeter en breed 21 centimeter, hebbende alzo een oppervlakte van 6.237 vierkante decimeter;

2o. het dubbele vel papier ter waarde van f. 1.—, hoog 29,7 centimeter en breed 42 centimeter, het vel opengeslagen zijnde, hebbende alzo een oppervlakte van 12.474 vierkante decimeter.".

IV. Aan het eerste lid van artikel 60 wordt een nieuw nummer toegevoegd, luidende:

„55. Alle stukken, opgemaakt in verband met de toekenning van pensioen ingevolge de in de Nederlandse Antillen geldende pensioen-verordeningen.".

Artikel 2.

Deze landsverordening treedt in werking met ingang van de dag na die harer afkondiging en werkt voor wat betreft het gestelde in artikel 1 sub I, II en III terug tot en met 24 November 1942.

Het lid van het College
van Algemeen Bestuur,
I. H. CAPRILES.

L. PETERS.

De Gouvernements-Secretaris,

CORVER.

Uitgegeven de 17de Maart 1949.
De Gouvernements-Secretaris,
CORVER.

2775

Artikel 2.

Deze landsverordening treedt in werking met ingang van de dag na die harer afkondiging en werkt voor wat betreft het gestelde in artikel 1 sub I, II en III terug tot en met 24 November 1948.

Het lid van het College
van Algemeen Bestuur,
I. H. CAPRILES.

L. PETERS.

De Gouvernements-Secretaris,
CORVER.

Uitgegeven de 17de Maart 1949.
De Gouvernements-Secretaris,
CORVER.

A° 1949. N° 28

PUBLICATIEBLAD

LANDSVERORDENING *van de 5de Maart 1949 tot wijziging van de Verordening van de 20ste April 1932 (P. B. 1932, no. 46), houdende enige regelingen van burgerrechtelijke aard bij botsing, aan- of overrijding met motorrijtuigen en houdende regeling van de ontzegging van de bevoegdheid motorrijtuigen te besturen.*

IN NAAM DER KONINGIN!

DE GOUVERNEUR van de Nederlandse Antillen,

In overweging genomen hebbende, dat het wenselijk is de Verordening van de 20ste April 1932 (P. B. 1932, no. 46), houdende enige regelingen van burgerrechtelijke aard bij botsing, aan- of overrijding met motorrijtuigen en houdende regeling van de ontzegging van de bevoegdheid motorrijtuigen te besturen, te wijzigen;

Heeft, de Raad van Advies gehoord, met gemeen overleg der Staten, vastgesteld onderstaande landsverordening:

Artikel 1.

Het eerste lid van artikel 3 van de Verordening van de 20ste April 1932 (P. B. 1932, no. 46), wordt gelezen als volgt:

„Bij veroordeling van de bestuurder van een motorrijtuig wegens overtreding van het bepaalde in artikel 5 van deze Verordening, of wegens een feit, waarvan de staat van dronkenschap een wettelijk bestanddeel is, of wegens het veroorzaken van de dood of lichamelijk letsel door schuld, of wegens het plegen van, poging tot, of medeplichtigheid aan enig misdrijf tegen het leven gericht, zware mishandeling, mishandeling de dood of zwaar lichamelijk letsel tengevolge hebbende, deelneming aan een aanval of vechterij, enig misdrijf tegen de zeden, diefstal, stroperij, afpersing, afdreiging, verduistering, bedrog, of enig misdrijf, waarvan geweld of bedreiging met geweld een wettelijk bestanddeel is, kan hem de bevoegdheid motorrijtuigen te besturen worden ontzegd voor het leven, dan wel tijdelijk voor ten hoogste 20 jaren.".

Artikel 2.

Deze landsverordening treedt in werking met ingang van de dag na die harer afkondiging.

Het lid van het College
van Algemeen Bestuur,
A. MULLER.

L. PETERS.

De Gouvernements-Secretaris,

CORVER.

Uitgegeven de 17de Maart 1949.
De Gouvernements-Secretaris,
CORVER.

A°. 1949. N°. 29

PUBLICATIEBLAD

LANDSVERORDENING *van de 5de Maart 1949 tot wijziging van de Loterijverordening 1909 (P. B. 1909, no. 35; P. B. 1945, no. 57).*

IN NAAM DER KONINGIN!

DE GOUVERNEUR van de Nederlandse Antillen,

In overweging genomen hebbende, dat het wenselijk is, in verband met de voorgenomen oprichting van een Landsloterij, tot wijziging van de Loterijverordening 1909 (P. B. 1909, no. 35), zoals gewijzigd, laatstelijk bij landsverordening van de 23ste Januari 1926 (P. B. 1926, no. 19) en waarvan de tekst is bekendgemaakt in P. B. 1945, no. 57, over te gaan;

Heeft, de Raad van Advies gehoord, met gemeen overleg der Staten, vastgesteld onderstaande landsverordening:

Artikel 1.

De Loterijverordening 1909 (P. B. 1909, no. 35; P. B. 1945, no. 57) wordt als volgt gewijzigd:

1. In artikel 2 sub 1o. wordt het woord „vergunning" vervangen door „toestemming"; de woorden „de kolonie" sub 2o. worden vervangen door „de Nederlandse Antillen".
2. Artikel 3 wordt gelezen als volgt:
   „Tot het aanleggen en houden van een loterij, uitsluitend strekkende tot een liefdadig doel of ter bevordering van wetenschap, kunst of een ander algemeen belang, en waarin de prijzen of premien niet in geld of geldswaardig papier bestaan, kan toestemming worden verleend, indien de prijzen en premien gezamenlijk geen grotere waarde dan vijfhonderd gulden hebben, op Curaçao door de Procureur-Generaal en op de overige eilanden door de Gezaghebber, en indien die waarde meer dan vijfhonderd gulden bedraagt, door de Gouverneur.".
3. De artikelen 4 tot en met 10 vervallen.
4. Een nieuw artikel wordt ingevoegd, luidende:

„Artikel 4.

1. Op loterijen, tot het aanleggen en houden waarvan de toestemming van de Gouverneur wordt vereist, wordt een vergunningsrecht geheven van tien ten honderd van het gezamenlijk bedrag der loten.
2. Het vergunningsrecht op loterijen is verschuldigd op het eiland, waar de trekking plaats heeft.".

5. Artikel 11 wordt genummerd 5.
6. Artikel 12 wordt genummerd 6; de woorden „art. 11" sub 2o. worden gelezen „art. 5".
7. Artikel 13 wordt genummerd 7; in de eerste alinea wordt in plaats van „art. 12" gelezen „art. 6".
8. Artikel 13 bis wordt genummerd 7 bis.

9. Artikel 14 wordt genummerd 8.
10. Artikel 15 wordt genummerd 9; het woord „kantonrechter" in lid 4 wordt vervangen door „rechter in eerste aanleg".
11. Een nieuw artikel wordt ingevoegd, luidende:

„Artikel 10.

Deze verordening is, met uitzondering van het in de artikelen 2 sub 3o., 7 en 9 bepaalde, niet toepasselijk op de Landsloterij.".

12. De artikelen 16, 17 en 18 worden respectievelijk genummerd 11, 12 en 13.

Artikel 2.

Op de loterijen, vallende onder het begrip loterij in de zin van de Loterijverordening 1909, die voor het inwerkingtreden van deze landsverordening reeds wettelijk waren aangelegd, blijven de daarvoor geldende bepalingen van de Loterijverordening van toepassing.

Artikel 3.

Na het van kracht worden dezer landsverordening is de Gouverneur bevoegd de geldende tekst van de Loterijverordening 1909 in het Publicatieblad bekend te maken in een doorlopende reeks van artikelen met nummering van de leden van artikelen en wijziging voor zoveel nodig van de aanhaling van artikelen.

Artikel 4.

Deze verordening treedt in werking op een door de Gouverneur nader aan te geven tijdstip.

Het lid van het College
van Algemeen Bestuur,
A. MULLER.

L. PETERS.

De Gouvernements-Secretaris,
CORVER.

Uitgegeven de 17de Maart 1949.
De Gouvernements-Secretaris,
CORVER.

A°. 1949. N°. 30

PUBLICATIEBLAD

BESLUIT *van de 9de Maart 1949, tot wijziging van het Gouvernements-werkliedenreglement 1944 (P. B. 1946, no. 155).*

IN NAAM DER KONINGIN!

DE GOUVERNEUR van de Nederlandse Antillen,

Overwegende, dat ter uitvoering van artikel 2 der Gouvernements-werkliedenverordening 1944 (P. B. 1944, no. 197) het nodig is, het navolgende vast te stellen;

Heeft, de Raad van Advies gehoord, besloten:

Artikel 1.

Het Gouvernements-werkliedenreglement 1944 (P. B. 1946, no. 155), zoals gewijzigd, laatstelijk bij besluit van de 12de Maart 1948 (P. B. 1948, no. 26), wordt nader gewijzigd als volgt:

De eerste zin van artikel 7, lid 1, wordt vervangen door het navolgende:

„Aan de werkman wordt het voor zijn werk benodigde materiaal verstrekt. Gereedschap wordt slechts verstrekt, voorzover het Hoofd van dienst dit nodig oordeelt.".

Artikel 2.

Dit besluit treedt in werking met ingang van de dag na die zijner afkondiging en werkt terug tot 1 October 1946.

Gegeven te Willemstad, de 9de Maart 1949.

Het lid van het College
van Algemeen Bestuur,
MENSING.

L. PETERS.

De Gouvernements-Secretaris,

CORVER.

Uitgegeven de 19de Maart 1949.
De Gouvernements-Secretaris,
CORVER.

A°. 1949. N°. 31

PUBLICATIEBLAD

BESCHIKKING *van de 17de Maart 1949, no. 421, tot bekendmaking van het Koninklijk Besluit van 29 November 1948, bepalende de bekendmaking in het Staatsblad van het Verdrag betreffende repatriering van schepelingen (Staatsblad no. I 516).*

DE GOUVERNEUR van de Nederlandse Antillen,

Gelezen:

de brief dd. 10 Januari 1949, 1e Afdeling A en 7e Afdeling no. 15/27 van de Heer Minister van Overzeese Gebiedsdelen, waarbij het Koninklijk Besluit van 29 November 1948, bepalende de bekendmaking in het Staatsblad van het Verdrag betreffende repatriering van schepelingen (Staatsblad no. I 516) ter bekendmaking wordt aangeboden;

HEEFT GOEDGEVONDEN:

Te bepalen, dat bovenaangehaald Koninklijk Besluit van 29 November 1948 (Staatsblad no. I 516) nevens deze beschikking in het Publicatieblad zal worden bekendgemaakt.

Willemstad, de 17de Maart 1949.

De Gouverneur van de Nederlandse Antillen,

L. PETERS.

Uitgegeven de 22ste Maart 1949.
De Gouvernements-Secretaris,
CORVER.

BESCHIKKING van de 17de Maart 1949, no. 437, tot bekendmaking van het Koninklijk Besluit van 29 November 1948, bepalende de bekendmaking in het Staatsblad van het Verdrag betreffende repatriëring van schepelingen (Staatsblad no. I 516).

DE GOUVERNEUR van de Nederlandse Antillen,

Gelezen:

de brief dd. 10 Januari 1949, 1e Afdeling A en 2e Afdeling no. 15/27 van de Heer Minister van Overzeese Gebiedsdelen, waarbij het Koninklijk Besluit van 29 November 1948, bepalende de bekendmaking in het Staatsblad van het Verdrag betreffende repatriëring van schepelingen (Staatsblad no. I 516) ter bekendmaking wordt aangeboden;

HEEFT GOEDGEVONDEN:

Te bepalen, dat bovenaangehaald Koninklijk Besluit van 29 November 1948 (Staatsblad no. I 516) nevens deze beschikking in het Publicatieblad zal worden bekendgemaakt.

Willemstad, de 17de Maart 1949.

De Gouverneur van de Nederlandse Antillen,

L. PETERS.

Uitgegeven de 22ste Maart 1949.
De Gouvernements-Secretaris,
CORVEEL.

WIJ JULIANA, BIJ DE GRATIE GODS, KONINGIN DER NEDERLANDEN, PRINSES VAN ORANJE-NASSAU, ENZ., ENZ., ENZ.

Gezien de wet van 2 Juli 1928 (*Staatsblad* 1928, no. 221), houdende voorbehoud der bevoegdheid tot toetreding tot het ontwerp-verdrag betreffende repatriëring van schepelingen (Genève 1926), van welk verdrag een afdruk en een vertaling bij dit Besluit zijn gevoegd;

Overwegende, dat Onze bekrachtiging van dat ontwerp-verdrag overeenkomstig artikel 7 thans aan de Directeur-Generaal van het Internationale Arbeidsbureau te Genève is medegedeeld en door hem op 5 Mei 1948 is ingeschreven;

Overwegende mede, dat de bekrachtigingen van België op 3 October 1927, van Bulgarije op 29 November 1929, van China op 2 December 1936, van Columbia op 20 Juni 1933, van Cuba op 7 Juli 1928, van Duitsland op 14 Maart 1930, van Estland op 9 Juli 1928, van Frankrijk op 4 Maart 1929, van Ierland op 5 Juli 1930, van Italië op 10 October 1929, van Luxemburg op 16 April 1928, van Mexico op 12 Mei 1934, van Nicaragua op 12 April 1934, van Polen op 8 Augustus 1931, van Spanje op 23 Februari 1931, van Uruguay op 6 Juni 1933 en van Yougoslavië op 30 September 1929 te Genève zijn ingeschreven;

Overwegende wijders, dat het verdrag zelve op 16 April 1928, en voor Nederland, overeenkomstig artikel 8, lid 3, op 5 Mei 1948 is in werking getreden en hetzelve op Indonesië, Suriname en de Nederlandse Antillen integraal zal worden toegepast;

Op de voordracht van Onze Minister van Buitenlandse Zaken a.i. van 22 November 1948, Kabinet en Protocol, no. 122027;

Hebben goedgevonden en verstaan:

meergenoemd verdrag, alsmede de vertaling daarvan, te doen bekendmaken door plaatsing van dit Besluit in het *Staatsblad*.

Onze Ministers, Hoofden van Departementen van Algemeen Bestuur, zijn, ieder voor zoveel hem aangaat, belast met de uitvoering van hetgeen te dezen wordt vereist.

Soestdijk, 29 November 1948.

JULIANA.

De Minister van Buitenlandse Zaken a.i.,
W. DREES.

Uitgegeven de *vierde* Januari 1949.

De Minister van Justitie,
WIJERS.

CONFÉRENCE INTERNATIONALE DU TRAVAIL

Convention concernant le rapatriement des marins

La Conférence générale de l'Organisation internationale du Travail de la Société des Nations,

Convoquée à Genève par le Conseil d'administration du Bureau international du Travail, et s'y étant réunie le 7 juin 1926, en sa neuvième session,

Après avoir décidé d'adopter diverses propositions relatives au rapatriement des marins, question comprise dans le premier point de l'ordre du jour de la session, et

Après avoir décidé que ces propositions prendraient la forme d'un projet de convention internationale,

adopte, ce vingt-troisième jour de juin mil neuf cent vingt-six, le Projet de Convention ci-après, à ratifier par les Membres de l'Organisation internationale du Travail conformément aux dispositions de la Partie XIII du Traité de Versailles et des Parties correspondantes des autres Traités de Paix:

Article 1

La présente Convention s'applique à tous les navires de mer immatriculés dans le pays de l'un des Membres ayant ratifié la présente Convention et aux armateurs, capitaines et marins de ces navires.

Elle ne s'applique pas:

aux navires de guerre,

aux navires d'Etat n'ayant pas une affectation commerciale,

aux navires affectés au cabotage national,

aux yachts de plaisance,

aux bâtiments compris sous la dénomination de „Indian country craft",

aux bateaux de pêche,

aux bâtiments d'une jauge brute inférieure à 100 tonneaux ou 300 mètres cubes, et, s'il s'agit de navires affectés au „home trade",

INTERNATIONAL LABOUR CONFERENCE

Convention concerning the repatriation of seamen

The General Conference of the International Labour Organisation of the League of Nations,

Having been convened at Geneva by the Governing Body of the International Labour Office, and having met in its Ninth Session on 7 June 1926, and

Having decided upon the adoption of certain proposals with regard to the repatriation of seamen, which is included in the first item of the agenda of the Session, and

Having determined that these proposals shall take the form of a draft international convention,

adopts, this twenty-third day of June of the year one thousand nine hundred and twenty-six, the following Draft Convention for ratification by the Members of the International Labour Organisation, in accordance with the provisions of Part XIII of the Treaty of Versailles and of the corresponding Parts of the other Treaties of Peace:

Article 1

This Convention shall apply to all seagoing vessels registered in the country of any Member ratifying this Convention, and to the owners, masters and seamen of such vessels.

It shall not apply to:

ships of war,

Government vessels not engaged in trade,

vessels engaged in the coasting trade,

pleasure yachts,

Indian country craft,

fishing vessels,

vessels of less than 100 tons gross registered tonnage or 300 cubic metres, nor to vessels engaged in the home trade below the tonnage

d'une jauge inférieure à la limite fixée pour le régime particulier de ces navires par la législation nationale en vigueur au moment de l'adoption de la présente Convention.

Article 2

En vue de l'application de la présente Convention, les termes suivants doivent être entendus comme suit:

a) le terme „navire" comprend tout navire ou bâtiment de quelque nature qu'il soit, de propriété publique ou privée, effectuant habituellement une navigation maritime;

b) le terme „marin" comprend toute personne employée ou engagée à bord, à quelque titre que ce soit, et figurant au rôle d'équipage, à l'exception des capitaines, des pilotes, des élèves des navires-écoles, des apprentis lorsqu'ils sont liés par un contrat spécial d'apprentissage; il exclut les équipages de la flotte de guerre et les autres personnes au service permanent de l'Etat;

c) le terme „capitaine" comprend toute personne ayant le commandement et la charge d'un navire, à l'exception des pilotes;

d) le terme „navires affectés au home trade" s'applique aux navires affectés au commerce entre les ports d'un pays donné et les ports d'un pays voisin dans les limites géographiques fixées par la législation nationale.

Article 3

Tout marin débarqué en cours ou en fin de contrat a le droit d'être ramené soit dans son pays, soit à son port d'engagement, soit au port de départ du navire, suivant les prescriptions de la législation nationale, qui doit prévoir les dispositions nécessaires à cet effet, et notamment déterminer à qui incombe la charge du rapatriement.

Le rapatriement est considéré comme assuré lorsqu'il est procuré au marin un emploi convenable à bord d'un navire se rendant à l'une des destinations déterminées en vertu du paragraphe précédent.

Est considéré comme rapatrié le marin qui est débarqué soit dans son propre pays, soit dans son port d'engagement ou dans un port voisin, soit dans le port de départ du navire.

La législation nationale, ou, à défaut de dispositions législatives, le contrat d'engagement, déterminera les conditions dans lesquelles a droit à être rapatrié le marin étranger embarqué dans un pays

limit prescribed by national law for the special regulation of this trade at the date of the passing of this Convention.

Article 2

For the purpose of this Convention the following expressions have the meanings hereby assigned to them, viz.:

(a) The term „vessel" includes any ship or boat of any nature whatsoever, whether publicly or privately owned, ordinarily engaged in maritime navigation.

(b) The term „seaman" includes every person employed or engaged in any capacity on board any vessel and entered on the ship's articles. It excludes masters, pilots, cadets and pupils on training ships and duly indentured apprentices, naval ratings, and other persons in the permanent service of a Government.

(c) The term „master" includes every person having command and charge of a vessel except pilots.

(d) The term „home trade vessel" means a vessel engaged in trade between a country and the ports of a neighbouring country within geographical limits determined by the national law.

Article 3

Any seaman who is landed during the term of his engagement or on its expiration shall be entitled to be taken back to his own country, or to the port at which he was engaged, or to the port at which the voyage commenced, as shall be determined by national law, which shall contain the provisions necessary for dealing with the matter, including provisions to determine who shall bear the charge of repatriation.

A seaman shall be deemed to have been duly repatriated if he has been provided with suitable employment on board a vessel proceeding to one of the destinations prescribed in accordance with the foregoing paragraph.

A seaman shall be deemed to have been repatriated if he is landed in the country to which he belongs, or at the port at which he was engaged, or at a neighbouring port, or at the port at which the voyage commenced.

The conditions under which a foreign seaman engaged in a country other than his own has the right to be repatriated shall be as provided by national law or, in the absence of such legal

autre que le sien. Les dispositions des paragraphes précédents restent néanmoins applicables au marin embarqué dans son propre pays.

Article 4

Les frais de rapatriement ne peuvent être mis à la charge du marin s'il a été délaissé en raison:

a) d'un accident survenu au service du navire;

b) d'un naufrage;

c) d'une maladie qui n'est due ni à son fait volontaire ni à une faute de sa part;

d) de congédiement pour toutes causes qui ne lui sont pas imputables.

Article 5

Les frais de rapatriement doivent comprendre toutes dépenses relatives au transport, au logement et à la nourriture du marin pendant le voyage. Ils comprennent également les frais d'entretien du marin jusqu'au moment fixé pour son départ.

Lorsque le marin est rapatrié comme membre d'un équipage, il a droit à la rémunération des services accomplis pendant le voyage.

Article 6

L'autorité publique du pays dans lequel le navire est immatriculé est tenue de veiller au rapatriement de tous les marins dans les cas où la présente convention leur est applicable, sans distinction de nationalité; s'il est nécessaire, elle fera l'avance des frais de rapatriement.

Article 7

Les ratifications officielles de la présente Convention dans les conditions prévues à la Partie XIII du Traité de Versailles et aux Parties correspondantes des autres Traités de Paix seront communiquées au Secrétaire général de la Société des Nations et par lui enregistrées.

Article 8

La présente Convention entrera en vigueur dès que les ratifications de deux Membres de l'Organisation internationale du Travail auront été enregistrées par le Secrétaire général.

Elle ne liera que les Membres dont la ratification aura été enregistrée au Secrétariat.

provisions, in the articles of agreement. The provisions of the preceding paragraphs shall, however, apply to a seaman engaged in a port of his own country.

Article 4

The expenses of repatriation shall not be a charge on the seaman if he has been left behind by reason of:

(a) injury sustained in the service of the vessel, or

(b) shipwreck, or

(c) illness not due to his own wilful act or default, or

(d) discharge for any cause for which he cannot be held responsible.

Article 5

The expenses of repatriation shall include the transportation charges, the accommodation and the food of the seaman during the journey. They shall also include the maintenance of the seaman up to the time fixed for his departure.

When a seaman is repatriated as member of a crew, he shall be entitled to remuneration for work done during the voyage.

Article 6

The public authority of the country in which the vessel is registered shall be responsible for supervising the repatriation of any member of the crew in cases where this Convention applies, whatever may be his nationality, and where necessary for giving him his expenses in advance.

Article 7

The formal ratifications of this Convention under the conditions set forth in Part XIII of the Treaty of Versailles and in the corresponding Parts of the other Treaties of Peace shall be communicated to the Secretary-General of the League of Nations for registration.

Article 8

This Convention shall come into force at the date on which the ratifications of two Members of the International Labour Organisation have been registered by the Secretary-General.

It shall be binding only upon those Members whose ratifications have been registered with the Secretariat.

Par la suite cette Convention entrera en vigueur pour chaque Membre à la date où sa ratification aura été enregistrée au Secrétariat.

Article 9

Aussitôt que les ratifications de deux Membres de l'Organisation internationale du Travail auront été enregistrées au Secrétariat, le Secrétaire général de la Société des Nations notifiera ce fait à tous les Membres de l'Organisation internationale du Travail. Il leur notifiera également l'enregistrement des ratifications qui lui seront ultérieurement communiquées par tous les autres Membres de l'Organisation.

Article 10

Sous réserve des dispositions de l'article 8, tout Membre qui ratifie la présente Convention s'engage à appliquer les dispositions des articles 1, 2, 3, 4, 5 et 6 au plus tard le 1er janvier 1928, et à prendre telles mesures qui seront nécessaires pour rendre effectives ces dispositions.

Article 11

Tout Membre de l'Organisation internationale du Travail qui ratifie la présente Convention s'engage à l'appliquer à ses colonies, possessions ou protectorats, conformément aux dispositions de l'article 421 du Traité de Versailles et des articles correspondants des autres Traités de Paix.

Article 12

Tout Membre ayant ratifié la présente Convention peut la dénoncer, à l'expiration d'une période de dix années après la date de la mise en vigueur initiale de la Convention, par un acte communiqué au Secrétaire général de la Société des Nations et par lui enregistré. La dénonciation ne prendra effet qu'une année après avoir été enregistrée au Secrétariat.

Article 13

Le Conseil d'administration du Bureau international du Travail devra, au moins une fois tous les dix ans, présenter à la Conférence générale un rapport sur l'application de la présente Convention et décidera s'il y a lieu d'inscrire à l'ordre du jour de la Conférence la question de la revision ou de la modification de la dite Convention.

Article 14

Les textes français et anglais de la présente Convention feront foi l'un et l'autre.

Thereafter, the Convention shall come into force for any Member at the date on which its ratification has been registered with the Secretariat.

Article 9

As soon as the ratification of two Members of the International Labour Organisation have been registered with the Secretariat, the Secretary-General of the League of Nations shall so notify all the Members of the International Labour Organisation. He shall likewise notify them of the registration of ratifications which may be communicated subsequently by other Members of the Organisation.

Article 10

Subject to the provisions of Article 8, each Member which ratifies this Convention agrees to bring the provisions of Articles 1, 2, 3, 4, 5 and 6 into operation not later than 1 January 1928, and to take such action as may be necessary to make these provisions effective.

Article 11

Each Member of the International Labour Organisation which ratifies this Convention engages to apply it to its colonies, possessions and protectorates, in accordance with the provisions of Article 421 of the Treaty of Versailles and of the corresponding Articles of the other Treaties of Peace.

Article 12

A Member which has ratified this Convention may denounce it after the expiration of ten years from the date on which the Convention first comes into force, by an act communicated to the Secretary-General of the League of Nations for registration. Such denunciation shall not take effect until one year after the date on which it is registered with the Secretariat.

Article 13

At least once in ten years the Governing Body of the International Labour Office shall present to the General Conference a report on the working of this Convention and shall consider the desirability of placing on the Agenda of the Conference the question of its revision or modification.

Article 14

The French and English texts of this Convention shall both be authentic.

VERTALING

INTERNATIONALE ARBEIDSCONFERENTIE

Verdrag betreffende repatriëring van schepelingen

De Algemene Conferentie van de Internationale Organisatie van de Arbeid van de Volkenbond, door de Raad van Beheer van het Internationaal Arbeidsbureau bijeengeroepen te Genève en aldaar bijeengekomen op 7 Juni 1926, in haar negende zitting,

besloten hebbende verschillende voorstellen aan te nemen betreffende repatriëring van schepelingen, welk onderwerp begrepen is in punt 1 van de agenda der zitting en

besloten hebbende, dat deze voorschriften de vorm zullen aannemen van een ontwerp voor een internationaal verdrag,

neemt heden de 23ste Juni 1926 het volgende ontwerp-verdrag aan, ter bekrachtiging door de leden van de Internationale Organisatie van de Arbeid, zulks overeenkomstig de bepalingen van deel XIII van het Verdrag van Versailles en van de overeenkomstige delen der andere Vredesverdragen:

Artikel 1

Dit verdrag is van toepassing op alle zeevaartuigen ingeschreven in het land van een der leden, die dit verdrag bekrachtigd hebben en op de reders, kapiteins en schepelingen van die schepen.

Het is niet van toepassing op:

oorlogsschepen;

Staatsschepen niet gebezigd voor de handel;

schepen gebezigd voor de kustvaart;

pleziervaartuigen;

schepen begrepen onder „Indian country craft";

vissersvaartuigen;

schepen met een bruto tonnenmaat minder dan 100 ton of 300 M^3 en, indien het schepen voor korte vaart betreft, met een tonnenmaat minder dan die, welke voor die korte vaart is vastgesteld door de nationale wet, die van kracht is op het ogenblik, dat dit ontwerp-verdrag wordt aangenomen.

Artikel 2

Voor de toepassing van dit verdrag moeten de volgende uitdrukkingen als volgt worden verstaan:

a. onder „schip" elk schip of vaartuig van welke aard ook, publiek of privaat eigendom, dat gewoonlijk gebezigd wordt voor zeevaart;

b. onder „schepeling" ieder persoon, die werkzaam of in dienst is aan boord in welke hoedanigheid ook en op de monsterrol voorkomt, met uitzondering van kapiteins, loodsen, leerlingen van opleidingsschepen, leerlingen, met wie een leerlingovereenkomst gesloten is, van de bemanning van oorlogsschepen en van andere personen in vaste dienst van de Staat;

c. onder „kapitein" ieder persoon, die het gezag over het schip voert en met de zorg daarover belast is, met uitzondering van loodsen;

d. onder „schepen voor korte vaart" schepen, gebezigd voor handel tussen de havens van een land en de havens van een naburig land, gelegen binnen de geographische grenzen daarvoor in de nationale wet bepaald.

Artikel 3

Ieder schepeling, die tijdens de duur van de arbeidsovereenkomst of bij het eind daarvan in het buitenland ontscheept is, heeft recht op vervoer hetzij naar zijn land, hetzij naar de haven, waar de arbeidsovereenkomst aangegaan werd, hetzij naar de haven, waar de reis is aangevangen, overeenkomstig de bepalingen van de nationale wet, welke de nodige voorschriften dienaangaande moet geven en in het bijzonder moet vaststellen, te wiens laste de kosten van repatriëring komen.

De repatriëring wordt als voldoende verzekerd beschouwd, indien de schepeling een behoorlijke betrekking wordt verschaft aan boord van een schip, dat zich begeeft naar een der bestemmingsplaatsen, bedoeld in het vorig lid.

Als gerepatrieerd wordt beschouwd de schepeling, die ontscheept is hetzij in zijn eigen land, hetzij in de haven waar de overeenkomst aangegaan werd of in een naburige haven, hetzij in de haven, waar de reis is aangevangen.

De nationale wet of, bij gebreke van wettelijke bepalingen, de arbeidsovereenkomst zal de voorwaarden vaststellen, waaronder de vreemde schepeling die aan boord gekomen is in een ander land dan het zijne, recht heeft op repatriëring. De bepalingen van de vorige leden blijven echter van toepassing op de schepeling aan boord gekomen in zijn eigen land.

Artikel 4

De kosten van repatriëring kunnen niet ten laste van de schepeling gebracht worden, indien hij achtergelaten is ten gevolge van:

a. een ongeval hem in dienst van het schip overkomen;

b. schipbreuk;

c. een ziekte, welke nòch door zijn opzet nòch door zijn schuld veroorzaakt is;

d. ontslag om redenen, welke hem niet toegerekend kunnen worden.

Artikel 5

De kosten van repatriëring moeten omvatten alle uitgaven met betrekking tot het vervoer, de huisvesting en de voeding van de schepeling gedurende de reis. Zij omvatten eveneens de kosten van onderhoud van de schepeling tot aan het ogenblik vastgesteld voor zijn vertrek.

Wanneer de schepeling gerepatrieerd wordt als lid van een bemanning, heeft hij recht op beloning voor zijn diensten verricht gedurende de reis.

Artikel 6.

De openbare macht van het land, waar het schip staat ingeschreven, is gehouden te waken voor de repatriëring van alle schepelingen in geval het onderhavige verdrag op hen van toepassing is, zonder onderscheid van nationaliteit van de schepelingen; indien nodig zal zij de kosten der repatriëring voorschieten.

Artikel 7

De officiële bekrachtigingen van dit verdrag, overeenkomstig het bepaalde in deel XIII van het Verdrag van Versailles en de overeenkomstige delen van de andere Vredesverdragen, zullen worden medegedeeld aan de Secretaris-Generaal van de Volkenbond en door hem worden ingeschreven.

Artikel 8

Dit verdrag zal van kracht worden, zodra de bekrachtigingen van twee leden van de Internationale Organisatie van de Arbeid door de Secretaris-Generaal zullen zijn ingeschreven.

Het zal slechts verbindend zijn voor de leden, die hun bekrachtiging door de Secretaris-Generaal hebben doen inschrijven.

Vervolgens zal dit verdrag voor ieder der andere leden in werking treden op de datum, waarop de bekrachtiging van dat lid door het Secretariaat zal zijn ingeschreven.

Artikel 9

Zodra de bekrachtigingen van twee leden der Internationale Organisatie van de Arbeid door het Secretariaat zijn ingeschreven, zal de Secretaris-Generaal van de Volkenbond van dit feit mededeling doen aan alle leden van de Internationale Organisatie van de Arbeid. Hij zal hen eveneens in kennis stellen met de inschrijvingen van de bekrachtigingen, die hem later door andere leden der Organisatie zullen worden medegedeeld.

Artikel 10

Behoudens het bepaalde in artikel 8, verbindt ieder lid, dat dit verdrag bekrachtigt, zich om de bepalingen van de artikelen 1, 2, 3, 4, 5 en 6 uiterlijk op 1 Januari 1928 in toepassing te brengen en zodanige maatregelen te nemen als nodig zullen blijken om deze doeltreffend te doen zijn.

Artikel 11

Ieder lid van de Internationale Organisatie van de Arbeid, dat dit verdrag bekrachtigt, verbindt zich om het toe te passen ten aanzien van zijn koloniën, bezittingen en protectoraten, overeenkomstig de bepalingen van artikel 421 van het Vredesverdrag van Versailles en de overeenkomstige artikelen der andere Vredesverdragen.

Artikel 12

Ieder lid, dat dit verdrag heeft bekrachtigd, kan het opzeggen na verloop van een termijn van tien jaren na de datum, waarop dit verdrag van kracht begint te worden, zulks bij een verklaring toegezonden aan de Secretaris-Generaal van de Volkenbond en door deze in te schrijven. De opzegging wordt eerst van kracht een jaar nadat zij door het Secretariaat is ingeschreven.

Artikel 13

De Raad van Beheer van het Internationaal Arbeidsbureau moet, ten minste eenmaal in de tien jaren, aan de Algemene Conferentie een verslag uitbrengen over de toepassing van dit verdrag en zal vaststellen, of het wenselijk is de herziening of wijziging van dit verdrag op de agenda der Conferentie te plaatsen.

Artikel 14

Zowel de Franse als de Engelse tekst van dit verdrag is authentiek.

Artikel 9

[illegible] Internationale Organisatie van de Arbeid [illegible] worden meegedeeld.

Artikel 10

[illegible] bepalingen van de artikelen 1, 2, 3, 4, 5 en 6 [illegible] 1 januari [illegible]

Artikel 11

[illegible] Internationale Organisatie van de Arbeid [illegible] Verenigingen.

Artikel 12

[illegible] door het Secretariaat te ingediend.

Artikel 13

[illegible] op de agenda der Conferentie te plaatsen.

Artikel 14

[illegible]

A°. 1949. N°. 32

PUBLICATIEBLAD

PUBLICATIE *van de 17de Maart 1949, waarbij wordt afgekondigd de wet van 29 October 1948 tot goedkeuring van het op 29 April 1948 te Washington tussen Nederland en de Verenigde Staten van Amerika gesloten verdrag ter voorkoming van dubbele belasting en ter vermijding van het ontgaan van belasting met betrekking tot belastingen van inkomsten en bepaalde andere belastingen, benevens het treffen van enige voorzieningen in verband met genoemd verdrag (Staatsblad no. I 464).*

IN NAAM DER KONINGIN!

DE GOUVERNEUR van de Nederlandse Antillen,

Vanwege de Koningin de last ontvangen hebbende tot afkondiging van onderstaande wet:

Heeft de opneming daarvan in het Publicatieblad bevolen.

Gedaan te Willemstad, de 17de Maart 1949.

Het lid van het College
van Algemeen Bestuur,
I. H. CAPRILES.

L. PETERS.

De Gouvernements-Secretaris,

CORVER.

Uitgegeven de 24ste Maart 1949.
De Gouvernements-Secretaris,
CORVER.

WIJ JULIANA, BIJ DE GRATIE GODS, KONINGIN DER NEDERLANDEN, PRINSES VAN ORANJE-NASSAU, ENZ., ENZ., ENZ.

Allen, die deze zullen zien of horen lezen, saluut! doen te weten:

Alzo Wij in overweging genomen hebben, dat het op 29 April 1948 te Washington tussen Nederland en de Verenigde Staten van Amerika gesloten verdrag ter voorkoming van dubbele belasting en ter vermijding van het ontgaan van belasting met betrekking tot belastingen van inkomsten en bepaalde andere belastingen, alvorens te kunnen worden bekrachtigd ingevolge art. 60 der Grondwet de goedkeuring van de Staten-Generaal behoeft, en dat het in verband met bovengenoemd verdrag nodig is enige voorzieningen te treffen;

Zo is het, dat Wij, de Raad van State gehoord, en met gemeen overleg der Staten-Generaal, hebben goedgevonden en verstaan, gelijk Wij goedvinden en verstaan bij deze:

Artikel 1

Het nevens deze wet in afdruk gevoegde op 29 April 1948 te Washington tussen Nederland en de Verenigde Staten van Amerika gesloten verdrag ter voorkoming van dubbele belasting en ter vermijding van het ontgaan van belasting met betrekking tot belastingen van inkomsten en bepaalde andere belastingen, en het bij de uitwisseling van de bekrachtigingsoorkonden te ondertekenen protocol, strekkende tot het te niet doen van de Artikelen XI en XIII van het

---

Zie voor de behandeling in de Staten-Generaal:
Bijl. Hand. II 1948, 941;
Bijl. Hand. II 48/49, 941; Hand. II 48/49, blz. 109—112;
Bijl. Hand. I 48/49, 941; Hand. I 48/49, bladz. ....

verdrag en tot het schrappen in Artikel XIV van twee verwijzingen naar Artikel XIII van het verdrag, worden goedgekeurd.

Artikel 2

(1) In geval een verzoek tot invordering overeenkomstig Artikel XXII van het in artikel 1 hiervoor bedoelde verdrag is aanvaard, wijst Onze Minister van Financiën bij schriftelijke opdracht een ontvanger der directe belastingen aan, die met de invordering is belast. Onze genoemde Minister kan zodanige opdracht tot invordering te allen tijde intrekken of de uitvoering daarvan doen opschorten.

(2) Behoudens het bepaalde in het volgende lid zijn ter zake van een overeenkomstig het eerste lid in te vorderen bedrag de wetten van 22 Mei 1845 (*Staatsblad* no. 22) en van 1 Juni 1850 (*Staatsblad* no. 26) van toepassing, met dien verstande, dat:

a. de opdracht wordt gelijkgesteld met een kohier;

b. het in te vorderen bedrag, in zijn geheel, wordt gelijkgesteld met een aanslag in de inkomstenbelasting van een niet binnen het Rijk in Europa wonende belastingschuldige;

c. voor het aanslagbiljet in de plaats treedt een schriftelijk verzoek van de ontvanger tot betaling;

d. verzet tegen de tenuitvoerlegging van het dwangbevel mede nimmer gericht kan zijn tegen de wettigheid van de opdracht van Onze Minister van Financiën;

e. de ontvanger aan wie de opdracht tot invordering is verstrekt voor de toepassing van artikel 20 van de Wet van 22 Mei 1845 (*Staatsblad* no. 22) geacht wordt op te treden namens het bestuur der belastingen.

(3) De artikelen 2, 3, 5, tweede, derde, en vierde lid, 8, 12 en 17, eerste lid, van de Wet van 22 Mei 1845 (*Staatsblad* no. 22) zijn niet van toepassing. De maatregel van lijfsdwang is uitgesloten.

Artikel 3

(1) Onze Minister van Financiën geeft voorschriften tot uitvoering van het in artikel 1 hiervoor bedoelde verdrag.

(2) In gevallen waarin hier te lande bij de uitvoering van de bepalingen van het in artikel 1 hiervoor bedoelde verdrag of van door Onze voornoemde Minister gegeven voorschriften blijkt, dat in de Verenigde Staten van Amerika, ingevolge aldaar gegeven voorschriften, Artikel VII, eerste lid, of Artikel VIII, eerste lid, van genoemd verdrag ten onrechte toepassing heeft gevonden, kan de in de Verenigde Staten van Amerika over de opbrengst van effecten te weinig geheven belasting hier te lande voor rekening van de Verenigde Staten van Amerika worden ingevorderd ten laste van de gerechtigde tot de opbrengst.

(3) Bij de overeenkomstig het eerste lid van dit artikel te geven voorschriften kan Onze Minister van Financiën bepalen, dat de invor-

dering bij wijze van inhouding op de opbrengst geschiedt door een door hem aan te wijzen inhoudingsplichtige. Bij het ten onrechte achterwege laten van de inhouding door de inhoudingsplichtige kan de belasting te zijnen laste worden ingevorderd.

Artikel 4

Overtreding van voorschriften, welke door Onze Minister van Financiën ter uitvoering van het in artikel 1 hiervoor bedoelde verdrag zijn gegeven, wordt gestraft met een geldboete van ten hoogste vijfduizend gulden.

Artikel 5

(1) Indien een bij artikel 4 strafbaar gesteld feit wordt begaan door of vanwege een rechtspersoon, worden deswege gestraft zowel de rechtspersoon zelf als de bestuurders van die rechtspersoon.

(2) Niet strafbaar is de bestuurder, van wie blijkt, dat hij het begaan van het feit redelijkerwijs niet heeft kunnen voorkomen.

Artikel 6

(1) Het bij artikel 4 strafbaar gestelde feit wordt beschouwd als een overtreding.

(2) Met het opsporen ervan zijn mede belast de ambtenaren van 's Rijks belastingdienst.

(3) Het proces-verbaal opgemaakt ter zake van een feit strafbaar volgens artikel 4, wordt aan de bekeurde in afschrift medegedeeld.

(4) Een feit strafbaar volgens artikel 4, wordt vanwege Onze Minister van Financiën vervolgd op de wijze bedoeld in de zesde titel van het vierde boek van het Wetboek van Strafvordering.

(5) De verdachte kan door of vanwege Onze Minister van Financiën tot transactie worden toegelaten.

Lasten en bevelen, dat deze in het *Staatsblad* zal worden geplaatst, en dat alle Ministeriële Departementen, Autoriteiten, Colleges en Ambtenaren, wie zulks aangaat, aan de nauwkeurige uitvoering de hand zullen houden.

Gegeven te 's-Gravenhage, 29 October 1948.

JULIANA.

De Minister van Financiën,
P. LIEFTINCK.

De Minister van Buitenlandse Zaken,
STIKKER.

De Minister van Overzeese Gebiedsdelen,
E. SASSEN.

De Minister zonder Portefeuille,
GÖTZEN.

Uitgegeven de *dertigste* October 1948.

De Minister van Justitie,
WIJERS.

VERDRAG TUSSEN HET KONINKRIJK DER NEDERLANDEN EN DE VERENIGDE STATEN VAN AMERIKA MET BETREKKING TOT BELASTINGEN VAN INKOMSTEN EN BEPAALDE ANDERE BELASTINGEN.

De Regering van het Koninkrijk der Nederlanden en de Regering van de Verenigde Staten van Amerika, de wens koesterende een verdrag te sluiten ter voorkoming van dubbele belasting en ter vermijding van het ontgaan van belasting met betrekking tot belastingen van inkomsten en bepaalde andere belastingen, hebben te dien einde tot hun Gevolmachtigden benoemd:

De Regering van het Koninkrijk der Nederlanden: de heer E. N. van Kleffens, Buitengewoon en Gevolmachtigd Ambassadeur van het Koninkrijk der Nederlanden, en

De Regering van de Verenigde Staten van Amerika: de heer George C. Marshall, Secretaris van Staat,

die, na elkander mededeling te hebben gedaan van hun volmachten, welke in behoorlijke vorm werden bevonden, over de volgende artikelen tot overeenstemming zijn gekomen:

Artikel I

(1) De belastingen welke het onderwerp van dit Verdrag vormen zijn:

(*a*) Voor zoveel de Verenigde Staten betreft: de Federal income taxes (de inkomstenbelastingen van de Federatie).

(*b*) Voor zoveel Nederland betreft:

(*i*) voor de toepassing van de bepalingen van het Verdrag met uitzondering van Artikel XX, de inkomstenbelasting met inbegrip van de voorheffingen, de vennootschapsbelasting met inbegrip van de voorheffingen, de vermogensbelasting en de commissarissenbelasting, en

(*ii*) voor de toepassing van de Artikelen XX tot en met XXVIII (met uitzondering van de Artikelen XXIV en XXVII), de vermogensaanwasbelasting en de vermogensheffing ineens.

(2) Dit Verdrag zal ook van toepassing zijn op elke andere belasting van in wezen gelijksoortige aard, door een der Verdragsluitende Staten geheven na de dagtekening van ondertekening van

CONVENTION BETWEEN THE KINGDOM OF THE NETHERLANDS AND THE UNITED STATES OF AMERICA WITH RESPECT TO TAXES ON INCOME AND CERTAIN OTHER TAXES

The Government of the Kingdom of the Netherlands and the Government of the United States of America desiring to conclude a convention for the avoidance of double taxation and the prevention of fiscal evasion with respect to taxes on income and certain other taxes, have appointed for that purpose as their respective Plenipotentiaries:

The Government of the Kingdom of the Netherlands:

Mr. E. N. van Kleffens, Ambassador Extraordinary and Plenipotentiary of the Kingdom of the Netherlands, and

The Government of the United States of America:

Mr. George C. Marshall, Secretary of State,

who, having communicated to each other their full powers, found in good and due form, have agreed upon the following Articles:

Article I

(1) The taxes which are the subject of the present Convention are:

(*a*) In the case of the United States: the Federal income taxes.

(*b*) In the case of the Netherlands:

(*i*) for the application of the provisions of the Convention other than Article XX, the income tax and the Netherlands taxes credited against it, the corporation tax and the Netherlands taxes credited against it, the property tax and the tax on fees of directors and managers of corporations; and

(*ii*) for the application of Articles XX to XXVIII inclusive (except Articles XXIV and XXVII), the capital accretions tax and the extraordinary capital tax.

(2) The present Convention shall apply also to any other taxes of a substantially similar character imposed by either Contracting State subsequently to the date of signature of the present Convention,

dit Verdrag, of (voor zoveel Nederland betreft) door de Regering van enig overzees deel van het Koninkrijk of (voor zoveel de Verenigde Staten betreft) enig overzees gebiedsdeel waartoe dit Verdrag volgens Artikel XXVII is uitgebreid na de dagtekening van de kennisgeving van deze uitbreiding.

(3) In geval van belangrijke veranderingen in de belastingwetten van een der Verdragsluitende Staten zullen de bevoegde autoriteiten van de Verdragsluitende Staten met elkander in overleg treden.

Artikel II

(1) In dit Verdrag betekent, tenzij het zinsverband iets anders vereist:

(*a*) De uitdrukking „Verenigde Staten": de Verenigde Staten van Amerika, en wanneer deze uitdrukking in aardrijkskundige zin wordt gebezigd: de Staten, de Gebiedsdelen Alaska en Hawaii en het District Columbia.

(*b*) De uitdrukking „Nederland": alleen het Rijk in Europa.

(*c*) De uitdrukking „een lichaam der Verenigde Staten": een vennootschap, vereniging of andere organisatie of rechtskundige eenheid — al dan niet rechtspersoonlijkheid bezittende — opgericht in de Verenigde Staten of naar het recht van de Verenigde Staten of van een Staat of gebiedsdeel van de Verenigde Staten.

(*d*) De uitdrukking „Nederlands lichaam": een vennootschap, vereniging of andere organisatie of rechtskundige eenheid — al dan niet rechtspersoonlijkheid bezittende — opgericht in Nederland of naar Nederlands recht.

(*e*) De uitdrukking „lichaam van een Verdragsluitende Staat" en „lichaam van de andere Verdragsluitende Staat": een lichaam der Verenigde Staten of een Nederlands lichaam, al naar het zinsverband vereist.

(*f*) De uitdrukking „onderneming der Verenigde Staten": een onderneming op het gebied van nijverheid of handel, gedreven in de Verenigde Staten door een burger of inwoner van de Verenigde Staten of door een lichaam der Verenigde Staten.

(*g*) De uitdrukking „Nederlandse onderneming": een onderneming op het gebied van nijverheid of handel, gedreven in Nederland door een burger of inwoner van Nederland of door een Nederlands lichaam.

(*h*) De uitdrukking „onderneming van een der Verdragsluitende Staten" en „onderneming van de andere Verdragsluitende Staat": een onderneming der Verenigde Staten of een Nederlandse onderneming al naar het zinsverband vereist.

or, by the government of any overseas part of the Kingdom (in the case of the Netherlands) or overseas territory (in the case of the United States) to which the present Convention is extended under Article XXVII, subsequently to the date of the notification of extension.

(3) In the event of appreciable changes in the fiscal laws of either of the Contracting States the competent authorities of the Contracting States will consult together.

Article II

(1) In the present Convention, unless the context otherwise requires:

(*a*) The term „United States" means the United States of America, and when used in a geographical sense means the States, the Territories of Alaska and of Hawaii, and the District of Columbia.

(*b*) The term „Netherlands" means only the Kingdom of the Netherlands in Europe.

(*c*) The term „United States corporation" means a corporation, association or other organization or juridical entity created in the United States or under the laws of the United States or of any State or territory of the United States.

(*d*) The term „Netherlands corporation" means a corporation, association or other organization or juridical entity created in the Netherlands or under the laws of the Netherlands.

(*e*) The terms „corporation of one Contracting State" and „corporation of the other Contracting State" mean a United States corporation or a Netherlands corporation, as the context requires.

(*f*) The term „United States enterprise" means an industrial or commercial enterprise or undertaking carried on in the United States by a citizen or resident of the United States or by a United States corporation.

(*g*) The term „Netherlands enterprise" means an industrial or commercial enterprise or undertaking carried on in the Netherlands by a citizen or resident of the Netherlands or by a Netherlands corporation.

(*h*) The terms „enterprise of one of the Contracting States" and „enterprise of the Contracting State" mean a United States enterprise or a Netherlands enterprise, as the context requires.

(*i*) De uitdrukking „vaste inrichting", ingeval deze uitdrukking wordt gebezigd met betrekking tot een onderneming van een der Verdragsluitende Staten: een filiaal, fabriek of andere vaste bedrijfsinrichting, daaronder niet begrepen een vertegenwoordiging, tenzij de vertegenwoordiger een algemene machtiging heeft om te onderhandelen en overeenkomsten af te sluiten ten behoeve van een onderneming als boven bedoeld en deze dit recht gewoonlijk uitoefent, dan wel een goederenvoorraad heeft waaruit hij regelmatig bestellingen uitvoert ten behoeve van bedoelde onderneming. Een onderneming van een van de Verdragsluitende Staten zal niet geacht worden een vaste inrichting in de andere Verdragsluitende Staat te hebben enkel op grond, dat zij zakenrelaties onderhoudt in die andere Verdragsluitende Staat door een *bona fide* commissionnair, makelaar of beheerder, handelende in de normale uitoefening van zijn bedrijf als zodanig. Het feit, dat een onderneming van een van de Verdragsluitende Staten in de andere Verdragsluitende Staat een vaste bedrijfsinrichting aanhoudt uitsluitend voor het aankopen van waren of andere koopmansgoederen, zal op zich zelf zulk een vaste bedrijfsinrichting niet stempelen tot een vaste inrichting van zulk een onderneming. Indien een lichaam van een der Verdragsluitende Staten een dochteronderneming heeft, welke een lichaam van de andere Verdragsluitende Staat is, of welke haar bedrijf in bedoelde andere Verdragsluitende Staat uitoefent, zal een dergelijke dochteronderneming niet enkel op grond van dat feit geacht worden een vaste inrichting van het aandeelhoudende lichaam te zijn.

(*j*) De uitdrukking „bevoegde autoriteit" of „bevoegde autoriteiten", voor zoveel betreft de Verenigde Staten: de „Commissioner of Internal Revenue" of zijn bevoegde vertegenwoordiger en voor zoveel Nederland betreft: de Directeur-Generaal der Belastingen of zijn bevoegde vertegenwoordiger; en met betrekking tot enig (gebieds) deel, waartoe bepalingen van dit Verdrag zijn uitgebreid ingevolge Artikel XXVII, de bevoegde autoriteit voor de uitvoering in zulk (gebieds) deel van de belastingen, waarop de bedoelde bepalingen van toepassing zijn.

(2) Voor de toepassing van de bepalingen van dit Verdrag door ieder van de Verdragsluitende Staten zal elke niet nader in dit Verdrag omschreven uitdrukking, tenzij het zinsverband iets anders vereist, de betekenis hebben, welke die uitdrukking heeft volgens de wetten van die Verdragsluitende Staat met betrekking tot de belastingen, welke het onderwerp zijn van dit Verdrag.

Artikel III

(1) Een onderneming van een der Verdragsluitende Staten zal niet aan belastingheffing door de andere Verdragsluitende Staat met betrekking tot haar nijverheids- of handelsvoordelen onderworpen zijn, tenzij zij in de andere Verdragsluitende Staat haar bedrijf uit-

(*i*) The term „permanent establishment", when used with respect to an enterprise of one of the Contracting States, means a branch, factory, or other fixed place of business, but does not include an agency unless the agent has, and habitually exercises, a general authority to negotiate and conclude contracts on behalf of such enterprise or has a stock of merchandise from which he regularly fills orders on behalf of such enterprise. An enterprise of one of the Contracting States shall not be deemed to have a permanent establishment in the other Contracting State merely because it carries on business dealings in such other Contracting State through a *bona fide* commission agent, broker or custodian acting in the ordinary course of his business as such. The fact that an enterprise of one of the Contracting States maintains in the other Contracting State a fixed place of business exclusively for the purchase of goods or merchandise shall not of itself constitute such fixed place of business a permanent establishment of such enterprise. When a corporation of one Contracting State has a subsidiary corporation which is a corporation of the other Contracting State or which is engaged in trade or business in such other Contracting State, such subsidiary corporation shall not, merely because of that fact, be deemed to be a permanent establishment of its parent corporation.

(*j*) The term „competent authority" or „competent authorities" means, in the case of the United States, the Commissioner of Internal Revenue or his duly authorized representative; in the case of the Netherlands, the Directeur-Generaal der Belastingen or his duly authorized representative; and, in the case of any part or territory to which provisions of the present Convention are extended under Article XXVII, the competent authority for the administration in such part or territory of the taxes to which such provisions apply.

(2) In the application of the provisions of the present Convention by either of the Contracting States, any term which is not defined in the present Convention shall, unless the context otherwise requires, have the meaning which that term has under the laws of such Contracting State relating to the taxes which are the subject of the present Convention.

Article III

(1) An enterprise of one of the Contracting States shall not be subject to taxation by the other Contracting State in respect of its industrial or commercial profits unless it is engaged in trade or business in the other Contracting State through a permanent

oefent door een aldaar gevestigde vaste inrichting. Indien uitoefening aldus plaats vindt mag de andere Verdragsluitende Staat de belasting slechts leggen op de inkomsten van zulk een onderneming uit bronnen in die andere Staat.

(2) Indien een onderneming van een der Verdragsluitende Staten in de andere Verdragsluitende Staat haar bedrijf uitoefent door middel van een aldaar gevestigde vaste inrichting, zullen aan zodanige vaste inrichting worden toegerekend de nijverheids- of handelsvoordelen, die zij geacht zou kunnen worden te behalen, indien zij een onafhankelijke onderneming ware, die dezelfde of soortgelijke werkzaamheden uitoefende onder dezelfde of soortgelijke omstandigheden, en die als willekeurig derde transacties aanging met de onderneming waarvan zij een vaste inrichting is. De aldus toegerekende voordelen zullen, met inachtneming van de wetgeving van die andere Verdragsluitende Staat, geacht worden inkomsten te zijn uit bronnen in die andere Verdragsluitende Staat.

(3) Bij het bepalen van de nijverheids- of handelsvoordelen uit bronnen in een van de Verdragsluitende Staten, van een onderneming van de andere Verdragsluitende Staat zullen geen voordelen geacht worden op te komen uit de enkele aankoop door die onderneming van waren of andere koopmansgoederen in de eerstbedoelde Verdragsluitende Staat.

(4) De bevoegde autoriteiten van de Verdragsluitende Staten kunnen bij overeenkomst regelen vaststellen voor de verdeling van nijverheids- en handelsvoordelen.

Artikel IV

Indien een onderneming van een der Verdragsluitende Staten, uit hoofde van haar deelneming in de leiding van, of in het toezicht op, dan wel in het kapitaal van een onderneming van de andere Verdragsluitende Staat, met de laatstbedoelde onderneming in hare handels- of financiële relaties voorwaarden maakt, of aan laatstbedoelde onderneming voorwaarden oplegt, afwijkend van die, welke zouden zijn gemaakt met een onafhankelijke onderneming, mogen voordelen welke zonder deze voorwaarden zouden zijn opgekomen aan een van de ondernemingen, begrepen worden in de belastbare voordelen van die onderneming.

Artikel V

Inkomsten van welke aard ook, verkregen uit onroerende zaken, en interest van vorderingen, verzekerd door hypotheek op onroerende zaken, zullen uitsluitend belastbaar zijn in de Verdragsluitende Staat waar de onroerende zaken zijn gelegen of gevestigd.

Artikel VI

(1) Inkomsten welke een onderneming van een der Verdragsluitende Staten verwerft met de exploitatie van schepen of luchtvaar-

establishment situated therein. If it is so engaged the other Contracting State may impose the tax only upon the income of such enterprise from sources within such other State.

(2) Where an enterprise of one of the Contracting States is engaged in trade or business in the other Contracting State through a permanent establishment situated therein, there shall be attributed to such permanent establishment the industrial or commercial profits which it might be expected to derive if it were an independent enterprise engaged in the same or similar activities under the same or similar conditions and dealing at arm's length with the enterprise of which it is a permanent establishment, and the profits so attributed shall, subject to the law of such other Contracting State, be deemed to be income from sources within such other Contracting State.

(3) In determining the industrial or commercial profits from sources within one of the Contracting States of an enterprise of the other Contracting State, no profits shall be deemed to arise from the mere purchase of goods or merchandise within the former Contracting State by such enterprise.

(4) The competent authorities of the Contracting States may lay down rules by agreement for the apportionment of industrial or commercial profits.

Article IV

Where an enterprise of one of the Contracting States, by reason of its participation in the management, control or capital of an enterprise of the other Contracting State, makes with or imposes on the latter enterprise, in their commercial or financial relations, conditions different from those which would be made with an independent enterprise, any profits which would, but for those conditions, have accrued to one of the enterprises, may be included in the taxable profits of that enterprise.

Article V

Income of whatever nature derived from real property and interest from mortgages secured by real property shall be taxable only in the Contracting State in which the real property is situated.

Article VI

(1) Income which an enterprise of one of the Contracting States derives from the operation of ships or aircraft registered in that

tuigen, welke in die Staat zijn ingeschreven, zijn slechts belastbaar in de Staat waar zodanige schepen of luchtvaartuigen zijn ingeschreven. Inkomsten welke een dergelijke onderneming verwerft met de exploitatie van niet aldus ingeschreven schepen of luchtvaartuigen zullen vallen onder de bepalingen van Artikel III.

(2) Zolang dit Verdrag van kracht is tussen de partijen waarop dit Artikel van toepassing is, zal het geacht worden de bepalingen van de regeling op te schorten, welke getroffen is door uitwisseling van nota's tussen Nederland en de Verenigde Staten, gedagtekend 13 September, 19 October en 27 November 1926, houdende een voorziening tot voorkoming van dubbele inkomstenbelasting op scheepvaartwinsten.

(3) Ingeval de toepasselijkheid van dit Artikel is uitgebreid tot Nederlandsch-Indië overeenkomstig Artikel XXVII, zal de uitwisseling van nota's tussen Nederland en de Verenigde Staten, gedagtekend 8 Maart, 23 Mei en 8 November 1939, betreffende de toepasselijkheid van de in het tweede lid van dit Artikel bedoelde regeling op Nederlandsch-Indië, geacht worden te zijn opgeschort voor zolang als dit Artikel van toepassing blijft met betrekking tot Nederlandsch-Indië.

Artikel VII

(1) Het tarief van de belasting van de Verenigde Staten op dividenden, verkregen van een lichaam der Verenigde Staten door een inwoner van Nederland of een Nederlands lichaam, in de Verenigde Staten geen bedrijf uitoefenende door middel van een vaste inrichting, zal niet meer bedragen dan 15 percent; behoudens dat bedoeld tarief 5 percent niet zal te boven gaan, indien zulk een Nederlands lichaam middellijk of onmiddellijk tenminste 95 percent beheerst van het gehele stemrecht in het lichaam dat het dividend betaalt, mits bovendien niet meer dan 25 percent van de bruto inkomsten van dat betalende lichaam is verworven in de vorm van interest en dividenden, niet afkomstig van zijn eigen onderhorige lichamen. Bedoelde tariefvermindering tot 5 percent zal niet gelden ingeval de verhouding tussen de twee lichamen in het leven is geroepen of wordt gehandhaafd in de eerste plaats met het doel, het bedoelde verlaagde tarief deelachtig te worden.

(2) Dividenden uit Nederlandse bronnen verkregen door een inwoner of een lichaam der Verenigde Staten, in Nederland geen bedrijf uitoefenende door middel van een vaste inrichting, zullen vrijgesteld zijn van Nederlandse belasting.

(3) Elk van de Verdragsluitende Staten is bevoegd dit Artikel op te zeggen door een schriftelijke kennisgeving van opzegging langs diplomatieke weg tot de andere Verdragsluitende Staat te richten voor of op de dertigste Juni van enig jaar, volgende op het eerste jaar waarvoor dit Verdrag van kracht wordt. In dat geval zal dit

State shall be taxable only in the State in which such ships or aircraft are registered. Income derived by such an enterprise from the operation of ships or aircraft not so registered shall be subject to the provisions of Article III.

(2) The present Convention shall be deemed to suspend, for the duration of the Convention as between the parties to which this Article applies, the provisions of the arrangement effected by exchange of notes between the Netherlands and the United States, dated September 13, October 19, and November 27, 1926, providing for relief from double income taxation on shipping profits.

(3) In the event that the application of this Article is extended to the Netherlands Indies in accordance with Article XXVII, the exchange of notes between the Netherlands and the United States, dated March 8, May 23, and November 8, 1939, relating to the applications to the Netherlands Indies of the arrangement referred to in paragraph (2) of this Article, shall be deemed to be suspended for so long as this Article continues to be applicable with respect to the Netherlands Indies.

Article VII

(1) The rate of United States tax on dividends derived from a United States corporation by a resident or corporation of the Netherlands not engaged in trade or business in the United States through a permanent establishment shall not exceed 15 percent: Provided that such rate of tax shall not exceed 5 percent if such Netherlands corporation controls, directly or indirectly, at least 95 percent of the entire voting power in the corporation paying the dividend, and not more than 25 percent of the gross income of such paying corporation is derived from interest and dividends, other than interest and dividends from its own subsidiary corporation. Such reduction of the rate to 5 percent shall not apply if the relationship of the two corporations has been arranged or is maintained primarily with the intention of securing such reduced rate.

(2) Dividends derived from sources within the Netherlands by a resident or corporation of the United States not engaged in trade or business in the Netherlands through a permanent establishment shall be exempt from Netherlands tax.

(3) Either of the Contracting States may terminate this Article, by giving written notice of termination to the other Contracting State through diplomatic channels, on or before the thirtieth day of June in any year after the first year for which the present Convention becomes effective. In such event this Article shall cease to be

Artikel ophouden van kracht te zijn met ingang van de eerste Januari van het jaar na dat, waarin de kennisgeving is verstrekt.

Artikel VIII

(1) Interest (op obligaties, pandbrieven, schuldbewijzen of terzake van enige andere vorm van schuldenaarschap), andere dan interest, waarop Artikel V van dit Verdrag betrekking heeft, verkregen uit bronnen in de Verenigde Staten door een inwoner van Nederland of een Nederlands lichaam, in de Verenigde Staten geen bedrijf uitoefenende door middel van een vaste inrichting, zal zijn vrijgesteld van belasting in de Verenigde Staten; deze vrijstelling zal echter niet gelden voor de interest, welke door een lichaam der Verenigde Staten wordt betaald aan een Nederlands lichaam, dat, middellijk of onmiddellijk, meer dan 50 percent beheerst van het gehele stemrecht in het lichaam dat de betaling doet.

(2) Interest (op obligaties, pandbrieven, schuldbewijzen of terzake van enige andere vorm van schuldenaarschap), andere dan interest, waarop Artikel V van dit Verdrag betrekking heeft, verkregen uit in Nederland gelegen bronnen door een inwoner of een lichaam der Verenigde Staten, in Nederland geen bedrijf uitoefenende door middel van een vaste inrichting, zal zijn vrijgesteld van belasting in Nederland; deze vrijstelling zal echter niet gelden voor de interest, welke door een Nederlands lichaam wordt betaald aan een lichaam der Verenigde Staten dat, middellijk of onmiddellijk, meer dan 50 percent beheerst van het gehele stemrecht in het lichaam dat de betaling doet.

Artikel IX

Royalties voor het recht tot het gebruikmaken van auteursrechten, octrooien, modellen, geheime procedé's en recepten, handelsmerken en andere soortgelijke zaken, alsmede royalties, daaronder begrepen huren, met betrekking tot films of terzake van het gebruik van nijverheids-, handels- of wetenschappelijke installaties of uitrusting, verkregen uit bronnen in een van de Verdragsluitende Staten door een inwoner of een lichaam van de andere Verdragsluitende Staat, in de eerstbedoelde staat geen bedrijf uitoefenende door middel van een vaste inrichting, zullen zijn vrijgesteld van belasting, geheven door de eerstbedoelde Staat.

Artikel X

Een inwoner of een lichaam van een van de Verdragsluitende Staten, uit bronnen in de andere Verdragsluitende Staat royalties genietende terzake van de exploitatie van mijnen, steengroeven of natuurlijke hulpbronnen, of huren van onroerend goed, is bevoegd te verkiezen voor enig belastingjaar aan de belasting van die andere Staat te worden onderworpen naar de zuivere opbrengst alsof zulk een inwoner of lichaam in de andere Verdragsluitende Staat gedurende het bedoelde belastingjaar een bedrijf door middel van een vaste inrichting uitoefende.

effective on and after the first day of January in the year next following that in which such notice is given.

Article VIII

(1) Interest (on bonds, securities, notes, debentures, or on any other form of indebtedness), other than interest referred to in Article V of the present Convention, derived from sources within the United States by a resident or corporation of the Netherlands not engaged in trade or business in the United States through a permanent establishment, shall be exempt from United States tax; but such exemption shall not apply to such interest paid by a United States corporation to a Netherlands corporation controlling, directly or indirectly, more than 50 percent of the entire voting power in the paying corporation.

(2) Interest (on bonds, securities, notes, debentures, or on any other form of indebtedness), other than interest referred to in Article V of the present Convention, derived from sources within the Netherlands by a resident or corporation of the United States not engaged in trade or business in the Netherlands through a permanent establishment, shall be exempt from Netherlands tax; but such exemption shall not apply to such interest paid by a Netherlands corporation to a United States corporation controlling, directly or indirectly, more than 50 percent of the entire voting power in the paying corporation.

Article IX

Royalties for the right to use copyrights, patents, designs, secret processes and formulae, trade marks, and other analogous property, and royalties, including rentals, in respect of motion picture films or for the use of industrial, commercial or scientific equipment, derived from sources within one of the Contracting States by a resident or corporation of the other Contracting State not engaged in trade or business in the former State through a permanent establishment, shall be exempt from tax imposed by the former State.

Article X

A resident or corporation of one of the Contracting States, deriving from sources within the other Contracting State royalties in respect of the operation of mines, quarries, or natural resources, or rentals from real property, may elect for any taxable year to be subject to the tax of such other Contracting State, on a net basis, as if such resident or corporation were engaged in trade or business within such other Contracting State through a permanent establishment therein during such taxable year.

Artikel XI

Een inwoner of een lichaam van een der Verdragsluitende Staten, in de andere Verdragsluitende Staat geen bedrijf uitoefenende, zal in die andere Verdragsluitende Staat zijn vrijgesteld van belasting op winsten voortspruitende uit de verkoop of verwisseling van vermogensbestanddelen.

Artikel XII

Dividenden en interest, welke betaald worden door een Nederlands lichaam zullen zijn vrijgesteld van belasting van de Verenigde Staten, behalve indien de genieter is een burger, een inwoner of een lichaam der Verenigde Staten.

Artikel XIII.

Een Nederlands lichaam zal zijn vrijgesteld van belasting van de Verenigde Staten op zijn onverdeelde of niet uitgekeerde verdiensten, winsten, inkomsten of reserves, indien het ten genoegen van de bevoegde autoriteiten der Verenigde Staten kan aantonen, dat natuurlijke personen (anderen dan burgers van de Verenigde Staten) die inwoner van Nederland zijn, gedurende de laatste helft van het belastingjaar, middellijk of onmiddellijk, onafgebroken meer dan 50 percent van het gehele stemrecht in bedoeld lichaam hebben beheerst.

Artikel XIV

(1) De inkomstenbelasting over een belastingjaar aangevangen vóór 1 Januari 1936, aan de Verenigde Staten verschuldigd door een natuurlijk persoon (niet zijnde een burger der Verenigde Staten) wonende in Nederland of door een Nederlands lichaam, welke onbetaald is gebleven op het tijdstip van het in werking treden van dit Verdrag, kan worden geregeld naar een grondslag ten genoegen van de Commissioner of Internal Revenue der Verenigde Staten; behoudens dat het ter afdoening van de bedoelde verplichting te betalen bedrag niet te boven zal gaan het bedrag van de verplichting dat zou zijn vastgesteld indien:

(*a*) de Revenue Act van 1936 der Verenigde Staten (behalve in het geval van een Nederlands lichaam waarvan meer dan 50 percent van het gehele stemrecht, gedurende de laatste helft van het belastingjaar, middellijk of onmiddellijk, onafgebroken werd beheerst door burgers of inwoners der Verenigde Staten), en

(*b*) de Artikelen XII en XIII van dit Verdrag

voor bedoeld jaar van kracht waren geweest. Indien de belastingplichtige niet in de zin der bedoelde Revenue Act, een bedrijf in de Verenigde Staten uitoefende en aldaar gedurende het belastingjaar geen kantoor of bedrijfsinrichting heeft gehad, zal het bedrag van interest en boeten niet meer belopen dan 50 procent van het belastingbedrag ten aanzien waarvan bedoelde interest en boeten zijn berekend.

(2) furnishing transportation for nationals of the Netherlands, Surinam, and the Netherlands West Indies who desire to attend United States schools and institutions of higher learning in the continental United States, Hawaii, Alaska (including the Aleutian Islands), Puerto Rico and the Virgin Islands and whose attendance will not deprive citizens of the United States of America of an opportunity to attend such schools and institutions.

Article 2

In furtherance of the aforementioned purposes, the Foundation may, subject to the provisions of Article10 of the present Agreement, exercise all powers necessary to the carrying out of the purposes of the present Agreement including the following:

(1) Receive funds.

(2) Open and operate bank accounts in the name of the Foundation in a depository or depositories to be designated by the Secretary of State of the United States of America.

(3) Disburse funds and make grants and advances of funds for the authorized purposes of the Foundation.

(4) Acquire, hold and dispose of property in the name of the Foundation as the Board of Directors of the Foundation may consider necessary or desirable, provided, however, that the acquisition of any real property shall be subject to the prior approval of the Secretary of State of the United States of America.

(5) Plan, adopt, and carry out programs, in accordance with the purposes of Section 32 (b) of the United States Surplus Property Act of 1944, as amended, and the purposes of this Agreement.

(6) Recommend to the Board of Foreign Scholarships, provided for in the United States Surplus Property Act of 1944, as amended, students, professors, research scholars, residents in the Netherlands, Surinam, and the Netherlands West Indies, and institutions of the Netherlands, Surinam, and the Netherlands West Indies qualified to participate in the program in accordance with the aforesaid Act.

(7) Recommend to the aforesaid Board of Foreign Scholarships such qualifications for the selection of participants in the programs as it may deem necessary for achieving the purpose and objectives of the Foundation.

(8) Het nemen van maatregelen voor periodieke contrôle van de rekeningen der Stichting, overeenkomstig de voorschriften van door de Minister van Buitenlandse Zaken der Verenigde Staten van Amerika gekozen accountants.

(9) Het aanstellen van administratief- en kantoorpersoneel en het vaststellen van hun salarissen en lonen.

Artikel 3

Alle uitgaven van de Stichting worden gedaan overeenkomstig een door de Minister van Buitenlandse Zaken der Verenigde Staten van Amerika goed te keuren jaarlijkse begroting en overeenkomstig de regelen die hij voorschrijft.

Artikel 4

De Stichting mag geen verbintenissen aangaan of verplichtingen op zich nemen, die de Stichting binden tot uitgaven, welke de werkelijk beschikbare gelden te boven gaan, noch eigendommen verkrijgen, bezitten of vervreemden anders dan voor de bij deze Overeenkomst toegestane doeleinden.

Artikel 5

Het beheren en besturen van de zaken van de Stichting wordt opgedragen aan een Raad van Bestuur, (hierna aangeduid als „de Raad") bestaande uit tien leden, waarvan vijf onderdanen van het Koninkrijk der Nederlanden en vijf burgers der Verenigde Staten van Amerika. Van de burgers der Verenigde Staten zullen er minstens drie ambtenaren van de Post van de Buitenlandse Dienst der Verenigde Staten in Nederland zijn. De ambtenaar, die aan het hoofd staat van de diplomatieke missie der Verenigde Staten van Amerika in Nederland (hierna aangeduid als „Hoofd der Missie") is Ere-Voorzitter van de Raad. Hij heeft bij staking van stemmen in de Raad de beslissende stem en hij benoemt de Voorzitter van de Raad. Het Hoofd der Missie benoemt en ontslaat de Amerikaanse leden van de Raad; de Regering van het Koninkrijk der Nederlanden stelt de Nederlandse leden van de Raad aan.

De leden hebben zitting in de Raad van het tijdstip hunner benoeming tot één jaar na de daaropvolgende 31ste December en zijn herbenoembaar. Bovenstaande regeling geldt eveneens voor de vervulling van vacatures ontstaan door aftreden, vestiging buiten Nederland, het verstrijken van de zittingstermijn, of anderszins.

De leden ontvangen geen vergoeding voor hun diensten, doch de Raad is bevoegd om de voor het bijwonen van de vergaderingen van de Raad noodzakelijke onkosten van de leden te betalen.

(8) Provide for periodic audits of the accounts of the Foundation as directed by auditors selected by the Secretary of State of the United States of America.

(9) Engage administrative and clerical staff and fix the salaries and wages thereof.

Article 3

All expenditures by the Foundation shall be made pursuant to an annual budget to be approved by the Secretary of State of the United States of America pursuant to such regulations as he may prescribe.

Article 4

The Foundation shall not enter into any commitments or create any obligation which shall bind the Foundation in excess of the funds actually on hand nor acquire, hold, or dispose of property except for the purposes authorized in the present Agreement.

Article 5

The management and direction of the affairs of the Foundation shall be vested in a Board of Directors consisting of ten members (hereinafter designated the „Board"), five of whom shall be nationals of the Kingdom of the Netherlands and five of whom shall be citizens of the United States of America. Of the citizens of the United States a minimum of three shall be officers of the United States Foreign Service establishment in the Netherlands. The principal officer in charge of the diplomatic mission of the United States of America to the Netherlands (hereinafter designated as the „Chief of Mission"), shall be honorary Chairman of the Board. He shall cast the deciding vote in the event of a tie vote by the Board and shall appoint the Chairman of the Board. The United States citizens on the Board shall be appointed and removed by the Chief of Mission; the nationals of the Kingdom of the Netherlands on the Board shall be designated by the Government of the Kingdom of the Netherlands.

The members shall serve from the time of their appointment until one year from the following December 31 and shall be eligible for reappointment. Vacancies by reason of resignation, transfer of residence outside the Netherlands, expiration of term service or otherwise, shall be filled in accordance with this procedure. The members shall serve without compensation, but the Board is authorized to pay the necessary expenses of the membres in attending the meetings of the Board.

Artikel 6

De Raad stelt een huishoudelijk reglement vast en benoemt commissies al naar hij noodzakelijk acht voor de behartiging van de aan de Stichting toevertrouwde belangen.

Artikel 7

Jaarlijks worden door de Minister van Buitenlandse Zaken der Verenigde Staten van Amerika voorgeschreven verslagen over de werkzaamheden van de Stichting uitgebracht aan de Regering van het Koninkrijk der Nederlanden en de Minister van Buitenlandse Zaken der Verenigde Staten van Amerika.

Artikel 8

Het hoofdkantoor van de Stiching wordt gevestigd te 's-Gravenhage, doch vergaderingen van de Raad en van elk van zijn commissies kunnen worden gehouden op andere plaatsen indien de Raad bij voorkomende gelegenheid daartoe besluit en de werkzaamheden van ieder der ambtenaren van de Stichting en van het overige personeel kunnen worden verricht op alle plaatsen, waaraan de Raad zijn goedkeuring geeft.

Artikel 9

De Raad kan een Directeur benoemen en zijn salaris en zijn termijn van dienst vaststellen, echter met dien verstande, dat ingeval het de Raad onmogelijk blijkt om een voor de Voorzitter aanvaardbare benoeming te doen, de Regering der Verenigde Staten van Amerika een Directeur kan aanwijzen alsook die assistenten, welke noodzakelijk worden geacht ter verzekering van de doelmatige uitvoering van het programma. De Directeur is verantwoordelijk voor de leiding van en het toezicht op de uitvoering van de volgens de besluiten en aanwijzingen van de Raad op te stellen programma's en werkzaamheden. In geval van diens afwezigheid of verhindering, kan de Raad zolang hem noodzakelijk of wenselijk voorkomt een plaatsvervanger benoemen.

Artikel 10

In elke aangelegenheid, waarin de Raad een beslissing neemt, kan deze door de Minister van Buitenlandse Zaken der Verenigde Staten van Amerika, wanneer hij zulks verkiest, worden herzien.

Artikel 11

De Regering van het Koninkrijk der Nederlanden zal, binnen 30 dagen na de datum van ondertekening van deze Overeenkomst, en

Article 6

The Board shall adopt such by-laws and appoint such committees as it shall deem necessary for the conduct of the affairs of the Foundation.

Article 7

Reports as directed by the Secretary of State of the United States of America shall be made annually on the activities of the Foundation to the Government of the Kingdom of the Netherlands and the Secretary of State of the United States of America.

Article 8

The principal office of the Foundation shall be in The Hague, but meetings of the Board and of any of its committees may be held in such other places as the Board may from time to time determine, and the activities of any of the Foundation's officers or staff may be carried on at such places as may be approved by the Board.

Article 9

The Board may appoint an Executive Officer and determine his salary and term of service, provided however, that in the event it is found to be impracticable for the Board to secure an appointee acceptable to the Chairman, the Government of the United States of America may provide an Executive Officer and such assistants as may be deemed necessary to ensure the effective operation of the program. The Executive Officer shall be responsible for the direction and supervision of the Board's programs and activities in accordance with the Board's resolutions and directives. In his absence or disability, the Board may appoint a substitute for such time as it deems necessary or desirable.

Article 10

The decisions of the Board in all matters may, in the discretion of the Secretary of State of the United States of America, be subject to his review.

Article 11

The Government of the Kingdom of the Netherlands shall, within 30 days from the date of signature of the present Agreement, and

vervolgens telkens op 1 Januari, een bedrag in Nederlands courant, gelijk aan $ 250.000 (valuta der Verenigde Staten) in de Schatkist der Verenigde Staten storten, totdat een totaal bedrag in Nederlands courant gelijk aan $ 5.000.000 (valuta der Verenigde Staten) zal zijn gestort. De hierboven gespecificeerde bedragen zullen worden gestort ter gedeeltelijke uitvoering van de bepalingen van Artikel 7 van de Schuldvereffenings-Overeenkomst.

De wisselkoers tussen de valuta van het Koninkrijk der Nederlanden en die der Verenigde Staten, welke zal gelden bij het vaststellen van de krachtens deze Overeenkomst telkens te storten bedragen in Nederlands courant, zal worden vastgesteld overeenkomstig Artikel 7, sub E, van de Schuldvereffenings-Overeenkomst.

De Regering van het Koninkrijk der Nederlanden zal de Verenigde Staten van Amerika vrijwaren voor verlies voortvloeiende uit een verandering in bovengenoemde wisselskoers of tengevolge van een omwisseling van betaalmiddelen, voor wat betreft Nederlandse betaalmiddelen krachtens deze Overeenkomst ontvangen en in het bezit van de Schatkist der Verenigde Staten van Amerika of van de Stichting, door zich te verplichten aan de Regering der Verenigde Staten van Amerika die bedragen in Nederlands courant te betalen welke nodig zijn om de waarde in dollars van de Nederlandse betaalmiddelen, die de Schatkist der Verenigde Staten van Amerika of de Stichting onder zich heeft, te handhaven. De strekking van deze bepaling is zekerheid te scheppen, dat de werkzaamheden der Stichting niet onderbroken of belemmerd zullen worden door tekorten, als gevolg van veranderingen in voormelde wisselkoers of van omwisseling van betaalmiddelen.

De Minister van Buitenlandse Zaken der Verenigde Staten van Amerika zal voor de uitgaven der Stichting de benodigde bedragen in Nederlands courant beschikbaar stellen, welke in geen geval de krachtens Artikel 3 van deze Overeenkomst vastgestelde begrotingsgrenzen mogen overschrijden.

Artikel 12

Meubilair, installatie, benodigdheden en andere artikelen, bestemd voor officieel gebruik door de Stichting, zijn binnen het grondgebied van het Koninkrijk der Nederlanden, Suriname en de Nederlandse Antillen vrijgesteld van invoerrechten, accijnzen en opcenten, en van elke andere vorm van belasting.

Alle voor de doeleinden van de Stichting gebruikte gelden en andere eigendommen, en alle officiële handelingen van de Stichting binnen het kader van haar opzet zijn eveneens vrijgesteld van iedere vorm van belasting binnen het grondgebied van het Koninkrijk der Nederlanden, Suriname en de Nederlandse Antillen.

izations as the Government of the United States of America may designate, Netherlands currency in any amount (computed as provided in Sub-paragraph 7 E of the Settlement Agreement) not in excess of the then unpaid portion of the total principal amount plus past due interest, for the payment of the cost of educational programs agreed upon by the two Governments;

Have agreed as follows:

Article 1

There shall be established a foundation to be known as the United States Educational Foundation in the Netherlands (hereinafter designated „the Foundation"), which shall be recognized by the Government of the Kingdom of the Netherlands and the Government of the United States of America as an organization created and established to facilitate the administration of the educational program to be financed by funds made available by the Government of the Kingdom of the Netherlands under the terms of the present Agreement. Except as provided in Article 3 hereof the Foundation shall be exempt from the domestic and local laws of the Kingdom of the Netherlands and the United States of America, as they relate to the use and expenditure of currencies and credits for currencies, for the purposes set forth in the present Agreement.

The funds made available by the Government of the Kingdom of the Netherlands, within the conditions and limitations hereinafter set forth, shall be used by the Foundation or such other instrumentality as may be agreed upon by the Government of the Kingdom of the Netherlands and the Government of the United States of America for the purpose, as set forth in Section 32 (b) of the United States Surplus Property Act of 1944, as amended, of

(1) financing studies, research, instruction, and other educational activities of or for citizens of the United States of America in schools and institutions of higher learning located in the Netherlands, Surinam, and the Netherlands West Indies, or of the nationals of the Netherland, Surinam, and the Netherlands West Indies in United States schools and institutions of higher learning located outside the continental United States, Hawaii, Alaska (including the Aleutian Islands), Puerto Rico, and the Virgin Islands, including payment for transportation, tuition, maintenance, and other expenses incident to scholastic activities; or

(2) het verschaffen van vrije overtocht aan onderdanen van Nederland, Suriname en de Nederlandse Antillen, die Amerikaanse scholen en instellingen van hoger onderwijs wensen te bezoeken, gelegen binnen het vaste land der Verenigde Staten, Hawaii, Alaska (met de Aleoeten), Porto Rico en de Virginische Eilanden en wier aanwezigheid burgers van de Verenigde Staten van Amerika niet de gelegenheid ontneemt genoemde scholen en instellingen te bezoeken.

Artikel 2

Ter bevordering van bovengenoemde doeleinden, kan de Stichting, behoudens het bepaalde in Artikel 10 van deze Overeenkomst, al het nodige verrichten om het doel van deze Overeenkomst te verwezenlijken, daaronder begrepen

(1) Het in ontvangst nemen van gelden.

(2) Het openen van en beschikken over bankrekeningen ten name van de Stichting bij een of meerdere door de Minister van Buitenlandse Zaken der Verenigde Staten van Amerika aan te wijzen deposito-instellingen.

(3) Het verstrekken van fondsen, het verlenen van toelagen en voorschotten voor de toegestane doeleinden van de Stichting.

(4) Het verkrijgen, bezitten en vervreemden van eigendommen ten name van de Stichting, al naar de Raad van Bestuur der Stichting dit noodzakelijk of gewenst acht, met dien verstande echter, dat voor het verkrijgen van onroerend goed de voorafgaande goedkeuring van de Minister van Buitenlandse Zaken der Verenigde Staten van Amerika vereist wordt.

(5) Het opstellen, aannemen en uitvoeren van programma's, die in overeenstemming zijn met de in Afdeling 32 (b) van de Amerikaanse Wet van 1944 op Overtollige Legergoederen, zoals deze gewijzigd is, en de in deze Overeenkomst genoemde doeleinden.

(6) Het aanbevelen bij de Raad voor Buitenlandse Studiebeurzen, bedoeld in de Amerikaanse Wet van 1944 op Overtollige Legergoederen, zoals deze gewijzigd is, van studenten, hoogleraren en wetenschappelijke onderzoekers, woonachtig in Nederland, Suriname of de Nederlandse Antillen en van instellingen in Nederland, Suriname en de Nederlandse Antillen, die aan de gestelde vereisten voor deelneming aan de programma's overeenkomstig genoemde Wet voldoen.

(7) Het doen van aanbevelingen bij voornoemde Raad voor Buitenlandse Studiebeurzen betreffende de te stellen vereisten bij de keuze van deelnemers aan de programma's, welke zij noodzakelijk acht voor het verwezenlijken van doel en opzet van de Stichting.

The Foundation itself will not be taxed.

No exemption can be granted of payment of registration dues, stamp duties or notary-fees in the case of sales of real property or leases thereof.

I would be grateful to have Your Excellency's confirmation on behalf of the Government of the United States of the above interpretations and I have the honour to suggest that the present Note and Your Excellency's reply to that effect should be considered as placing on record the formal agreement of the two Governments in this matter.

I avail myself of this opportunity to renew to Your Excellency the assurances of my highest consideration.

STIKKER.

His Excellency
Dr. Herman B. Baruch,
Ambassador extraordinary and
plenipotentiary
of the United States of America
The Hague.

Vertaling.

Ambassade van de
Verenigde Staten van Amerika

's-Gravenhage, 17 Mei 1949.

Excellentie,

Bij de ondertekening op heden van de Overeenkomst inzake het gebruik van de gelden, welke zijn beschikbaar gesteld overeenkomstig de tussen de Regering van de Verenigde Staten van Amerika en de Regering van het Koninkrijk der Nederlanden gesloten overeenkomst tot regeling der wederzijdse vorderingen en schulden uit hoofde van de uitvoering der leen- en pachtovereenkomst, de uitvoering der overeenkomst tot wederkerige hulpverlening, de verkoop van overtollige legergoederen en de uitvoering van het militaire hulpprogramma voor de civiele bevolking, ondertekend te Washington op 28 Mei 1947, heb ik de eer te verwijzen naar de briefwisseling, welke gedurende de maanden Juni en Juli 1948 heeft plaats gehad tussen het Department of State en de Nederlandse Ambassade te Washington met betrekking tot de interpretatie van de leden 1 en 2 van Artikel 12 van voornoemde Overeenkomst. Dienovereenkomstig bevestig ik hierbij, dat is overeengekomen als volgt:

Artikel 12, lid 1:

„Meubilair, installatie, benodigdheden en andere artikelen, bestemd voor officieel gebruik door de Stichting" omvat niet soortgelijke artikelen, welke bestemd zijn voor het persoonlijk gebruik van leden van de Raad van Bestuur.

Artikel 12, lid 2:

Overeengekomen is, dat de Stichting vrijgesteld zal zijn van douanerechten, accijnzen of opcenten in alle gevallen waarin een dergelijke belasting duidelijk aantoonbaar is, zoals invoerrechten op ingevoerde goederen. Indien goederen gekocht worden in de vrije handel, zullen accijnzen en andere indirecte belastingen niet worden afgetrokken van de koopprijs wanneer de goederen gekocht worden. De Regering van de Verenigde Staten van Amerika erkent, dat administratieve moeilijkheden zich kunnen voordoen bij het innen van terugbetaalde indirecte belastingen. Zij stelt echter voor een regeling te treffen, waarbij terugbetalingen gedaan kunnen worden op vertoon van behoorlijke bewijsstukken aan de Nederlandse Regering.

on each January 1 hereafter, deposit with the Treasurer of the United States of America an amount of currency of the Government of the Kingdom of the Netherlands equivalent to $ 250,000 (U.S. currency) untill an aggregate amount of the currency of the Government of the Kingdom of the Netherlands equivalent to $ 5,000,000 (U.S. currency) shall have been deposited. The deposits specified above shall be made in partial fulfilment of the provisions under paragraph 7 of the Settlement Agreement.

The rate of exchange between currency of the Government of the Kingdom of the Netherlands and the United States currency to be used in determining the amount of currency of the Government of the Kingdom of the Netherlands to be deposited from time to time hereunder, shall be determined in accordance with Article 7 E of the Settlement Agreement.

The Government of the Kingdom of the Netherlands shall guarantee the United States of America against loss resulting from any alteration in the above rate of exchange or from any currency conversion with respect to any currency of the Government of the Kingdom of the Netherlands received hereunder and held by the Treasurer of the United States of America or by the Foundation by undertaking to pay to the Government of the United States of America such amounts of currency of the Government of the Kingdom of the Netherlands as are necessary to maintain the dollar value of such currency of the Government of the Kingdom of the Netherlands as is held by the Treasurer of the United States of America or the Foundation. The purpose of this provision is to assure that the operations of the Foundation will not be interrupted or restricted by any deficits resulting from alterations in the above rate of exchange or from currency conversions.

The Secretary of State of the United States of America will make available for expenditure by the Foundation currency of the Government of the Kingdom of the Netherlands in such amounts as may be required by the Foundation but in no event in excess of the budgetary limitation established pursuant to Article 3 of the present Agreement.

Article 12.

Furniture, equipment, supplies, and any other articles intended for the official use of the Foundation shall be exempt in the territory of the Kingdom of the Netherlands, Surinam, and the Netherlands West Indies from custums duties, excises, and surtaxes, and every other form of taxation.

All funds and other property used for the purposes of the Foundation, and all official acts of the Foundation within the schope of its purposes shall likewise be exempt from taxation of every kind in the territory of the Kingdom of the Netherlands, Surinam, and the Netherlands West Indies.

Artikel 13

De Regering van het Koninkrijk der Nederlanden verleent aan Amerikaanse burgers, die in het Koninkrijk der Nederlanden, Suriname of de Nederlandse Antillen verblijven en daar onder de auspiciën van de Stichting werkzaamheden op het gebied van onderwijs verrichten, dezelfde voorrechten ten aanzien van vrijstelling van belasting en andere op toelating, reizen en verblijf van zulke personen rustende lasten, als die, welke verleend worden aan Nederlanders, die in de Verenigde Staten van Amerika verblijven en zich daar met soortgelijke werkzaamheden bezig houden.

Artikel 14

Waar in deze Overeenkomst de benaming „Minister van Buitenlandse Zaken der Verenigde Staten van Amerika" wordt gebruikt, is daaronder te verstaan de Minister van Buitenlandse Zaken der Verenigde Staten van Amerika of elke ambtenaar of beambte van de Regering der Verenigde Staten van Amerika, die door hem is aangewezen om namens hem te handelen.

Artikel 15

Deze Overeenkomst kan worden gewijzigd door een diplomatieke notawisseling tussen de Regering van het Koninkrijk der Nederlanden en de Regering der Verenigde Staten van Amerika.

Indien er verschil van mening ontstaat over de uitleg van een artikel van of van een uitdrukking in deze Overeenkomst, wordt zulk een verschil door rechtstreekse onderhandeling tussen de partijen bij deze Overeenkomst langs diplomatieke weg opgelost.

Artikel 16

De Regering van het Koninkrijk der Nederlanden en de Regering der Verenigde Staten van Amerika zullen alles in het werk stellen om de programma's voor de uitwisseling van personen, waarin deze Overeenkomst voorziet, te bevorderen en de moeilijkheden, welke zich bij de uitvoering daarvan mochten voordoen, op te lossen.

Artikel 17

Deze Overeenkomst treedt in werking op de datum van ondertekening.

TEN BLIJKE WAARVAN de Ondergetekenden, die te dien einde behoorlijk gemachtigd zijn door hun onderscheidene Regeringen, deze Overeenkomst hebben ondertekend.

GEDAAN te 's-Gravenhage, in tweevoud, in de Nederlandse en Engelse taal, op deze 17e dag van Mei 1949.

Voor de Regering van het Koninkrijk der Nederlanden,
STIKKER.

Article 13

The Government of the Kingdom of the Netherlands shall extend to American citizens residing in the Kingdom of the Netherlands, Surinam, and the Netherlands West Indies and engaged in educational activities under the auspices of the Foundation such privileges with respect to exemption from taxation and other burdens affecting the entry, travel, and residence of such persons as are extended to nationals of the Kingdom of the Netherlands residing in the United States of America engaged in similar activities.

Article 14

Wherever, in the present Agreement, the term „Secretary of State of the United States of America" is used, it shall be understood to mean the Secretary of State of the United States of America or any officer or employee of the Government of the United States of America designated by him to act in his behalf.

Article 15

The present Agreement may be amended by the exchange of diplomatic notes between the Government of the Kingdom of the Netherlands and the Government of the United States of America.

If any difference arises in regard to the interpretation of any article of or expression in this Agreement, the parties to the Agreement shall settle such difference by direct negotiation through diplomatic channels.

Article 16

The Government of the Kingdom of the Netherlands and the Government of the United States of America shall make every effort to facilitate the exchange of persons programs authorized in this Agreement and to resolve problems which may arise in the operation thereof.

Article 17

The present Agreement shall come into force upon the date of signature.

IN WITNESS WHEREOF the undersigned, being duly authorized thereto by their respective Governments, have signed the present Agreement.

DONE at The Hague in duplicate, in the Dutch and English languages, this 17th day of May, 1949.

For the Government of the United States of America,
HERMAN B. BARUCH.

Vertaling.

Ministerie van Buitenlandse Zaken

's-Gravenhage, 17 Mei 1949.

Excellentie,

Bij de ondertekening op heden van de Overeenkomst inzake het gebruik van de gelden, welke zijn beschikbaar gesteld overeenkomstig de tussen de Regering van het Koninkrijk der Nederlanden en de Regering van de Verenigde Staten van Amerika gesloten Overeenkomst tot regeling der wederzijdse vorderingen en schulden uit hoofde van de uitvoering der leen- en pachtovereenkomst, de uitvoering der overeenkomst tot wederkerige hulpverlening, de verkoop van overtollige legergoederen en de uitvoering van het militaire hulpprogramma voor de civiele bevolking, ondertekend te Washington D.C. op 28 Mei 1947, heb ik de eer te verwijzen naar de briefwisseling welke gedurende de maanden Juni en Juli 1948 heeft plaats gehad tussen Harer Majesteits Ambassade te Washington en het Department of State met betrekking tot de interpretatie van de leden 1 en 2 van Artikel 12 van voornoemde Overeenkomst. Dienovereenkomstig bevestig ik hierbij, dat is overeengekomen als volgt:

Artikel 12, lid 1:

„Meubilair, installatie, benodigdheden en andere artikelen, bestemd voor officieel gebruik door de Stichting" omvat niet soortgelijke artikelen welke bestemd zijn voor het persoonlijk gebruik van leden van de Raad van Bestuur.

Artikel 12, lid 2:

Overeengekomen is, dat de Stichting vrijgesteld zal zijn van douanerechten, accijnzen of opcenten in alle gevallen waarin een dergelijke belasting duidelijk aantoonbaar is, zoals invoerrechten op ingevoerde goederen. Indien goederen gekocht worden in de vrije handel zullen accijnzen en andere indirecte belastingen niet worden afgetrokken van de koopprijs wanneer de goederen gekocht worden.

De Nederlandse Regering zou het, ten einde administratieve moeilijkheden te voorkomen, op prijs stellen, indien de Stichting zich ervan zou willen onthouden terugbetaling te verlangen van zulke indirecte min of meer „verborgen" belastingen. Indien dit niet doenlijk mocht zijn, zou een regeling in overweging genomen moeten worden waarbij bij voorbeeld een verkoopbelasting zou kunnen worden terugbetaald.

Ministry of Foreign Affairs

The Hague, 17th May 1949

Your Excellency,

On signing today the Agreement for the use of funds made available in accordance with the Agreement between the Government of the Kingdom of the Netherlaids and the Government of the United States of America, regarding Settlement for Lend-Lease, Reciprocal Aid, Surplus Property, Military Relief and Claims, signed at Washington D.C. on May 28, 1947, I have the honor to refer to the exchange of letters during the months of June and July 1948 between Her Majesty's Embassy at Washington D.C. and the Department of State, concerning the interpretation of paragraphs 1 and 2 of Article 12 of the aforesaid Agreement and pursuant thereto I herewith confirm that it is agreed that:

Article 12, paragraph 1:

„Furniture, equipment, supplies and any other articles intended for the official use of the Foundation" does not include such articles intended for personal use of members of the Board of Directors.

Article 12, paragraph 2:

It is understood that the Foundation will be exempt from custom-duties, excises or surtaxes in all cases where such taxation is clearly distinguishable such as import duties on imported goods. If goods are bought in the open market, excise and other indirect taxes will not be deducted from the purchasing price when the goods are bought.

The Netherlands Government, in order to avoid administrative complications, would appreciate if the Foundation should refrain from requesting a refund of such indirect more or less „hidden" taxes. If this would not be feasible a procedure would have to be considered by which a refund could be made on for instance sales-tax.

De Stichting zelve is niet onderworpen aan belasting.

Geen vrijstelling kan worden verleend van de betaling van rechten en leges, zegels of notaris honoraria in geval van verkoop van onroerende goederen of verhuring daarvan.

Ik zou Uwer Excellentie zeer verplicht zijn, indien zij mij namens Haar Regering de bevestiging van bovenvermelde interpretatie zou kunnen geven en ik heb de eer voor te stellen, dat deze Nota en Uwer Excellentie's antwoord daarop zal worden beschouwd als de vastlegging van de formele Overeenkomst terzake tussen de beide Regeringen.

Ik maak van deze gelegenheid gebruik om Uwer Excellentie opnieuw de verzekering te geven van mijn bijzondere hoogachting.

STIKKER.

Aan Zijne Excellentie
Dr. Herman B. Baruch,
Buitengewoon en gevolmachtigd Ambassadeur
van de Verenigde Staten van Amerika
te 's-Gravenhage.

Article XI

A resident or corporation of one of the Contracting States not engaged in trade or business in the other Contracting State shall be exempt from tax in such other State on gains from the sale or exchange of capital assets.

Article XII

Dividends and interest paid by a Netherlands corporation shall be exempt from United States tax except where the recipient is a citizen, resident, or corporation of the United States.

Article XIII

A Netherlands corporation shall be exempt from United States tax on its accumulated or undistributed earnings, profits, income or surplus if it can prove to the satisfaction of the competent authorities of the United States that individuals who are residents of the Netherlands (other than citizens of the United States) control, directly or indirectly, throughout the last half of the taxable year, more than 50 percent of the entire voting power in such corporation.

Article XIV

(1) The United States income tax liability for any taxable year beginning prior to January 1, 1936 of any individual (other than a citizen of the United States) resident in the Netherlands, or of any Netherlands corporation, remaining unpaid on the effective date of the present Convention, may be adjusted on a basis satisfactory to the United States Commissioner of Internal Revenue: Provided that the amount to be paid in settlement of such liability shall not exceed the amount of the liability which would have been determined if:

(a) the United States Revenue Act of 1936 (except in the case of a Netherlands corporation in which more than 50 percent of the entire voting power was controlled, directly or indirectly, throughout the latter half of the taxable year, by citizens or residents of the United States), and

(b) Articles XII en XIII of the present Convention,

had been in effect for such year. If the taxpayer was not, within the meaning of such Revenue Act, engaged in trade or business in the United States and had no office of place of business therein during the taxable year, the amount of interest and penalties shall not exceed 50 percent of the amount of the tax with respect to which such interest and penalties have been computed.

(2) De inkomstenbelasting der Verenigde Staten over enig belastingjaar, aangevangen na 31 December 1935 en voor het tijdstip van het in werking treden van dit Verdrag, welke onbetaald is gebleven op het tijdstip van het in werking treden van dit Verdrag en welke betrekking had op een natuurlijk persoon, inwoner van Nederland (niet zijnde een burger der Verenigde Staten) dan wel betrekking had op een Nederlands lichaam, zal worden vastgesteld alsof de bepalingen van de Artikelen XII en XIII van dit Verdrag voor dat belastingjaar reeds gegolden hadden.

(3) De bepalingen van het eerste lid van dit Artikel zullen niet van toepassing zijn:

(*a*) tenzij de belastingplichtige bij de Commissioner of Internal Revenue binnen twee jaar na de datum van het in werking treden van dit Verdrag schriftelijk het verzoek indient, dat zijn belastingverplichting in vorenbedoelde zin zal worden vastgesteld, en hij daarbij zodanige inlichtingen verstrekt als de Commissioner nodig oordeelt, of

(*b*) in elk geval, waarin de Commissioner de zekerheid heeft, dat enig verzuim inzake belasting is te wijten aan bedrog met het oogmerk de belasting te ontduiken.

Artikel XV

(1) Lonen, salarissen en soortgelijke beloningen, alsmede pensioenen en lijfrenten, welke hetzij rechtstreeks door een van de Verdragsluitende Staten, hetzij door instellingen in het leven geroepen door een van de Verdragsluitende Staten of door de staatkundige onderdelen of gebieden daarvan, betaald worden aan natuurlijke personen in de andere Verdragsluitende Staat, zullen zijn vrijgesteld van belasting in de laatstbedoelde Staat.

(2) Particuliere pensioenen en lijfrenten, genoten uit een der Verdragsluitende Staten en betaald aan natuurlijke personen in de andere Verdragsluitende Staat zullen zijn vrijgesteld van belasting in de eerstbedoelde Staat.

(3) De uitdrukking „pensioenen" in dit Artikel betekent periodieke betalingen gedaan ter zake van bewezen diensten of als vergoeding voor bekomen letsel.

(4) De uitdrukking „lijfrente" in dit Artikel betekent een vaste som, periodiek betaalbaar op vaste tijdstippen, hetzij gedurende het leven, hetzij gedurende een bepaald aantal jaren, ingevolge een verbintenis tot het doen van betalingen, welke staat tegenover een voldoende en volledige tegenprestatie in geld of geldswaarde.

Artikel XVI

(1) Een inwoner van Nederland zal zijn vrijgesteld van belasting van de Verenigde Staten op beloning voor arbeid of persoonlijke diensten, in de Verenigde Staten verricht, indien hij tijdelijk in de

(2) The United States income tax unpaid on the effective date of the present Convention for any taxable year beginning after December 31, 1935 and prior to the effective date of the present Convention in the case of an individual (other than a citizen of the United States) resident of the Netherlands, or in the case of any Netherlands corporation, shall be determined as if the provisions of Articles XII and XIII of the present Convention had been in effect for such taxable year.

(3) The provisions of paragraph (1) of this Article shall not apply:

(*a*) unless the taxpayer files with the Commissioner of Internal Revenue within a period of two years following the effective date of the present Convention a request that such tax liability be so adjusted and furnishes such information as the Commissioner may require; or

(*b*) in any case in which the Commissioner is satisfied that any deficiency in tax is due to fraud with intent to evade the tax.

Article XV

(1) Wages, salaries and similar compensation, and pensions and life annuities, paid either directly by, or from funds created by, one of the Contracting States or the political subdivisions or territories thereof to individuals in the other Contracting State shall be exempt from taxation in the latter State.

(2) Private pensions and life annuities derived from within one of the Contracting States and paid to individuals in the other Contracting State shall be exempt from taxation in the former State.

(3) The term „pensions" as used in this Article means periodic payments made in consideration for services rendered or by way of compensation for injuries received.

(4) The term „life annuities" as used in this Article means a stated sum payable periodically at stated times during life, or during a specified number of years, under an obligation to make the payments in return for adequate and full consideration in money or money's worth.

Article XVI

(1) A resident of the Netherlands shall be exempt from United States tax upon compensation for labor or personal services performed within the United States if he is temporarily present within the United

Verenigde Staten verblijf houdt voor een tijdvak of tijdvakken, welke in het belastingjaar een totaal van honderd drie en tachtig dagen niet te boven gaan, mits die beloning wordt ontvangen voor arbeid of persoonlijke diensten, verricht als werknemer van of krachtens een overeenkomst met een inwoner van Nederland ten laste van wie, of een Nederlands lichaam ten laste van hetwelk de beloning werkelijk komt.

(2) De bepalingen van het eerste lid van dit Artikel zullen *mutatis mutandis* van toepassing zijn op een inwoner van de Verenigde Staten die een beloning geniet voor werkzaamheden of persoonlijke diensten, verricht in Nederland.

Artikel XVII

Hoogleraren en andere docenten, die, inwoner zijnde van een van de Verdragsluitende Staten, overeenkomstig tussen de Verdragsluitende Staten of tussen onderwijsinstellingen in de Verdragsluitende Staten bestaande regelingen inzake de uitwisseling van hoogleraren en andere docenten, de andere Verdragsluitende Staat bezoeken voor het geven van onderwijs gedurende ten hoogste twee jaren aan een universiteit, hogeschool of andere onderwijsinstelling in de andere Verdragsluitende Staat, zullen door die Staat niet belast worden terzake van de beloning welke zij voor dat onderwijs ontvangen.

Artikel XVIII

Studenten of voor het bedrijfsleven opgeleid wordende personen (volontairs) van de ene Verdragsluitende Staat, die in de andere Verdragsluitende Staat verblijven uitsluitend voor studiedoeleinden of tot het verkrijgen van bedrijfservaring, zullen in laatstgenoemde Staat niet belastbaar zijn ter zake van door hen uit het buitenland ontvangen uitkeringen ten dienste van hun onderhoud of hun studie.

Artikel XIX

(1) Niettegenstaande enige bepaling van dit Verdrag (afgezien van Artikel XV, eerste lid, wanneer het toepasselijk is in het geval van een natuurlijk persoon die door beide Verdragsluitende Staten als Staatsburger wordt beschouwd), is elk der beide Verdragsluitende Staten bevoegd, bij het vaststellen van de belastingen — opcenten en andere verhogingen daaronder begrepen — van zijn Staatsburgers, inwoners of lichamen in de grondslag waarnaar deze belastingen worden geheven, alle bestanddelen van het inkomen te begrijpen, welke belastbaar zijn volgens zijn eigen belastingwetgeving, als ware dit Verdrag niet in werking getreden.

(2) Voorzover zulks in overeenstemming is met de bepalingen van de Internal Revenue Code der Verenigde Staten, stemmen de Verenigde Staten er mede in als een vermindering van de door de Verenigde Staten geheven income taxes toe te staan het daarvoor

States for a period or periods not exceeding a total of one hundred eighty three days during the taxable year and his compensation is received for labor or personal services performed as a worker or employee of, or under contract with, a resident of the Netherlands, or a Netherlands corporation, carrying the actual burden of the remuneration.

(2) The provisions of paragraph (1) of this Article shall apply, *mutatis mutandis*, to a resident of the United States deriving compensation for labor or personal services performed within the Netherlands.

Article XVII

Professors or teachers, residents of one of the Contracting States, who, in accordance with agreements between the Contracting States or between teaching establishments in the Contracting States for the exchange of professors and teachers, visit the other Contracting State to teach, for a maximum period of two years, in a university, college or other teaching establishment in such other Contracting State, shall not be taxed by such other State with respect to the remuneration which they receive for such teaching.

Article XVIII

Students or business apprentices of one Contracting State residing in the other Contracting State exclusively for purposes of study or for acquiring business experience shall not be taxable by the latter State in respect of remittances received by them from abroad for the purpose of their maintenance or studies.

Article XIX

(1) Notwithstanding any provisions of the present Convention (other than paragraph (1) of Article XV when applicable in the case of an individual who is deemed by each Contracting State to be a citizen thereof), each of the two Contracting States, in determining the taxes, including all surtaxes, of its citizens or residents or corporations, may include in the basis upon which such taxes are imposed all items of income taxable under its own revenue laws as though this Convention had not come into effect.

(2) As far as may be in accordance with the provisions of the United States Internal Revenue Code, the United States agrees to allow as a deduction from the income taxes imposed by the United States the appropriate amount of taxes paid to the Netherlands,

in aanmerking komende bedrag aan belastingen aan Nederland betaald, hetzij rechtstreeks door de belastingplichtige, hetzij door inhouding bij de bron.

(3) Voorzover zulks in overeenstemming is met de bepalingen van de Nederlandse belastingwetgeving, stemt Nederland er mede in een vermindering van de Nederlandse belasting toe te staan met betrekking tot inkomsten uit bronnen in de Verenigde Staten, teneinde rekening te houden met de Federal income taxes aan de Verenigde Staten betaald, hetzij rechtstreeks door de belastingplichtige, hetzij door inhouding bij de bron.

Artikel XX

(1) Alle personen (behalve dezulken, die burger van de Verenigde Staten waren op het tijdstip van hun vertrek uit Nederland alsmede de Nederlanders, die uit hoofde van hun dienstbetrekking als rijksambtenaar in vaste dienst buiten het Koninkrijk verblijf houden en de bij hen inwonende leden van hun gezin) die Nederland hebben verlaten tussen 30 April 1939 en 31 December 1945 (deze dag inbegrepen), en die beschouwd worden belastingplichtig te zijn volgens de bepalingen van de Nederlandse wet betreffende de vermogensaanwasbelasting of betreffende de vermogensheffing ineens, en die tijdens dat tijdvak inwoner werden van de Verenigde Staten (overeenkomstig de wet op de inkomstenbelasting der Verenigde Staten) en die niet vóór of op 31 December 1945 naar Nederland terugkeerden om hun woonplaats in Nederland, in de zin van de wetgeving op de inkomstenbelasting te herkrijgen, zullen in Nederland belastbaar zijn:

(*a*) ingevolge de wet op de vermogensaanwasbelasting uitsluitend voor de vermogensaanwas, voortvloeiende uit hun in Nederland gelegen vermogen (als omschreven in deze wet in het geval van niet-inwoners) en uit hun werkzaamheden in Nederland;

(*b*) ingevolge de wet op de vermogensheffing ineens uitsluitend voor hun in Nederland gelegen vermogen (als omschreven in deze wet in het geval van niet-inwoners).

(2) Alle personen die Nederland verlieten tussen 30 April 1939 en 31 December 1945 (deze dag inbegrepen) en die ten tijde van hun vertrek uit Nederland burger van de Verenigde Staten waren, en die beschouwd worden belastingplichtig te zijn volgens de bepalingen van de Nederlandse wet betreffende de vermogensaanwasbelasting of betreffende de vermogensheffing ineens, en die inwoner van de Verenigde Staten werden (overeenkomstig de wet op de inkomstenbelasting der Verenigde Staten) vóór of op 31 December 1945, zullen in Nederland belastbaar zijn:

(*a*) ingevolge de wet op de vermogensaanwasbelasting uitsluitend voor de vermogensaanwas, voortvloeiende uit hun in Nederland gelegen vermogen (als omschreven in deze wet in het geval van niet-inwoners) en uit hun werkzaamheden in Nederland;

whether paid directly by the taxpayer or by withholding at the source.

(3) As far as may be in accordance with the provisions of Netherlands law, the Netherlands agrees to allow a deduction from Netherlands tax with respect to income from sources within the United States, in order to take into account the Federal income taxes paid to the United States, whether paid directly by the taxpayer or by withholding at the source.

Article XX

(1) All persons who left the Netherlands between April 30, 1939 and December 31, 1945, inclusive (other than persons who where citizens of the United States at the time of leaving the Netherlands or Netherlands subjects who by reason of their function as governmental officials in established service reside abroad and the members of their family living with them), and who are deemed to be taxpayers under the provisions of Netherlands law relating to the capital accretions tax or the extraordinary capital tax, and who became residents of the United States (according to the income tax law of the United States) during that period, and who did not return to the Netherlands on or before December 31, 1945 to resume residence in the Netherlands (according to the income tax law of the Netherlands), shall be taxable by the Netherlands:

(*a*) under the law relating to the capital accretions tax, only in respect of accretions arising from their property situated in the Netherlands (as defined in that law in the case of nonresidents) and from their activities in the Netherlands;

(*b*) under the law relating to the extraordinary capital tax, only in respect of their property situated in the Netherlands (as defined in that law in the case of nonresidents).

(2) All persons who left the Netherlands between April 30, 1939 and December 31, 1945, inclusive, and who were citizens of the United States at the time of leaving the Netherlands, and who are deemed to be taxpayers under the provisions of Netherlands law relating to the capital accretions tax or the extraordinary capital tax, and who became residents of the United States (according to the income tax law of the United States) on or before December 31, 1945, shall be taxable by the Netherlands:

(*a*) under the law relating to the capital accretions tax, only in respect of accretions arising from their property situated in the Netherlands (as defined in that law in the case of nonresidents) and from their activities in the Netherlands;

(*b*) ingevolge de wet op de vermogensheffing ineens uitsluitend van hun in Nederland gelegen vermogen (als omschreven in deze wet in het geval van niet-inwoners).

(3) De bepalingen van dit Artikel zullen gerekend worden van kracht te zijn alsof dit Verdrag in werking was getreden op de datum van in werking treden van de Nederlandse wet betreffende de vermogensaanwasbelasting, of vermogensheffing ineens, al naar gelang van het geval.

Artikel XXI

De bevoegde autoriteiten van de Verdragsluitende Staten zullen zodanige inlichtingen uitwisselen (zijnde inlichtingen welke deze autoriteiten geordend voorhanden hebben) als nodig is om aan de bepalingen van dit Verdrag uitvoering te geven of om fraude te voorkomen of om uitvoering te geven aan wettelijke voorzieningen tegen wetsontduiking met betrekking tot de belastingen welke het onderwerp van dit Verdrag uitmaken. Elke aldus uitgewisselde inlichting zal als geheim behandeld worden en zal niet ter kennis worden gebracht van enig persoon, anders dan die belast met de aanslagregeling en de inning van de belastingen, welke het onderwerp van dit Verdrag uitmaken. Generlei inlichting als hiervoor is bedoeld, welke een handels-, bedrijfs-, nijverheids- of beroepsgeheim of een handwerks- of handelswerkwijze zou onthullen, zal worden uitgewisseld.

Artikel XXII

(1) De Verdragsluitende Staten nemen op zich elkander hulp en bijstand te verlenen bij de inning van de belastingen welke het onderwerp van dit Verdrag zijn, met inbegrip van interest, van kosten, van verhogingen van belasting en van boeten van niet-strafrechtelijke aard.

(2) In geval van verzoeken tot invordering van belastingen kunnen onherroepelijk vastgestelde belastingvorderingen van een der Verdragsluitende Staten door de andere Verdragsluitende Staat ter invordering worden aanvaard en in die Staat worden geïnd overeenkomstig de wetten welke van toepassing zijn voor de invordering en inning van zijn eigen belastingen. De aangezochte Staat zal niet gehouden zijn over te gaan tot maatregelen van executie waarvoor de wet van de verzoekende Staat geen voorziening inhoudt.

(3) Elk verzoek zal vergezeld gaan van bescheiden waaruit blijkt dat volgens de wetten van de verzoekende Staat de belastingen onherroepelijk zijn komen vast te staan.

(4) De hulp, bedoeld in dit Artikel zal niet verleend worden ten aanzien van de burgers, lichamen of andere eenheden van de aangezochte Staat, behalve voor zover zij nodig is om te verzekeren, dat de vrijstelling of het verlaagde tarief van de belasting volgens dit Verdrag aan zodanige burgers, lichamen en andere eenheden toegekend, niet zal worden genoten door personen die niet tot zodanige gunsten gerechtigd zijn.

(*b*) under the law relating to the extraordinary capital tax, only in respect of their property situated in the Netherlands (as defined in that law in the case of nonresidents).

(3) The provisions of this Article shall be deemed to be effective as though the present Convention had entered into force on the effective date of the Netherlands law relating to the capital accretions tax or the extraordinary capital tax, as the case may be.

Article XXI

The competent authorities of the Contracting States shall exchange such information (being information which such authorities have in proper order at their disposal) as is necessary for carrying out the provisions of the present Convention or for the prevention of fraud or the administration of statutory provisions against legal avoidance in relation to the taxes which are the subject of the present Convention. Any information so exchanged shall be treated as secret and shall not be disclosed to any person other than those concerned with the assessment and collection of the taxes which are the subject of the present Convention. No information as aforesaid shall be exchanged which would disclose any trade, business, industrial or professional secret or trade process.

Article XXII

(1) The Contracting States undertake to lend assistance and support to each other in the collection of the taxes which are the subject of the present Convention, together with interest, costs, and additions to the taxes and fines not being of a penal character.

(2) In the case of applications for enforcement of taxes, revenue claims of each of the Contracting States which have been finally determined may be accepted for enforcement by the other Contracting State and collected in that State in accordance with the laws applicable to the enforcement and collection of its own taxes. The State to which application is made shall not be required to enforce executory measures for which there is no provision in the law of the State making the application.

(3) Any application shall be accompanied by documents establishing that under the laws of the State making the application the taxes have been finally determined.

(4) The assistance provided for in this Article shall not be accorded with respect to the citizens, corporations, or other entities of the State to which application is made, except as is necessary to insure that the exemption or reduced rate of tax granted under the Convention to such citizens, corporations or other entities shall not be enjoyed by persons not entitled to such benefits.

Artikel XXIII

(1) In geen geval zullen de bepalingen van de Artikelen XXI en XXII dusdanig worden uitgelegd, dat zij een der Verdragsluitende Staten de verplichting opleggen

(*a*) administratieve maatregelen te nemen, welke in strijd zijn met de voorschriften en het gebruik van een van beide der Verdragsluitende Staten, of

(*b*) bijzonderheden te verstrekken, welke niet verkrijgbaar zijn volgens zijn eigen wetgeving of die van de verzoekende Staat.

(2) De Staat aan welke een verzoek om inlichtingen of bijstand is gedaan zal zo spoedig mogelijk aan het gedane verzoek gevolg geven. Nochtans kan de bedoelde Staat weigeren aan een dergelijk verzoek te voldoen om redenen van openbaar beleid of indien inwilliging zou medebrengen de schending van een handels-, bedrijfs- nijverheids- of beroepsgeheim of van een handwerks- of handelswerkwijze. In een dergelijk geval zal deze Staat de verzoekende Staat zo spoedig mogelijk inlichten.

Artikel XXIV

Ingeval de handeling van de belastingautoriteiten van de Verdragsluitende Staten heeft geleid of zal leiden tot dubbele belastingheffing in strijd met de bepalingen van dit Verdrag, zal de belastingplichtige het recht hebben een klacht in te dienen bij de Staat waarvan hij Staatsburger of onderdaan is, of indien hij niet Staatsburger of onderdaan van een van de beide Verdragsluitende Staten is, tot de Staat waar hij zijn woonplaats heeft, of, indien de belastingplichtige een lichaam is, tot de Staat waar dit is opgericht of georganiseerd. Zou de klacht gegrond worden geacht, dan zal de bevoegde autoriteit van die Staat er naar streven met de bevoegde autoriteit van de andere Staat tot overeenstemming te komen teneinde tot een billijke vermijding van de bedoelde dubbele belastingheffing te geraken.

Artikel XXV

(1) Aan de bepalingen van dit Verdrag zal geen uitleg worden gegeven welke op enigerlei wijze beperkt enige vrijstelling, aftrek, vermindering of andere tegemoetkoming, door de wetten van een der Verdragsluitende Staten toegekend, met betrekking tot het vaststellen van de door die Staat geheven belasting.

(2) Ingeval enige moeilijkheid of twijfel rijst met betrekking tot de uitlegging of de toepassing van dit Verdrag, zullen de bevoegde autoriteiten van de Verdragsluitende Staten er naar streven de aangelegenheid in onderling overleg te regelen.

(3) De burgers of onderdanen van een der Verdragsluitende Staten zullen, zolang zij inwoner van de andere Verdragsluitende Staat zijn, daarin niet onderworpen zijn aan andere of aan drukkender belastingen dan die waaraan de burgers of onderdanen van die andere Verdragsluitende Staat onderworpen zijn, die in zijn gebied wonen.

Article XXIII

(1) In no case shall the provisions of Articles XXI and XXII be construed so as to impose upon either of the Contracting States the obligation

(*a*) to carry out administrative measures at variance with the regulations and practice of either Contracting State, or

(*b*) to supply particulars which are not procurable under its own legislation or that of the State making application.

(2) The State to which application is made for information or assistance shall comply as soon as possible with the request addressed to it. Nevertheless, such State may refuse to comply with the request for reasons of public policy or if compliance would involve violation of a trade, business, industrial or professional secret or trade process. In such case it shall inform, as soon as possible, the State making the application.

Article XXIV

Where the action of the revenue authorities of the Contracting States has resulted or will result in double taxation contrary to the provisions of the present Convention, the taxpayer shall be entitled to lodge a claim with the State of which he is a citizen or subject or, if he is not a citizen or subject of either of the Contracting States, with the State of which he is a resident, or, if the taxpayer is a corporation, with the State in which it is created or organized. Should the claim be upheld, the competent authority of such State shall undertake to come to an agreement with the competent authority of the other State with a view to equitable avoidance of the double taxation in question.

Article XXV

(1) The provisions of the present Convention shall not be construed to restrict in any manner any exemption, deduction, credit or other allowance accorded by the laws of one of the Contracting States in the determination of the tax imposed by such State.

(2) Should any difficulty or doubt arise as to the interpretation or application of the present Convention, the competent authorities of the Contracting States shall undertake to settle the question by mutual agreement.

(3) The citizens or subjects of one of the Contracting States shall not, while resident in the other Contracting State, be subjected therein to other or more burdensome taxes than are the citizens or subjects of such other Contracting State residing in its territory. The term „citizens" or „subjects" as used in this Article includes all legal per-

De uitdrukking „burgers" of „onderdanen" gebezigd in dit Artikel omvat mede alle rechtspersonen, vennootschappen en verenigingen die haar rechtspositie ontlenen aan of opgericht zijn volgens de wet van kracht in de onderscheidene Verdragsluitende Staten. In dit Artikel betekent het woord „belastingen" elke belasting van elke soort of benaming, ongeacht of het een Rijksbelasting, een federale belasting, een staatsbelasting, een provinciale of een gemeentelijke belasting betreft.

Artikel XXVI

(1) De autoriteiten van elk der Verdragsluitende Staten kunnen in overeenstemming met het gebruik in die Staat, uitvoeringsbepalingen vaststellen, nodig om de bepalingen van dit Verdrag uit te voeren.

(2) Ten aanzien van de bepalingen van dit Verdrag met betrekking tot de uitwisseling van inlichtingen en de wederkerige bijstand bij de inning der belastingen, kunnen de bevoegde autoriteiten in gemeenschappelijk overleg regelen vaststellen betreffende de te volgen gedragslijn, de formulieren voor aanvragen en voor antwoorden daarop, de herleiding van de munt, de beschikking over de geïnde bedragen, de minima der voor invordering in aanmerking komende bedragen, en dergelijke zaken.

Artikel XXVII

(1) Elk der Verdragsluitende Staten is bevoegd, ten tijde van de uitwisseling van de bekrachtigingsoorkonden of daarna tijdens de geldigheidsduur van dit Verdrag, door middel van een schriftelijke kennisgeving van uitbreiding aan de andere Verdragsluitende Staat, verstrekt langs diplomatieke weg, de wens kenbaar te maken van de Regering van een overzees deel van het Koninkrijk (ingeval het Nederland betreft) of van een overzees gebiedsdeel (ingeval het de Verenigde Staten betreft) hetwelk belastingen van in wezen gelijksoortige aard heft als die, welke het onderwerp van dit Verdrag zijn, dat de werking van dit Verdrag, hetzij in zijn geheel, hetzij ten aanzien van zodanige bepalingen als geacht kunnen worden in het bijzonder van toepassing te zijn, uitgebreid zal worden tot een (gebieds) deel als evenbedoeld.

(2) Ingeval een kennisgeving door een van de Verdragsluitende Staten is verstrekt overeenkomstig het eerste lid van dit Artikel, zullen dit Verdrag, of die bepalingen daarvan, welke in de kennisgeving mochten zijn vermeld, toepasselijk zijn op elk in de bedoelde kennisgeving genoemd (gebieds) deel, zulks met ingang van de eerste Januari volgende op de dagtekening van een schriftelijke mededeling langs diplomatieke weg, gericht tot de bedoelde Verdragsluitende Staat door de andere Verdragsluitende Staat inhoudende, dat na zodanige handeling door de laatstbedoelde Staat als vereist wordt door zijn eigen voorschriften, de bedoelde kennisgeving met betrekking tot het onderwerpelijke (gebieds) deel wordt aanvaard. Bij gebreke van zulk een aanvaarding zullen geen van de bepalingen van dit Verdrag toepasselijk zijn op dat (gebieds) deel.

sons, partnerships and associations deriving their status from or created or organized under the laws in force in the respective Contracting States. In this Article the word „taxes" means taxes of every kind or description whether national, federal, state, provincial or municipal.

Article XXVI

(1) The authorities of each of the Contracting States, in accordance with the practices of that State, may prescribe regulations necessary to carry out the provisions of the present Convention.

(2) With respect to the provisions of the present Convention relating to exchange of information and mutual assistance in the collection of taxes, the competent authorities may, by common agreement, prescribe rules concerning matters of procedure, forms of application and replies thereto, conversion of currency, disposition of amounts collected, minimum amounts subject to collection, and related matters.

Article XXVII

(1) Either of the Contracting States may, at the time of exchange of instruments of ratification or thereafter while the present Convention continues in force, by a written notification of extension given to the other Contracting State through diplomatic channels, declare the desire of the government of any overseas part of the Kingdom (in the case of the Netherlands) or overseas territory (in the case of the United States), which imposes taxes substantially similar in character to those which are the subject of the present Convention, that the operation of the present Convention, either in whole or as to such provisions thereof as may be deemed to have special application, shall extend to such part or territory.

(2) In the event that a notification is given by one of the Contracting States in accordance with paragraph (1) of this Article, the present Convention, or such provisions thereof as may be specified in the notification, shall apply to any part or territory named in such notification on and after the first day of January following the date of a written communication through diplomatic channels addressed to such Contracting State by the other Contracting State, after such action by the latter State as may be necessary in accordance with its own procedures, stating that such notification is accepted in respect of such part or territory. In the absence of such acceptance, none of the provisions of the present Convention shall apply to such part or territory.

(3) Te allen tijde na verloop van een jaar sinds het tijdstip van in werking treden van een uitbreiding, tot stand gebracht krachtens het eerste en het tweede lid van dit Artikel, is elk der Verdragsluitende Staten bevoegd, om, door een schriftelijke, aan de andere Staat langs diplomatieke weg verstrekte kennisgeving van opzegging, een einde te maken aan de toepasselijkheid van dit Verdrag ten aanzien van elk deel of gebied, waartoe het Verdrag, of welke zijner bepalingen ook, was uitgebreid. In dat geval zullen dit Verdrag of zodanige bepalingen daarvan als in de kennisgeving van opzegging mochten zijn vermeld, voor het deel of gebied in bedoelde kennisgeving van opzegging vermeld, ophouden van toepassing te zijn met ingang van de eerste Januari na het verstrijken van een termijn van zes maanden na de dagtekening der kennisgeving; met dien verstande echter, dat dit niet de voortdurende toepassing zal aantasten van het Verdrag of van welke van zijn bepalingen ook, op de Verenigde Staten, op Nederland, of op welk deel of gebied ook (niet vermeld in de kennisgeving van opzegging) waarvoor het Verdrag of bedoelde bepaling daarvan geldt.

(4) Voor de toepassing van dit Verdrag ten aanzien van een deel of gebied, waartoe het is uitgebreid ingevolge een kennisgeving door de Verenigde Staten of Nederland, zal aan verwijzingen naar de „Verenigde Staten" of naar „Nederland", of naar de ene of de andere Verdragsluitende Staat, al naar gelang van het geval, de uitleg worden gegeven, dat zij betrekking hebben op zulk een deel of gebied.

Artikel XXVIII

(1) Dit Verdrag zal worden bekrachtigd en de bekrachtigingsoorkonden zullen zo spoedig mogelijk worden uitgewisseld te Washington.

(2) Dit Verdrag treedt in werking de eerste Januari voorafgaande aan het jaar waarin de uitwisseling van de bekrachtigingsoorkonden plaats vindt. Het blijft van kracht gedurende een tijdvak van vijf jaren, te beginnen met gemelde datum en voor onbepaalde tijd daarna, doch kan door elke Verdragsluitende Staat worden opgezegd aan het einde van het tijdvak van vijf jaren of op ieder tijdstip daarna, mits tenminste zes maanden eerder een kennisgeving van opzegging is afgegeven, tredende de gevolgen der opzegging in werking op de eerste Januari na het verstrijken van het tijdvak van zes maanden.

Gedaan te Washington, in tweevoud, in de Nederlandse en in de Engelse taal, hebbende beide teksten gelijke rechtskracht, op heden de 29e April 1948.

Voor de Regering van het Koninkrijk der Nederlanden:
(get.) E. N. VAN KLEFFENS.

Voor de Regering van de Verenigde Staten van Amerika:
(get.) G. C. MARSHALL.

(3) At any time after the expiration of one year from the effective date of an extension made by virtue of paragraphs (1) and (2) of this Article, either of the Contracting States may, by a written notice ot termination given to the other Contracting State through diplomatic channels, terminate the application of the present Convention to any part or territory to which the Convention or any of its provisions, has been extended. In that case, the present Convention, or the provisions thereof specified in the notice of termination, shall cease to be applicable to the part or territory named in such notice of termination on and after the first day of January following the expiration of a period of six months after the date of such notice; provided, however, that this shall not affect the continued application of the Convention, or any of the provisions thereof, to the United States, to the Netherlands, or to any part or territory (not named in the notice of termination) to which the Convention, or such provision thereof, applies.

(4) For the application of the present Convention in relation to any part or territory to which it is extended by notification given by the United States or the Netherlands references to „the United States" or to „the Netherlands" or to one or the other Contracting State, as the case may be, shall be construed to refer to such part or territory.

Article XXVIII

(1) The present Convention shall be ratified and the instruments of ratification shall be exchanged at Washington as soon as possible.

(2) The present Convention shall become effective on the first day of January in the year last preceding the year in which the exchange of instruments of ratification takes place. It shall continue effective for a period of five years beginning with that date and indefinitely after that period, but may be terminated by either of the Contracting States at the end of the five-year period or at any time thereafter, provided that at least six months' prior notice of termination has been given, the termination to become effective on the first day of January following the expiration of the sixmonth period.

Done at Washington, in duplicate, in the Dutch and English languages, the two texts having equal authenticity, this 29th day of April 1948.

For the Government of the Kingdom of the Netherlands:
(signed) E. N. VAN KLEFFENS.

For the Government of the United States of America:
(signed) GEORGE C. MARSHALL.

A°. 1949.

N° 33

PUBLICATIEBLAD

BESLUIT *van de 19de Maart 1949 tot wijziging van het Besluit van de 10de Mei 1924 (P. B. 1924, no. 21), ter uitvoering van de artikelen 22 en 23 van de Verordening van de 3de Maart 1923 (P. B. 1923, no. 37), houdende beginselen en voorschriften omtrent maatregelen ten opzichte van jeugdige personen.*

IN NAAM DER KONINGIN!

DE GOUVERNEUR van de Nederlandse Antillen,

Overwegende, dat ter uitvoering van de artikelen 22 en 23 van de Verordening van de 3de Maart 1923 (P. B. 1923, no. 37), houdende beginselen en voorschriften omtrent maatregelen ten opzichte van jeugdige personen, het nodig is, het navolgende vast te stellen;

Heeft, de Raad van Advies gehoord, besloten:

Artikel 1.

In artikel 48 van het Besluit van de 10de Mei 1924 (P. B. 1924, no. 21), zoals gewijzigd laatstelijk bij Besluit van de 12de November 1943 (P. B. 1943, no. 218), wordt in plaats van „een gulden" gelezen: „een gulden en vijftig cent".

Artikel 2.

Dit besluit treedt in werking met ingang van de dag na die zijner afkondiging en werkt terug tot en met 1 Januari 1948.

Gegeven te Willemstad, de 19de Maart 1949.

Het lid van het College
van Algemeen Bestuur,
J. R. ARENDS.

L. PETERS.

De Gouvernements-Secretaris,
CORVER.

Uitgegeven de 24ste Maart 1949.
De Gouvernements-Secretaris,
CORVER.

A° 1949. N° 34

PUBLICATIEBLAD

BESLUIT *van de 19de Maart 1949 tot wijziging van het Besluit van de 28ste November 1923 (P. B. 1923, no. 87), houdende bepalingen omtrent de postzegels, briefkaarten en andere postformulieren in Curaçao.*

IN NAAM DER KONINGIN!

DE GOUVERNEUR van de Nederlandse Antillen,

Overwegende, dat ter uitvoering van de artikelen 14 en 17 der Verordening van de 31ste December 1889 (P. B. 1936, no. 86), bevattende nadere regeling van de postdienst in Curaçao, het nodig is, het navolgende vast te stellen;

Heeft, de Raad van Advies gehoord, besloten:

Artikel 1.

Het 2e lid van artikel 2 van het Besluit van de 28ste November 1923 (P. B. 1923, no. 87), houdende bepalingen omtrent de postzegels, briefkaarten en andere postformulieren in Curaçao, zoals gewijzigd, laatstelijk bij besluit van de 13de Augustus 1947 (P. B. 1947, no. 116), vervalt en wordt vervangen door het navolgende:

„Door de Administrateur van Financiën kunnen bijzondere regelingen worden getroffen ten aanzien van de frankering van brieven en verdere stukken, afkomstig van militairen in de Nederlandse Antillen.”.

Artikel 2.

Dit besluit treedt in werking met ingang van de dag na die zijner afkondiging.

Gegeven te Willemstad, de 19de Maart 1949.

Het lid van het College
van Algemeen Bestuur,
I. H. CAPRILES.

L. PETERS.

De Gouvernements-Secretaris,

CORVER.

Uitgegeven de 7de April 1949.
De Gouvernements-Secretaris,
CORVER.

A°. 1949. N° 35

PUBLICATIEBLAD

BESLUIT *van de 19de Maart 1949, tot wijziging van het Internaionaal Postbesluit 1948 (P. B. 1948, no. 150).*

IN NAAM DER KONINGIN!

DE GOUVERNEUR van de Nederlandse Antillen,

Overwegende, dat ter uitvoering van het Koninklijk besluit van de 8e Mei 1922 No. 5 (P. B. 1922, no. 32), houdende machtiging van de Gouverneurs van Suriname en de Nederlandse Antillen tot regeling van het buitenlands postverkeer dier gebiedsdelen, en in verband met het op 5 Juli 1947 te Parijs gesloten Algemeen Postverdrag en de op dezelfde datum mede aldaar gesloten overeenkomsten betreffende:

a. de brieven en doosjes met aangegeven waarde;
b. de postpakketten;
c. de postwissels;
d. de verrekenzendingen;
e. de invordering van gelden op quitantiën en handelspapier (Staatsblad no. I 418) (P. B. 1948, no. 149) het nodig is, het navolgende vast te stellen;

35

Heeft, de Raad van Advies gehoord, besloten:

Artikel 1.

Na lid 1 van artikel 2 van het Internationaal Postbesluit (P. B. 1948, no. 150) wordt een nieuw lid toegevoegd luidende:

„1a. Van vooruitbetaling, als in het eerste lid van dit artikel bedoeld, zijn ontheven de militaire administraties voor wat betreft de verzending van brieven en briefkaarten met bestemming Nederland en afkomstig van de Nederlandse militairen in de Nederlandse Antillen, waarvan de frankeerkosten voor rekening van de desbetreffende militaire administraties komen. De voorwaarden voor verzending en betaling van de frankeerkosten van de bovenbedoelde brieven en briefkaarten worden door de Administrateur van Financiën vastgesteld.".

Artikel 2.

Dit besluit treedt in werking met ingang van de dag na die zijner afkondiging.

Gegeven te Willemstad, de 19de Maart 1949.

Het lid van het College
van Algemeen Bestuur,
I. H. CAPRILES.

L. PETERS.

De Gouvernements-Secretaris,
CORVER.

Uitgegeven de 7de April 1949.
De Gouvernements-Secretaris,
CORVER.

A°. 1949. N° 36

PUBLICATIEBLAD

BESCHIKKING *van de 19de Maart 1949, no. 1376 tot wijziging van de Beschikking van de 11de April 1938, No. 776 (P. B. 1938, no. 41), waarbij opnieuw wordt vastgesteld de Instructie op de Postdienst.*

DE GOUVERNEUR van de Nederlandse Antillen,

Gelezen:

de brief dd. 29 December 1948, no. 2/1/109/48 C.M.R., van de Commandant der Marine in de Nederlandse Antillen;

het advies dd. 2 Februari 1949, no. 95, van de Postdirecteur;

het advies dd. 15 Februari 1949, no. F 57 van de Administrateur van Financiën;

Gehoord:

de Raad van Advies;

HEEFT GOEDGEVONDEN:

I. De Beschikking van de 11de April 1938, No. 776 (P. B. 1938, no. 41), waarbij opnieuw wordt vastgesteld de Instructie op de Postdienst, zoals gewijzigd, laatstelijk bij Beschikking van de 13de Augustus 1947, no. 6649 (P. B. 1947, no. 119), wordt nader gewijzigd als volgt:

A. het gestelde sub f. van artikel 17 vervalt en wordt vervangen door het navolgende:
„f. brieven, het door de Administrateur van Financiën te bepalen gewicht niet te boven gaande, alsmede briefkaarten met bestemming Nederland, afkomstig van Nederlandse militairen in de Nederlandse Antillen, waarvan de frankeerkosten voor rekening van de desbetreffende militaire administraties worden genomen.".

B. Artikel 230, derde alinea, vervalt en wordt vervangen door het navolgende:
„Mede worden van een afstempeling voorzien de brieven met bestemming Nederland en afkomstig van Nederlandse militiaren in de Nederlandse Antillen, welke niet van een frankeerzegel zijn voorzien, mits zij voldoen aan de door de Administrateur van Financiën voor de verzending gestelde voorwaarden.
Voldoen zij niet aan deze voorwaarden, dan worden de betrokken stukken als ongefrankeerde stukken behandeld.".

II. Te bepalen, dat deze beschikking, welke in het Publicatieblad zal worden opgenomen, in werking treedt met ingang van de dag na die harer afkondiging.

Willemstad, de 19de Maart 1949.

De Gouverneur voornoemd,

L. PETERS.

Uitgegeven de 7de April 1949.
De Gouvernements-Secretaris,
CORVER.

A°. 1949. N° 37

PUBLICATIEBLAD

BESLUIT *van de 28ste Maart 1949 tot wijziging van het Besluit van de 16de December 1929 (P. B. 1929, no. 103) ter uitvoering van de Verordening van de 21ste Juni 1929 (P. B. 1929, no. 89) tot het vaststellen van bepalingen nopens het aanleggen en bijhouden van bevolkingsregisters.*

IN NAAM DER KONINGIN!

DE GOUVERNEUR van de Nederlandse Antillen,

Overwegende, dat ter uitvoering van artikel 1 van de Verordening van de 21ste Juni 1929 (P. B. 1929, no. 89) tot het vaststellen van bepalingen nopens het aanleggen en bijhouden van bevolkingsregisters, het nodig is, het navolgende vast te stellen;

Heeft, de Raad van Advies gehoord, besloten:

Artikel 1.

In artikel 37 van het Besluit van de 16de December 1929 (P. B. 1929, no. 103) ter uitvoering van artikel 1 van de Verordening van de 21ste Juni 1929 (P. B. 1929, no. 89) tot het vaststellen van bepalingen nopens het aan-

leggen en bijhouden van bevolkingsregisters, zoals gewijzigd, laatstelijk bij Besluit van de 27ste December 1937 (P. B. 1937, no. 140), wordt na het vierde lid een nieuw lid ingevoegd, luidende:

„De Gouverneur kan vrijstelling verlenen van de betaling der vorenbedoelde vergoeding, indien de inlichtingen worden gevraagd ten dienste van enig algemeen belang, door de Gouverneur te beoordelen. Aan deze vrijstelling kunnen voorwaarden worden verbonden.".

Artikel 2.

Dit besluit treedt in werking met ingang van de dag na die zijner afkondiging.

Gegeven te Willemstad, de 28ste Maart 1949.

Het lid van het College
van Algemeen Bestuur,
A. MULLER.

L. PETERS.

De Gouvernements-Secretaris,

CORVER.

Uitgegeven de 7de April 1949.
De Gouvernements-Secretaris,
CORVER.

A°. 1949. N°. 38

PUBLICATIEBLAD

BESCHIKKING *van de 2de April 1949, no. 7899a tot wijziging van de Beschikking van de 14de December 1948, no. 10352 (P. B. 1948, no. 153) tot aanwijzing van de landsdienaren, aan wie dienstkleding wordt verstrekt.*

DE GOUVERNEUR van de Nederlandse Antillen,

Gelezen:

de brief dd. 16 Februari 1948, no. 4036/47 van de Directeur van de Openbare Gezondheidsdienst;
het advies dd. 15 Januari 1949, no. G. S. 7899 van de Administrateur van Financiën;

HEEFT GOEDGEVONDEN:

I. In de Beschikking van de 14de December 1948, no. 10352 (P. B. 1948, no. 153) tot aanwijzing van de landsdienaren, aan wie dienstkleding wordt verstrekt, wordt aan het slot van het sub I bepaalde de punt vervangen door een komma, waarna wordt toegevoegd: „het mannelijk personeel van het leprozengesticht te Zaquito.".

II. Te bepalen, dat deze beschikking, welke in het Publicatieblad zal worden bekendgemaakt, in werking treedt met ingang van de dag na die harer afkondiging en terug werkt tot en met 1 Januari 1948.

Willemstad, de 2de April 1949.

De Gouverneur voornoemd,

L. PETERS.

Uitgegeven de 7de April 1949.
De Gouvernements-Secretaris,
CORVER.

A°. 1949. N° 39

PUBLICATIEBLAD

BESCHIKKING *van de 2de April 1949, no. 7899b, regelende de verstrekking van dienstkleding aan het mannelijk personeel van het leprozengesticht te Zaquito.*

DE GOUVERNEUR van de Nederlandse Antillen,

Gelezen:

de brief dd. 16 Februari 1948, no. 4036/47 van de Directeur van de Openbare Gezondheidsdienst;

het advies dd. 14 Januari 1949, no. G. S. 7899 van de Administrateur van Financiën;

HEEFT GOEDGEVONDEN:

I. Jaarlijks wordt aan het mannelijk personeel van het leprozengesticht te Zaquito verstrekt: drie broeken, drie hemden en een pet met reservekap;

II. Te bepalen, dat deze beschikking, welke in het Publicatieblad zal worden opgenomen, in werking treedt met ingang van de dag na die harer afkondiging en terugwerkt tot en met 1 Januari 1948.

Willemstad, de 2de April 1949.

De Gouverneur voornoemd,

L. PETERS.

Uitgegeven de 7de April 1949.
De Gouvernements-Secretaris,
CORVER.

BESCHIKKING van de 2de April 1949, no. 7899b, regelende de verstrekking van dienstkleding aan het mannelijk personeel van het leprozengesticht te Zaquito.

DE GOUVERNEUR van de Nederlandse Antillen

Gelezen:

de brief dd. 18 Februari 1948, no. 4038/47 van de Directeur van de Openbare Gezondheidsdienst;

het advies dd. 14 Januari 1949, no. G. S. 7899 van de Administrateur van Financiën;

HEEFT GOEDGEVONDEN:

I. Jaarlijks wordt aan het mannelijk personeel van het leprozengesticht te Zaquito verstrekt: drie broeken, drie hemden en een pet met reservekap;

II. Te bepalen, dat deze beschikking, welke in het Publicatieblad zal worden opgenomen, in werking treedt met ingang van de dag na die harer afkondiging en terugwerkt tot en met 1 Januari 1948.

Willemstad, de 2de April 1949.

De Gouverneur voornoemd,

L. PETERS.

Uitgegeven de 7de April 1949.

De Gouvernements-Secretaris,

CORVER.

A°. 1949. N°. 40

PUBLICATIEBLAD

LANDSVERORDENING *van de 2de April 1949, houdende bepaling van de plaats van vestiging van een op te richten Gouvernements-opvoedingsgesticht, als bedoeld bij artikel 1 van de Verordening van de 3de Maart 1923, houdende beginselen en voorschriften omtrent maatregelen ten opzichte van jeugdige personen (P. B. 1923, No. 37).*

IN NAAM DER KONINGIN!

DE GOUVERNEUR van de Nederlandse Antillen,

In overweging genomen hebbende, dat er behoefte bestaat aan de oprichting van een Gouvernements-opvoedingsgesticht, als bedoeld bij artikel 1 van de Verordening van de 3de Maart 1923, houdende beginselen en voorschriften omtrent maatregelen ten opzichte van jeugdige personen (P. B. 1923, No. 37);

Heeft, de Raad van Advies gehoord, met gemeen overleg der Staten, vastgesteld onderstaande landsverordening:

Artikel 1.

Er wordt van Gouvernementswege een opvoedingsgesticht op het eiland Curaçao opgericht.

Artikel 2.

Deze landsverordening treedt in werking met ingang van de dag na die harer afkondiging.

Gegeven te Willemstad, de 2de April 1949.

Het lid van het College
van Algemeen Bestuur,
A. MULLER.

L. PETERS.

De Gouvernements-Secretaris,

CORVER.

Uitgegeven de 7de April 1949.
De Gouvernements-Secretaris,
CORVER.

A°. 1949. N°. 42

PUBLICATIEBLAD

BESCHIKKING *van de 5de April 1949, no. 487, tot bekendmaking van het Koninklijk besluit van 9 December 1948, bepalende de bekendmaking in het Staatsblad van het op 2 Juni 1934 te Londen gesloten herziene Unie-Verdrag tot bescherming van de industriële eigendom en twee aldaar tezelfder tijd gesloten aanverwante overeenkomsten (Staatsblad no. I 539).*

DE GOUVERNEUR van de Nederlandse Antillen,

Gelezen:

de brief dd. 13 Januari 1949, 1e en 7e Afdeling no. 11/42 van de Heer Minister van Overzeese Gebiedsdelen, waarbij het Koninklijk besluit van 9 December 1948, bepalende de bekendmaking in het Staatsblad van het op 2 Juni 1934 te Londen gesloten herziene Unie-Verdrag tot bescherming van de industriële eigendom en twee aldaar tezelfder tijd gesloten aanverwante overeenkomsten (Staatsblad no. I. 539) ter bekendmaking wordt aangeboden;

HEEFT GOEDGEVONDEN:

Te bepalen, dat bovenaangehaald Koninklijk besluit van 9 December 1948 (Staatsblad no. I 539) nevens deze

A°. 1949. N°. 41

PUBLICATIEBLAD

BESLUIT *van de 8ste April 1949, houdende vervallenverklaring van de voorschriften ter uitvoering van het Prijsopdrijvings- en Hamsterbesluit 1940 (P. B. 1940, no. 44).*

IN NAAM DER KONINGIN!

DE GOUVERNEUR van de Nederlandse Antillen,

Overwegende, dat ter uitvoering van de artikelen 2, 3 en 7 van het Besluit van de 14de Mei 1940 (Prijsopdrijvings- en Hamsterbesluit 1940) (P. B. 1940, no. 44), bekrachtigd bij Landsverordening van de 21ste Augustus 1942 (P. B. 1942, no. 161), het nodig is, het navolgende vast te stellen;

Heeft, de Raad van Advies gehoord, besloten:

Enig artikel.

Met ingang van 9 April vervallen:

a. de Beschikking van de 14de Mei 1940, no. 2960 (P. B. 1940, no. 45) ter uitvoering van artikel 7 van het Prijsopdrijvings- en Hamsterbesluit 1940 (P. B. 1940, no. 44), zoals gewijzigd;

b. het Besluit van de 5de September 1944 (P. B. 1944, no. 155) ter uitvoering van artikel 2 van het Prijsopdrijvings- en Hamsterbesluit 1940 (P. B. 1940, no. 44), zoals gewijzigd;

c. het Besluit van de 6de November 1944 (P. B. 1944, no. 193) ter uitvoering van artikel 3 van het Prijsopdrijvings- en Hamsterbesluit 1940 (P. B. 1940, no. 44);

d. het Besluit van de 28ste December 1944 (P. B. 1945, no. 7) ter uitvoering van artikel 2 van het Prijsopdrijvings- en Hamsterbesluit 1940 (P. B. 1940, no. 44);

e. het Besluit van de 26ste Maart 1946 (P. B. 1946, no. 55) ter uitvoering van de leden 5 en 6 van artikel 2 van het Prijsopdrijvings- en Hamsterbesluit 1940 (P. B. 1940, no. 44);

f. het Besluit van de 14de November 1946 (P. B. 1946, no. 180) ter uitvoering van artikel 2 van het Prijsopdrijvings- en Hamsterbesluit 1940 (P. B. 1945, no. 8).

Gegeven te Willemstad, de 8ste April 1949.

Het lid van het College
van Algemeen Bestuur,
MENSING.

L. PETERS.

De Gouvernements-Secretaris,

CORVER.

Uitgegeven de 8ste April 1949.
De Gouvernements-Secretaris,
CORVER.

beschikking in het Publicatieblad zal worden bekendgemaakt.

Willemstad, de 5de April 1949.

De Gouverneur voornoemd,

L. PETERS.

Uitgegeven de 11de April 1949.
De Gouvernements-Secretaris,
CORVER.

WIJ JULIANA, BIJ DE GRATIE GODS, KONINGIN DER NEDERLANDEN, PRINSES VAN ORANJE-NASSAU, ENZ., ENZ., ENZ.

Gezien de wet van 3 Maart 1948 (*Staatsblad* No. I 83), houdende goedkeuring van de toetreding van Nederland tot het op 2 Juni 1934 te Londen gesloten herziene Unie-verdrag tot bescherming van de industriële eigendom en tot twee der aldaar tezelfder tijd gesloten aanverwante overeenkomsten, en goedkeuring van de toepasselijk-verklaring van deze regelingen op Suriname en de Nederlandse Antillen en van twee dezer regelingen op Indonesië, van welke stukken een afdruk een een vertaling bij dit Besluit zijn gevoegd;

Overwegende, dat op 12 Juni 1948 ter kennis van de Regering van de Zwitserse Bond is gebracht de toetreding van Nederland tot genoemd verdrag en tot twee der aanverwante overeenkomsten, te weten die betreffende de internationale inschrijving van fabrieks- en handelsmerken en die betreffende het internationale depôt van tekeningen of modellen van nijverheid, en de toepasselijk-verklaring van deze regelingen op Suriname en de Nederlandse Antillen en van twee dezer regelingen op Indonesië, te weten het meergenoemde Unieverdrag zelve en de overeenkomst betreffende het internationaal depôt van tekeningen of modellen van nijverheid.

Overwegende mede, dat de Regering van de Zwitserse Bond deze toetreding en toepasselijk-verklaring op 5 Juli 1948 heeft medegedeeld aan de Staten Partij bij het genoemde verdrag en de aanverwante overeenkomsten;

Overwegende wijders, dat deze toetreding en toepasselijk-verklaring ingevolge het in de artikelen 16 en 16*bis* van genoemd verdrag bepaalde, op 5 Augustus 1948 zijn in werking getreden;

Op de voordracht van Onze Minister van Buitenlandse Zaken a.i. van 2 December 1948, Kabinet en Protocol, No. 124706;

Hebben goedgevonden en verstaan:

meergenoemd verdrag en de aanverwante overeenkomsten, alsmede de vertaling daarvan, te doen bekend maken door de plaatsing van dit Besluit in het *Staatsblad*.

Een opgave van de Staten, die op 1 Juli 1948 partij waren bij dit verdrag en de aanverwante overeenkomsten, is mede bij dit Besluit gevoegd.

Onze Ministers, Hoofden van Departementen van Algemeen Bestuur, zijn, ieder voor zoveel hem aangaat, belast met de uitvoering van hetgeen te dezen wordt vereist.

Soestdijk, 9 December 1948.

JULIANA.

De Minister van Buitenlandse Zaken,
STIKKER.

Uitgegeven de *elfde* Januari 1949.

De Minister van Justitie,
WIJERS.

Convention d'Union de Paris du 20 mars 1883 pour la Protection de la Propriété industrielle, revisée à Bruxelles le 14 décembre 1900, à Washington le 2 juin 1911, à La Haye le 6 novembre 1925, et à Londres le 2 juin 1934.

Le Président du Reich allemand; le Président du Bundesstaat d'Autriche; Sa Majesté le Roi des Belges; le Président des États-Unis du Brésil; le Président de la République de Cuba; Sa Majesté le Roi de Danemark; le Président de la République d'Espagne; le Président des États-Unis d'Amérique; le Président de la République de Finlande; le Président de la République française; Sa Majesté le Roi de Grande-Bretagne, d'Irlande et des Territoires britanniques au delà des Mers, Empereur des Indes; Son Altesse Sérénissime le Régent du Royaume de Hongrie; Sa Majesté le Roi d'Italie; Sa Majesté l'Empereur du Japon; Son Altesse Sérénissime le Prince de Liechtenstein; Sa Majesté le Sultan du Maroc; le Président des États-Unis du Mexique; Sa Majesté le Roi de Norvège; Sa Majesté la Reine des Pays-Bas; le Président de la République polonaise (au nom de la Pologne et de la Ville libre de Dantzig); le Président de la République portugaise; Sa Majesté le Roi de Suède; le Conseil fédéral de la Confédération suisse; le Président de la République tchécoslovaque; Son Altesse le Bey de Tunisie; le Président de la République turque; Sa Majesté le Roi de Yougoslavie,

Ayant jugé utile d'apporter certaines modifications et additions à la Convention internationale du 20 mars 1883, portant création d'une Union internationale pour la Protection de la Propriété industrielle, revisée à Bruxelles le 14 décembre 1900, à Washington le 2 juin 1911 et à la Haye le 6 novembre 1925, ont nommé pour leurs Plénipotentiaires, savoir:

Le Président du Reich allemand:

Son Excellence M. Leopold von Hoesch, Ambassadeur d'Allemagne à Londres.

M. Georg Klauer, Président du Bureau des Brevets.

M. Wolfgang Kühnast, Geh. Justizrat, Directeur au Bureau des Brevets.

M. Herbert Kühnemann, Landgerichtsrat au Ministère de la Justice.

Le Président du Bundesstaat d'Autriche:

M. le Hofrat Dr. Hans Werner, Président conseiller du Bureau des Brevets.

Sa Majesté le Roi des Belges:

M. Daniel Coppieters de Gibson, avocat à la Cour d'Appel de Bruxelles.

M. Thomas Braun, avocat à la Cour d'Appel de Bruxelles.

Le Président des États-Unis du Brésil:

M. Julio Augusto Barboza-Carneiro, Attaché commercial près l'Ambassade du Brésil à Londres.

Le Président de la République de Cuba:

M. le Dr. Gabriel Suárez Solar, Chargé d'Affaires de Cuba à Londres.

Sa Majesté le Roi de Danemark:

M. N. J. Ehrenreich-Hansen, Directeur de l'Administration de la Propriété industrielle.

Le Président de la République d'Espagne:

Son Excellence Don Ramón Pérez de Ayala, Ambassadeur d'Espagne à Londres.

Don Fernando Cabello Lapiedra, Directeur du Bureau de la Propriété industrielle.

Don José García Monge y de Vera, Sub-chef et Secrétaire du Registre de la Propriété industrielle.

Le Président des États-Unis d'Amérique:

The Hon. Conway P. Coe, Commissaire des Brevets

M. Thomas Ewing.

M. John A. Dienner.

Le Président de la République de Finlande:

M. Juho Fredrik Kautola, Conseiller industriel, Chef du Bureau des brevets au Ministère du Commerce et de l'Industrie.

Le Président de la République française:

Au nom de la République française:

M. Marcel Plaisant, Sénateur, Avocat à la Cour d'Appel de Paris, Délégué-adjoint de la France à la Société des Nations, Membre du Comité technique de la Propriété industrielle.

M. Roger Cambon, Ministre Plénipotentiaire, Conseiller de l'Ambassade de France à Londres.

M. Georges Lainel, Directeur de la Propriété industrielle au Ministère du Commerce et de l'Industrie.

M. Georges Maillard, Avocat à la Cour d'Appel de Paris, Vice-Président du Comité technique de la Propriété industrielle.

Au nom des États de Syrie et du Liban:

M. Marcel Plaisant.

Sa Majesté le Roi de Grande-Bretagne, d'Irlande et des Territoires britanniques au delà des Mers, Empereur des Indes:

Pour la Grande-Bretagne et l'Irlande du Nord:

Sir Frederick William Leith-Ross, K.C.B., K.C.M.G., Chief Economic Adviser to His Majesty's Government in the United Kingdom.

Mr. Mark Frank Lindley, LL.D., Comptroller-General of Patents, Designs and Trade Marks.

Sir William Smith Jarratt.

Pour le Commonwealth d'Australie:

Mr. Bernhard Wallach, Commissioner of Patents, Registrar of Trade Marks, Registrar of Designs, Registrar of Copyrights.

Pour l'État libre d'Irlande:

Mr. John W. Dulanty, High Commissioner of the Irish Free State in London.

Mr. Edward A. Cleary, Controller of Industrial and Commercial Property.

Son Altesse Sérénissime le Régent du Royaume de Hongrie:

M. Zoltán Schilling, Président de la Cour royale hongroise des Brevets.

Sa Majesté le Roi d'Italie:

Son Excellence M. Eduardo Piola Caselli, Sénateur, Président de Chambre à la Cour de Cassation.

Son Excellence M. le Prof. Amedeo Giannini, Sénateur, Ministre Plénipotentiaire, Conseiller d'État.

M. le Dr. Luigi Biamonti, Directeur du Bureau légal de la Confédération de l'Industrie.

M. le Dr. Alfredo Jannoni Sebastianini, Directeur de l'Office de la Propriété intellectuelle.

Sa Majesté l'Empereur du Japon:

Son Excellence M. Massa-aki Hotta, Envoyé Extraordinaire et Ministre Plénipotentaire du Japon à Prague.

M. Takatsugu Yoshiwara, Secrétaire général du Bureau des Brevets d'invention.

Son Altesse Sérénissime le Prince de Liechtenstein:

M. Walther Kraft, Directeur du Bureau fédéral de la Propriété intellectuelle à Berne.

Sa Majesté le Sultan du Maroc:

Son Excellence le Vicomte de Poulpiquet du Halgouët, Attaché Commercial de France à Londres.

Le Président des États-Unis du Mexique:

M. Gustavo Luders de Negri, Consul général du Mexique à Londres.

Sa Majesté le Roi de Norvège:

M. Birger Gabriel Wyller, Directeur général du Bureau de la Propriété industrielle.

Sa Majesté la Reine des Pays-Bas:

M. le Dr. J. Alingh Prins, Président du Conseil pour les Brevets d'invention, Directeur du Bureau pour la Propriété industrielle à La Haye.

M. le Dr. Ingénieur J. van Hettinga Tromp, avocat près la Haute Cour à La Haye.

M. le Dr. A. D. Koeleman, Conseiller à La Haye.

M. le Dr. H. F. van Walsem, avocat, à Eindhoven.

Le Président de la République polonaise (au nom de la Pologne et de la Ville libre de Dantzig):

Au nom de la République polonaise:

M. Stefan Czaykowski, Président de l'Office des Brevets de la République polonaise.

Au nom de la Ville libre de Dantzig:

M. Stefan Czaykowski.

Le Président de la République portugaise:

M. le Dr. Joao de Lebre e Lima, Chargé d'Affaires du Portugal à Londres.

M. l'Ing. Arthur de Mello Quintella Saldanha, Directeur du Bureau de la Propriété industrielle.

Sa Majesté le Roi de Suède:

M. le Dr. Carl Birger Lindgren, Chef de Section à l'Office des Brevets et de l'Enregistrement.

M. Åke de Zweigbergk.

Le Conseil fédéral de la Confédération suisse:

M. Walther Kraft, Directeur du Bureau fédéral de la Propriété intellectuelle.

Le Président de la République tchécoslovaque:

M. le Dr. Karel Skála, Conseiller supérieur au Ministère du Commerce.

M. le Dr. Otto Parsch, Secrétaire au Ministère du Commerce.

Son Altesse le Bey de Tunisie:

M. Charles Billecocq, Consul général de France à Londres.

Le Président de la République turque:

Son Excellence Ali Fethi Bey, Ambassadeur de Turquie à Londres.

Sa Majesté le Roi de Yougoslavie:

M. le Dr. Janko Choumane, Président de l'Office national pour la Protection de la Propriété industrielle.

Lesquels, après avoir communiqué leurs pleins pouvoirs respectifs, trouvés en bonne et due forme, sont convenus des dispositions suivantes:—

Article 1er.

1. Les pays auxquels s'applique la présente Convention sont constitués à l'état d'Union pour la protection de la propriété industrielle.

2. La protection de la propriété industrielle a pour objet les brevets d'invention, les modèles d'utilité, les dessins ou modèles industriels, les marques de fabrique ou de commerce, le nom commercial et les indications de provenance ou appellations d'origine, ainsi que la répression de la concurrence déloyale.

3. La propriété industrielle s'entend dans l'acception la plus large et s'applique non seulement à l'industrie et au commerce proprement dits, mais également au domaine des industries agricoles et extractives et à tous produits fabriqués ou naturels, par exemple: vins, grains, feuilles de tabac, fruits, bestiaux, minéraux, eaux minérales, bières, fleurs, farines.

4. Parmi les brevets d'invention sont comprises les diverses espèces de brevets industriels admises par les législations des pays de l'Union, telles que brevets d'importation, brevets de perfectionnement, brevets et certificats d'addition, etc.

Article 2.

1. Les ressortissants de chacun des pays de l'Union jouiront dans tous les autres pays de l'Union, en ce qui concerne la protection de la propriété industrielle, des avantages que les lois respectives accordent actuellement ou accorderont par la suite aux nationaux, le tout sans préjudice des droits spécialement prévus par la présente Convention. En conséquence, ils auront la même protection que ceux-ci et le même recours légal contre toute atteinte portée à leurs droits, sous réserve de l'accomplissement des conditions et formalités imposées aux nationaux.

2. Toutefois, aucune condition de domicile ou d'établissement dans le pays où la protection est réclamée ne peut être exigée des ressortissants de l'Union pour la jouissance d'aucun des droits de propriété industrielle.

3. Sont expressément réservées les dispositions de la législation de chacun des pays de l'Union relatives à la procédure judiciaire et administrative et à la compétence, ainsi qu'à l'élection de domicile ou à la constitution d'un mandataire, qui seraient requises par les lois sur la propriété industrielle.

Article 3.

Sont assimilés aux ressortissants des pays de l'Union les ressortissants des pays ne faisant pas partie de l'Union qui sont domiciliés ou ont des établissements industriels ou commerciaux effectifs et sérieux sur le territoire de l'un des pays de l'Union.

Article 4.

A.—1. Celui qui aura régulièrement fait le dépôt d'une demande de brevet d'invention, d'un modèle d'utilité, d'un dessin ou modèle

industriel, d'une marque de fabrique ou de commerce, dans l'un des pays de l'Union, ou son ayant cause, jouira, pour effectuer le dépôt dans les autres pays, d'un droit de priorité pendant les délais déterminés ci-après.

2. Est reconnu comme donnant naissance au droit de priorité tout dépôt ayant la valeur d'un dépôt national régulier en vertu de la loi intérieure de chaque pays de l'Union ou de traités internationaux conclus entre plusieurs pays de l'Union.

B.—En conséquence, le dépôt ultérieurement opéré dans l'un des autres pays de l'Union, avant l'expiration de ces délais, ne pourra être invalidé par des faits accomplis dans l'intervalle, soit, notamment, par un autre dépôt, par la publication de l'invention ou son exploitation, par la mise en vente d'exemplaires du dessin ou du modèle, par l'emploi de la marque, et ces faits ne pourront faire naître aucun droit de tiers ni aucune possession personnelle. Les droits acquis par des tiers avant le jour de la première demande qui sert de base au droit de priorité sont réservés par l'effet de la législation intérieure de chaque pays de l'Union.

C.—1. Les délais de priorité mentionnés ci-dessus seront de douze mois pour les brevets d'invention et les modèles d'utilité, et de six mois pour les dessins ou modèles industriels et pour les marques de fabrique ou de commerce.

2. Ces délais commencent à courir de la date du dépôt de la première demande; le jour du dépôt n'est pas compris dans le délai.

3. Si le dernier jour du délai est un jour férié légal ou un jour où le Bureau n'est pas ouvert pour recevoir le dépôt des demandes dans le pays où la protection est réclamée, le délai sera prorogé jusqu'au premier jour ouvrable qui suit.

D.—1. Quiconque voudra se prévaloir de la priorité d'un dépôt antérieur sera tenu de faire une déclaration indiquant la date et le pays de ce dépôt. Chaque pays déterminera à quel moment, au plus tard, cette déclaration devra être effectuée.

2. Ces indications seront mentionnées dans les publications émanant de l'Administration compétente, notamment sur les brevets et les descriptions y relatives.

3. Les pays de l'Union pourront exiger de celui qui fait une déclaration de priorité la production d'une copie de la demande (description, dessins, etc.) déposée antérieurement. La copie, certifiée conforme par l'Administration qui aura reçu cette demande, sera dispensée de toute législation, et elle pourra en tous cas être déposée, exempte de frais, à n'importe quel moment dans le délai de trois mois à dater du dépôt de la demande ultérieure. On pourra exiger qu'elle soit accompagnée d'un certificat de la date du dépôt émanant de cette Administration, et d'une traduction.

4. D'autres formalités ne pourront être requises pour la déclaration de priorité au moment du dépôt de la demande. Chaque pays de l'Union déterminera les conséquences de l'omission des formalités prévues par le présent article, sans que ces conséquences puissent excéder la perte du droit de priorité.

5. Ultérieurement d'autres justifications pourront être demandées.

E.—1. Lorsqu'un dessin ou modèle industriel aura été déposé dans un pays en vertu d'un droit de priorité basé sur le dépôt d'un modèle d'utilité, le délai de priorité ne sera que celui fixé pour les dessins ou modèles industriels.

2. En outre, il est permis de déposer dans un pays un modèle d'utilité en vertu d'un droit de priorité basé sur le dépôt d'une demande de brevet et inversement.

F.—Aucun pays de l'Union ne pourra refuser une demande de brevet pour le motif qu'elle contient la revendication de priorités multiples, à la condition qu'il y ait unité d'invention au sens de la loi du pays.

G.—Si l'examen révèle qu'une demande de brevet est complexe, le demandeur pourra diviser la demande en un certain nombre de demandes divisionnaires en conservant comme date de chacune la date de la demande initiale et, s'il y a lieu, le bénéfice du droit de priorité.

H.—La priorité ne peut être refusée pour le motif que certains éléments de l'invention pour lesquels on revendique la priorité ne figurent pas parmi les revendications formulées dans la demande au pays d'origine, pourvu que l'ensemble des pièces de la demande révèle d'une façon précise lesdits éléments.

Article 4*bis*.

1. Les brevets demandés dans les différents pays de l'Union par des ressortissants de l'Union seront indépendants des brevets obtenus pour la même invention dans les autres pays, adhérents ou non à l'Union.

2. Cette disposition doit s'entendre d'une façon absolue, notamment en ce sens que les brevets demandés pendant le délai de priorité sont indépendants, tant au point de vue des causes de nullité et de déchéance, qu'au point de vue de la durée normale.

3. Elle s'applique à tous les brevets existant au moment de sa mise en vigueur.

4. Il en sera de même, en cas d'accession de nouveaux pays, pour les brevets existant de part et d'autre au moment de l'accession.

5. Les brevets obtenus avec le bénéfice de la priorité jouiront, dans les différents pays de l'Union, d'une durée égale à celle dont

lis jouiraient s'ils étaient demandés ou délivrés sans le bénéfice de la priorité.

Article 4*ter*.

L'inventeur a le droit d'être mentionné comme tel dans le brevet.

Article 5.

A.—1. L'introduction, par le breveté, dans le pays où le brevet a été délivré, d'objects fabriqués dans l'un ou l'autre des pays de l'Union, n'entraînera pas la déchéance.

2. Toutefois, chacun des pays de l'Union aura la faculté de prendre les mesures législatives nécessaires pour prévenir les abus qui pourraient résulter de l'exercice du droit exclusif conféré par le brevet, par exemple faute d'exploitation.

3. Ces mesures ne pourront prévoir la déchéance du brevet que si la concession de licences obligatoires ne suffisait pas pour prévenir ces abus.

4. En tout cas, la concession d'une licence obligatoire ne pourra pas être demandée avant l'expiration de trois années à compter de la date de la délivrance du brevet, et cette licence ne pourra être accordée que si le breveté ne justifie pas d'excuses légitimes. Aucune action en déchéance ou en révocation d'un brevet ne pourra être introduite avant l'expiration de deux années à compter de la concession de la première licence obligatoire.

5. Les dispositions qui précèdent seront applicables, sous réserve des modifications nécessaires, aux modèles d'utilité.

B.—La protection des dessins et modèles industriels ne peut être atteinte par une déchéance quelconque, soit pour défaut d'exploitation, soit pour introduction d'objets conformes à ceux qui sont protégés.

C.—1. Si, dans un pays, l'utilisation de la marque enregistrée est obligatoire, l'enregistrement ne pourra être annulé qu'après un délai équitable et si l'intéressé ne justifie pas des causes de son inaction.

2. L'emploi d'une marque de fabrique ou de commerce par le propriétaire, sous une forme qui diffère par des éléments n'altérant pas le caractère distinctif de la marque dans la forme sous laquelle celle-ci a été enregistrée dans l'un des pays de l'Union, n'entraînera pas l'invalidation de l'enregistrement et ne diminuera pas la protection accordée à la marque.

3. L'emploi simultané de la même marque sur des produits identiques ou similaires, par des établissements industriels ou commerciaux considérés comme copropriétaires de la marque d'après les dispositions de la loi nationale du pays où la protection est réclamée,

n'empêchera pas l'enregistrement ni ne diminuera d'aucune façon la protection accordée à ladite marque dans n'importe quel pays de l'Union, pourvu que ledit emploi n'ait pas pour effet d'induire le public en erreur et qu'il ne soit pas contraire à l'intérèt public.

D.—Aucun signe ou mention du brevet, du modèle d'utilité, de l'enregistrement de la marque de fabrique ou de commerce ou du dépôt du dessin ou modèle industriel ne sera exigé sur le produit, pour la reconnaissance du droit.

Article 5*bis*.

1. Un délai de grâce, qui devra être au minimum de trois mois, sera accordé pour le payement des taxes prévues pour le maintien des droits de propriété industrielle, moyennant le versement d'une surtaxe, si la législation nationale en impose une.

2. Pour les brevets d'invention, les pays de l'Union s'engagent en outre, soit à porter le délai de grâce à six mois au moins, soit à prévoir la restauration du brevet tombé en déchéance par suite de non-payement de taxes, ces mesures restant soumises aux conditions prévues par la législation intérieure.

Article 5*ter*.

Dans chacun des pays de l'Union ne seront pas considérés comme portant atteinte aux droits du breveté:

1° l'emploi, à bord des navires des autres pays de l'Union, des moyens faisant l'objet de son brevet dans le corps du navire, dans les machines, agrès, apparaux et autres accessoires, lorsque ces navires pénétreront temporairement ou accidentellement dans les eaux du pays, sous réserve que ces moyens y soient employés exclusivement pour les besoins du navire;

2° l'emploi des moyens faisant l'objet du brevet dans la construction ou le fonctionnement des engins de locomotion aérienne ou terrestre des autres pays de l'Union ou des accessoires de ces engins, lorsque ceux-ci pénétreront temporairement ou accidentellement dans ce pays.

Article 6.

A.—Toute marque de fabrique ou de commerce régulièrement enregistrée dans le pays d'origine sera admise au dépôt et protégée telle quelle dans les autres pays de l'Union sous les réserves indiquées ci-après. Ces pays pourront exiger, avant de procéder à l'enregistrement définitif, la production d'un certificat d'enregistrement au pays d'origine délivré par l'autorité compétente. Aucune légalisation ne sera requise pour ce certificat.

B.—1. Toutefois, pourront être refusées ou invalidées:

1° les marques qui sont de nature à porter atteinte à des droits acquis par des tiers dans le pays où la protection est réclamée;

2° les marques dépourvues de tout caractère distinctif, ou bien composées exclusivement de signes ou d'indications pouvant servir, dans le commerce, pour désigner l'espèce, la qualité, la quantité, la destination, la valeur, le lieu d'origine des produits ou l'époque de production ou devenus usuels dans le langage courant ou les habitudes loyales et constantes du commerce du pays où la protection est réclamée. Dans l'appréciation du caractère distinctif d'une marque, on devra tenir compte de toutes les circonstances de fait, notamment de la durée de l'usage de la marque;

3° les marques qui sont contraires à la morale ou à l'ordre public, notamment celles qui sont de nature à tromper le public. Il est entendu qu'une marque ne pourra être considérée comme contraire à l'ordre public pour la seule raison qu'elle n'est pas conforme à quelque disposition de la législation sur les marques, sauf le cas où cette disposition elle-même concerne l'ordre public.

2. Ne pourront être refusées dans les autres pays de l'Union les marques de fabrique ou de commerce pour le seul motif qu'elles ne diffèrent des marques protégées dans le pays d'origine que par des éléments n'altérant pas le caractère distinctif et ne touchant pas à l'identité des marques dans la forme sous laquelle celles-ci ont été enregistrées audit pays d'origine.

C.—Sera considéré comme pays d'origine le pays de l'Union où le déposant a un établissement industriel ou commercial effectif et sérieux, et, s'il n'a pas un tel établissement, le pays de l'Union où il a son domicile, et, s'il n'a pas de domicile dans l'Union, le pays de sa nationalité, au cas où il est ressortissant d'un pays de l'Union.

D.—Lorsqu'une marque de fabrique ou de commerce aura été régulièrement enregistrée dans le pays d'origine, puis dans un ou plusieurs autres pays de l'Union, chacune de ces marques nationales sera considérée, dès la date à laquelle elle aura été enregistrée, comme indépendante de la marque dans le pays d'origine, pourvu qu'elle soit conforme à la législation intérieure du pays d'importation.

E.—En aucun cas le renouvellement de l'enregistrement d'une marque dans le pays d'origine n'entraînera l'obligation de renouveler l'enregistrement dans les autres pays de l'Union où la marque aura été enregistrée.

F.—Le bénéfice de la priorité reste acquis aux dépôts de marques effectués dans le délai de l'article 4, même lorsque l'enregistrement dans le pays d'origine n'intervient qu'après l'expiration de ce délai.

Article 6*bis*.

1. Les pays de l'Union s'engagent à refuser ou à invalider, soit d'office si la législation du pays le permet, soit à la requête de l'intéressé, l'enregistrement d'une marque de fabrique ou de commerce qui constitue la reproduction, l'imitation ou la traduction, susceptibles de créer une confusion, d'une marque que l'autorité compétente du pays de l'enregistrement estimera y être notoirement connue comme étant déjà la marque d'une personne admise à bénéficier de la présente Convention et utilisée pour des produits identiques ou similaires. Il en sera de même lorsque la partie essentielle de la marque constitue la reproduction d'une telle marque notoirement connue ou une imitation susceptible de créer une confusion avec celle-ci.

2. Un délai minimum de trois ans devra être accordé pour réclamer la radiation de ces marques. Le délai courra de la date de l'enregistrement de la marque.

3. Il ne sera pas fixé de délai pour réclamer la radiation des marques enregistrées de mauvaise foi.

Article 6*ter*.

1. Les pays de l'Union conviennent de refuser ou d'invalider l'enregistrement et d'interdire, par des mesures appropriées, l'utilisation, à défaut d'autorisation des pouvoirs compétents, soit comme marques de fabrique ou de commerce, soit comme éléments de ces marques, des armoiries, drapeaux et autres emblèmes d'État des pays de l'Union, signes et poinçons officiels de contrôle et de garantie adoptés par eux, ainsi que toute imitation au point de vue héraldique.

2. L'interdiction des signes et poinçons officiels de contrôle et de garantie s'appliquera seulement dans les cas où les marques qui les comprendront seront destinées à être utilisées sur des marchandises du même genre ou d'un genre similaire.

3. Pour l'application de ces dispositions, les pays de l'Union conviennent de se communiquer réciproquement, par l'intermédiaire du Bureau international de Berne, la liste des emblèmes d'État, signes et poinçons officiels de contrôle et de garantie, qu'ils désirent ou désireront placer, d'une façon absolue ou dans certaines limites, sous la protection du présent article, ainsi que toutes modifications ultérieures apportées à cette liste. Chaque pays de l'Union mettra à la disposition du public, en temps utile, les listes notifiées.

4. Tout pays de l'Union pourra, dans un délai de douze mois à partir de la réception de la notification, transmettre, par l'intermédiaire du Bureau international de Berne, au pays intéressé, ses objections éventuelles.

5. Pour les emblèmes d'État notoirement connus, les mesures prévues à l'alinéa 1 s'appliqueront seulement aux marques enregistrées après le 6 novembre 1925.

6. Pour les emblèmes d'État qui ne seraient pas notoirement connus, et pour les signes et poinçons officiels, ces dispositions ne seront applicables qu'aux marques enregistrées plus de deux mois après réception de la notification prévue par l'alinéa 3.

7. En cas de mauvaise foi, les pays auront la faculté de faire radier même les marques enregistrées avant le 6 novembre 1925 et comportant des emblèmes d'État, signes et poinçons.

8. Les nationaux de chaque pays qui seraient autorisés à faire usage des emblèmes d'État, signes et poinçons de leur pays, pourront les utiliser, même s'il y avait similitude avec ceux d'un autre pays.

9. Les pays de l'Union s'engagent à interdire l'usage non autorisé, dans le commerce, des armoiries d'État des autres pays de l'Union, lorsque cet usage sera de nature à induire en erreur sur l'origine des produits.

10. Les dispositions qui précèdent ne font pas obstacle à l'exercice, par les pays, de la faculté de refuser ou d'invalider, par application du 3° de l'alinéa 1 de la lettre B de l'article 6, les marques contenant, sans autorisation, des armoiries, drapeaux, décorations et autres emblèmes d'État ou des signes et poinçons officiels adoptés par un pays de l'Union.

Article 6*quater*.

1. Lorsque, conformément à la législation d'un pays de l'Union, la cession d'une marque n'est valable que si elle a lieu en même temps que le transfert de l'entreprise ou du fonds de commerce auquel la marque appartient, il suffira, pour que cette validité soit admise, que la partie de l'entreprise ou du fonds de commerce située dans ce pays soit transmise au cessionnaire, avec le droit exclusif d'y fabriquer ou d'y vendre les produits portant la marque cédée.

2. Cette disposition n'impose pas aux pays de l'Union l'obligation de considérer comme valable le transfert de toute marque dont l'usage par le cessionnaire serait, en fait, de nature à induire le public en erreur, notamment en ce qui concerne la provenance, la nature ou les qualités substantielles des produits auxquels la marque est appliquée.

Article 7.

La nature du produit sur lequel la marque de fabrique ou de commerce doit être apposée ne peut, dans aucun cas, faire obstacle à l'enregistrement de la marque.

Article 7*bis*.

1. Les pays de l'Union s'engagent à admettre au dépôt et à protéger les marques collectives appartenant à des collectivités dont

l'existence n'est pas contraire à la loi du pays d'origine, même si ces collectivités ne possèdent pas un établissement industriel ou commercial.

2. Chaque pays sera juge des conditions particulières sous lesquelles une marque collective sera protégée et il pourra refuser la protection si cette marque est contraire à l'intérêt public.

3. Cependant, la protection de ces marques ne pourra être refusée à aucune collectivité dont l'existence n'est pas contraire à la loi du pays d'origine, pour le motif qu'elle n'est pas établie dans le pays où la protection est requise ou qu'elle n'est pas constituée conformément à la législation de ce pays.

Article 8.

Le nom commercial sera protégé dans tous les pays de l'Union sans obligation de dépôt ou d'enregistrement, qu'il fasse ou non partie d'une marque de fabrique ou de commerce.

Article 9.

1. Tout produit portant illicitement une marque de fabrique ou de commerce, ou un nom commercial, sera saisi à l'importation dans ceux des pays de l'Union dans lesquels cette marque ou ce nom commercial ont droit à la protection légale.

2. La saisie sera également effectuée dans le pays où l'apposition illicite aura eu lieu, ou dans le pays où aura été importé le produit.

3. La saisie aura lieu à la requête soit du ministère public, soit de toute autre autorité compétente, soit d'une partie intéressée, personne physique ou morale, conformément à la législation intérieure de chaque pays.

4. Les autorités ne seront pas tenues d'effectuer la saisie en cas de transit.

5. Si la législation d'un pays n'admet pas la saisie à l'importation, la saisie sera remplacée par la prohibition d'importation ou la saisie à l'intérieur.

6. Si la législation d'un pays n'admet ni la saisie à l'importation, ni la prohibition d'importation, ni la saisie à l'intérieur, et en attendant que cette législation soit modifiée en conséquence, ces mesures seront remplacées par les actions et moyens que la loi de ce pays assurerait en pareil cas aux nationaux.

Article 10.

1. Les dispositions de l'article précédent seront applicables à tout produit portant faussement, comme indication de provenance, le nom d'une localité ou d'un pays déterminé, lorsque cette indication sera jointe à un nom commercial fictif ou emprunté dans une intention frauduleuse.

2. Sera en tout cas reconnu comme partie intéressée, que ce soit une personne physique ou morale, tout producteur, fabricant ou commerçant engagé dans la production, la fabrication ou le commerce de ce produit et établi, soit dans la localité faussement indiquée comme lieu de provenance, soit dans la région où cette localité est située, soit dans le pays faussement indiqué, soit dans le pays où la fausse indication de provenance est employée.

Article 10*bis*.

1. Les pays de l'Union sont tenus d'assurer aux ressortissants de l'Union une protection effective contre la concurrence déloyale.

2. Constitue un acte de concurrence déloyale tout acte de concurrence contraire aux usages honnêtes en matière industrielle ou commerciale.

3. Notamment devront être interdits:

1° tous faits quelconques de nature à créer une confusion par n'importe quel moyen avec l'établissement, les produits ou l'activité industrielle ou commerciale d'un concurrent;

2° les allégations fausses, dans l'exercice du commerce, de nature à discréditer l'établissement, les produits ou l'activité industrielle ou commerciale d'un concurrent.

Article 10*ter*.

1. Les pays de l'Union s'engagent à assurer aux ressortissants des autres pays de l'Union des recours légaux appropriés pour réprimer efficacement tous les actes visés aux articles 9, 10 et 10*bis*.

2. Ils s'engagent, en outre, à prévoir des mesures pour permettre aux syndicats et associations représentant les industriels, producteurs ou commerçants intéressés et dont l'existence n'est pas contraire aux lois de leurs pays, d'agir en justice ou auprès des autorités administratives, en vue de la répression des actes prévus par les articles 9, 10 et 10*bis*, dans la mesure où la loi du pays dans lequel la protection est réclamée le permet aux syndicats et associations de ce pays.

Article 11.

1. Les pays de l'Union accorderont, conformément à leur législation intérieure, une protection temporaire aux inventions brevetables, aux modèles d'utilité, aux dessins ou modèles industriels ainsi qu'aux marques de fabrique ou de commerce, pour les produits qui figureront aux expositions internationales officielles ou officiellement reconnues organisées sur le territoire de l'un d'eux.

2. Cette protection temporaire ne prolongera pas les délais de l'article 4. Si, plus tard, le droit de priorité est invoqué, l'Administration de chaque pays pourra faire partir le délai de la date de l'introduction du produit dans l'exposition.

3. Chaque pays pourra exiger, comme preuve de l'identité de l'objet exposé et de la date d'introduction, les pièces justificatives qu'il jugera nécessaires.

Article 12.

1. Chacun des pays de l'Union s'engage à établir un service spécial de la propriété industrielle et un dépôt central pour la communication au public des brevets d'invention, des modèles d'utilité, des dessins ou modèles industriels et des marques de fabrique ou de commerce.

2. Ce service publiera une feuille périodique officielle. Il publiera régulièrement:

(*a*) les noms des titulaires de brevets délivrés, avec une brève désignation des inventions brevetées;

(*b*) les reproductions des marques enregistrées.

Article 13.

1. L'Office international institué à Berne sous le nom de Bureau international pour la protection de la propriété industrielle est placé sous la haute autorité du Gouvernement de la Confédération suisse, qui en règle l'organisation et en surveille le fonctionnement.

2. La langue officielle du Bureau international est la langue française.

3. Le Bureau international centralise les renseignements de toute nature relatifs à la protection de la propriété industrielle; il les réunit et les publie. Il procède aux études d'utilité commune intéressant l'Union et rédige, à l'aide des documents qui sont mis à sa disposition par les diverses Administrations, une feuille périodique, en langue française, sur les questions concernant l'objet de l'Union.

4. Les numéros de cette feuille, de même que tous les documents publiés par le Bureau international, sont répartis entre les Administrations des pays de l'Union dans la proportion du nombre des unités contributives ci-dessous mentionnées. Les exemplaires et documents supplémentaires qui seraient réclamés, soit par lesdites Administrations, soit par des sociétés ou des particuliers, seront payés à part.

5. Le Bureau international doit se tenir en tout temps à la disposition des pays de l'Union, pour leur fournir, sur les questions relatives au service international de la propriété industrielle, les renseignements spéciaux dont ils pourraient avoir besoin. Le Directeur du Bureau international fait sur sa gestion un rapport annuel qui est communiqué à tous les pays de l'Union.

6. Les dépenses ordinaires du Bureau international seront supportées en commun par les pays de l'Union. Jusqu'à nouvel ordre, elles ne pourront pas dépasser la somme de cent vingt mille francs suisses

par année. Cette somme pourra être augmentée au besoin, par décision unanime d'une des Conférences prévues à l'article 14.

7. Les dépenses ordinaires ne comprennent par les frais afférents aux travaux des Conférences de Plénipotentiaires ou administratives, ni les frais que pourront entraîner des travaux spéciaux ou des publications effectués conformément aux décisions d'une Conférence. Ces frais, dont le montant annuel ne pourra dépasser 20,000 francs suisses, seront répartis entre les pays de l'Union proportionnellement à la contribution qu'ils payent pour le fonctionnement du Bureau international, suivant les dispositions de l'alinéa 8 ci-après.

8. Pour déterminer la part contributive de chacun des pays dans cette somme totale des frais, les pays de l'Union et ceux qui adhéreront ultérieurement à l'Union sont divisés en six classes, contribuant chacune dans la proportion d'un certain nombre d'unités, savoir:

	Unités.
1re classe	25
2e classe	20
3e classe	15
4e classe	10
5e classe	5
6e classe	3

Ces coefficients sont multipliés par le nombre des pays de chaque classe, et la somme de produits ainsi obtenus fournit le nombre d'unités par lequel la dépense totale doit être divisée. Le quotient donne le montant de l'unité de dépense.

9. Chacun des pays de l'Union désignera, au moment de son accession, la classe dans laquelle il désire être rangé. Toutefois, chaque pays de l'Union pourra déclarer ultérieurement qu'il désire être rangé dans une autre classe.

10. Le Gouvernement de la Confédération suisse surveille les dépenses du Bureau international, fait les avances nécessaires et établit le compte annuel qui sera communiqué à toutes les autres Administrations.

Article 14.

1. La présente Convention sera soumise à des revisions périodiques, en vue d'y introduire les améliorations de nature à perfectionner le système de l'Union.

2. A cet effet, des Conférences auront lieu, successivement, dans l'un des pays de l'Union entre les Délégués desdits pays.

3. L'Administration du pays où doit siéger la Conférence préparera, avec le concours du Bureau international, les travaux de cette Conférence.

4. Le Directeur du Bureau international assistera aux séances des Conférences, et prendra part aux discussions sans voix délibérative.

Article 15.

Il est entendu que les pays de l'Union se réservent respectivement le droit de prendre séparément, entre eux, des arrangements particuliers pour la protection de la propriété industrielle, en tant que ces arrangements ne contreviendraient point aux dispositions de la présente Convention.

Article 16.

1. Les pays qui n'ont point pris part à la présente Convention seront admis à y adhérer sur leur demande.

2. Cette adhésion sera notifiée par la voie diplomatique au Gouvernement de la Confédération suisse, et par celui-ci à tous les autres.

3. Elle emportera, de plein droit, accession à toutes les clauses et admission à tous les avantages stipulés par la présente Convention, et produira ses effets un mois après l'envoi de la notification faite par le Gouvernement de la Confédération suisse aux autres pays unionistes, à moins qu'une date postérieure n'ait été indiquée dans la demande d'adhésion.

Article 16*bis*.

1. Chacun des pays de l'Union peut, en tout temps, notifier par écrit au Gouvernement de la Confédération suisse que la présente Convention est applicable à tout ou partie de ses colonies, protectorats, territoires sous mandat ou tous autres territoires soumis à son autorité, ou tous territoires sous suzeraineté, et la Convention s'appliquera à tous les territoires désignés dans la notification un mois après l'envoi de la communication faite par le Gouvernement de la Confédération suisse aux autres pays de l'Union, à moins qu'une date postérieure n'ait été indiquée dans la notification. A défaut de cette notification, la Convention ne s'appliquera pas à ces territoires.

2. Chacun des pays de l'Union peut, en tout temps, notifier par écrit au Gouvernement de la Confédération suisse que la présente Convention cesse d'être applicable à tout ou partie des territoires qui ont fait l'objet de la notification prévue à l'alinéa qui précède, et la Convention cessera de s'appliquer dans les territoires désignés dans cette notification douze mois après réception de la notification adressée au Gouvernement de la Confédération suisse.

3. Toutes les notifications faites au Gouvernement de la Confédération suisse, conformément aux dispositions des alinéas 1 et 2 du présent article, seront communiquées par ce Gouvernement à tous les pays de l'Union.

Article 17.

L'exécution des engagements réciproques contenus dans la présente Convention est subordonnée, en tant que de besoin, à l'accomplissement des formalités et règles établies par les lois constitutionnelles de ceux des pays de l'Union qui sont tenus d'en provoquer l'application, ce qu'ils s'obligent à faire dans le plus bref délai possible.

Article 17*bis*.

1. La Convention demeurera en vigueur pendant un temps indéterminé, jusqu'à l'expiration d'une année à partir du jour où la dénonciation en sera faite.

2. Cette dénonciation sera adressée au Gouvernement de la Confédération suisse. Elle ne produira sont effet qu'à l'égard du pays au nom duquel elle aura été faite, la Convention restant exécutoire pour les autres pays de l'Union.

Article 18.

1. Le présent Acte sera ratifié et les instruments de ratification en seront déposés à Londres au plus tard le 1er juillet 1938. Il entrera en vigueur entre les pays au nom desquels il aura été ratifié un mois après cette date. Toutefois, si auparavant il était ratifié au nom de six pays au moins, il entrerait en vigueur entre ces pays un mois après que le dépôt de la sixième ratification leur aurait été notifié par le Gouvernement de la Confédération suisse, et pour les pays au nom desquels il serait ratifié ensuite, un mois après la notification de chacune de ces ratifications.

2. Les pays au nom desquels l'instrument de ratification n'aura pas été déposé dans le délai visé à l'alinéa précédent seront admis à l'adhésion aux termes de l'article 16.

3. Le présent Acte remplacera, dans les rapports entre les pays auxquels il s'applique, la Convention d'Union de Paris de 1883 et les Actes de revision subséquents.

4. En ce qui concerne les pays auxquels le présent Acte ne s'applique pas, mais auxquels s'applique la Convention d'Union de Paris revisée à La Haye en 1925, cette dernière restera en vigueur.

5. De même, en ce qui concerne les pays auxquels ne s'appliquent ni les présent Acte, ni la Convention d'Union de Paris revisée à La Haye, la Convention d'Union de Paris revisée à Washington en 1911 restera en vigueur.

Article 19.

Le présent Acte sera signé en un seul exemplaire, lequel sera déposé aux Archives du Gouvernement du Royaume-Uni de Grande-

Bretagne et d'Irlande du Nord. Une copie certifiée sera remise par ce dernier à chacun des Gouvernements des pays de l'Union.

Fait à Londres, en un seul exemplaire, le 2 juin 1934.

Pour l'Allemagne:

HOESCH.
GEORG KLAUER.
WOLFGANG KÜHNAST.
HERBERT KÜHNEMANN.

Pour l'Autriche:

Dr. HANS WERNER.

Pour la Belgique:

COPPIETERS DE GIBSON.
THOMAS BRAUN.

Pour les États-Unis du Brésil:

J. A. BARBOZA-CARNEIRO.

Pour Cuba:

GABRIEL SUÁREZ SOLAR.

Pour le Danemark:

N. J. ERHENREICH-HANSEN.

Pour la Ville libre de Dantzig:

Pour l'Espagne:

RAMÓN PÉREZ DE AYALA.
FERNANDO CABELLO LAPIEDRA.
JOSÉ GARCÍA MONGE.

Pour les États-Unis d'Amérique:

CONWAY P. COE.
JOHN A. DIENNER.
THOMAS EWING.

Pour la Finlande:

J. KAUTOLA.

Pour la France:

MARCEL PLAISANT.
ROGER CAMBON.
GEORGES LAINEL.
GEORGES MAILLARD.

Pour la Grande-Bretagne et l'Irlande du Nord:

F. W. LEITH-ROSS.
M. F. LINDLEY.
WILLIAM S. JARRATT.

Pour l'Australie:

B. WALLACH.

Pour l'État libre d'Irlande:

Pour la Hongrie:

SCHILLING ZOLTÁN.

Pour l'Italie:

EDUARDO PIOLA CASELLI.
LUIGI BIAMONTI.
ALFREDO JANNONI SEBASTIANINI.

Pour le Japon:

M. HOTTA.
TAKATSUGU YOSHIWARA.

Pour Liechtenstein:

W. KRAFT.

Pour le Maroc:

HALGOUËT.

Pour les États-Unis du Mexique:

G. LUDERS DE NEGRI.

Pour la Norvège:

B. G. WYLLER.

Pour les Pays-Bas:

J. ALINGH PRINS.
J. VAN HETTINGA TROMP.
A. D. KOELEMAN.
H. F. VAN WALSEM.

Pour la Pologne:

STEFAN CZAYKOWSKI.

Pour le Portugal:

JOÃO DE LEBRE E LIMA.
ARTHUR DE MELLO QUINTELLA SALDANHA.

Pour la Suède:

BIRGER LINDGREN.
AKE DE ZWEIGBERGK.

Pour la Syrie et le Liban:

MARCEL PLAISANT.

Pour la Suisse:

W. KRAFT.

Pour la Tchécoslovaquie:

Dr. KAREL SKÁLA.
Dr. OTTO PARSCH.

Pour la Tunisie:

C. BILLECOCQ.

Pour la Turquie:

A. FETHI.

Pour la Yougoslavie:

Dr. JANKO CHOUMANE (ŠUMAN).

For Peru:
Pour le Pérou:

For the Philippin Republic:
Pour la République des Philippines:

For Poland:
Pour la Pologne:

For Saudi Arabia:
Pour l'Arabie Saoudite:

For Siam:
Pour le Siam:

For Sweden:
Pour la Suède:

For Syria:
Pour la Syrie:

For Turkey:
Pour la Turquie:

SELIM SARPER
12 November 1947

For the Ukrainian Soviet Socialist Republic:
Pour la République Socialiste Soviétique d'Ukraine

For the Union of South Africa:
Pour l'Union Sud-Africaine:

H. T. ANDREWS
12 November 1947

For the Union of Soviet Socialist Republics:
Pour l'Union des Républiques Socialistes Soviétiques:

A. GROMYKO
18 December 1947

For the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland:
Pour le Royaume-Uni de Grande-Bretagne et d'Irlande du Nord:

For the United States of America:
Pour les Etats-Unis d'Amérique:

For Uruguay:
Pour l'Uruguay:

For Venezuela.
Pour le Venezuela:

For Yemen:
Pour le Yémen:

For Yugoslavia:
Pour la Yougoslavie:

Dr. JOZA VILFAN
12 Nov. 1947

Arrangement de Madrid du 14 avril 1891 concernant l'Enregistrement International des Marques de Fabrique ou de Commerce, revisé à Bruxelles le 14 décembre 1900, à Washington le 2 juin 1911, à La Haye le 6 novembre 1925 et à Londres le 2 juin 1934.

Les Soussignés, dûment autorisés à cet effet, ont, d'un commun accord, arrêté le texte suivant, qui remplacera l'Arrangement de Madrid du 14 avril 1891, revisé à Bruxelles le 14 décembre 1900, à Washington le 2 juin 1911 et à La Haye le 6 novembre 1925, savoir:

Article 1er.

1. Les ressortissants de chacun des pays contractants pourront s'assurer, dans tous les autres pays, la protection de leurs marques de fabrique ou de commerce enregistrées dans le pays d'origine, moyennant le dépôt desdites marques au Bureau international, à Berne, fait par l'entremise de l'Administration dudit pays d'origine.

2. Fait règle pour la définition du pays d'origine, la disposition y relative de l'article 6 de la Convention générale pour la protection de la propriété industrielle.

Article 2.

Sont assimilés aux ressortissants des pays contractants les ressortissants des pays n'ayant pas adhéré au présent Arrangement qui, sur le territoire de l'Union restreinte constituée par ce dernier, satisfont aux conditions établies par l'article 3 de la Convention générale.

Article 3.

1. Toute demande d'enregistrement international devra être présentée sur le formulaire prescrit par le Règlement d'exécution, et l'Administration du pays d'origine de la marque certifiera que les indications qui figurent sur ces demandes correspondent à celles du registre national.

2. Si le déposant revendique la couleur à titre d'élément distinctif de sa marque, il sera tenu:

1° de le déclarer et d'accompagner son dépôt d'une mention indiquant la couleur ou la combinaison de couleurs revendiquée;

2° de joindre à sa demande des exemplaires de ladite marque en couleur, qui seront annexés aux notifications faites par le Bureau international. Le nombre de ces exemplaires sera fixé par le Règlement d'exécution.

3. Le Bureau international enregistrera immédiatement les marques déposées conformément à l'article 1er. Il notifiera cet enregistrement sans retard aux diverses Administrations. Les marques enregistrées seront publiées dans une feuille pérodique éditée par le Bureau international, au moyen des indications contenues dans la demande d'enregistrement et d'un cliché fourni par le déposant.

4. En vue de la publicité à donner, dans les pays contractants, aux marques enregistrées, chaque Administration recevra gratuitement du Bureau international le nombre d'exemplaires de la susdite publication qu'il lui plaira de demander. Cette publicité sera considérée dans tous les pays contractants comme pleinement suffisante, et aucune autre ne pourra être exigée du déposant.

Article 4.

1. A partir de l'enregistrement ainsi fait au Bureau international, la protection de la marque dans chacun des pays contractants sera la même que si cette marque y avait été directement déposée.

2. Toute marque qui a été l'objet d'un enregistrement international jouira du droit de priorité établi par l'article 4 de la Convention générale, sans qu'il soit nécessaire d'accomplir les formalités prévues dans la lettre D de cet article.

Article 4*bis*.

1. Lorsqu'une marque, déjà déposée dans un ou plusieurs des pays contractants, a été postérieurement enregistrée par le Bureau international au nom du même titulaire ou de son ayant cause, l'enregistrement international sera considéré comme substitué aux enregistrements nationaux antérieurs, sans préjudice des droits acquis par le fait de ces derniers.

2. L'Administration nationale est, sur demande, tenue de prendre acte, dans ses registres, de l'enregistrement international.

Article 5.

1. Dans les pays où leur législation les y autorise, les Administrations auxquelles le Bureau international notifiera l'enregistrement d'une marque auront la faculté de déclarer que la protection ne peut être accordée à cette marque sur leur territoire. Un tel refus ne pourra être opposé que dans les conditions qui s'appliqueraient, en vertu de la Convention générale, à une marque déposée à l'enregistrement national.

2. Les Administrations qui voudront exercer cette faculté devront notifier leurs refus, avec indication des motifs, au Bureau international, dans le délai prévu par leur loi nationale, et au plus tard, avant la fin d'une année comptée à partir de l'enregistrement international de la marque.

3. Le Bureau international transmettra sans retard à l'Administration du pays d'origine et au propriétaire de la marque ou à son mandataire, si celui-ci a été indiqué au Bureau par ladite Administration, un des exemplaires de la déclaration de refus ainsi notifiée. L'intéressé aura les mêmes moyens de recours que si la marque avait été par lui directement déposée dans le pays où la protection est refusée.

4. Les motifs de refus d'une marque devront être communiqués par le Bureau international aux intéressés qui lui en feront la demande.

5. Les Administrations qui, dans le délai maximum susindiqué d'un an, n'aurout adressé aucune communication au Bureau international seront censées avoir accepté la marque.

6. L'invalidation d'une marque internationale ne pourra être prononcé par les autorités compétentes sans que le titulaire de la marque ait été mis en mesure de faire valoir ses droits en temps utile. Elle sera notifiée au Bureau international.

Article 5*bis*.

Les pièces justificatives de la légitimité d'usage de certains éléments contenus dans les marques, tels que armoiries, écussons, portraits, distinctions honorifiques, titres, noms commerciaux ou noms de personnes autres que celui du déposant, ou autres inscriptions analogues, qui pourraient être réclamées par les Administrations des pays contractants, seront dispensées de toute légalisation ainsi que de toute certification autre que celle de l'Administration du pays d'origine.

Article 5*ter*.

1. Le Bureau international délivrera à toute personne qui en fera la demande, moyennant une taxe fixée par le Règlement d'exécution, une copie des mentions inscrites dans le Registre relativement à une marque déterminée.

2. Le Bureau international pourra aussi, contre rémunération, se charger de faire des recherches d'antériorité parmi les marques internationales.

3. Les extraits du Registre international demandés en vue de leur production dans un des pays contractants seront dispensés de toute légalisation.

Article 6.

La protection résultant de l'enregistrement au Bureau international durera vingt ans à partir de cet enregistrement (sous réserve de ce qui est prévu à l'article 8 pour le cas où le déposant n'aura versé qu'une fraction de l'émolument international), mais elle ne pourra être invoquée en faveur d'une marque qui ne jouirait plus de la protection légale dans le pays d'origine.

Article 7.

1. L'enregistrement pourra toujours être renouvelé suivant les prescriptions des articles 1er et 3 pour une nouvelle période de vingt ans à compter depuis la date de renouvellement.

2. Six mois avant l'expiration du terme de protection, le Bureau international rappellera au propriétaire de la marque, par l'envoi d'un avis officieux, la date exacte de cette expiration.

3. Si la marque présentée en renouvellement du précédent dépôt a subi une modification qui altère le caractère distinctif de la marque, les Administrations pourront se refuser à l'enregistrer à titre de renouvellement et le même droit leur appartiendra en cas de changement dans l'indication des produits auxquels la marque doit s'appliquer, à moins que, sur notification de l'objection par l'intermédiaire du Bureau international, l'intéressé ne déclare renoncer à la protection pour les produits autres que ceux désignés dans les mêmes termes lors de l'enregistrement antérieur.

4. Lorsque la marque n'est pas admise à titre de renouvellement, il sera tenu compte des droits d'antériorité ou autres acquis par le fait de l'enregistrement antérieur. La marque jouira notamment de ces droits d'antériorité pour la partie des produits désignés dans les mêmes termes lors de l'enregistrement antérieur et lors du renouvellement.

Article 8.

1. L'Administration du pays d'origine fixera à son gré, et percevra à son profit, une taxe nationale qu'elle réclamera du propriétaire de la marque dont l'enregistrement international est demandé.

2. A cette taxe s'ajoutera un émolument international (en francs suisses) de cent cinquante francs pour la première marque, et de cent francs pour chacune des marques suivantes, déposées en même temps au Bureau international au nom du même propriétaire.

3. Le déposant aura la faculté de n'acquitter au moment du dépôt international qu'un émolument de cent francs pour la première marque et de soixante-quinze francs pour chacune des marques déposées en même temps que la première.

4. Si le déposant fait usage de cette faculté, il devra, avant l'expiration d'un délai de dix ans compté à partir de l'enregistrement inter-

national, verser au Bureau international un complément d'émolument de soixante-quinze francs pour la première marque et de cinquante francs pour chacune des marques déposées en même temps que la première, faute de quoi, à l'expiration de ce délai, il perdra le bénéfice de son enregistrement. Six mois avant cette expiration, le Bureau international rappellera au déposant, par l'envoi d'un avis officieux, à toutes fins utiles, la date exacte de cette expiration. Si le complément d'émolument n'est pas versé avant l'expiration de ce délai au Bureau international, celui-ci radiera la marque, notifiera cette opération aux Administrations et la publiera dans son journal. Si le complément d'émolument dû pour les marques comprises dans un dépôt collectif n'est pas payé pour toutes les marques en même temps, le déposant devra désigner exactement les marques pour lesquelles il entend faire le versement complémentaire et acquitter la taxe de soixante-quinze francs pour la première marque de chaque série.

5. Lorsque la liste des produits pour lesquels la protection est revendiquée contiendra plus de cent mots, l'enregistrement de la marque ne sera effectué qu'après payement d'une surtaxe à fixer par le Règlement d'exécution.

6. Le produit annuel des diverses recettes de l'enregistrement international sera réparti par parts égales entre les pays contractants par les soins du Bureau international, après déduction des frais communs nécessités par l'exécution du présent Arrangement.

7. Si, au moment de l'entrée en vigueur du présent Arrangement revisé, un pays n'a pas encore adhéré à l'Acte de La Haye, il n'aura droit, jusqu'à la date de son adhésion postérieure, qu'à une répartition de l'excédent de recettes calculé sur la base des anciennes taxes.

Article 8*bis*.

Le propriétaire d'une marque internationale peut toujours renoncer à la protection dans un ou plusieurs des pays contractants, au moyen d'une déclaration remise à l'Administration du pays d'origine de la marque, pour être communiquée au Bureau international, qui la notifiera aux pays que cette renonciation concerne. Celle-ci n'est soumise à aucune taxe.

Article 9.

1. L'Administration du pays d'origine notifiera également au Bureau international les annulations, radiations, renonciations, transmissions et autres changements apportés à l'inscription de la marque dans le registre national, si ces changements affectent aussi l'enregistrement international.

2. Le Bureau inscrira ces changements dans le Registre international, les notifiera à son tour aux Administrations des pays contractants et les publiera dans son journal.

3. On procédera de même lorsque le propriétaire de la marque demandera à réduire la liste des produits auxquels elle s'applique.

4. Ces opérations peuvent être soumises à une taxe qui sera fixée par le Règlement d'exécution.

5. L'addition ultérieure d'un nouveau produit à la liste ne peut être obtenue que par un nouveau dépôt effectué conformément aux prescriptions de l'article 3.

6. A l'addition est assimilée la substitution d'un produit à un autre.

Article 9*bis*.

1. Lorsqu'une marque inscrite dans le Registre international sera transmise à une personne établie dans un pays contractant autre que le pays d'origine de la marque, la transmission sera notifiée au Bureau international par l'Administration de ce même pays d'origine. Le Bureau international, après avoir reçu l'assentiment de l'Administration à laquelle ressortit le nouveau titulaire, enregistrera la transmission, la notifiera aux autres Administrations et la publiera dans son journal en mentionnant, si possible, la date et le numéro d'enregistrement de la marque dans son nouveau pays d'origine.

2. Nulle transmission de marque inscrite dans le Registre international, faite au profit d'une personne non admise à déposer une marque internationale, ne sera enregistrée.

3. Lorsqu'une transmission n'aura pu être inscrite dans le Registre international, soit par suite du refus d'assentiment du nouveau pays d'origine, soit parce qu'elle a été faite au profit d'une personne non admise à déposer une marque internationale, l'Administation de l'ancien pays d'origine aura le droit de demander au Bureau international de procéder à la radiation de la marque sur son registre.

Article 9*ter*.

1. Si la cession d'une marque internationale pour une partie seulement des produits enregistrés est notifiée au Bureau international, celui-ci l'inscrira dans ses registres. Chacun des pays contractants aura la faculté de ne pas admettre la validité de cette cession, si les produits compris dans la partie ainsi cédée sont similaires à ceux pour lesquels la marque reste enregistrée au profit du cédant.

2. Le Bureau international inscrira également une cession de la marque internationale pour un ou plusieurs des pays contractants seulement.

3. Si, dans les cas précédents, il intervient un changement du pays d'origine, l'Administration à laquelle ressortit le cessionnaire devra donner son assentiment, requis conformément à l'article 9*bis*.

4. Les dispositions des alinéas précédents ne sont applicables que sous la réserve de l'article 6*quater* de la Convention générale.

Article 10.

Les Administrations régleront d'un commun accord les détails relatifs à l'exécution du présent Arrangement.

Article 11.

1. Le pays de l'Union pour la protection de la propriété industrielle qui n'ont pas pris part au présent Arrangement seront admis à y adhérer sur leur demande, et dans la forme prescrite par l'article 16 de la Convention générale.

2. Dès que le Bureau international sera informé qu'un pays ou une de ses colonies a adhéré au présent Arrangement, il adressera à l'Administration de ce pays, conformément à l'article 3, une notification collective des marques qui, à ce moment, jouiront de la protection internationale.

3. Cette notification assurera, par elle-même, auxdites marques le bénéfice des précédentes dispositions sur le territoire du pays adhérent, et fera courir le délai d'un an pendant lequel l'Administration intéressée peut faire la déclaration prévue par l'article 5.

4. Toutefois, chaque pays en adhérant au présent Arrangement pourra déclarer que, sauf en ce qui concerne les marques internationales ayant déjà fait antérieurement dans ce pays l'objet d'un enregistrement national identique encore en vigueur et qui seront immédiatement reconnues sur la demande des intéressés, l'application de cet Acte sera limitée aux marques qui seront enregistrées à partir du jour où cette adhésion deviendra effective.

5. Cette déclaration dispensera le Bureau international de faire la notification collective susindiquée. Il se bornera à notifier les marques en faveur desquelles la demande d'être mis au bénéfice de l'exception prévue à l'alinéa précédent lui parviendra, avec les précisions nécessaires, dans le délai d'une année à partir de l'accession du nouveau pays.

6. Les enregistrements de marques qui ont fait l'objet d'une des notifications prévues par cet article seront considérés comme substitués aux enregistrements effectués directement dans le nouveau pays contractant avant la date effective de son adhésion.

7. Les stipulations de l'article 16*bis* de la Convention générale s'appliquent au présent Arrangement.

Article 11*bis*.

En cas de dénonciation du présent Arrangement, l'article 17*bis* de la Convention générale fait règle. Les marques internationales enregistrées jusqu'à la date à laquelle la dénonciation devient effective et non refusées dans l'année prévue à l'article 5, continueront, pendant la durée de la protection internationale, à bénéficier de la même protection que si elles avaient été directement déposées dans ce pays.

Article 12.

1. Le présent Arrangement sera ratifié et les ratifications en seront déposées à Londres, au plus tard le 1er juillet 1938.

2. Il entrera en vigueur, entre les pays qui l'auront ratifié, un mois après cette date et aura la même force et durée que la Convention générale.

3. Cet Acte remplacera, dans les rapports entre les pays qui l'auront ratifié, l'Arrangement de Madrid de 1891, revisé à La Haye, le 6 novembre 1925. Toutefois, celui-ci restera en vigueur dans les rapports avec les pays qui n'auront pas ratifié le présent Acte. Avec les pays qui n'auront pas encore ratifié l'Acte de La Haye, l'Arrangement revisé à Washington en 1911 restera en vigueur.

Fait à Londres, en un seul exemplaire, le 2 juin 1934.

Pour l'Allemagne:

HOESCH.
GEORG KLAUER.
WOLFGANG KÜHNAST.
HERBERT KÜHNEMANN.

Pour l'Autriche:

Dr. HANS WERNER.

Pour la Belgique:

COPPIETERS DE GIBSON.
THOMAS BRAUN.

Pour les États-Unis du Brésil:

Pour la Ville libre de Dantzig:

Pour l'Espagne:

RAMÓN PÉREZ DE AYALA.
FERNANDO CABELLO LAPIEDRA.
JOSÉ GARCÍA MONGE.

Pour la France:

MARCEL PLAISANT.
ROGER CAMBON.
GEORGES LAINEL.
GEORGES MAILLARD.

Pour la Hongrie:

SCHILLING ZOLTÁN.

Pour l'Italie:

EDUARDO PIOLA CASELLI.
LUIGI BIAMONTI.
ALFREDO JANNONI SEBASTIANINI.

Pour Liechtenstein:

W. KRAFT.

Pour le Maroc:

HALGOUËT.

Pour les États-Unis du Mexique:

G. LUDERS DE NEGRI.

Pour les Pays-Bas:

J. ALINGH PRINS.
J. VAN HETTINGA TROMP.
A. D. KOELEMAN.
H. F. VAN WALSEM.

Pour le Portugal:

JOÃO DE LEBRE E LIMA.
ARTHUR DE MELLO QUINTELLA SALDANHA.

Pour la Suisse:

W. KRAFT.

Pour la Tchécoslovaquie:

Dr. KAREL SKÁLA.
Dr. OTTO PARSCH.

Pour la Tunisie:

C. BILLECOCQ.

Pour la Turquie:

A. FETHI.

Pour la Yougoslavie:

Dr. JANKO CHOUMANE (SUMAN).

Arrangement de La Haye du 6 novembre 1925 concernant le Dépôt international des Dessins ou Modèles industriels, revisé à Londres, le 2 juin 1934.

Les Soussignés, dûment autorisés à cet effet, ont, d'un commun accord, arrêté le texte suivant, qui remplacera l'Arrangement de La Haye du 6 novembre 1925, savoir:

Article 1er.

Les ressortissants de chacun des pays contractants, ainsi que les personnes ayant satisfait sur le territoire de l'Union restreinte aux conditions établies par l'article 3 de la Convention générale, pourront s'assurer dans tous les autres pays contractants la protection de leurs dessins ou modèles industriels, au moyen d'un dépôt international effectué au Bureau international de la propriété industrielle, à Berne.

Article 2.

1. Le dépôt international comprendra les dessins ou modèles, soit sous la forme du produit industriel auquel ils sont destinés, soit sous celle d'un dessin, d'une photographie ou de toute autre représentation graphique suffisante dudit dessin ou modèle.

2. Les objets seront accompagnés d'une demande de dépôt international en double exemplaire, contenant en langue française les indications que précisera le Règlement d'exécution.

Article 3.

1. Aussitôt que le Bureau international aura reçu la demande de procéder à un dépôt international, il inscrira cette demande dans un registre spécial et la publiera en remettant gratuitement à chaque Administration le nombre d'exemplaires voulu de la feuille périodique dans laquelle il publiera les inscriptions.

2. Les dépôts seront conservés dans les archives du Bureau international.

Article 4.

1. Celui qui effectue le dépôt international d'un dessin ou modèle industriel est considéré jusqu'à preuve du contraire comme propriétaire de l'œuvre.

2. Le dépôt international est purement déclaratif. En tant que dépôt, il produira dans les pays contractants les mêmes effets que si les dessins ou modèles y avaient été directement déposés à la date du dépôt international, sous bénéfice toutefois des règles spéciales établies par le présent Arrangement.

3. La publicité mentionnée dans l'article précédent sera considérée dans tout les pays contractants comme pleinement suffisante et aucune autre ne pourra être exigée du déposant, sous réserve des formalités à remplir pour l'exercice du droit, conformément à la loi intérieure.

4. Le droit de priorité établi par l'article 4 de la Convention générale sera garanti à tout dessin au modèle qui a fait l'objet d'un dépôt international, sans l'obligation d'aucune des formalités prévues par ce même article.

Article 5.

Les pays contractants conviennent de ne pas exiger que les dessins ou modèles ayant fait l'objet d'un dépôt international soient revêtus d'une mention obligatoire. Ils ne les frapperont de déchéance ni pour défaut d'exploitation, ni pour introduction d'objets conformes à ceux protégés.

Article 6.

1. Le dépôt international peut comprendre, soitt un seul dessin ou modèle, soit plusieurs, dont le nombre devra être précisé dans la demande.

2. Il pourra être opéré, soit sous pli ouvert, soit sous pli cacheté. Seront acceptées notamment comme moyens de dépôt sous pli cacheté les enveloppes doubles avec numéro de contrôle perforées (système Soleau) ou tout autre système approprié pour assurer l'identification.

3. Les dimensions maxima des plis ou paquets susceptibles d'être déposés seront déterminées par le Règlement d'exécution.

Article 7.

La durée de la protection internationale est fixée à 15 ans, comptés à partir de la date du dépôt au Bureau international de Berne; ce délai est divisé en deux périodes, savoir une période de 5 ans et une période de 10 ans.

Article 8.

Pendant la première période de protection, les dépôts seront admis, soit sous pli ouvert, soit sous pli cacheté; pendant la deuxième période ils ne seront admis qu'à découvert.

Article 9.

Au cours de la premiére période, les dépôts sous pli cacheté pourront être ouverts sur la demande du déposant ou d'un tribunal com-

pétent; à l'expiration de la première période, ils seront ouverts en vue du passage à la seconde période, sur une demande de prorogation.

Article 10.

Dans les six premiers mois de la cinquième année de la première période, le Bureau international donnera un avis officieux de l'échéance au déposant du dessin au modèle.

Article 11.

1. Lorsque le déposant désirera obtenir la prolongation de la protection par le passage à la deuxième période, il devra remettre au Bureau international, avant l'expiration du délai, une demande de prorogation.

2. Le Bureau international procédera à l'ouverture du pli, s'il est cacheté, publiera dans son journal la prorogation intervenue et la notifiera à toutes les Administrations par la remise du nombre d'exemplaires voulu de ce journal.

Article 12.

Les dessins ou modèles contenus dans les dépôts non prorogés, de même que ceux dont la protection est expirée, seront rendus tels quels à leurs propriétaires, sur leur demande et à leurs frais. S'ils ne sont pas réclamés, ils seront détruits au bout de deux ans.

Article 13.

1. Les déposants pourront à toute époque renoncer à leur dépôt, soit en totalité, soit partiellement, au moyen d'une déclaration qui sera adressée au Bureau international; ce dernier lui donnera la publicité prévue à l'article 3.

2. La renonciation comporte la restitution du dépôt aux frais du déposant.

Article 14.

Lorsqu'un tribunal ou toute autre autorité compétente ordonnera qu'un dessin ou modèle secret lui soit communiqué, le Bureau international, régulièrement requis, procédera à l'ouverture du paquet déposé, en extraira le dessin ou modèle demandé et le fera parvenir à l'autorité requérante. La même communication aura lieu sur demande pour un dessin ou modèle ouvert. L'objet ainsi communiqué devra être restitué dans le plus bref délai possible et réincorporé, le cas échéant, dans le pli cacheté ou dans l'enveloppe. Ces opérations pourront être soumises à une taxe qui sera fixée par le Règlement d'exécution.

Article 15.

Les taxes du dépôt international, et de sa prolongation, à payer avant qu'il puisse être procédé à l'inscription du dépôt, ou de la prolongation, sont ainsi fixées:

1° pour un seul dessin ou modèle et pour la première période de 5 ans: 5 francs;

2° pour un seul dessin ou modèle, à l'expiration de la première période et pour la durée de la deuxième période de 10 ans: 10 francs;

3° pour un dépôt multiple et pour la première période de 5 ans: 10 francs;

4° pour un dépôt multiple, à l'expiration de la première période et pour la durée de la deuxième période de 10 ans: 50 francs.

Article 16.

Le produit net annuel des taxes sera réparti, conformément aux modalités prévues par l'article 8 du Règlement, entre les pays contractants par les soins du Bureau international, après déduction des frais communs nécessités par l'exécution du présent Arrangement.

Article 17.

1. Le Bureau international inscrira dans ses registres tous les changements affectant la propriété des dessins ou modèles, dont il aura reçu notification de la part des intéressés; il les publiera dans son journal et les dénoncera à toutes les Administrations par la remise du nombre d'exemplaires voulu de ce journal.

2. Ces opérations peuvent être soumises à une taxe qui sera fixée par le Règlement d'exécution.

3. Le titulaire d'un dépôt international peut en céder la propriété pour une partie seulement des dessins ou modèles compris dans un dépôt multiple ou pour un ou plusieurs pays contractants seulement, mais dans ces cas, s'il s'agit d'un dépôt effectué sous pli cacheté, le Bureau international devra procéder, avant l'inscription de la transmission sur ses registres, à l'ouverture du dépôt.

Article 18.

1. Le Bureau international délivrera à toute personne, sur demande, contre une taxe fixée par le Règlement, une expédition des mentions inscrites dans le registre au sujet d'un dessin ou modèle déterminé.

2. L'expédition pourra, si le dessin ou modèle s'y prête, être accompagnée d'un exemplaire ou d'une reproduction du dessin ou modèle, qui auront pu être fournis au Bureau international, et qu'il

certifiera conforme à l'objet déposé à découvert. Si le Bureau n'est pas en possession d'exemplaires ou de reproductions semblables, il en fera faire, sur la demande des intéressés et à leurs frais.

Article 19.

Les archives du Bureau international, pour autant qu'elles contiennent des dépôts ouverts, sont accessibles au public. Toute personne peut en prendre connaissance, en présence d'un des fonctionnaires, ou obtenir du Bureau des renseignements écrits sur le contenu du registre, et cela moyennant payement des taxes à fixer par le Règlement.

Article 20.

Les détails d'application du présent Arrangement seront déterminés par un Règlement d'exécution dont les prescriptions pourront être, à toute époque, modifiées d'un commun accord par les Administrations des pays contractants.

Article 21.

Les dispositions du présent Arrangement ne comportent qu'un minimum de protection; elles n'empêchent pas de revendiquer l'application des prescriptions plus larges qui seraient édictées par la législation intérieure d'un pays contractant; elles laissent également subsister l'application des dispositions de la Convention de Berne revisée en 1928 relatives à la protection des oeuvres artistiques et des oeuvres d'art appliqué à l'industrie.

Article 22.

1. Les pays membres de l'Union qui n'ont pas pris part au présent Arrangement seront admis à y adhérer sur leur demande et dans la forme prescrite par les articles 16 et 16*bis* de la Convention générale.

2. La notification d'adhésion assurera, par elle-même, sur le territoire du pays adhérent, le bénéfice des dispositions ci-dessus aux dessins ou modèles industriels qui, au moment de l'adhésion, bénéficient du dépôt international.

3. Toutefois, chaque pays, en adhérant au présent Arrangement, pourra déclarer que l'application de cet Acte sera limitée aux dessins et modèles qui seront déposés à partir du jour où cette adhésion deviendra effective.

4. En cas de dénonciation du présent Arrangement, l'article 17*bis* de la Convention générale fait règle. Les dessins et modèles internationaux déposés jusqu'à la date à laquelle la dénonciation devient effective continueront, pendant la durée de la protection inter-

nationale, à bénéficier, dans le pays qui a dénoncé ainsi que dans les autres pays de l'Union restreinte, de la même protection que s'ils y avaient été directement déposés.

Article 23.

1. Le présent Arrangement sera ratifié et les ratifications en seront déposées à Londres au plus tard le 1er juillet 1938.

2. Il entrera en vigueur, entre les pays qui l'auront ratifié, un mois après cette date et aura la même force et durée que la Convention générale.

3. Cet Acte remplacera, dans les rapports entre les pays qui l'auront ratifié, l'Arrangement de La Haye de 1925. Toutefois, celui-ci restera en viguer dans les rapports avec les pays qui n'auront pas ratifié le présent Acte.

Fait à Londres, en un seul exemplaire, le 2 juin 1934.

Pour l'Allemagne:

HOESCH.
GEORG KLAUER.
WOLFGANG KÜHNAST.
HERBERT KÜHNEMANN.

Pour la Belgique:

COPPIETERS DE GIBSON.
THOMAS BRAUN.

Pour l'Espagne:

RAMÓN PÉREZ DE AYALA.
FERNANDO CABELLO LAPIEDRA.
JOSÉ GARCÍA MONGE.

Pour la France:

MARCEL PLAISANT.
ROGER CAMBON.
GEORGES LAINEL.
GEORGES MAILLARD.

Pour Liechtenstein:

W. KRAFT.

Pour le Maroc:

HALGOUËT.

Pour les Pays-Bas:

J. ALINGH PRINS.
J. VAN HETTINGA TROMP.
A. D. KOELEMAN.
H. F. VAN WALSEM.

Pour la Suisse:

W. KRAFT.

Pour la Tunisie:

C. BILLECOCQ.

VERTALING.

Unieverdrag van Parijs van 20 Maart 1883 tot bescherming van de Industriële eigendom, herzien te Brussel op 14 December 1900, te Washington op 2 Juni 1911, te 's-Gravenhage op 6 November 1925 en te Londen op 2 Juni 1934.

De President van het Duitse Rijk; de President van de Bondsstaat Oostenrijk; Zijne Majesteit de Koning der Belgen; de President der Verenigde Staten van Brazilië; de President der Republiek Cuba; Zijne Majesteit de Koning van Denemarken; de President der Republiek Spanje; de President der Verenigde Staten van Amerika; de President der Republiek Finland; de President der Franse Republiek; Zijne Majesteit de Koning van Groot-Brittannië, van Ierland en van de Britse overzeese gebiedsdelen, Keizer van Indië; Zijne Doorluchtige Hoogheid de Regent van het Koninkrijk Hongarije; Zijne Majesteit de Koning van Italië; Zijne Majesteit de Keizer van Japan; Zijne Doorluchtige Hoogheid de Vorst van Liechtenstein; Zijne Majesteit de Sultan van Marokko; de President der Verenigde Staten van Mexico; Zijne Majesteit de Koning van Noorwegen; Hare Majesteit de Koningin der Nederlanden; de President der Poolse Republiek (in naam van Polen en van de Vrije Stad Danzig); de President der Portugese Republiek; Zijne Majesteit de Koning van Zweden; de Bondsraad van de Zwitserse Bond; de President der Tsjechoslowaakse Republiek; Zijne Hoogheid de Bey van Tunis; de President der Turkse Republiek; Zijne Majesteit de Koning van Zuidslavië,

het dienstig geoordeeld hebbende het internationale verdrag van 20 Maart 1883, waardoor in het leven is geroepen een internationale Unie tot bescherming van de industriële eigendom en dat herzien is te Brussel op 14 December 1900, te Washington op 2 Juni 1911 en te 's-Gravenhage op 6 November 1925, in enige opzichten te wijzigen en aan te vullen, hebben tot Hun gevolmachtigden benoemd, te weten:

(Zie de namen der gevolmachtigden in de tekst van het verdrag.)

die, na elkander mededeling te hebben gedaan van hun wederzijdse volmachten, welke in goede en behoorlijke vorm werden bevonden, zijn overeengekomen omtrent de volgende bepalingen:

Artikel 1.

1. De landen, waarvoor dit verdrag geldt, vormen een Unie tot bescherming van de industriële eigendom.

2. De bescherming van de industriële eigendom omvat de octrooien van uitvinding, de gebruiksmodellen, de tekeningen of modellen van nijverheid, de fabrieks- of handelsmerken, de handelsnaam en de aanduidingen van herkomst of benamingen van oorsprong, zomede de bestrijding van de oneerlijke mededinging.

3. Onder industriële eigendom wordt verstaan de ruimste opvatting daarvan; hij heeft niet alleen betrekking op nijverheid en handel in eigenlijke zin, maar evenzeer op het gebied der landbouw- en mijnbouwnijverheid en op alle vervaardigde of natuurlijke voortbrengselen, bij voorbeeld: wijnen, granen, tabaksbladeren, vruchten, vee, mineralen, minerale wateren, bieren, bloemen, meel.

4. Onder de octrooien van uitvinding zijn begrepen de verschillende soorten van octrooien van nijverheid, welke door de wetgevingen van de landen der Unie erkend zijn, zoals octrooien van invoer, verbeteringsoctrooien, aanvullingsoctrooien en -certificaten, enz.

Artikel 2.

1. De onderdanen van elk van de landen der Unie zullen in alle andere landen der Unie, voor wat betreft de bescherming van de industriële eigendom, de voordelen genieten, welke de onderscheidene wetten op dit ogenblik aan de nationalen toekennen of in het vervolg zullen toekennen, dit alles onverminderd de rechten, welke door dit verdrag in het bijzonder worden toegekend. Dientengevolge zullen zij dezelfde bescherming hebben als deze en hetzelfde wettelijk verhaal tegen elke inbreuk op hun rechten, mits zij de voorwaarden en formaliteiten nakomen, aan de nationalen opgelegd.

2. Echter kan voor het genot van geen der rechten van industriële eigendom van hen, die tot de Unie behoren, geëist worden, dat zij een woonplaats of inrichting hebben in het land, waar op de bescherming wordt aanspraak gemaakt.

3. De bepalingen der wetgeving van elk van de landen der Unie met betrekking tot de rechterlijke of administratieve procesgang en de bevoegdheid, benevens tot de keuze van domicilie of het stellen van een gemachtigde, indien de wetten op de industriële eigendom zulks zouden vorderen, worden uitdrukkelijk voorbehouden.

Artikel 3.

Met de onderdanen van de landen der Unie worden gelijkgesteld de onderdanen van de landen, welke niet deel uitmaken der Unie, die op het grondgebied van een der landen van de Unie woonplaats hebben of aldaar daadwerkelijke en wezenlijke inrichtingen van nijverheid of handel bezitten.

Artikel 4.

A. 1. Hij, die op regelmatige wijze een aanvrage om octrooi van uitvinding, een gebruiksmodel, een tekening of model van nijverheid

of een fabrieks- of handelsmerk in een van de landen der Unie heeft gedeponeerd, of zijn rechtverkrijgende, zal, voor het verrichten van het depôt in de andere landen, gedurende de hierna te bepalen termijnen een recht van voorrang genieten.

2. Ieder depôt, dat de waarde heeft van een regelmatig nationaal depôt overeenkomstig de binnenlandse wet van elk land der Unie of de internationale verdragen, gesloten tussen verschillende landen der Unie, wordt erkend het recht van voorrang te doen ontstaan.

B. Dientengevolge zal het vóór het verstrijken dier termijnen in een van de andere landen der Unie later verrichte depôt niet krachteloos kunnen worden gemaakt door feiten, die in de tussentijd hebben plaats gehad, en wel met name door een ander depôt, door het openbaar bekend maken van de uitvinding of door haar toepassing, door het te koop stellen van exemplaren van de tekening of van het model, door het gebruik van het merk, en deze feiten zullen geen enkel recht van derden kunnen doen ontstaan, noch enig persoonlijk bezit. De rechten, die door derden zijn verkregen vóór de dag van de eerste aanvrage, die tot grondslag strekt voor het recht van voorrang, zijn voorbehouden door de binnenlandse wetgeving van ieder land der Unie.

C. 1. De hierboven vermelde termijnen van voorrang zijn twaalf maanden voor de octrooien van uitvinding en de gebruiksmodellen en zes maanden voor de tekeningen of modellen van nijverheid en voor de fabrieks- of handelsmerken.

2. Deze termijnen beginnen te lopen van de dagtekening af van het depôt der eerste aanvrage; de dag van het depôt is niet in de termijn begrepen.

3. Indien in het land, waar de bescherming wordt gevraagd, de laatste dag van de termijn een wettelijk erkende feestdag is of een dag, waarop het Bureau niet geopend is voor het onvangen van het depôt van aanvragen, zal de termijn verlengd worden tot de eerstvolgende werkdag.

D. 1. Hij, die zich op het recht van voorrang van een vroeger depôt zal willen beroepen, zal gehouden zijn een verklaring in te leveren, aanwijzende de dagtekening en het land van dat depôt. Elk land zal bepalen, op welk tijdstip deze verklaring op zijn laatst moet worden afgelegd.

2. Deze aanwijzingen zullen worden vermeld in de bekendmakingen vanwege de bevoegde Administratie, met name in de octrooischriften en de daartoe behorende beschrijvingen.

3. De landen der Unie zullen van hem, die een verklaring van voorrang aflegt, de overlegging kunnen eisen van een afschrift van de eerder gedane aanvrage (beschrijving, tekeningen, enz.). Het afschrift, voor gelijkluidend gewaarmerkt door de Administratie, die

deze aanvrage heeft ontvangen, zal vrijgesteld worden van elke legalisatie en zal in ieder geval, vrij van kosten, overgelegd kunnen worden op onverschillig welk tijdstip binnen drie maanden na het depôt van de laatste aanvrage. Gevorderd zal kunnen worden, dat het vergezeld zij van een verklaring omtrent de dagtekening van het depôt, afgegeven door die Administratie, en van een vertaling.

4. Andere formaliteiten zullen voor de verklaring van voorrang op het ogenblik van het depôt der aanvrage niet kunnen worden gevorderd. Elk land der Unie zal de gevolgen vaststellen van het verzuim van de formaliteiten, in dit artikel voorgeschreven, zonder dat deze gevolgen verder kunnen reiken dan het verlies van het recht van voorrang.

5. Naderhand zullen andere bewijzen gevraagd kunnen worden.

E. 1. Wanneer een tekening of model van nijverheid in een land is gedeponeerd met beroep op een recht van voorrang, gegrond op het depôt van een gebruiksmodel, zal de termijn van voorrang slechts die zijn, welke is vastgesteld voor de tekeningen of modellen van nijverheid.

2. Bovendien is het geoorloofd in een land een gebruiksmodel in te dienen met beroep op een recht van voorrang, gegrond op het depôt van een aanvrage om octrooi en omgekeerd.

F. Geen land der Unie zal een octrooi kunnen weigeren op een aanvrage op grond van het feit, dat daarbij een beroep wordt gedaan op meer dan één voorrang, mits er eenheid van uitvinding is in de zin der wet van het land.

G. Indien het onderzoek uitwijst, dat een aanvrage om octrooi betrekking heeft op meer dan één uitvinding, kan de verzoeker de aanvrage in een zeker aantal afzonderlijke aanvragen splitsen, met behoud als dagtekening van iedere afgesplitste aanvrage, van de dagtekening der oorspronkelijke aanvrage, en eventueel het genot van het recht van voorrang.

H. De voorrang kan niet worden geweigerd wegens het ontbreken, onder de aanspraken, geformuleerd in de aanvrage in het land van oorsprong, van sommige bestanddelen van de uitvinding, waarvoor men de voorrang opeist, mits het geheel der stukken van de aanvrage deze bestanddelen nauwkeurig aanwijst.

Artikel 4*bis*.

1. De octrooien, aangevraagd in de verschillende lander der Unie door onderdanen der Unie-landen, zullen onafhankelijk zijn van de octrooien, verkregen voor dezelfde uitvinding in de andere landen, onverschillig of deze al dan niet tot de Unie zijn toegetreden.

2. Deze bepaling moet volstrekt worden opgevat, met name in deze zin, dat de octrooien, aangevraagd gedurende de termijn van

voorrang onafhankelijk zijn, zowel uit een oogpunt van redenen van nietigheid en verval, als uit een oogpunt van gewonen duur.

3. Zij is van toepassing op alle octrooien, bestaande op het tijdstip, waarop zij in werking treedt.

4. Dezelfde regel geldt, in geval van toetreding van nieuwe landen, voor de octrooien, over en weer bestaande op het ogenblik der toetreding.

5. De octrooien, verkregen met het genot van het recht van voorrang, zullen in de verschillende landen der Unie een duur genieten gelijk aan die, welke zij zouden genieten, indien zij waren aangevraagd of verleend zonder het genot van het recht van voorrang.

Artikel 4*ter*.

De uitvinder heeft het recht als zodanig in het octrooi te worden vermeld.

Artikel 5.

A. 1. De invoer, door de octrooihouder, in het land, waar het octrooi werd verleend, van voorwerpen, vervaardigd in een of ander land der Unie, zal het octrooi niet doen vervallen.

2. Echter zal elk van de landen der Unie de bevoegdheid hebben de wettelijke maatregelen te treffen, nodig om de misbruiken te voorkomen, die zouden kunnen voortvloeien uit de uitoefening van het uitsluitend recht, door het octrooi toegekend, b.v. het achterwege laten van toepassing.

3. Deze maatregelen kunnen slechts dan verval van het octrooi inhouden, indien de verlening van gedwongen licenties niet voldoende is om die misbruiken te voorkomen.

4. In elk geval zal de verlening van een gedwongen licentie niet kunnen worden gevraagd, voordat drie jaren verstreken zijn, te rekenen van de dag af, waarop het octrooi verleend is, en deze licentie kan slechts worden verleend, indien de octrooihouder zich niet rechtvaardigt door geldige redenen. Een vordering tot verval of intrekking van een octrooi zal niet kunnen worden ingesteld, voordat twee jaren verstreken zijn, te rekenen van de dag af, waarop de eerste gedwongen licentie is verleend.

5. De voorafgaande bepalingen zullen, onder voorbehoud van de noodzakelijke wijzigingen, op de gebruiksmodellen toepasselijk zijn.

B. De bescherming der tekeningen en modellen van nijverheid kan niet worden getroffen door enig verval, hetzij op grond van niet-toepassing, hetzij op grond van invoer van voorwerpen gelijk aan die, welke beschermd zijn.

C. 1. Indien in een land het gebruik van het ingeschreven merk verplicht is, zal de inschrijving slechts kunnen worden vernietigd na

verloop van een billijke termijn, en indien de belanghebbende zijn stilzitten niet rechtvaardigt.

2. Het gebruik van een fabrieks- of handelsmerk door de eigenaar in een vorm, welke door bestanddelen, die het onderscheidend kenmerk niet wijzigen, verschilt van het merk in de vorm, waaronder dit laatste in een van de landen der Unie is ingeschreven, zal de ongeldigverklaring van de inschrijving niet ten gevolge hebben, noch de aan het merk verleende bescherming verminderen.

3. Het gelijktijdig gebruik van hetzelfde merk voor gelijke of soortgelijke waren door inrichtingen van nijverheid of handel, die, volgens de bepalingen der nationale wet van het land, waar de bescherming wordt gevraagd, als mede-eigenaren van het merk worden beschouwd, zal de inschrijving niet verhinderen, noch op enige wijze de aan dit merk in welk land der Unie ook verleende bescherming verminderen, mits dit gebruik niet tot gevolg heeft, dat bij het publiek verwarring wordt verwekt, en mits het niet strijdig is met het algemeen belang.

D. Generlei teken of vermelding van het octrooi, van het gebruiksmodel, van de inschrijving van het fabrieks- of handelsmerk of van het depôt van de tekening of het model van nijverheid zal, voor de erkening van het recht, op de waar worden geëist.

Artikel 5*bis*.

1. Een termijn van uitstel, die ten minste drie maanden zal moeten zijn, zal worden toegestaan voor de voldoening van de taxen, bepaald voor het behoud van de rechten van industriële eigendom, met betaling van een verhoogde taxe, indien de nationale wetgeving deze oplegt.

2. Wat de octrooien van uitvinding betreft verbinden de landen der Unie zich bovendien om, hetzij de termijn van uitstel op ten minste zes maanden te stellen, hetzij in het herstel van het octrooi, vervallen wegens niet-betaling van taxen, te voorzien, welke maatregelen echter onderworpen blijven aan de voorwaarden, in de binnenlandse wetgeving gesteld.

Artikel 5*ter*.

In elk van de landen der Unie zal niet als inbreuk op de rechten van de octrooihouder worden aangemerkt:

1°. het gebruik, aan boord van schepen van de andere landen der Unie, van datgene, wat het voorwerp van zijn octrooi uitmaakt, in het schip zelve, in de machines, het scheepswant, de tuigage en andere bijbehorende zaken, wanneer die schepen tijdelijk of bij toeval de wateren van het land binnenkomen, onder voorbehoud dat bedoeld gebruik uitsluitend zal zijn ten behoeve van het schip;

2°. het gebruik van datgene, wat het voorwerp van het octrooi uitmaakt in de constructie of werking van voor de voortbeweging in de lucht of te land dienende machines van de andere landen der Unie, of van het toebehoren der machines, wanneer deze tijdelijk of bij toeval dat land binnenkomen.

Artikel 6.

A. Elk fabrieks- of handelsmerk, dat op regelmatige wijze in het land van oorsprong is ingeschreven, zal in de andere landen der Unie tot het depôt toegelaten en, zoals het is, beschermd worden, onder de hierna aangegeven voorbehouden. Deze landen zullen, voor tot de definitieve inschrijving over te gaan, de overlegging kunnen eisen van een verklaring van inschrijving in het land van oorsprong, afgegeven door de bevoegde autoriteit. Voor deze verklaring zal geen legalisatie worden gevorderd.

B. 1. Echter zullen kunnen worden geweigerd of nietig verklaard:

1°. de merken, die van die aard zijn, dat daarmede inbreuk kan gemaakt worden op rechten, door derden verkregen in het land, waar de bescherming wordt gevraagd;

2°. de merken, die elk onderscheidend kenmerk missen of wel uitsluitend bestaan uit tekens of aanwijzigingen, welke in de handel kunnen dienen tot aanduiding van de soort, de hoedanigheid, de hoeveelheid, de bestemming, de waarde, de plaats van herkomst der waren of het tijdstip van voortbrenging, of gebruikelijk zijn geworden in de gangbare taal of de eerlijke en vaststaande gewoonten van de handel in het land, waar de bescherming wordt gevraagd. Bij de beoordeling van het onderscheidend kenmerk van een merk zal rekening moeten worden gehouden met al de feitelijke omstandigheden, met name met de duur van het gebruik van het merk;

3°. de merken, die strijdig zijn met de goede zeden of met de openbare orde, met name die, waardoor misleiding van het publiek te verwachten is. Er is overeengekomen, dat een merk niet als strijdig met de openbare orde zal kunnen worden beschouwd om de enkele reden, dat het niet overeenkomt met enige bepaling van de wetgeving op de merken, behalve in het geval, dat deze bepaling zelve de openbare orde betreft.

2. In de andere landen der Unie zullen de fabrieks- of handelsmerken niet kunnen worden geweigerd, alleen op grond van het feit, dat zij van de merken, beschermd in het land van oorsprong, verschillen door bestanddelen slechts, die het onderscheidend kenmerk niet wijzigen en die niet raken aan de identiteit der merken in de vorm, waaronder zij in het land van oorsprong zijn ingeschreven.

C. Als land van oorsprong zal beschouwd worden het land der Unie, waar de inzender een daadwerkelijke en wezenlijke inrichting van nijverheid of handel heeft en, zo hij een dergelijke inrichting niet heeft, het land van de Uie, waar hij zijn woonplaats heeft, en, indien hij geen woonplaats heeft in een Unieland, het land van zijn nationaliteit, in het geval dat hij onderdaan is van een land der Unie.

D. Wanneer een fabrieks- of handelsmerk op regelmatige wijze zal zijn ingeschreven in het land van oorsprong en vervolgens in een of meer andere landen der Unie, zal ieder van deze nationale merken van de dag af, waarop het is ingeschreven, worden beschouwd als onafhankelijk van het merk in het land van oorsprong, mits het voldoet aan de vereisten der binnenlandse wetgeving van het land, waar die volgende inschrijving heeft plaats gehad.

E. In geen geval zal de vernieuwing van de inschrijving van een merk in het land van oorsprong de verplichting met zich brengen, de inschrijving in de andere landen der Unie, waar het merk zal zijn ingeschreven, te vernieuwen.

F. Het genot van het recht van voorrang blijft behouden voor het depôt van merken, verricht binnen de termijn van artikel 4, zelfs wanneer de inschrijving in het land van oorsprong eerst na het verstrijken van die termijn tot stand komt.

Artikel 6*bis*.

1. De landen der Unie verbinden zich om, hetzij ambtshalve, indien de wetgeving van het land dit toelaat, hetzij op verzoek van de belanghebbende, te weigeren of nietig te verklaren de inschrijving van een fabrieks- of handelsmerk, dat de reproductie, nabootsing of vertaling vormt, welke verwarring kunnen verwekken, van een merk, dat, naar het oordeel van de bevoegde autoriteit van het land van inschrijving, aldaar algemeen bekend is als zijnde reeds het merk van iemand, gerechtigd tot het genieten van de voordelen van dit verdrag, en gebruikt voor gelijke of soortgelijke waren. Hetzelfde zal gelden, wanneer het kenmerkend gedeelte van het merk de reproductie vormt van een dergelijk algemeen bekend merk of een nabootsing, welke verwarring daarmede kan verwekken.

2. Een termijn van ten minste drie jaren zal moeten worden toegestaan om de doorhaling van deze merken te vorderen. De termijn zal beginnen te lopen van de dagtekening der inschrijving van het merk af.

3. Er zal geen termijn worden vastgesteld om de doorhaling te vorderen van die merken, welke te kwader trouw zijn ingeschreven.

Artikel 6*ter*.

1. De landen der Unie komen overeen om te weigeren of nietig te verklaren de inschrijving, en door daartoe passende maatregelen te verbieden het gebruik, zonder goedkeuring der bevoegde machten, hetzij als fabrieks- of handelsmerken, hetzij als bestanddelen van die merken, van wapens, vlaggen en andere staatsemblemen van de landen der Unie, van officiële door die landen aangenomen contrôle- en waarborgtekens en -stempels, zomede iedere nabootsing, bezien uit heraldisch oogpunt.

2. Het verbod van officiële contrôle- en waarborgtekens en -stempels zal alleen toepasselijk zijn in de gevallen, waarin de merken, die deze bevatten, bestemd zijn om gebruikt te worden op gelijke of gelijksoortige waren.

3. De landen der Unie komen overeen, voor de toepassing van deze bepalingen, elkander wederkerig mede te delen, door tussenkomst van het Internationaal Bureau te Bern, de lijst van staatsemblemen en officiële contrôle- en waarborgtekens en -stempels, welke zij, zonder beperking of binnen zekere grenzen, onder de bescherming van dit artikel wensen of zullen wensen te brengen, evenals alle latere in deze lijst aangebrachte wijzigingen. Elk land der Unie zal te gelegener tijd de medegedeelde lijsten ter beschikking van het publiek stellen.

4. Elk land der Unie zal binnen een termijn van twaalf maanden van de ontvangst der kennisgeving af, door bemiddeling van het Internationaal Bureau te Bern, aan het belanghebbende land zijn eventuele bezwaren kunnen doen overbrengen.

5. Ten aanzien van de algemeen bekende staatsemblemen zullen de maatregelen, bedoeld in alinea 1, alleen worden toegepast op de merken, ingeschreven na de zesde November 1925.

6. Ten aanzien van de staatsemblemen, die niet algemeen bekend mochten zijn, en ten aanzien van de officiële tekens en stempels, zullen deze bepalingen slechts toepasselijk zijn op de merken, ingeschreven meer dan twee maanden na ontvangst van de kennisgeving, bedoeld in alinea 3.

7. In geval van kwade trouw zullen de landen de bevoegdheid hebben om zelfs de merken, welke vóór de zesde November 1925 zijn ingeschreven en staatsemblemen, tekens en stempels bevatten, te doen doorhalen.

8. De onderdanen van elk land, die gerechtigd mochten zijn om gebruik te maken van de staatsemblemen, tekens en stempels van hun land, zullen deze mogen bezigen, zelfs indien er gelijkenis ware met die van een ander land.

9. De landen der Unie verbinden zich het gebruik in de handel, zonder verkregen toestemming, van de staatswapens der andere

landen der Unie te verbieden, wanneer door dit gebruik omtrent de oorsprong der waren verwarring zal kunnen ontstaan.

10. De voorafgaande bepalingen verhinderen niet het gebruik maken, door de landen, van de bevoegdheid om door toepassing van artikel 6, letter B, alinea 1, onder 3°., de merken, welke zonder verkregen toestemming wapens, vlaggen, ridderorden en andere staatsemblemen of officiële tekens en stempels, aangenomen door een land der Unie, bevatten, te weigeren of nietig te verklaren.

Artikel 6*quater*.

1. Wanneer, volgens de wetgeving van een land der Unie, de overdracht van een merk slechts geldig is, indien zij plaats heeft, tegelijk met de overdracht van de onderneming of handelszaak, waaraan het merk toebehoort, zal het, om deze geldigheid te doen erkennen, voldoende zijn, dat het gedeelte van de onderneming of handelszaak, hetwelk in dat land gelegen is, aan de verkrijger is overgedragen, met het uitsluitend recht om de waren, die het overgedragen merk dragen, daar te lande te vervaardigen of te verkopen.

2. Deze bepaling legt aan de landen der Unie niet de verplichting op om de overdracht van die merken als geldig te beschouwen, waarvan het gebruik door de verkrijger inderdaad bij het publiek verwarring zou kunnen wekken, met name voor wat betreft de herkomst, de aard of de kenmerkende eigenschappen der waren, waarvoor het merk wordt gebruikt.

Artikel 7.

De aard van de waar, waarop het fabrieks- of handelsmerk moet worden aangebracht, kan in geen geval een beletsel vormen voor de inschrijving van het merk.

Artikel 7*bis*.

1. De landen der Unie verbinden zich tot het depôt toe te laten en te beschermen de collectieve merken, die aan gemeenschappen toebehoren, welker bestaan niet strijdig is met de wet van het land van oorsprong, zelfs al bezitten die gemeenschappen niet een inrichting van nijverheid of handel.

2. Elk land zal vrij zijn in het stellen van bijzondere voorwaarden, waaronder een collectief merk zal worden beschermd, en het zal de bescherming kunnen weigeren, indien dit merk strijdig is met het algemeen belang.

3. Intussen zal de bescherming van deze merken niet kunnen worden geweigerd aan een gemeenschap, welker bestaan niet strijdig

is met de wet van het land van oorsprong, op grond van het feit, dat zij niet gevestigd is in het land, waar de bescherming wordt gevraagd, of dat zij niet is opgericht overeenkomstig de wetgeving van dit land.

Artikel 8.

De handelsnaam zal in alle landen der Unie, zonder verplichting van depôt of inschrijving, beschermd worden, onverschillig of hij al dan niet deel uitmaakt van een fabrieks- of handelsmerk.

Artikel 9.

1. Elke waar, die onrechtmatig van een fabrieks- of handelsmerk of van een handelsnaam voorzien is, zal in beslag genomen worden bij de invoer in die landen der Unie, waar dat merk of die handelsnaam recht hebben op wettelijke bescherming.

2. De inbeslagneming zal eveneens plaats hebben in het land, waar de waar op ongeoorloofde wijze van een merk of een handelsnaam is voorzien of waar zij werd ingevoerd.

3. De inbeslagneming zal plaats hebben ten verzoeke òf van het openbaar ministerie, òf van elke andere bevoegde macht, òf van de belanghebbende partij, hetzij natuurlijke of rechtspersoon, overeenkomstig de binnenlandse wetgeving van elk land.

4. De autoriteiten zullen niet gehouden zijn tot inbeslagneming over te gaan ingeval van doorvoer.

5. Indien de wetgeving van een land de inbeslagneming bij de invoer niet toelaat, zal de inbeslagneming worden vervangen door een verbod van invoer of door inbeslagneming in het land zelf.

6. Indien de wetgeving van een land noch de inbeslagneming bij de invoer, noch een verbod van invoer, noch de inbeslagneming in het land zelf toelaat, zullen deze maatregelen, in afwachting dat die wetgeving dienovereenkomstig mocht worden gewijzigd, worden vervangen door de rechtsvorderingen en middelen, welke de wet van dat land in een dergelijk geval aan de onderdanen verzekert.

Artikel 10.

1. De bepalingen van het voorgaande artikel zullen toepasselijk zijn op elke waar, die valselijk, ter aanduiding van herkomst, van de naam ener bepaalde plaats of van een bepaald land voorzien is, wanneer die aanduiding vergezeld gaat van een handelsnaam, die verdicht is of met bedriegelijke bedoeling aan een andere is ontleend.

2. In elk geval zal als belanghebbende partij, onverschillig of deze is een natuurlijke of rechtspersoon, worden erkend iedere producent, fabrikant of koopman, die zich met de voortbrenging

of vervaardiging van die waar of de handel daarin bezig houdt en gevestigd is, hetzij in de plaats, welke valselijk als plaats van herkomst is opgegeven, hetzij in de landstreek, waarin die plaats is gelegen, hetzij in het valselijk opgegeven land, hetzij in het land, waar de valse aanduiding van herkomst is gebruikt.

Artikel 10*bis*.

1. De landen der Unie zijn gehouden aan hen, die tot de Unie behoren, een daadwerkelijke bescherming te verlenen tegen de oneerlijke mededinging.

2. Elke daad van mededinging, strijdig met de eerlijke gebruiken in nijverheid en handel, levert een daad van oneerlijke mededinging op.

3. Met name zullen moeten worden verboden:

1°. alle daden, welke ook, die verwarring zouden kunnen verwekken door onverschillig welk middel ten opzichte van de inrichting, de waren of de werkzaamheid op het gebied van nijverheid of handel van een concurrent;

2°. valse beweringen bij het handel drijven, die de inrichting, de waren of de werkzaamheid op het gebied van nijverheid of handel van een concurrent in discrediet zouden kunnen brengen.

Artikel 10*ter*.

1. De landen der Unie verbinden zich om aan de onderdanen van de andere Unielanden wettelijk verhaal te verzekeren, geschikt om alle handelingen, bedoeld in de artikelen 9, 10 en 10*bis*, met kracht tegen te gaan.

2. Zij verbinden zich bovendien, maatregelen te treffen om aan syndicaten en verenigingen, welke de belanghebbende fabrikanten, producenten of kooplieden, vertegenwoordigen en welker bestaan niet strijdig is met de wetten van hun land, toe te staan in rechten of bij de administratieve autoriteiten op te treden ter bestrijding van de handelingen, bedoeld in de artikelen 9, 10 en 10*bis*, voor zover de wet van het land, waarin de bescherming wordt gevraagd, zulks toestaat aan de syndicaten en verenigingen van dat land.

Artikel 11.

1. De landen der Unie zullen, overeenkomstig hun binnenlandse wetgeving, een tijdelijke bescherming verlenen aan de voor octrooi vatbare uitvindingen, de gebruiksmodellen, de tekeningen of modellen van nijverheid, alsmede aan de fabrieks- of handelsmerken, voor de waren, welke op de officiële of officieel erkende internationale tentoonstellingen, in een dier landen gehouden, zullen worden ten toon gesteld.

2. Deze tijdelijke bescherming zal de termijnen, genoemd in artikel 4, niet verlengen. Indien later het recht van voorrang wordt ingeroepen, zal de Administratie van elk land de termijn kunnen doen beginnen van de datum af, waarop de waar ter tentoonstelling is aangebracht.

3. Elk land zal als bewijs van de identiteit van het tentoongestelde voorwerp en van de datum, waarop het ter tentoonstelling is aangebracht, de bewijsstukken kunnen eisen, welke het nodig zal achten.

Artikel 12.

1. Elk van de landen der Unie verbindt zich tot het inrichten van een bijzondere dienst van de industriële eigendom en van een centrale bewaarplaats, ten einde openbare mededeling te doen van de octrooien van uitvinding, de gebruiksmodellen, de tekeningen of modellen van nijverheid en de fabrieks- of handelsmerken.

2. Deze dienst zal een regelmatig verschijnend officieel blad uitgeven. Hij zal geregeld bekendmaken:

a) de namen der houders van de verleende octrooien, met een korte aanduiding van de geoctrooieerde uitvindingen;

b) de reproducties der ingeschreven merken.

Artikel 13.

1. Het internationaal bureau, te Bern opgericht onder de naam van Internationaal Bureau tot bescherming van de industriële eigendom, is geplaatst onder het hoog gezag der Regering van de Zwitserse Bond, die de inrichting ervan regelt en op zijn werking toeziet.

2. De officiële taal van het Internationaal Bureau is de Franse taal.

3. Het Internationaal Bureau verzamelt inlichtingen van allerlei aard, betreffende de bescherming van de industriële eigendom; het verenigt ze en maakt ze openbaar. Het bestudeert, wat van gemeenschappelijk nut en belang is voor de Unie, en stelt met behulp van de bescheiden, die door de verschillende Administraties te zijner beschikking worden gesteld, een regelmatig verschijnend blad in de Franse taal samen over de vraagstukken, die het doel der Unie raken.

4. De nummers van dit blad, evenzeer als alle bescheiden, door het Internationaal Bureau uitgegeven, worden onder de Administraties van de landen der Unie verdeeld naar evenredigheid van het aantal der hieronder vermelde bijdrage-eenheden. De exemplaren en bescheiden, welke boven dit aantal mochten worden aangevraagd, hetzij door de genoemde Administraties, hetzij door verenigingen of bijzondere personen, zullen afzonderlijk worden betaald.

5. Het Internationaal Bureau moet zich te allen tijde ter beschikking van de landen der Unie houden, ten einde hun over de vragen, betreffende de internationale dienst van de industriële eigendom, de bijzondere inlichtingen te geven, welke zij nodig zouden kunnen hebben. De Directeur van het Internationaal Bureau brengt over zijn beheer een jaarlijks verslag uit, dat aan alle landen der Unie wordt medegedeeld.

6. De gewone uitgaven van het Internationaal Bureau zullen gemeenschappelijk door de landen der Unie worden gedragen. Tot nader order zullen zij het bedrag van 120 000 Zwitserse franken per jaar niet mogen overschrijden. Deze som zal naar behoefte vermeerderd kunnen worden door eenstemmig besluit van een der Conferenties, bedoeld in artikel 14.

7. De gewone uitgaven bevatten niet de kosten, verbonden aan de werkzaamheden van diplomatieke of administratieve Conferenties, noch de kosten, die bijzondere werkzaamheden of publicaties, verricht of uitgegeven volgens de besluiten van een Conferentie, mede zullen kunnen brengen. Deze kosten, waarvan het jaarlijks bedrag 20 000 Zwitserse franken niet mag overschrijden, zullen onder de landen der Unie worden omgeslagen, naar evenredigheid van de bijdrage, die zij voor de werking van het Internationaal Bureau betalen, volgens de bepalingen van alinea 8 van dit artikel.

8. Ten einde het aandeel te bepalen, dat elk der landen in dat totaal bedrag der kosten moet bijdragen, worden de landen der Unie en die, welke later tot de Unie zullen toetreden, verdeeld in zes klassen, die ieder in de verhouding van een zeker aantal eenheden bijdragen, te weten:

	Eenheden
1ste klasse	25
2de klasse	20
3de klasse	15
4de klasse	10
5de klasse	5
6de klasse	3

Deze coëfficienten worden vermenigvuldigd met het getal der landen van iedere klasse en de som der aldus verkregen producten levert het aantal eenheden op, waardoor het totaal der uitgaven gedeeld moet worden. De uitkomst daarvan geeft het bedrag der eenheid van kosten aan.

9. Elk van de landen der Unie zal bij zijn toetreding de klasse aanwijzen, waarin het wenst te worden gerangschikt. Echter zal ieder land der Unie later de verklaring kunnen afleggen, dat het in een andere klasse wenst te worden gerangschikt.

10. De Regering van de Zwitserse Bond ziet toe op de uitgaven van het Internationaal Bureau, doet de nodige voorschotten en stelt de jaarlijkse rekening vast, die aan alle andere Administraties zal worden medegedeeld.

Artikel 14.

1. Dit verdrag zal aan geregelde herzieningen worden onderworpen, ten einde daarin de verbeteringen aan te brengen, die kunnen strekken tot volmaking van het stelsel der Unie.

2. Te dien einde zullen achtereenvolgens in een van de landen der Unie Conferenties van de afgevaardigden dier landen plaats hebben.

3. De Administratie van het land, waar de Conferentie zitting moet houden, zal, met medewerking van het Internationaal Bureau, de werkzaamheden dier Conferentie voorbereiden.

4. De Directeur van het Internationaal Bureau zal de zittingen der Conferenties bijwonen en aan de beraadslagingen deelnemen zonder recht van stem.

Artikel 15.

Er is overeengekomen, dat de landen der Unie zich wederkerig het recht voorbehouden afzonderlijk onderling bijzondere overeenkomsten te treffen tot bescherming van de industriële eigendom, voor zover deze overeenkomsten niet in strijd zijn met de bepalingen van dit verdrag.

Artikel 16.

1. De landen, die aan dit verdrag geen deel hebben genomen, zullen op hun verzoek daartoe mogen toetreden.

2. Deze toetreding zal langs diplomatieke weg ter kennis der Regering van de Zwitserse Bond en door deze ter kennis van alle andere Regeringen worden gebracht.

3. Zij zal, van rechtswege, medebrengen toetreding tot alle bepalingen en toelating tot alle voordelen, bij dit verdrag bedongen, en zal in werking treden een maand na de toezending van de kennisgeving door de Regering van de Zwitserse Bond aan de andere landen der Unie, tenzij een later tijdstip in het verzoek tot toetreding mocht zijn aangewezen.

Artikel 16*bis*.

1. Elk van de landen der Unie kan te allen tijde aan de Regering van de Zwitserse Bond schriftelijk er van kennis geven, dat dit

verdrag toepasselijk is op alle of een deel van zijn koloniën, protectoraten, mandaatlanden of alle andere aan zijn gezag onderworpen gebiedsdelen of alle gebiedsdelen onder suzereiniteit, en het verdrag zal in al de in de kennisgeving aangewezen gebiedsdelen toepasselijk zijn een maand na de toezending van de mededeling door de Regering van de Zwitserse Bond aan de andere landen der Unie, tenzij een later tijdstip in de kennisgeving mocht zijn aangegeven. Bij gebreke van deze kennisgeving zal het verdrag op deze gebieden niet toepasselijk zijn.

2. Elk van de landen der Unie kan te allen tijde aan de Regering van de Zwitserse Bond schriftelijk er van kennis geven, dat dit verdrag ophoudt toepasselijk te zijn op alle of een deel der gebiedsdelen, waarop de in de vorige alinea bedoelde kennisgeving betrekking had, en het verdrag zal voor de in deze kennisgeving bedoelde gebiedsdelen ophouden toepasselijk te zijn twaalf maanden na ontvangst der kennisgeving, gericht aan de Regering van de Zwitserse Bond.

3. Alle kennisgevingen, volgens de bepalingen van de alinea's 1 en 2 van dit artikel aan de Regering van de Zwitserse Bond gedaan, zullen door deze Regering aan alle landen der Unie worden medegedeeld.

Artikel 17.

De uitvoering der wederkerige verbintenissen, in dit verdrag vervat, is, voor zoveel nodig, afhankelijk van de vervulling der formaliteiten en regelen, vastgesteld door de staatswetten van die landen der Unie, welke gehouden zijn voor de toepassing daarvan zorg te dragen, waaraan zij zich verplichten binnen de kortst mogelijke tijd te voldoen.

Artikel 17*bis*.

1. Het verdrag zal gedurende onbepaalde tijd van kracht blijven, totdat een jaar zal zijn verstreken sedert de dag, waarop het zal zijn opgezegd.

2. Deze opzegging zal worden gericht tot de Regering van de Zwitserse Bond. Zij zal alleen werken met betrekking tot het land, in welks naam zij gedaan zal zijn, terwijl het verdrag voor de andere landen der Unie verbindend zal blijven.

Artikel 18.

1. De akte zal worden bekrachtigd en de akten van bekrachtiging zullen worden nedergelegd te Londen, uiterlijk de eerste Juni 1938. Zij zal in werking treden tussen de landen, namens welke zij zal zijn bekrachtigd, een maand na die datum. Mocht zij evenwel reeds vroeger namens ten minste zes landen bekrachtigd zijn, dan zal zij in werking treden tussen die landen, een maand nadat hun van de nederlegging van de zesde akte van bekrachtiging door de Regering

van de Zwitserse Bond kennis is gegeven, en ten aanzien van de landen, namens welke zij vervolgens zal zijn bekrachtigd, een maand na de kennisgeving van elk dezer bekrachtigingen.

2. De landen, namens welke de akte van bekrachtiging niet in het in de vorige alinea bedoelde tijdvak zal zijn nedergelegd, zullen mogen toetreden volgens de bepalingen van artikel 16.

3. Deze akte zal in de betrekkingen tussen de landen, waar zij van toepassing is, het Unieverdrag van Parijs van 1883 en de daarop volgende akten van herziening vervangen.

4. Ten aanzien van de landen, waarvoor deze akte niet geldt, maar waarvoor het Unieverdrag van Parijs, zoals het in 1925 te 's-Gravenhage is herzien, geldt, zal dit laatste van kracht blijven.

5. Evenzo zal ten aanzien van de landen, waar noch deze akte, noch het Unieverdrag van Parijs in de herziening van 's-Gravenhage van toepassing is, het Unieverdrag van Parijs, zoals het in 1911 te Washington is herzien, van kracht blijven.

Artikel 19.

Deze akte zal worden getekend in een enkel exemplaar, hetwelk zal worden nedergelegd in de archieven van de Regering van het Verenigd Koninkrijk van Groot-Britannië en Noord-Ierland. Een gewaarmerkt afschrift zal door deze Regering worden gezonden aan elk der Regeringen van de landen der Unie.

Gedaan te Londen, in een enkel exemplaar, de 2de Juni 1934.

(Zie de ondertekeningen onder de tekst van het verdrag.)

VERTALING.

Overeenkomst van Madrid van 14 April 1891 betreffende de internationale inschrijving van fabrieks- of handelsmerken, herzien te Brussel op 14 December 1900, te Washington op 2 Juni 1911, te 's-Gravenhage op 6 November 1925 en te Londen op 2 Juni 1934.

De Ondergetekenden, behoorlijk daartoe gemachtigd, hebben, in gemeen overleg, de volgende tekst vastgesteld, welke zal vervangen de overeenkomst van Madrid van 14 April 1891, herzien te Brussel op 14 December 1900, te Washington op 2 Juni 1911 en te 's-Gravenhage op 6 November 1925, te weten:

Artikel 1.

1. De onderdanen van elk der contracterende landen zullen zich in al de andere landen de bescherming kunnen verzekeren van hun in het land van oorsprong ingeschreven fabrieks- of handelsmerken, door middel van het depôt van genoemde merken bij het Internationaal Bureau te Bern, gedaan door de tussenkomst van de Administratie van genoemd land van oorsprong.

2. Voor de omschrijving van het land van oorsprong geldt de desbetreffende bepaling van artikel 6 van het algemeen verdrag tot bescherming van de industriële eigendom.

Artikel 2.

Met de onderdanen van de contracterende landen worden gelijkgesteld de onderdanen der niet tot deze overeenkomst toegetreden landen, die, op het grondgebied van de door deze gevormde Unie van beperkte omvang, voldoen aan de voorwaarden, vastgesteld bij artikel 3 van het algemeen verdrag.

Artikel 3.

1. Iedere aanvrage voor internationale inschrijving zal moeten worden aangeboden op het formulier, voorgeschreven door het reglement van uitvoering, en de Administratie van het land van oorsprong van het merk zal de verklaring afgeven, dat de aanduidingen, die op dat aanvraagformulier voorkomen, overeenstemmen met die van het nationale register.

2. Indien de inzender de kleur als onderscheidend kenmerk van zijn merk verlangt, zal hij gehouden zijn:

1°. hiervan melding te maken en bij de inzending een verklaring te voegen, welke de verlangde kleur of vereniging van kleuren aanwijst;

2°. bij zijn aanvrage gekleurde exemplaren van bedoeld merk te voegen, welke zullen worden gehecht aan de kennisgevingen van inschrijving, uitgaande van het Internationaal Bureau. Het aantal dezer exemplaren zal worden bepaald bij het reglement van uitvoering.

3. Het Internationaal Bureau zal de overeenkomstig artikel 1 gedeponeerde merken onmiddellijk inschrijven. Het zal van die inschrijving zonder verwijl aan de verschillende Administraties kennis geven. De ingeschreven merken zullen worden openbaar gemaakt in een door het Internationaal Bureau uitgegeven, regelmatig verschijnend blad, met gebruikmaking van de aanduidingen, vervat in de aanvrage om inschrijving en van een door de inzender verstrekt cliché.

4. Met het oog op de in de contracterende landen aan de ingeschreven merken te geven openbaarheid, zal elke Administratie kosteloos van het Internationaal Bureau zoveel exemplaren van de bovenvermelde publicatie ontvangen, als zij zal wensen aan te vragen. Deze openbaarheid zal in alle contracterende landen als volkomen voldoende worden beschouwd en geen andere zal van de inzender kunnen worden gevorderd.

Artikel 4.

1. Van het tijdstip der aldus bij het Internationaal Bureau gedane inschrijving af, zal de bescherming van het merk in elk der contracterende landen dezelfde zijn, als ware dit merk daar rechtstreeks gedeponeerd.

2. Elk merk, dat het voorwerp is geweest van een internationale inschrijving, zal het recht van voorrang genieten, bij artikel 4 van het algemeen verdrag vastgesteld, zonder dat het nodig is de formaliteiten te vervullen, voorgeschreven onder letter D van dat artikel.

Artikel 4*bis*.

1. Wanneer een merk, reeds gedeponeerd in een of meer der contracterende landen, daarna is ingeschreven door het Internationaal Bureau ten name van dezelfde persoon of van diens rechtverkrijgende, zal de internationale inschrijving beschouwd worden als in de plaats te zijn getreden van de vroegere nationale inschrijvingen, zonder afbreuk te doen aan de rechten, door laatstvermelde inschrijvingen verkregen.

2. De nationale Administratie is, op aanvrage, gehouden in haar registers van de internationale inschrijving aantekening te houden.

Artikel 5.

1. In de landen, waar de wetgeving haar daartoe machtigt, zullen de Administraties, aan welke het Internationaal Bureau van de inschrijving van een merk zal kennis geven, de bevoegdheid hebben te verklaren, dat de bescherming niet op haar grondgebied aan dat merk kan worden verleend. Een dergelijke weigering zal alleen geoorloofd zijn op grond van omstandigheden, die, krachtens het algemeen verdrag, van kracht zouden zijn ten aanzien van een merk, ter nationale inschrijving ingezonden.

2. De Administraties, die van deze bevoegdheid gebruik zullen wensen te maken, zullen van haar weigering, onder opgave van de redenen, mededeling moeten doen aan het Internationaal Bureau binnen de termijn, door de wet van haar land bepaald, en uiterlijk vóór het einde van een jaar, te rekenen van de internationale inschrijving van het merk af.

3. Het Internationaal Bureau zal zonder verwijl aan de Administratie van het land van oorsprong en aan de eigenaar van het merk of aan zijn gemachtigde, indien deze door genoemde Administratie aan het Bureau is opgegeven, een der exemplaren doen toekomen van de aldus te zijner kennis gebrachte verklaring van weigering. De belanghebbende zal dezelfde middelen van beroep hebben, als ware het merk door hem rechtstreeks gedeponeerd in het land, waar de bescherming wordt geweigerd.

4. De redenen van de weigering van een merk zullen door het Internationaal Bureau moeten worden medegedeeld aan de belanghebbenden, die het daarom hebben verzocht.

5. De Administraties, die, binnen de hierboven aangeduide termijn van ten hoogste één jaar, generlei kennisgeving aan het Internationaal Bureau zullen hebben gedaan, zullen geacht worden het merk aanvaard te hebben.

6. De ongeldigverklaring van een internationaal merk zal door de bevoegde autoriteiten niet kunnen worden uitgesproken, zonder dat de rechthebbende op dat merk in de gelegenheid is gesteld om zijn rechten tijdig te doen gelden. Zij zal aan het Internationaal Bureau worden medegedeeld.

Artikel 5*bis*.

De bewijsstukken van de wettigheid van het gebruik van zekere in de merken vervatte bestanddelen, als wapens, wapenschilden, portretten, eervolle onderscheidingen, titels, handelsnamen of namen van personen anders dan die van de aanvrager, of andere overeenkomstige vermeldingen, welke door de Administraties der contracterende landen mochten worden gevorderd, zullen vrijgesteld zijn van

elke legalisatie, alsmede van elke andere waarmerking dan die van de Administratie van het land van oorsprong.

Artikel 5*ter*.

1. Het Internationaal Bureau zal aan een ieder, die daartoe aanvraag doet, tegen een in het reglement van uitvoering vastgestelde taxe, een afschrift afgeven van de aantekeningen, in het register ingeschreven met betrekking tot een bepaald merk.

2. Het Internationaal Bureau zal zich ook tegen vergoeding kunnen belasten met een onderzoek onder de internationale merken naar nieuwheid.

3. De uittreksels uit het internationale register, die met het oog op hun overlegging in een der contracterende landen zijn aangevraagd, zullen van iedere legalisatie vrijgesteld zijn.

Artikel 6.

De bescherming, voortvloeiende uit de inschrijving bij het Internationaal Bureau, zal twintig jaren duren, te rekenen van het tijdstip dezer inschrijving af (onder voorbehoud van hetgeen bepaald is in artikel 8 voor het geval, dat de inzender slechts een gedeelte van het internationaal emolument zal hebben gestort), maar zij zal niet kunnen worden ingeroepen ten behoeve van een merk, dat niet meer de wettelijke bescherming in het land van oorsprong mocht genieten.

Artikel 7.

1. De inschrijving zal, volgens de voorschriften van de artikelen 1 en 3, steeds kunnen worden vernieuwd voor een nieuw tijdvak van twintig jaren, te rekenen van de datum van vernieuwing af.

2. Zes maanden vóór de afloop van de termijn van bescherming zal het Internationaal Bureau de eigenaar van het merk, door het zenden van een officieus bericht, de juiste datum, waarop de termijn afloopt, in herinnering brengen.

3. Indien het merk, dat aangeboden wordt ter vernieuwing van een voorafgaand depôt, een verandering, die het onderscheidend karakter van het merk wijzigt, heeft ondergaan, zullen de Administraties kunnen weigeren het in te schrijven bij wijze van vernieuwing en hetzelfde recht zal haar toekomen in geval van verandering in de aanwijzing der waren, waarvoor het merk bestemd is, tenzij, na mededeling van de bezwaren door tussenkomst van het Internationaal Bureau, de belanghebbende verklaart af te zien van de bescherming voor andere waren dan die, welke in dezelfde bewoordingen waren aangeduid ten tijde van de voorafgaande inschrijving.

4. Wanneer het merk niet bij wijze van vernieuwing wordt toegelaten, zal rekening worden gehouden met de rechten van de vorige

indiening of andere rechten, verkregen door het feit, dat het merk reeds vroeger was ingeschreven. Het merk zal in het bijzonder deze rechten van de vorige indiening genieten voor het deel der waren, welke in dezelfde bewoordingen waren aangeduid ten tijde van de voorafgaande inschrijving en van de hernieuwing.

Artikel 8.

1. De Administratie van het land van oorsprong zal naar goedvinden vaststellen en te haren voordele innen een nationale taxe, welke zij zal vorderen van de eigenaar van het merk, waarvan de internationale inschrijving wordt gevraagd.

2. Deze taxe zal worden verhoogd met een internationaal emolument (in Zwitserse franken) van 150 franken voor het eerste merk en van 100 franken voor elk volgend merk, tezelfder tijd bij het Internationaal Bureau op naam van dezelfde eigenaar ingezonden.

3. De inzender zal de bevoegdheid hebben om op het ogenblik van het internationaal depôt slechts een emolument van 100 franken voor het eerste merk en 75 franken voor elk der merken, tegelijk met het eerste ingezonden, te voldoen.

4. Indien de inzender van deze bevoegdheid gebruik maakt, zal hij vóór het einde van een termijn van tien jaren, gerekend van de internationale inschrijving af, bij het Internationaal Bureau een aanvullingsemolument van 75 franken moeten storten voor het eerste merk en van 50 franken voor elk der merken, tegelijk met het eerste ingezonden, bij gebreke waarvan hij na afloop van die termijn het genot van zijn inschrijving zal verliezen. Zes maanden vóór de afloop zal het Internationaal Bureau de inzender voor de goede orde van zaken door een officieus bericht herinneren aan de juiste datum van de afloop. Indien het aanvullingsemolument niet bij het Internationaal Bureau gestort is vóór het einde van die termijn, zal dit Bureau het merk doorhalen, van deze verrichting kennis geven aan de Administraties en haar bekend maken in zijn blad. Indien het aanvullingsemolument, dat verschuldigd is voor de merken, begrepen in een meervoudig depôt, niet voor alle merken tegelijk wordt betaald, zal de inzender nauwkeurig de merken moeten aanduiden, voor welke hij de aanvullende storting wil doen, en zal hij de taxe van 75 franken voor het eerste merk van iedere serie moeten voldoen.

5. Wanneer de lijst van waren, voor welke de bescherming gevraagd wordt, meer dan honderd woorden bevat, zal de inschrijving van het merk slechts geschieden na betaling van een extra bedrag, vast te stellen bij het reglement van uitvoering.

6. De jaarlijkse opbrengst der verschillende ontvangsten voor de internationale inschrijving zal tussen de contracterende landen in gelijke delen verdeeld worden door de zorgen van het Internationaal

Bureau, na aftrek der gemeenschappelijke onkosten, veroorzaakt door de uitvoering dezer overeenkomst.

7. Indien op het ogenblik van het in werking treden van deze herziene overeenkomst een land nog niet is toegetreden tot de akte van 's-Gravenhage, zal het slechts recht hebben, tot op de datum van zijn latere toetreding, op een uitkering van het overschot der ontvangsten, berekend op de grondslag der oude taxen.

Artikel 8*bis*.

De eigenaar van een internationaal merk kan steeds afstand doen van de bescherming in een of meer der cantracterende landen, door middel van een verklaring, afgegeven aan de Administratie van het land van oorsprong van het merk, ter mededeling aan het Internationaal Bureau, dat haar ter kennis zal brengen van de landen, waarop deze afstand betrekking heeft. Deze afstand is niet aan enige taxe onderworpen.

Artikel 9.

1. De Administratie van het land van oorsprong zal aan het Internationaal Bureau eveneens kennis geven van elke nietigverklaring, doorhaling, afstand, overdracht en van andere wijzigingen, aangebracht in de inschrijving van het merk in het nationale register, indien deze wijzigingen ook voor de internationale inschrijving van belang zijn.

2. Het Bureau zal deze wijzigingen in het internationaal register inschrijven, er op zijn beurt kennis van geven aan de Administraties der contracterende landen en ze in zijn blad openbaar maken.

3. Op dezelfde wijze zal worden gehandeld, wanneer de eigenaar van het merk mocht vragen de lijst der waren, waarvoor het merk bestemd is, te beperken.

4. Voor deze verrichtingen kan een taxe worden geheven, die door het reglement van uitvoering zal worden vastgesteld.

5. De latere toevoeging aan de lijst van een nieuwe waar is niet mogelijk dan door een nieuw depôt, verricht overeenkomstig de voorschriften van artikel 3.

6. Met de toevoeging wordt gelijkgesteld de vervanging van een waar door een andere.

Artikel 9*bis*.

1. Indien een in het internationaal register ingeschreven merk mocht worden overgedragen aan een persoon, gevestigd in een ander der contracterende landen dan het land van oorsprong van het merk, zal de overdracht door de Administratie van dat land van oorsprong ter kennis van het Internationaal Bureau worden gebracht. Het Internationaal Bureau zal, na de toestemming verkregen te hebben

van de Administratie, waaronder de nieuwe gerechtigde behoort, de overdracht inschrijven, haar aan de andere Administraties mededelen en haar in zijn blad bekend maken, zo mogelijk onder vermelding van de datum en het nummer van inschrijving van het merk in het nieuwe land van oorsprong.

2. Overdracht van een in het internationaal register ingeschreven merk ten behoeve van een persoon, die niet bevoegd is tot het doen inschrijven van een internationaal merk, zal niet worden ingeschreven.

3. Indien een overdracht niet in het internationaal register is kunnen worden ingeschreven, hetzij als gevolg van de weigering van toestemming van het nieuwe land van oorsprong, hetzij omdat zij geschied is ten behoeve van iemand, die niet bevoegd is tot het doen inschrijven van een internationaal merk, zal de Administratie van het oude land van oorsprong het recht hebben aan het Internationaal Bureau te verzoeken tot doorhaling van het merk in zijn register over te gaan.

Artikel 9*ter*.

1. Indien de overdracht van een internationaal merk voor slechts een gedeelte der ingeschreven waren ter kennis van het Internationaal Bureau is gebracht, zal dit die overdracht in zijn registers inschrijven. Elk der contracterende landen zal de bevoegdheid hebben de geldigheid van deze overdracht niet te erkennen, indien de waren, in het aldus overgedragen gedeelte begrepen, van dezelfde soort zijn, als die, waarvoor het merk ten behoeve van hem, die het merk heeft overgedragen, blijft ingeschreven.

2. Het Internationaal Bureau zal eveneens inschrijven een overdracht van het internationale merk voor slechts één of meer der contracterende landen.

3. Indien, in de bovengenoemde gevallen, zich een verandering van het land van oorsprong voordoet, zal de administratie van het land, waartoe hij, aan wie de overdracht heeft plaats gehad, behoort, haar toestemming, overeenkomstig artikel 9*bis* vereist, moeten geven.

Artikel 10.

De Administraties zullen in gemeen overleg de bijzonderheden betreffende de uitvoering van deze overeenkomst regelen.

Artikel 11.

1. De landen der Unie tot bescherming van de industriële eigendom, die aan deze overeenkomst geen deel hebben genomen, zullen daartoe op hun verzoek mogen toetreden, in de vorm, voorgeschreven bij artikel 16 van het algemeen verdrag.

2. Zodra aan het Internationaal Bureau zal zijn bericht, dat een land of een van zijn koloniën tot deze overeenkomst is toegetreden,

zal het aan de Administratie van dat land, overeenkomstig artikel 3, een collectieve opgave verstrekken van de merken, welke op dat ogenblik de internationale bescherming genieten.

3. Deze kennisgeving zal op zich zelf voldoende zijn om aan genoemde merken het genot der voorafgaande bepalingen op het grondgebied van het toegetreden land te verzekeren en zal de termijn van een jaar doen aanvangen, gedurende welke de betrokken Administratie de verklaring kan afleggen, bedoeld in artikel 5.

4. Echter zal elk land bij zijn toetreding tot deze overeenkomst kunnen verklaren, dat, behalve voor zover betreft de internationale merken, welke reeds eerder in dat land het voorwerp hebben uitgemaakt van een overeenkomstige nationale inschrijving, welke nog van kracht is, en welke merken op verzoek van de belanghebbenden onmiddellijk erkend zullen worden, de toepassing van deze akte beperkt zal blijven tot die merken, die zullen worden ingeschreven van de dag af, waarop die toetreding in werking zal treden.

5. Deze verklaring zal het Internationaal Bureau ontheffen van de verplichting de hierboven bedoelde collectieve opgave te verstrekken. Het zal zich er toe bepalen kennis te geven van de merken, ten behoeve waarvan het, onder vermelding van nauwkeurige gegevens, binnen de termijn van een jaar van de toetreding van het nieuwe land af, een verzoek zal ontvangen om ze te stellen in het genot van de uitzondering, bedoeld in de vorige alinea.

6. De inschrijvingen van merken, die het voorwerp hebben uitgemaakt van een der opgaven, bedoeld in dit artikel, zullen beschouwd worden als in de plaats gesteld van de inschrijvingen, rechtstreeks geschied in het nieuwe contracterende land vóór de datum, waarop zijn toetreding van kracht wordt.

7. De bepalingen van artikel 16*bis* van het algemeen verdrag zijn op deze overeenkomst van toepassing.

Artikel 11*bis*.

In geval van opzegging van deze overeenkomst is artikel 17*bis* van het algemeen verdrag van toepassing. De internationale merken, ingeschreven tot de dag, waarop de opzegging van kracht wordt, en niet binnen het jaar, bedoeld in artikel 5, geweigerd, zullen, gedurende de duur der internationale bescherming, in het genot blijven van dezelfde bescherming, als waren zij rechtstreeks in dat land gedeponeerd.

Artikel 12.

1. Deze overeenkomst zal worden bekrachtigd en de akten van bekrachtiging zullen worden nedergelegd te Londen, uiterlijk de 1ste Juli 1938.

2. Zij zal in werking treden tussen de landen, die haar zullen hebben bekrachtigd, een maand na die datum en zal dezelfde kracht en duur hebben als het algemeen verdrag.

3. Deze akte zal, in de betrekkingen tussen de landen, die haar zullen hebben bekrachtigd, de schikking van Madrid van 1891, herzien te 's-Gravenhage op 6 November 1925, vervangen. Echter zal deze laatste van kracht blijven in de betrekkingen met de landen, die deze akte niet zullen hebben bekrachtigd. In de betrekkingen met de landen, die de akte van 's-Gravenhage nog niet zullen hebben bekrachtigd, zal de overeenkomst, herzien te Washington in 1911, van kracht blijven.

Gedaan te Londen, in een enkel exemplaar, de 2de Juni 1934.

(Zie de ondertekeningen onder de tekst van de overeenkomst.)

VERTALING.

Overeenkomst van 's-Gravenhage van 6 November 1925 betreffende het internationaal depôt van tekeningen of modellen van nijverheid, herzien te Londen op 2 Juni 1934.

De Ondergetekenden, behoorlijk daartoe gemachtigd, hebben, in gemeen overleg, de volgende tekst vastgesteld, welke zal vervangen de overeenkomst van 's-Gravenhage van 6 November 1925, te weten:

Artikel 1.

De onderdanen van elk der contracterende landen, evenals de personen, die op het gebied van de beperkte Unie voldaan hebben aan de voorwaarden, gesteld bij artikel 3 van het algemeen verdrag, zullen zich in al de andere contracterende landen de bescherming van hun tekeningen of modellen van nijverheid kunnen verzekeren door middel van een internationaal depôt, verricht bij het Internationaal Bureau voor de industriële eigendom te Bern.

Artikel 2.

1. Het internationaal depôt zal de tekeningen of modellen omvatten, hetzij in de vorm van het industriële voortbrengsel, waarvoor zij bestemd zijn, hetzij in de vorm van een tekening, een photographie of elke andere voldoende graphische voorstelling van genoemde tekening of genoemd model.

2. De voorwerpen moeten vergezeld gaan van een verzoek om internationaal depôt, in tweevoud, dat in de Franse taal de aanwijzingen moet bevatten, welke door het reglement van uitvoering nauwkeurig bepaald zullen worden.

Artikel 3.

1. Zodra het Internationaal Bureau het verzoek zal hebben ontvangen om tot een internationaal depôt over te gaan, zal het dit verzoek in een daarvoor bestemd register inschrijven en het bekend maken door kosteloos aan elke Administratie het gewenste aantal exemplaren te doen toekomen van het regelmatig verschijnend blad, waarin het de inschrijvingen zal bekend maken.

2. De in depôt gegeven voorwerpen zullen bewaard worden in de archieven van het Internationaal Bureau.

Artikel 4.

1. Hij, die een internationaal depôt verricht van een tekening of model van nijverheid, zal, behoudens tegenbewijs, als eigenaar van het werk worden beschouwd.

2. Het internationaal depôt heeft een zuiver verklarend karakter. Als depôt zal het in de contracterende landen dezelfde kracht hebben, alsof de tekeningen of modellen er rechtstreeks waren gedeponeerd op de datum van het internationaal depôt onder voorrecht echter van de bijzondere regelen, door deze overeenkomst vastgesteld.

3. De bekendmaking, genoemd in het voorafgaande artikel, zal in alle contracterende landen als voldoende beschouwd worden en geen enkele andere bekendmaking zal van hem, die het depôt heeft verricht, kunnen worden geëist, behoudens de vervulling van de formaliteiten, nodig voor de uitoefening van het recht, overeenkomstig de binnenlandse wet.

4. Het recht van voorrang, vastgesteld door artikel 4 van het algemeen verdrag, zal gewaarborgd worden voor elke tekening of elk model, dat het voorwerp is geweest van een internationaal depôt, zonder de verplichting van een enkele der formaliteiten, voorgeschreven door genoemd artikel.

Artikel 5.

De contracterende landen komen overeen om niet te eisen, dat de tekeningen of modellen, welke het voorwerp van een internationaal depôt hebben uitgemaakt, voorzien zijn van een verplichte vermelding. Zij zullen dezelve doen vervallen noch wegens niet-toepassing, noch wegens de invoer van voorwerpen gelijk aan de beschermde.

Artikel 6.

1. Het internationaal depôt kan omvatten, hetzij een enkele tekening of model, hetzij meer dan een, waarvan het aantal in het verzoek om depòt nauwkeurig zal moeten worden aangegeven.

2. Het depôt kan geschieden, hetzij in open, hetzij in gesloten omslag. Met name zullen als middelen voor depôt in gesloten omslag aangenomen worden dubbele enveloppen met een doorgeslagen contrôlenummer (systeem Soleau) of ieder ander systeem, geschikt om de vaststelling van de identiteit te verzekeren.

3. De maximum afmetingen van de omslagen of paketten, welke gedeponeerd kunnen worden, zullen door het reglement van uitvoering bepaald worden.

Artikel 7.

De duur van de internationale bescherming wordt vastgesteld op 15 jaren, gerekend van de dagtekening af van het depòt bij het Internationaal Bureau te Bern; deze termijn is verdeeld in twee tijdperken, te weten een van 5 jaar en een van 10 jaar.

Artikel 8.

Gedurende het eerste tijdperk van bescherming zullen de depôts, hetzij in open, hetzij in gesloten omslag toegelaten worden; gedurende het tweede tijdperk zullen zij alleen open worden toegelaten.

Artikel 9.

Tijdens de duur van het eerste tijdperk zullen de depôts in gesloten omslag op verzoek van hem, die het depôt verricht heeft, of van een bevoegde rechtbank, kunnen worden geopend; na afloop van het eerste tijdperk zullen zij met het oog op de overgang naar het tweede tijdperk, op een verzoek om verlenging, worden geopend.

Artikel 10.

Binnen de eerste zes maanden van het vijfde jaar van het eerste tijdperk zal het Internationaal Bureau aan hem, die het depôt van de tekening of het model heeft verricht, een officieus bericht omtrent het verval doen toekomen.

Artikel 11.

1. Wanneer hij, die een depôt heeft verricht, de verlenging van de bescherming wenst te verkrijgen, door overgang naar het tweede tijdperk, zal hij vóór het einde van de termijn tot het Internationaal Bureau een verzoek om verlenging moeten richten.

2. Het Internationaal Bureau zal overgaan tot het openen van de omslag, zo deze gesloten is, zal de plaats gehad hebbende verlenging in zijn blad bekend maken en daarvan aan alle Administraties mededeling doen door de toezending van het gewenste aantal exemplaren van dat blad.

Artikel 12

De tekeningen of modellen, behorende tot depôts, welke niet verlengd zijn, benevens die, waarvan de bescherming is geëindigd, zullen, in de staat, waarin zij verkeren, aan hun eigenaren op hun verzoek en op hun kosten worden teruggeven. Indien zij niet worden teruggevraagd, zullen zij na afloop van twee jaren vernietigd worden.

Artikel 13.

1. Zij, die een depôt verricht hebben, zullen daarvan op ieder tijdstip, hetzij geheel, hetzij gedeeltelijk, afstand kunnen doen, door middel van een verklaring, gericht tot het Internationaal Bureau; dit laatste zal daaraan de bekendheid geven, bedoeld in artikel 3.

2. De afstand brengt met zich teruggave van het depôt op kosten van hem, die het depôt verricht heeft.

Artikel 14.

Wanneer een rechtbank of iedere andere bevoegde autoriteit gelast, dat een geheime tekening of een geheim model haar worde overgelegd, zal het Internationaal Bureau, op regelmatige wijze daartoe aangezocht, overgaan tot het openen van het gedeponeerde pakket, de tekening of het model, waarom gevraagd is, er uit halen en aan de verzoekende autoriteit doen toekomen. Dezelfde wijze van overlegging zal plaats vinden op het verzoek om een open tekening of een open model. Het aldus overgelegde voorwerp zal binnen de kortst mogelijke termijn teruggegeven en wederom, al naar het geval zich voordoet, in de gesloten omslag of in het omhulsel geplaatst moeten worden. Voor deze verrichtingen zal een taxe kunnen worden geheven, die door het reglement van uitvoering zal worden vastgesteld.

Artikel 15.

De taxen van het internationaal depôt en van zijn verlenging, die moeten worden voldaan, voordat tot inschrijving van het depôt of van de verlenging kan worden overgegaan, zijn vastgesteld als volgt:

1°. voor een enkele tekening of model en voor het eerste tijdperk van 5 jaar: 5 franken;

2°. voor een enkele tekening of model, bij het eindigen van het eerste tijdperk en voor de duur van het tweede tijdperk van 10 jaar: 10 franken;

3°. voor een meervoudig depôt en voor het eerste tijdperk van 5 jaar: 10 franken;

4°. voor een meervoudig depôt, bij het eindigen van het eerste tijdperk en voor de duur van het tweede tijdperk van 10 jaar: 50 franken.

Artikel 16.

De jaarlijkse netto opbrengst van de taxen zal, overeenkomstig de wijze, bepaald in artikel 8 van het reglement, na aftrek van de gemeenschappelijke kosten, veroorzaakt door de uitvoering van deze overeenkomst, door de zorg van het Internationaal Bureau onder de contracterende landen worden verdeeld.

Artikel 17.

1. Het Internationaal Bureau zal in zijn registers inschrijven alle veranderingen, de eigendom van de tekeningen of modellen betreffende, waarvan het van de zijde der belanghebbenden kennis zal hebben gekregen; het zal deze veranderingen in zijn blad bekend maken en er mededeling van doen aan alle Administraties door de toezending van het gewenste aantal exemplaren van dat blad.

2. Voor deze verrichtingen kan een taxe worden geheven, die door het reglement van uitvoering zal worden vastgesteld.

3. De rechthebbende op een internationaal depôt kan er de eigendom van overdragen voor een gedeelte slechts der in een meervoudig depôt begrepen tekeningen of modellen of voor slechts een of meer der contracterende landen, maar in deze gevallen zal het Internationaal Bureau, indien het een in gesloten omslag verricht depôt betreft, alvorens de overdracht in zijn registers in te schrijven, tot het openen van het depôt moeten overgaan.

Artikel 18.

1. Het Internationaal Bureau zal aan een ieder, op verzoek, tegen een door het reglement vastgestelde taxe, een afschrift verstrekken van de aantekeningen, ingeschreven in het register met betrekking tot een bepaalde tekening of een bepaald model.

2. Het afschrift zal, indien de tekening of het model zich er toe leent, vergezeld kunnen gaan van een exemplaar of een afbeelding van de tekening of het model, welke mogelijkerwijs aan het Internationaal Bureau verstrekt zullen zijn en welke het Bureau als gelijkvormig aan het voorwerp, ingediend als open depôt, zal waarmerken. Indien het Bureau niet in het bezit is van dergelijke exemplaren of afbeeldingen, zal het er laten maken op verzoek van de belanghebbenden en op hun kosten.

Artikel 19.

De archieven van het Internationaal Bureau zijn, voor zover zij open depôts bevatten, toegankelijk voor het publiek. Een ieder kan er, in tegenwoordigheid van een der ambtenaren, kennis van nemen of van het Bureau schriftelijke inlichtingen verkrijgen over de inhoud van het register, een en ander tegen betaling van de taxen, vast te stellen door het reglement.

Artikel 20.

De toepassing van deze overeenkomst zal, wat betreft de ondergeschikte punten, bepaald worden door een reglement van uitvoering, waarvan de voorschriften te allen tijde in gemeen overleg tussen de Administraties der contracterende landen zullen kunnen worden gewijzigd.

Artikel 21.

De bepalingen van deze overeenkomst houden slechts een minimum bescherming in; zij beletten niet aanspraak te maken op de toepassing van de voorschriften van wijdere strekking, die mochten zijn uitgevaardigd door de binnenlandse wetgeving van een contracterend land; zij laten evenzo onaangetast de toepassing van de bepalingen van de in 1928 herziene Berner conventie, betrekking hebbende op de bescherming der kunstscheppingen en werken van kunst, toegepast op de nijverheid.

Artikel 22.

1. De landen, die lid zijn van de Unie en geen deel hebben genomen aan deze overeenkomst, zullen daartoe op hun verzoek mogen toetreden in de vorm, voorgeschreven door de artikelen 16 en 16*bis* van het algemeen verdrag.

2. De kennisgeving van toetreding zal op zich zelve voldoende zijn om, op het grondgebied van het toegetreden land, het genot der voorafgaande bepalingen te verzekeren aan de tekeningen of modellen van nijverheid, die, op het ogenblik der toetreding, de internationale bescherming genieten.

3. Echter zal elk land bij zijn toetreding tot deze overeenkomst kunnen verklaren, dat de toepassing van deze akte beperkt zal blijven tot de tekeningen en modellen, die zullen worden gedeponeerd van de dag af, waarop deze toetreding in werking zal treden.

4. In geval van opzegging van deze overeenkomst is artikel 17*bis* van het algemeen verdrag van toepassing. De internationale tekeningen en modellen, gedeponeerd tot de dag, waarop de opzegging van kracht wordt, zullen, gedurende de duur der internationale bescherming, in het land, dat de overeenkomst heeft opgezegd, evenals in de andere landen, tot deze overeenkomst toegetreden, in het genot blijven van dezelfde bescherming, als waren zij er rechtstreeks gedeponeerd.

Artikel 23.

1. Deze overenkomst zal worden bekrachtigd en de akten van bekrachtiging zullen worden nedergelegd te Londen uiterlijk de 1ste Juli 1938.

2. Zij zal tussen de landen, die haar zullen hebben bekrachtigd, in werking treden een maand na genoemde datum en zij zal dezelfde kracht en duur hebben als het algemeen verdrag.

3. Deze akte zal, in de betrekkingen tussen de landen, die haar zullen hebben bekrachtigd, de overeenkomst van 's-Gravenhage van 1925 vervangen. Echter zal deze laatste van kracht blijven in de betrekkingen met de landen, die deze akte niet zullen hebben bekrachtigd.

Gedaan te Londen, in een enkel exemplaar, de 2de Juni 1934.

(Zie de ondertekeningen onder de tekst van de overeenkomst.)

A.

Partijen bij het Unieverdrag van Parijs van 20 Maart 1883 tot bescherming van de Industriële eigendom, herzien te Brussel op 14 December 1900, te Washington op 2 Juni 1911, te 's-Gravenhage op 6 November 1925 en te Londen op 2 Juni 1934

[1]) Duitsland (1-VIII-1938), vanaf 1 Mei 1903.
[2]) Australie, vanaf 5 Augustus 1907.
[2]) Papoea en Nieuw Guinea, vanaf 12 Februari 1933.
[2]) Norfolk en Nauru, vanaf 29 Juli 1936.
[1]) Oostenrijk (19-VIII-1947), vanaf 1 Januari 1909.
[1]) België (24-XI-1939), vanaf 7 Juli 1884.
[2]) Brazilië, vanaf 7 Juli 1884.
[3]) Bulgarije, vanaf 13 Juni 1921.
[2]) Canada, vanaf 1 September 1923.
[1]) Denemarken en de Faroër (1-VIII-1938), vanaf 1 October 1894.
[3]) Dominicaanse Republiek, vanaf 11 Juli 1890.
[2]) Spanje, vanaf 7 Juli 1884.
[2]) Spaans Marokko, vanaf 27 Juli 1928.
[2]) Spaanse Koloniën, vanaf 15 December 1947.
[1]) Verenigde Staten van Amerika (1-VIII-1938), vanaf 30 Mei 1887.
[3]) Finland, vanaf 20 September 1981.
[1]) Frankrijk, Algiers en Koloniën (25-VI-1939), vanaf 7 Juli 1884.
[1]) Groot-Britannië en Noord-Ierland (1-VIII-1938), vanaf 7 Juli 1884.
[3]) Ceylon, vanaf 10 Juni 1905.
[2]) Palestina, met uitzondering van Transjordanië, vanaf 12 September 1933.
[2]) Tanganyika, vanaf 1 Januari 1938.
[2]) Trinidad en Tobago, vanaf 14 Mei 1908.
[3]) Griekenland, vanaf 2 October 1924.
[2]) Hongarije, vanaf 1 Januari 1909.
[3]) Ierland, vanaf 4 December 1925.
[2]) Italië, vanaf 7 Juli 1884.
[2]) Erythrea, vanaf 19 Januari 1932.
[2]) Libye, vanaf 19 Januari 1932.
[1]) Japan (1-VIII-1938), vanaf 15 Juli 1899.
[1]) Korea, Formosa, Zuid-Sachalin (1-VIII-1938), vanaf 1 Januari 1935.

---

[1]) Partij gebonden door de tekst vastgesteld te Londen, te rekenen vanaf de tussen haakjes vermelde datum.
[2]) Partij gebonden door de tekst vastgesteld te 's-Gravenhage.
[3]) Partij gebonden door de tekst vastgesteld te Washington.

[1]) Libanon (30-IX-1947) ,vanaf 1 September 1924.
[2]) Liechtenstein, vanaf 14 Juli 1933.
[1]) Luxemburg (30-XII-1945), vanaf 30 Juni 1922.
[1]) Frans Marokko (21-I-1941), vanaf 30 Juli 1917.
[2]) Mexico, vanaf 7 September 1903.
[1]) Noorwegen (1-VIII-1938), vanaf 1 Juli 1885.
[1]) Nieuw-Zeeland (14-VII-1946), vanaf 7 September 1891.
[1]) West Samoa (14-VII-1946), vanaf 29 Juli 1931.
[1]) Nederland (5-VIII-1948), vanaf 7 Juli 1884.
[1]) Indonesië (5-VIII-1948), vanaf 1 October 1888.
[1]) Suriname en de Ned. Antillen (5-VIII-1948), vanaf 1 Juli 1890.
[2]) Polen, vanaf 10 November 1919.
[2]) Portugal met de Azoren en Madeira, vanaf 7 Juli 1884.
[3]) Roemenië, vanaf 6 October 1929.
[2]) Zweden, vanaf 1 Juli 1885.
[1]) Zwitserland (24-XI-1939), vanaf 1 Juli 1884.
[1]) Syrië (30-IX-1947), vanaf 1 September 1924.
[1]) Tanger (13-VI-1939), vanaf 6 Maart 1936.
[2]) Tsjechoslowakije, vanaf 5 October 1919.
[1]) Tunis (4-X-1942), vanaf 7 Juli 1884.
[2]) Turkije, vanaf 10 October 1925.
[1]) Zuid-Afrika, vanaf 1 December 1947.
[1]) Yoegoslavië, vanaf 26 Februari 1921.

B.

Partijen bij de Overeenkomst van Madrid van 14 April 1891, betreffende de internationale inschrijving van fabrieks- of handelsmerken, herzien te Brussel op 14 December 1900, te Washington op 2 Juni 1911, te 's-Gravenhage op 6 November 1925 en te Londen op 2 Juni 1934.

[1]) Duitsland (13-VI-1939), vanaf 1 December 1922.
[1]) Oostenrijk (19-VIII-1947), vanaf 1 Januari 1909.
[1]) België (24-XI-1939), vanaf 15 Juli 1892.
[2]) Spanje, vanaf 15 Juli 1892.
[2]) Spaans Marokko, vanaf 5 November 1928.
[2]) Spaanse Koloniën, vanaf 15 December 1947.
[1]) Frankrijk, Algiers en Koloniën (25-VI-1939), vanaf 15 Juli 1892.
[2]) Hongarije, vanaf 1 Januari 1909.
[2]) Italië, vanaf 15 October 1894.
[2]) Erythrea, vanaf 19 Januari 1932.
[2]) Libye, vanaf 19 Januari 1932.

---

[1]) Partij gebonden door de tekst vastgesteld te Londen, te rekenen vanaf de tussen haakjes vermelde datum.
[2]) Partij gebonden door de tekst vastgesteld te 's-Gravenhage.
[3]) Partij gebonden door de tekst vastgesteld te Washington.

[2]) Liechtenstein, vanaf 14 Juli 1933.
[1]) Luxemburg (1-III-1946), vanaf 1 September 1924.
[1]) Frans Marokko (21-I-1941), vanaf 30 Juli 1917.
[1]) Nederland (5-VIII-1948), vanaf 1 Maart 1893.
[1]) Suriname en de Ned. Antillen ((5-VIII-1948), vanaf 1 Maart 1893.
[2]) Portugal, met de Azoren en Madeira, vanaf 31 October 1893.
[3]) Roemenië, vanaf 6 October 1920.
[1]) Zwitserland (24-XI-1939), vanaf 15 Juli 1892.
[1]) Tanger (13-VI-1939), vanaf 6 Maart 1936.
[2]) Tsjechoslowakije, vanaf 5 October 1919.
[1]) Tunis (4-X-1942), vanaf 15 Juli 1892.
[2]) Turkije, vanaf 10 October 1925.
[2]) Yoegoslavië, vanaf 26 Februari 1921.

Het zij opgemerkt, dat Cuba, Brazilië, Indonesië en Mexico deze overeenkomst opgezegd hebben met ingang van 22 April 1932, 8 December 1934, 4 November 1936 en 10 Maart 1943. Deze vier landen hebben evenwel uitdrukkelijk verklaard, dat internationale merken, die voor de datum waarop de opzegging van kracht werd, beschermd waren, deze bescherming zouden blijven genieten tot het verstrijken van de geldigheid van hun internationale inschrijving.

C.

Partijen bij de Overeenkomst van 's-Gravenhage van 6 November 1925, betreffende het internationaal depôt van tekeningen of modellen van nijverheid, herzien te Londen op 2 Juni 1934

[1]) Duitsland (13-VI-1939), vanaf 1 Juni 1928.
[1]) België (24-XI-1939), vanaf 27 Juli 1929.
[2]) Spanje, vanaf 1 Juni 1928.
[2]) Spaans Marokko, vanaf 5 November 1928.
[2]) Spaanse Koloniën, vanaf 15 December 1947.
[1]) Frankrijk, Algiers en Koloniën (25-VI-1939), vanaf 20 October 1930.
[2]) Liechtenstein, vanaf 14 Juli 1933.
[1]) Frans Marokko (21-I-1941), vanaf 20 October 1930.
[1]) Nederland (5-VIII-1948), vanaf 1 Juni 1928.
[1]) Indonesië (5-VIII-1948), vanaf 1 Juni 1928.
[1]) Suriname en de Ned. Antillen (5-VIII-1948), vanaf 1 Juni 1928.
[1]) Zwitserland (24-XI-1939), vanaf 1 Juni 1928.
[1]) Tanger (13-VI-1939), vanaf 6 Maart 1936.
[1]) Tunis (4-X-1942), vanaf 20 October 1930.

---

[1]) Partij gebonden door de tekst vastgesteld te Londen, te rekenen vanaf de tussen haakjes vermelde datum.
[2]) Partij gebonden door de tekst vastgesteld te 's-Gravenhage.
[3]) Partij gebonden door de tekst vastgesteld te Washington.

A° 1949. N° 43

PUBLICATIEBLAD

LANDSVERORDENING *van de 2de April 1949 tot wijziging van de Gouvernements-Werkliedenverordening 1944 (P. B. 1944, no. 197).*

IN NAAM DER KONINGIN!

DE GOUVERNEUR van de Nederlandse Antillen,

In overweging genomen hebbende, dat het wenselijk is de Gouvernements-Werkliedenverordening 1944 (P. B. 1944, no. 197), zoals gewijzigd, laatstelijk bij landsverordening van de 14de Juli 1947 (P. B. 1947, no. 97), nader te wijzigen;

Heeft, de Raad van Advies gehoord, met gemeen overleg der Staten, vastgesteld onderstaande landsverordening:

Artikel 1.

De Gouvernements-Werkliedenverordening 1944 (P. B. 1944, no. 197), zoals gewijzigd, laatstelijk bij landsverordening van de 14de Juli 1947 (P. B. 1947, no. 97), wordt nader gewijzigd als volgt:

Lid 2 van artikel 30 wordt genummerd 3 en in dit artikel wordt ingevoegd een nieuw lid, luidende:

„2. De som, welke voor de werkman tot pensioen-grondslag moet strekken, bedraagt:
f. 900.— indien het maandloon f. 69.33 of meer, doch minder dan f. 86.66 bedraagt;
f. 1100.— indien het maandloon f. 86.66 of meer, doch minder dan f. 104.— bedraagt;
f. 1300.— indien het maandloon f. 104.— of meer, doch minder dan f. 121.33 bedraagt;
f. 1500.— indien het maandloon f. 121.33 of meer, doch minder dan f. 138.66 bedraagt;
f. 1700.— indien het maandloon f. 138.66 of meer, doch minder dan f. 156.— bedraagt;
f. 1900.— indien het maandloon f. 156.— of meer, doch minder dan f. 173.33 bedraagt;
f. 2200.— indien het maandloon f. 173.33 of meer, doch minder dan f. 199.33 bedraagt;
f. 2500.— indien het maandloon f. 199.33 of meer, doch minder dan f. 225.33 bedraagt;
f. 2800.— indien het maandloon f. 225.33 of meer, doch minder dan f. 251.33 bedraagt;
f. 3100.— indien het maandloon f. 251.33 of meer, doch minder dan f. 277.33 bedraagt;
f. 3400.— indien het maandloon f. 277.33 of meer, doch minder dan f. 303.33 bedraagt;
f. 3700.— indien het maandloon f. 303.33 of meer, doch minder dan f. 329.33 bedraagt;
f. 4000.— indien het maandloon f. 329.33 of meer, doch minder dan f. 355.33 bedraagt;
f. 4400.— indien het maandloon f. 355.33 of meer, doch minder dan f. 390.— bedraagt;
f. 4800.— indien het maandloon f. 390.— of meer, doch minder dan f. 424.66 bedraagt;
f. 5200.— indien het maandloon f. 424.66 of meer, doch minder dan f. 459.33 bedraagt;

f. 5400.— indien het maandloon f. 459.33 of meer bedraagt.".

Artikel 2.

Deze landsverordening treedt in werking met ingang van de dag volgende op die harer afkondiging en werkt terug tot 1 Januari 1947.

Gegeven te Willemstad, de 2de April 1949.

Het lid van het College
van Algemeen Bestuur,
I. H. CAPRILES.

L. PETERS.

De Gouvernements-Secretaris,
CORVER.

Uitgegeven de 14de April 1949.
De Gouvernements-Secretaris,
CORVER.

grondslag moet strekken, bedraagt:
f. 900.— indien het maandloon f. 69.33 of meer, doch minder dan f. 86.66 bedraagt;
f. 1100.— indien het maandloon f. 86.66 of meer, doch minder dan f. [illegible] bedraagt;
f. [illegible] indien het maandloon f. [illegible] of meer, doch minder dan f. 121.33 bedraagt;
f. 1500.— indien het maandloon f. 121.33 of meer, doch minder dan f. [illegible] bedraagt;
f. 1700.— indien het maandloon f. 138.66 of meer, doch minder dan f. 158.— bedraagt;
f. 1900.— indien het maandloon f. [illegible] of meer, doch minder dan f. [illegible] bedraagt;
f. 2200.— indien het maandloon f. 173.33 of meer, doch minder dan f. [illegible] bedraagt;
f. 2500.— indien het maandloon f. 199.33 of meer, doch minder dan f. [illegible] bedraagt;
f. 2800.— indien het maandloon f. 225.33 of meer, doch minder dan f. 251.33 bedraagt;
f. 3100.— indien het maandloon f. [illegible] of meer, doch minder dan f. 277.33 bedraagt;
f. 3400.— indien het maandloon f. 277.33 of meer, doch minder dan f. 303.33 bedraagt;
f. 3700.— indien het maandloon f. 303.33 of meer, doch minder dan f. 329.33 bedraagt;
f. 4000.— indien het maandloon f. 329.33 of meer, doch minder dan f. 355.33 bedraagt;
f. 4400.— indien het maandloon f. 355.33 of meer, doch minder dan f. 390.— bedraagt;
f. 4800.— indien het maandloon f. 390.— of meer, doch minder dan f. 424.66 bedraagt;
f. 5200.— indien het maandloon f. 424.66 of meer, doch minder dan f. 459.33 bedraagt; »

A°. 1949. N° 44

PUBLICATIEBLAD

LANDSVERORDENING *van de 2de April 1949 tot wijziging van wettelijke regelingen, waarin de uitdrukking „Raad van Bestuur" voorkomt, in verband met de vervanging van die Raad door de Raad van Advies.*

IN NAAM DER KONINGIN!

DE GOUVERNEUR van de Nederlandse Antillen,

In overweging genomen hebbende, dat wegens de vervanging van de Raad van Bestuur door de Raad van Advies het nodig is, een dienovereenkomstige wijziging aan te brengen in de wettelijke regelingen, waarin de uitdrukking „Raad van Bestuur" voorkomt en welke bij landsverordening gewijzigd kunnen worden;

Heeft, de Raad van Advies gehoord, met gemeen overleg der Staten, vastgesteld onderstaande landsverordening:

Artikel 1.

Overal waar in de artikelen van wettelijke regelingen, die bij landsverordening gewijzigd kunnen worden, de uitdrukking „Raad van Bestuur" voorkomt, wordt in plaats daarvan gelezen: „Raad van Advies".

Artikel 2.

Deze landsverordening treedt in werking met ingang van de dag na die harer afkondiging en werkt terug tot het tijdstip van inwerkingtreding van de wet van 21 Mei 1948 (Staatsblad no. I 195; P. B. 1948, no. 61) tot wijziging van de Curaçaose Staatsregeling.

Gegeven te Willemstad, de 2de April 1949.

Het lid van het College
van Algemeen Bestuur,
A. MULLER.

L. PETERS.

De Gouvernements-Secretaris,

CORVER.

Uitgegeven de 14de April 1949.
De Gouvernements-Secretaris,
CORVER.

A°. 1949. N° 45

PUBLICATIEBLAD

BESCHIKKING *van de 9de April 1949, no. 2636 tot wijziging van de Woningregeling 1938 (P. B. 1938, no. 76).*

DE GOUVERNEUR van de Nederlandse Antillen,

Gelezen:

het advies dd. 26 Maart 1949, no. F 147a van de Administrateur van Financiën met bijlagen;

HEEFT GOEDGEVONDEN:

I. In artikel 1 van de Woningregeling 1938 (P. B. 1938, no. 76), zoals gewijzigd, laatstelijk bij Beschikking van de 21ste Februari 1949, no. 9679b (P. B. 1949, no. 24), wordt onder „Op St. Maarten" opgenomen: „wachter van de Simpsonbaai".

II. Te bepalen, dat deze beschikking, welke in het Publicatieblad zal worden opgenomen, in werking treedt met ingang van 1 Mei 1949.

Willemstad, de 9de April 1949.

De Gouverneur voornoemd,

L. PETERS.

Uitgegeven de 14de April 1949.
De Gouvernements-Secretaris,
CORVER.

A° 1949 N° 45

PUBLICATIEBLAD

BESCHIKKING van de 9de April 1949, no. 2036 tot wijziging van de Woningregeling 1928 (P. B. 1928, no. 76).

DE GOUVERNEUR van de Nederlandse Antillen,

Gelezen:

het advies dd. 26 Maart 1949, no. F 147a van de Administrateur van Financiën met bijlagen;

HEEFT GOEDGEVONDEN:

I. In artikel 1 van de Woningregeling 1928 (P. B. 1928, no. 76), zoals gewijzigd, laatstelijk bij Beschikking van de 21ste Februari 1949, no. 96795 (P. B. 1949, no. 24), wordt onder „Op St. Maarten" opgenomen: „wachter van de Simpsonbaai".

II. Te bepalen, dat deze beschikking, welke in het Publicatieblad zal worden opgenomen, in werking treedt met ingang van 1 Mei 1949.

Willemstad, de 9de April 1949.

De Gouverneur voornoemd,

L. PETERS.

Uitgegeven de 14de April 1949.
De Gouvernements-Secretaris,
CORVER.

A°. 1949.

N° 46

PUBLICATIEBLAD

LANDSVERORDENING *van de 13de April 1949 tot wijziging van de Algemene Verordening I. U. & D. 1908 (P. B. 1908, no. 33).*

IN NAAM DER KONINGIN!

DE GOUVERNEUR van de Nederlandse Antillen,

In overweging genomen hebbende, dat het wenselijk is, de Algemene Verordening I. U. & D. 1908 (P. B. 1908, no. 33), zoals gewijzigd laatstelijk bij landsverordening van de 19de October 1948 (P. B. 1948, no. 118), nader te wijzigen;

Heeft, de Raad van Advies gehoord, met gemeen overleg der Staten, vastgesteld onderstaande landsverordening:

Artikel 1.

Aan artikel 127 van de Algemene Verordening I. U. & D. 1908 (P. B. 1908, no. 33), zoals gewijzigd, laatstelijk bij landsverordening van de 19de October 1948 (P. B. 1948, no. 118), wordt een nieuw punt 27 toegevoegd, luidende als volgt:

„27. Films, namelijk cinemategrafische films, geluidfilms en dergelijke films, indien van beeld of tekst voorzien, weder van Saba, St. Eustatius of St. Maarten (N. G.) in het binnenland ingevoerd en waarop reeds invoerrecht werd betaald.".

Artikel 2.

Deze landsverordening treedt in werking met ingang van de dag na die harer afkondiging.

Gegeven te Willemstad, de 13de April 1949.

Het lid van het College
van Algemeen Bestuur,
I. H. CAPRILES.

L. PETERS.

De Gouvernements-Secretaris,

CORVER.

Uitgegeven de 22ste April 1949.
De Gouvernements-Secretaris,
CORVER.

A°. 1949. N° 47

PUBLICATIEBLAD

LANDSVERORDENING *van de 13de April 1949 tot wijziging van de Landsverordening op de winstbelasting 1940 (P. B. 1940, No. 34).*

IN NAAM DER KONINGIN!

DE GOUVERNEUR van de Nederlandse Antillen,

In overweging genomen hebbende, dat het wenselijk is, de Landsverordening van de 30ste April 1940 (P. B. 1940, No. 34) op de winstbelasting 1940, zoals gewijzigd, laatstelijk bij landsverordening van de 12de November 1945 (P. B. 1945, No. 165), wederom te wijzigen;

Heeft, de Raad van advies gehoord, met gemeen overleg der Staten, vastgesteld onderstaande landsverordening:

Artikel 1.

In artikel 2 van de Landsverordening op de winstbelasting 1940 (P. B. 1940, No. 34) zoals gewijzigd, laatstelijk bij landsverordening van de 12de November 1945 (P. B. 1945, no. 165), wordt aan het slot van het gestelde sub b de punt vervangen door een punt-komma, waarna het navolgende aan het artikel wordt toegevoegd:

„c. de winst van in het gebiedsdeel gevestigde, rechtspersoonlijkheid bezittende pensioenfondsen, spaarfondsen, voorzieningsfondsen, begrafenisfondsen, ziekenfondsen en ondersteuningsfondsen, welke ten behoeve van personeel, gewezen personeel en/of deszelfs betrekkingen zijn ingesteld. Of een fonds aan de eisen voor vrijstelling voldoet, wordt voor zover nodig naar de omstandigheden beoordeeld.".

Artikel 2.

Deze landsverordening treedt in werking met ingang van de dag na die harer afkondiging en werkt terug tot en met 1 Januari 1949.

Gegeven te Willemstad, de 13de April 1949.

Het lid van het College
van Algemeen Bestuur,
I. H. CAPRILES.

L. PETERS.

De Gouvernements-Secretaris,

CORVER.

Uitgegeven de 22ste April 1949.
De Gouvernements-Secretaris,
CORVER.

A°. 1949. N°. 48

PUBLICATIEBLAD

LANDSVERORDENING *van de 13de April 1949 tot wijziging van de Motorboot- en Havenpassagierskeur 1930 (P. B. 1930, no. 19).*

IN NAAM DER KONINGIN!

DE GOUVERNEUR van de Nederlandse Antillen,

In overweging genomen hebbende, dat het wenselijk is, de Motorboot- en Havenpassagierskeur 1930 te wijzigen;

Heeft, de Raad van Advies gehoord, met gemeen overleg der Staten, vastgesteld onderstaande landsverordening:

Artikel 1.

De Motorboot- en Havenpassagierskeur 1930 (P. B. 1930, no. 19) wordt gewijzigd als volgt:

Voor het thans enige lid van artikel 15 wordt het cijfer „1" geplaatst, waarna een tweede lid wordt toegevoegd, luidende:

„2. Hij, die zich op of in de nabijheid van een passagiersvaartuig bevindt met de kennelijke bedoeling daarvan gebruik te maken, is verplicht, aan boord, bij het van

of aan boord gaan, alsmede bij het zich opstellen op de kade, de in het belang van orde en veiligheid door de politie of de schipper gegeven aanwijzingen onmiddellijk op te volgen.".

Artikel 2.

Deze landsverordening treedt in werking met ingang van de dag na die harer afkondiging.

Gegeven te Willemstad, de 13de April 1949.

Het lid van het College
van Algemeen Bestuur,
A. MULLER.

L. PETERS.

De Gouvernements-Secretaris,

CORVER.

Uitgegeven de 22ste April 1949.
De Gouvernements-Secretaris,
CORVER.

A° 1949.

N° 49

PUBLICATIEBLAD

BESLUIT *van de 28ste April 1949 tot wijziging van het Vuurwapenbesluit 1930 (P. B. 1930, no. 3).*

IN NAAM DER KONINGIN!

DE GOUVERNEUR van de Nederlandse Antillen,

Overwegende, dat ter uitvoering van artikel 7 van de Vuurwapenverordening 1930 (P. B. 1930, no. 2) het nodig is, het navolgende vast te stellen;

Heeft, de Raad van Advies gehoord, besloten:

Artikel 1.

Het tweede lid van artikel 6 van het Vuurwapenbesluit 1930 (P. B. 1930, no. 3) zoals gewijzigd laatstelijk bij Besluit van de 8ste Juli 1947 (P. B. 1947, no. 95), wordt gelezen als volgt:

„De in het vorige lid vermelde bedragen worden niet geheven:

a. bij doorvoer zonder overlading;

b. bij invoer, uitvoer, doorvoer of vervoer door of vanwege het Rijk of het gebiedsdeel Curaçao en door in het gebiedsdeel Curaçao gevestigde, rechtspersoonlijkheid bezittende schietverenigingen.

Artikel 2.

Dit besluit treedt in werking met ingang van de dag na die zijner afkondiging.

Gegeven te Willemstad, de 28ste April 1949.

Het lid van het College
van Algemeen Bestuur,
I. H. CAPRILES.

L. PETERS.

De Gouvernements-Secretaris,

CORVER.

Uitgegeven de 3de Mei 1949.
De Gouvernements-Secretaris,
CORVER.

A°. 1949.

N°. 50

PUBLICATIEBLAD

BESLUIT *van de 28ste April 1949 tot wijziging van het Besluit van de 22ste Januari 1936 (P. B. 1936, no. 35), ter uitvoering van het 2e lid van artikel 5 van de Slacht- en keuringsverordening 1933 (P. B. 1933, no. 17).*

IN NAAM DER KONINGIN!

DE GOUVERNEUR van de Nederlandse Antillen,

Overwegende,

dat ter uitvoering van artikel 5, lid 2, der Slacht- en keuringsverordening 1933 (P. B. 1933, no. 17), het nodig is, het navolgende vast te stellen;

Heeft, de Raad van Advies gehoord, besloten:

Artikel 1.

Aan het einde van artikel 2 van het Besluit van de 22ste Januari 1936 (P. B. 1936, no. 35) wordt de punt vervangen door een punt-komma, waarna aan het artikel wordt toegevoegd:

„j. encephalomyelitis bij paarden;
k. Brucella abortus Bang bij herkauwers;
l. tuberculosis bij alle vee.".

Artikel 2.

Dit besluit treedt in werking met ingang van de dag na die zijner afkondiging.

Gegeven te Willemstad, de 28ste April 1949.

Het lid van het College
van Algemeen Bestuur,
J. R. ARENDS.

L. PETERS.

De Gouvernements-Secretaris,
CORVER.

Uitgegeven de 6de Mei 1949.
De Gouvernements-Secretaris,
CORVER.

A°. 1949. N°. 51

PUBLICATIEBLAD

BESLUIT *van de 28ste April 1949 ter uitvoering van artikel 2 van de Retributieverordening 1947 (P. B. 1948, no. 42).*

IN NAAM DER KONINGIN!

DE GOUVERNEUR van de Nederlandse Antillen,

Overwegende, dat ter uitvoering van artikel 2 van de Landsverordening van de 23ste April 1948, houdende regelen omtrent het heffen van retributies wegens het verlenen van bijzondere diensten en omtrent de invordering derzelve (Retributieverordening 1947) (P. B. 1948, no. 42) het nodig is, het navolgende vast te stellen;

Heeft, de Raad van Advies gehoord, besloten:

Artikel 1.

De prijs, waartegen mechanisch gedreven steekwagens voor gebruik bij in- of uitslag van goederen in gouvernements-bergplaatsen aan derden verhuurd kunnen worden, bedraagt vijf gulden per uur, waarbij de tijd minder dan een half uur als een half uur wordt aangemerkt en een half uur of meer als een vol uur. Het besturen der

wagens geschiedt door personeel in dienst van het Gouvernement; de kosten hiervan zijn in de huurprijs begrepen.

Artikel 2.

Dit besluit treedt in werking met ingang van de dag na die zijner afkondiging en werkt terug tot en met 1 Januari 1949.

Gegeven te Willemstad, de 28ste April 1949.

Het lid van het College
van Algemeen Bestuur,
I. H. CAPRILES.

L. PETERS.

De Gouvernements-Secretaris,

CORVER.

Uitgegeven de 6de Mei 1949.
De Gouvernements-Secretaris,
CORVER.

A° 1949.

N° 52

PUBLICATIEBLAD

LANDSVERORDENING *van de 28ste April 1949, regelende de verplichting tot publicatie der boekhoudkundige gegevens van bedrijven van openbaar nut.*

IN NAAM DER KONINGIN!

DE GOUVERNEUR van de Nederlandse Antillen,

In overweging genomen hebbende, dat het wenselijk is bedrijven van openbaar nut te verplichten jaarlijks hun boekhoudkundige gegevens bekend te maken;

Heeft, de Raad van Advies gehoord, met gemeen overleg der Staten, vastgesteld onderstaande landsverordening:

Artikel 1.

Alle natuurlijke personen en rechtspersonen, die in de Nederlandse Antillen een bedrijf van openbaar nut uitoefenen, zijn verplicht uiterlijk binnen acht maanden na het einde van het boekjaar aan de Gouverneur te doen toekomen, een naar waarheid opgemaakte, door hen ondertekende balans en winst- en verliesrekening aangaande dat bedrijf, vergezeld van een toelichting, welke vermeldt naar welke maatstaf de roerende en onroerende goederen zijn gewaardeerd.

In bijzondere gevallen kan de Gouverneur om gewichtige redenen deze termijn verlengen met ten hoogste vier maanden.

De Gouverneur zendt onverwijld een afschrift dezer stukken aan de Staten van de Nederlandse Antillen.

Artikel 2.

Onder bedrijven van openbaar nut worden verstaan:
a) electriciteitsbedrijven;
b) telefoon- en radiotelefoonbedrijven;
c) telegraafbedrijven;
d) verzekeringsbedrijven, voor zover omvattende de verzekering ingevolge de „Ongevallenregeling 1936" en de „Ziekteregeling 1936";
e) waterleidingbedrijven,
alle voor zover zij voor het publiek in de Nederlandse Antillen werkzaam zijn.

Artikel 3.

De in artikel 1 bedoelde verplichting rust, indien het bedrijf wordt uitgeoefend door:
1) een vennootschap onder een firma of een commanditaire vennootschap: op alle beherende vennoten.
2) een naamloze vennootschap, een stichting of een zedelijk lichaam: op alle bestuurders.
3) het Gouvernement van de Nederlandse Antillen: op het Hoofd van Dienst, onder hetwelk het bedrijf ressorteert.

Indien geen persoon, als bedoeld in het eerste lid, aanwezig is in de Nederlandse Antillen, rust de verplichting op degene, die onder welke benaming ook het bedrijf in de Nederlandse Antillen bestuurt.

Artikel 4.

Hij die, ofschoon krachtens de bepalingen dezer Landsverordening daartoe verplicht, opzettelijk niet voldoet aan het bepaalde in artikel 1, wordt gestraft met een hechtenis van ten hoogste twee maanden of een geldboete van ten hoogste tienduizend gulden.

Hij die, ofschoon krachtens de bepalingen dezer Landsverordening daartoe verplicht, door zijn schuld nalaat te voldoen aan het bepaalde in artikel 1, wordt gestraft met een hechtenis van ten hoogste veertien dagen of een geldboete van ten hoogste duizend gulden.

Deze feiten worden beschouwd als overtredingen.

Artikel 5.

Hij, die een balans of een winst- en verliesrekening of een toelichting daarop, als bedoeld in artikel 1, valselijk opmaakt of vervalst, met het oogmerk om deze als echt en onvervalst aan de Gouverneur te doen toekomen, wordt gestraft met een gevangenisstraf van ten hoogste zes jaar.

Dit feit wordt beschouwd als misdrijf.

Artikel 6.

Geen straf wordt uitgesproken tegen de vennoot of de bestuurder, van wie blijkt, dat het feit buiten zijn toedoen is gepleegd.

Artikel 7.

Deze Landsverordening treedt in werking met ingang van 1 Januari 1950.

Zij is voor de eerste maal van toepassing op het boekjaar, dat op of na 1 Januari 1949 aanvangt.

Gegeven te Willemstad, de 28ste April 1949.

Het lid van het College
van Algemeen Bestuur,
I. H. CAPRILES.

L. PETERS.

De Gouvernements-Secretaris,

CORVER.

Uitgegeven de 10de Mei 1949.
De Gouvernements-Secretaris,
CORVER.

A° 1949. N°. 53

PUBLICATIEBLAD

LANDSVERORDENING *van de 28ste April 1949 tot wijziging van de Rechtsbijstandsverordening (P. B. 1944, no. 61).*

IN NAAM DER KONINGIN!

DE GOUVERNEUR van de Nederlandse Antillen,

In overweging genomen hebbende, dat het wenselijk is de Rechtsbijstandsverordening (P. B. 1944, no. 61) te wijzigen;

Heeft, de Raad van Advies gehoord, met gemeen overleg der Staten, vastgesteld onderstaande landsverordening:

Artikel 1.

Het eerste en tweede lid van artikel 2 der Rechtsbijstandsverordening (P. B. 1944, no. 61) wordt gelezen als volgt:

„Alvorens op een verzoek als in artikel 1 bedoeld te beslissen, stelt het Hof van Justitie een onderzoek in naar het karakter en het vroegere gedrag van de verzoeker. Het wint daarbij advies in van de Procureur-Generaal en van de in artikel 11 genoemde Raad van Toezicht en Discipline.

Het Hof van Justitie kan de inschrijving bij een met redenen omklede beschikking weigeren, doch niet dan na verhoor of behoorlijke oproeping van de verzoeker. Het is tot die weigering verplicht, indien uit het ingestelde onderzoek blijkt van bezwaren, die afbreuk zouden kunnen doen aan de waardigheid van de stand der praktizijns, of van gedragingen, welke in strijd zijn met die waardigheid.".

Artikel 2.

Artikel 5 der Rechtsbijstandsverordening vervalt.

Artikel 3.

Artikel 6 van de Rechtsbijstandsverordening wordt gelezen als volgt:

„Krachtens beslissing van het Hof van Justitie wordt een praktizijn van de lijst van inschrijving afgevoerd:

1. op eigen verzoek,
2. ambtshalve, dan wel op vordering van de Procureur-generaal:
   a) bij overlijden van de praktizijn;
   b) indien de praktizijn geen Nederlander of Nederlands onderdaan meer is;
   c) indien de praktizijn geen woonplaats meer in Curaçao heeft;
   d) indien de praktizijn een ambt of beroep heeft aanvaard, waarmede de betrekking van praktizijn onverenigbaar is;
   e) indien blijkt, dat een praktizijn is ingeschreven geworden, terwijl hij niet voldeed aan de wettelijke vereisten.".

Artikel 4.

Deze Landsverordening treedt in werking met ingang van de dag na die harer afkondiging.

Zij die bij inwerkingtreding dezer Landsverordening als praktizijn waren ingeschreven overeenkomstig de ten tijde der inschrijving geldende bepalingen, worden ambtshalve opnieuw ingeschreven op de wijze als in artikel 2 van de Rechtsbijstandsverordening bedoeld.

Gegeven te Willemstad, de 28ste April 1949.

Het lid van het College
van Algemeen Bestuur,
A. MULLER.

L. PETERS.

De Gouvernements-Secretaris,

CORVER.

Uitgegeven de 10de Mei 1949.
De Gouvernements-Secretaris,
CORVER.

Artikel 4.

Deze Landsverordening treedt in werking met ingang van de dag na die harer afkondiging.

Zij die bij inwerkingtreding dezer Landsverordening als praktizijn waren ingeschreven overeenkomstig de ten aanzien der inschrijving geldende bepalingen, worden ambtshalve opnieuw ingeschreven op de wijze als in artikel 2 van de Rechtsbijstandsverordening bedoeld.

Gegeven te Willemstad, de 28ste April 1949.

Het lid van het College
van Algemeen Bestuur,
A. MULLER.

L. PETERS.

De Gouvernements-Secretaris,

CORVER.

Uitgegeven de 10de Mei 1949.
De Gouvernements-Secretaris,
CORVER.

A° 1949. N° 54

PUBLICATIEBLAD

LANDSVERORDENING *van de 29ste April 1949 tot wijziging van het Koninklijk besluit van den 18den Juli 1919 (Staatsblad No. 499), houdende regelen omtrent de beschikbaarstelling, enz. van koloniale studiebeurzen ten behoeve van jongelieden, uit de koloniën Suriname en Curaçao afkomstig, voor hunne opleiding of voortgezette opleiding in Nederland (P. B. 1919, no. 86).*

IN NAAM DER KONINGIN!

DE GOUVERNEUR van de Nederlandse Antillen,

In overweging genomen hebbende, dat het wenselijk is het Koninklijk besluit van den 18den Juli 1919 (Staatsblad No. 499), houdende regelen omtrent de beschikbaarstelling, enz. van koloniale studiebeurzen ten behoeve van jongelieden, uit de koloniën Suriname en Curaçao afkomstig, voor hunne opleiding of voortgezette opleiding in Nederland (P. B. 1919, no. 86), zoals gewijzigd bij het Koninklijk besluit van den 30sten Mei 1924 (Staatsblad no. 268, Publicatieblad no. 31), nader te wijzigen;

Heeft, de Raad van Advies gehoord, met gemeen overleg der Staten, vastgesteld onderstaande landsverordening:

Artikel 1.

In artikel 1 van het Koninklijk besluit van den 18den Juli 1919 (Staatsblad no. 499), houdende regelen omtrent de beschikbaarstelling, enz. van koloniale studiebeurzen ten behoeve van jongelieden, uit de koloniën Suriname en Curaçao afkomstig, voor hunne opleiding of voortgezette opleiding in Nederland (P. B. 1919, no. 86), zoals gewijzigd bij het Koninklijk besluit van den 30sten Mei 1924 (Staatsblad No. 268, Publicatieblad no. 31) wordt tussen de eerste en tweede alinea een nieuwe alinea ingelast, luidende: „Het in het vorig lid genoemd maximum kan voor wat betreft de Nederlandse Antillen met ten hoogste een duizend gulden worden verhoogd.".

Artikel 2.

Deze landsverordening treedt in werking met ingang van de dag na die harer afkondiging en werkt terug tot 1 September 1947.

Gegeven te Willemstad, de 29ste April 1949.

Het lid van het College
van Algemeen Bestuur,
A. MULLER.

L. PETERS.

De Gouvernements-Secretaris,

CORVER.

Uitgegeven de 10de Mei 1949.
De Gouvernements-Secretaris,
CORVER.

A° 1949. N° 55

PUBLICATIEBLAD

LANDSVERORDENING *van de 29ste April 1949 tot wijziging van de landsverordening van de 4de Februari 1949 (P. B. no. 15), tot regeling van de positie en bezoldiging, alsmede van de aanspraken op verlof en verlofsbezoldiging, wachtgeld en pensioen van de Griffier van de Staten.*

IN NAAM DER KONINGIN!

DE GOUVERNEUR van de Nederlandse Antillen,

In overweging genomen hebbende, dat het gewenst is de landsverordening van de 4de Februari 1949 (P. B. no. 15), tot regeling van de positie en bezoldiging, alsmede van de aanspraken op verlof en verlofsbezoldiging, wachtgeld en pensioen van de Griffier van de Staten, te wijzigen;

Heeft, de Raad van Advies gehoord, met gemeen overleg der Staten, vastgesteld onderstaande landsverordening:

Artikel 1.

De landsverordening van de 4de Februari 1949 (P. B. no. 15), tot regeling van de positie en bezoldiging, als-

Artikel 2.

Deze landsverordening treedt in werking met ingang van de dag na die harer afkondiging en werkt terug tot en met de 8ste Juni 1948.

Gegeven te Willemstad, de 29ste April 1949.

Het Lid van het College
van Algemeen Bestuur,
A. MULLER.

L. PETERS.

De Gouvernements-Secretaris,
CORVER.

Uitgegeven de 10de Mei 1949.
De Gouvernements-Secretaris,
CORVER.

mede van de aanspraken op verlof en verlofsbezoldiging, wachtgeld en pensioen van de Griffier van de Staten, wordt gewijzigd als volgt.

I. In artikel 4 wordt in stede van „f. 10.440,—" en „f. 8.352,—" onderscheidenlijk gelezen „f. 19.800,—" en „f. 8.[illegible]

II. artikel 5 wordt gelezen:

„1. Alle wettelijke regelingen, [illegible] 3 der Staatsregeling, welke voor de landsdienaren gelden en betrekking hebben op de in artikel 91 der Staatsregeling genoemde onderwerpen, zijn, voor zover hierin niet bij deze landsverordening is voorzien, op de Griffier van toepassing.

2. De Griffier kan, op voordracht van de Staten, [illegible] worden opgenomen in regelingen, welke geen wettelijke regelingen zijn als in het voorgaande lid bedoeld en niet algemeen voor de landsdienaren gelden.".

III. Na artikel 5 wordt een nieuw artikel 6 ingevoegd, luidende:

„Artikel 6.

De uitvoering van alle op de Griffier toepasselijke regelingen geschiedt, voor zover betreft deze toepassing, in overleg met de Staten.".

IV. Artikel 6 wordt artikel 7.

A°. 1949. N°. 56

PUBLICATIEBLAD

BESCHIKKING *van de 4de Mei 1949, no. 3543 tot wijziging van de Beschikking van de 19de October 1948, no. 8461a (P. B. 1948, no. 116), houdende regelen ter uitvoering van artikel 9, lid 3 van de Regelen voor het beheer enz. betreffende het Algemeen Curaçaos Pensioenfonds (P. B. 1937, no. 9).*

DE GOUVERNEUR van de Nederlandse Antillen,

Gelezen:

de brief dd. 27 April 1949, no. 688 van de Vertegenwoordiger der Directie van de Indische Pensioenfondsen;

HEEFT GOEDGEVONDEN:

I. In de Beschikking van de 19de October 1948, no. 8461a (P. B. 1948, no. 116) wordt onder II. in plaats van: "The Bank of the Manhattan Company te New York" gelezen: „De Nederlandsche Handel Maatschappij (Netherlands Trading Society) te New York".

II. Te bepalen, dat deze beschikking in het Publicatieblad zal worden opgenomen.

Willemstad, de 4de Mei 1949.

De Gouverneur voornoemd,

L. PETERS.

Uitgegeven de 10de Mei 1949.
De Gouvernements-Secretaris,
CORVER.

A°. 1949. N°. 57

PUBLICATIEBLAD

PUBLICATIE *van de 6de Mei 1949, waarbij wordt afgekondigd het Koninklijk besluit van 10 Maart 1949 (Staatsblad no. J 108) tot nadere wijziging van het Octrooireglement (Staatsblad 1921, no. 1083).*

IN NAAM DER KONINGIN!

DE GOUVERNEUR van de Nederlandse Antillen,

Vanwege de Koningin de last ontvangen hebbende tot afkondiging van onderstaand Koninklijk besluit:

WIJ JULIANA, BIJ DE GRATIE GODS, KONINGIN DER NEDERLANDEN, PRINSES VAN ORANJE-NASSAU, enz., enz., enz.

Op de voordracht van Onze Ministers van Economische Zaken en van Overzeese Gebiedsdelen, alsmede van Onze Minister zonder Portefeuille, van 30 December 1948, No. 99855 W., Directie voor Wetgeving en andere Juridische Aangelegenheden;

Overwegende:

dat het gewenst is wijziging te brengen in het Octrooireglement *(Staatsblad* 1921, No. 1083, *Staatsblad van Ne-*

derlandsch-Indië 1922, No. 25, *Gouvernementsblad van Suriname* 1921, No. 114, *Publicatieblad van Curaçao* 1921, No. 85);

Gelet op de artikelen 15, 21 en 25 van de Octrooiwet (*Staatsblad* 1910, No. 313, *Staatsblad van Nederlandsch-Indië* 1911, No. 136, *Gouvernementsblad van Suriname*, 1911, No. 24, *Publicatieblad van Curaçao* 1911, No. 9);

De Staten van Suriname en de Staten van de Nederlandse Antillen gehoord;

De Raad van State gehoord (advies van 1 Februari 1949, No. 38);

Gezien het nader rapport van Onze voornoemde Ministers van 22 Februari 1949, No. 8341 W., Directie voor Wetgeving en andere Juridische Aangelegenheden, en van 3 Maart 1949, 1ste Afdeling A, No. 15;

Hebben goedgevonden en verstaan:

Artikel 1

Het Octrooireglement (*Staatsblad* 1921, No. 1083), zoals dat is gewijzigd, laatstelijk bij Koninklijk besluit van 16 Mei 1936 (*Staatsblad* 1936, No. 643, *Staatsblad van Nederlandsch-Indië* 1936, No. 380, *Gouvernementsblad van Suriname* 1936, No. 99 *Publicatieblad van Curaçao* 1936, No. 77), wordt nader gewijzigd als volgt:

I. Artikel 17 wordt gelezen:

„De bedragen, bedoeld in artikel 21 en in artikel 25, eerste lid, van de Octrooiwet, worden vastgesteld op f. 50."

II. In artikel 18, eerste lid, wordt in plaats van: „f 30" gelezen: „f 50" en in plaats van: „f 20" (tweemaal): „f 30".

III. Artikel 18, tweede lid, wordt gelezen:

„2. Voor de inschrijving van de volgende stukken, welke ingeschreven moeten worden, is het daarbij vermelde loon verschuldigd:

a. een verzoek tot verkrijging van een verklaring van voorgebruik, als bedoeld in artikel 32, derde lid, dier wet: f 50;

b. een verklaring van voorgebruik, als bedoeld in artikel 32, tweede lid, dier wet: f 10;

c. een verzoek tot verkrijging van een licentie, als bedoeld in artikel 34, vierde lid, dier wet: f 50;

d. een acte van pandrecht op een octrooi, als bedoeld in artikel 40, eerste lid, dier wet: f 10;

e. het proces-verbaal van inbeslagneming van een octrooi, als bedoeld in artikel 41, eerste lid, dier wet: f 10;

f. de dagvaarding tot nietigverklaring van een octrooi, als bedoeld in artikel 51 dier wet: f 10;

g. de dagvaarding tot opeising van een octrooi, als bedoeld in artikel 53, derde lid, dier wet: f 10;

h. alle andere stukken, behoudens het in het derde lid bepaalde: f 10.

Indien de onder *d, e, f, g* en *h* bedoelde stukken betrekking hebben op meer dan één octrooi of octrooiaanvrage, behoeft voor het tweede en ieder volgend octrooi of de tweede en ieder volgende octrooiaanvrage boven het in die punten genoemde bedrag van f 10 slechts een bedrag van f 5 te worden betaald, met dien verstande, dat voor de inschrijving van één stuk hoogstens f 100 verschuldigd is."

IV. In artikel 43, eerste lid, en in artikel 45 wordt in plaats van: „f 40" gelezen: „f 50".

Artikel 2

Dit besluit treedt in werking met ingang van de tweede dag na die zijner afkondiging, met dien verstande, dat het voor Indonesië, Suriname en de Nederlandse Antillen in werking treedt met ingang van de dag volgende op die zijner afkondiging onderscheidenlijk in het *Staatsblad van Indonesië*, het *Gouvernementsblad van Suriname* en het *Publicatieblad van de Nederlandse Antillen.*

Onze Ministers van Economische Zaken en van Overzeese Gebiedsdelen, alsmede Onze Minister zonder Portefeuille, zijn, ieder voor zoveel hem betreft, belast met de uitvoering van dit besluit, dat in het *Staatsblad,* het *Staatsblad van Indonesië,* het *Gouvernementsblad van Suriname* en het *Publicatieblad van de Nederlandse Antillen* zal worden geplaatst en in afschrift zal worden gezonden aan de Raad van State.

Sankt Anton, 10 Maart 1949.

JULIANA.

De Minister van Economische Zaken,
VAN DEN BRINK.

De Minister van Overzeese Gebiedsdelen a.i.,
J. H. VAN MAARSEVEEN.

De Minister zonder Portefeuille,
GÖTZEN.

Uitgegeven de *achtste* April 1949.

De Minister van Justitie,
WIJERS.

Heeft de opneming daarvan in het Publicatieblad bevolen.

Gedaan te Willemstad, de 6de Mei 1949.

Het lid van het College
van Algemeen Bestuur,
A. MULLER.

L. PETERS.

De Gouvernements-Secretaris,

CORVER.

Uitgegeven de 10de Mei 1949.
De Gouvernements-Secretaris,
CORVER.

De in artikel 42 ... in plaats van: „f 40" gelezen: „f 50".

Artikel 2

Dit besluit treedt in werking met ingang van de tweede dag na die zijner afkondiging, met dien verstande, dat het voor Indonesië, Suriname en de Nederlandse Antillen in werking treedt met ingang van de dag volgende op die zijner afkondiging onderscheidenlijk in het *Staatsblad van Indonesië*, het *Gouvernementsblad van Suriname* en het *Publicatieblad van de Nederlandse Antillen*.

Onze Ministers van Economische Zaken en van Overzeese Gebiedsdelen, alsmede Onze Minister zonder Portefeuille, zijn, ieder voor zoveel hem betreft, belast met de uitvoering van dit besluit, dat in het Staatsblad, het *Staatsblad van Indonesië*, het *Gouvernementsblad van Suriname* en het *Publicatieblad van de Nederlandse Antillen* zal worden geplaatst en in afschrift zal worden gezonden aan de Raad van State.

Sankt Anton, 10 Maart 1949.

JULIANA.

De Minister van Economische Zaken,
VAN DEN BRINK.

De Minister van Overzeese Gebiedsdelen a.i.,
J. H. VAN MAARSEVEEN.

De Minister zonder Portefeuille,
GÖTZEN.

Uitgegeven de *achtste* April 1949.

De Minister van Justitie,
WIJERS.

A° 1949. N° 58

PUBLICATIEBLAD

BESCHIKKING *van de 9de Mei 1949, No. 3700, houdende opdracht van werkzaamheden aan de leden van het College van Algemeen Bestuur.*

DE GOUVERNEUR van de Nederlandse Antillen,

Gelet op:

de gouvernements-beschikking van heden, no. 3699, houdende benoeming van de Heren R. J. Beaujon Jr., Dr. M. F. da Costa Gomez, C. A. Eman, E. M. Newton en E. A. Römer tot leden van het College van Algemeen Bestuur;

de artikelen 29 en 72 van de Curaçaose Staatsregeling;

Gehoord:

de Raad van Advies;

HEEFT GOEDGEVONDEN:

Met ingang van 10 Mei 1949:

I. *het lid van het College van Algemeen Bestuur R. J. Beaujon Jr.*
in het bijzonder te belasten met de zaken betreffende openbare werken, watervoorziening, landbouw, veeteelt en visserij;

het lid van het College van Algemeen Bestuur Dr. M. F. da Costa Gomez
in het bijzonder te belasten met de zaken betreffende justitie en die van algemene aard;
het lid van het College van Algemeen Bestuur C. A. Eman
in het bijzonder te belasten met sociale zaken;
het lid van het College van Algemeen Bestuur E. M. Newton
in het bijzonder te belasten met economische zaken en die, betreffende haven- en loodsdienst, radio, radio-telegrafie, telefonie en luchtvaart;
het lid van het College van Algemeen Bestuur E. A. Römer
in het bijzonder te belasten met de zaken betreffende onderwijs, volksontwikkeling en openbare gezondheidsdienst.

II. Te bepalen, dat deze beschikking in het Publicatieblad zal worden opgenomen.

Willemstad, 9 Mei 1949.

De Gouverneur voornoemd,

L. PETERS.

Uitgegeven de 14de Mei 1949.
De Gouvernements-Secretaris,
CORVER.

A°. 1949. N°. 59

PUBLICATIEBLAD

BESCHIKKING *van de 10de Mei 1949, No. 3705, houdende opdracht van werkzaamheden aan het lid van het College van Algemeen Bestuur W. R. Plantz.*

DE GOUVERNEUR van de Nederlandse Antillen,

Gelet op:

de gouvernements-beschikking van heden, no. 3704, houdende benoeming van de Heer W. R. Plantz tot lid van het College van Algemeen Bestuur;

de artikelen 29 en 72 van de Curaçaose Staatsregeling;

Gehoord:

de Raad van Advies;

HEEFT GOEDGEVONDEN:

Met ingang van 11 Mei 1949:

I. *het lid van het College van Algemeen Bestuur W. R. Plantz*
in het bijzonder te belasten met de zaken, de financiën betreffende en die, behorende tot de zorg van de onder de Administratie van Financiën ressorterende diensten.

II. Te bepalen, dat deze beschikking in het Publicatieblad zal worden opgenomen.

Willemstad, 10 Mei 1949.

De Gouverneur voornoemd,

L. PETERS.

Uitgegeven de 14de Mei 1949.
De Gouvernements-Secretaris,
CORVER.

A° 1949. N° 60

PUBLICATIEBLAD

BESCHIKKING *van de 9de Mei 1949, no. 3087 tot bekendmaking van het Koninklijk besluit van 17 Februari 1949, bepalende de bekendmaking in het Staatsblad van het op 29 April 1948 te Washington tussen Nederland en de Verenigde Staten van Amerika gesloten verdrag ter voorkoming van dubbele belasting (Staatsblad no. J. 80).* [1])

DE GOUVERNEUR van de Nederlandse Antillen,

Gelezen:

de brief dd. 7 April 1949, 2e Afdeling no. 20/301 van de Heer Minister van Overzeese Gebiedsdelen, waarbij het Koninklijk besluit van 17 Februari 1949, bepalende de bekendmaking in het Staatsblad van het op 29 April 1948 te Washington tussen Nederland en de Verenigde Staten van Amerika gesloten verdrag ter voorkoming van dubbele belasting (Staatsblad No. J 80) ter bekendmaking wordt aangeboden;

1) Voor de tekst van het verdrag zie P.B. 1949, no. 32.

HEEFT GOEDGEVONDEN:

Te bepalen, dat bovenaangehaald Koninklijk besluit van 17 Februari 1949 (Staatsblad no. J. 80) nevens deze beschikking in het Publicatieblad zal worden bekendgemaakt.

Willemstad, de 9de Mei 1949.

De Gouverneur voornoemd,

L. PETERS.

Uitgegeven de 19de Mei 1949.
De Gouvernements-Secretaris,
CORVER.

WIJ JULIANA, BIJ DE GRATIE GODS, KONINGIN DER NEDERLANDEN, PRINSES VAN ORANJE-NASSAU, enz., enz., enz.

Gezien de wet van 29 October 1948 (*Staatsblad* No. I 464), tot goedkeuring van het op 29 April 1948 te Washington tussen Nederland en de Verenigde Staten van Amerika gesloten verdrag ter voorkoming van dubbele belasting en ter vermijding van het ontgaan van belasting met betrekking tot belastingen van inkomsten en bepaalde andere belastingen, benevens het treffen van enige voorzieningen in verband met genoemd verdrag, van welk verdrag een afdruk bij dit besluit is gevoegd;

Overwegende, dat de akten van bekrachtiging van genoemd verdrag op 1 December 1948 te Washington zijn uitgewisseld;

Overwegende mede, dat op 1 December 1948 te Washington tevens is ondertekend een protocol van uitwisseling van de bekrachtigingsoorkonden, waarvan een afdruk mede bij dit besluit is gevoegd;

Overwegende wijders, dat genoemd verdrag, overeenkomstig artikel XXVIII, is in werking getreden te rekenen van 1 Januari 1947 af;

Op de voordracht van Onze Minister van Buitenlandse Zaken van 10 Februari 1949, Kabinet en Protocol, No. 13589;

Hebben goedgevonden en verstaan:

de tekst van bovengenoemd verdrag en protocol te doen bekendmaken door de plaatsing van dit besluit in het *Staatsblad*.

60

Onze Ministers zijn, ieder voorzoveel hem aangaat, belast met de uitvoering van hetgeen te dezen wordt vereist.

Soestdijk, 17 Februari 1949.

JULIANA.

De Minister van Buitenlandse Zaken,
STIKKER.

Uitgegeven de *elfde* Maart 1949.
De Minister van Justitie,

WIJERS.